

Startside>Find en advokat eller anden juridisk fagperson>Typer af Juridiske erhverv

Typer af juridiske erhverv

Der findes en lang række juridiske erhverv såsom advokater, notarer, dommere, anklagere og retspersonale inden for de forskellige retssystemer i EU's medlemsstater. Ansatte i juridiske erhverv har ikke samme titel i alle medlemsstater, og deres rolle og status kan variere betydeligt fra en medlemsstat til en anden.

Denne side indeholder generelle oplysninger om (den rolle og de funktioner, der er knyttet til) de forskellige juridiske erhverv.

Klik på det relevante lands flag for at få detaljerede nationale oplysninger.

Hvis du har brug for at konsultere eller finde en retlig aktør i en EU-medlemsstat, kan du klikke dig ind på afsnittet [Find en...](#)

Indledning

På det juridiske område er det kun betingelserne for at udøve erhvervet som advokat, der er reguleret på EU-plan. Juridiske erhverv reguleres normalt på nationalt plan. Selv om der naturligt nok er lighedspunkter mellem de nationale lovgivninger, er der store forskelle mellem landene, fordi de afspejler videreførelsen af ofte gamle traditioner.

Europarådets Ministerkomite har udstedt en række anbefalinger for de juridiske erhverv. Et af initiativerne vedrører udøvelsen af advokathvervet. Et andet vedrører dommernes uafhængighed. Europarådets anbefalinger og andre oplysninger om disse spørgsmål kan findes på Europarådets [websted](#).

Derudover hedder det i [den europæiske menneskerettighedskonvention](#), at enhver tiltalt har ret til at forsvare sig selv eller til at blive bistået af en advokat efter eget valg, og hvis vedkommende ikke har tilstrækkelige midler til at betale advokatbistand, at modtage denne bistand uden betaling, når det er i retfærdighedens interesse. Denne bestemmelse sigter hovedsagelig mod straffesager, men [Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol](#) har fastslået, at dette princip også gælder for civile sager.

Dommere

En dommer leder domshandlingen, enten alene eller sammen med andre dommere i et panel. En dommers beføjelser, funktioner, udnævnelsesprocedure, ansvarsområde og uddannelse varierer meget mellem de forskellige jurisdiktioner. Dommeren har samme funktion som en dommer i en sportsskandale og sørger for, at retssagen afvikles upartisk i en åben ret. Dommeren hører alle vidneforklaringer og undersøger bevismateriale, som sagens parter påberåber sig, vurderer parternes troværdighed og afsiger derefter dom i sagen på grundlag af sin fortolkning af loven og sin egen personlige dømmekraft.

Der kan findes flere oplysninger om dette erhverv på følgende websteder:

[Association of European Administrative Judges](#) (AEAJ)

[European Judges and Prosecutors Association](#) (EJPA)

[International Association of Judges](#) (især det europæiske afsnit)

[European Judges for Democracy and Liberty](#) (MEDEL)

Offentlige anklagere

I straffesager spiller anklagemyndigheden eller den offentlige anklager en meget vigtig rolle. Medlemsstaternes systemer er også meget forskellige med hensyn til anklagernes rolle, opgaver og beføjelser.

Retspersonale

Retspersonalets funktioner og benævnelse kan variere meget, f.eks. "Greffier" i Frankrig og "Rechtspfleger" i Tyskland.

Derudover varierer deres funktioner meget fra retssystem til retssystem lige fra at assistere dommere eller anklagemyndighed og forvalte domstolene til at være ansvarlige for bestemte procedurer. Afhængigt af hvilket land de kommer fra, har de læst jura, kan yde juridisk rådgivning og/eller have ret til videreuddannelse.

Under alle omstændigheder spiller de en vigtig rolle for domstolene ved at tage imod såvel forurettede som tiltalte samt i forbindelse med retssystemets overordnede effektivitet.

Udøverne af dette erhverv er repræsenteret på europæisk plan af [Europäische Union der Rechtspfleger](#) (European Union of Rechtspfleger) (E.U.R.), en ikke-statslig organisation der omfatter faglige sammenslutninger fra flere lande. Blandt E.U.R.'s mål er deltagelse i udformningen, udviklingen og harmoniseringen af lovgivningen på europæisk og internationalt plan, samarbejde med EU-institutionerne, repræsentation af organisationens medlemmers faglige interesser og fremme af erhvervet med henblik på at forbedre den måde, hvorpå retssystemet fungerer.

Fogeder (stævningsmænd)

Erhvervet som stævningsmand reguleres af lovgivningen i den enkelte medlemsstat, og denne lovgivning er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat.

Udøvere af dette erhverv repræsenteres på EU-plan af [International Union of Judicial Officers](#) (UIHJ). UIHJ's formål er at repræsentere sine medlemmer i internationale organisationer og sikre samarbejdet med nationale faglige organisationer. Målet er at forbedre den nationale retsplejelovgivning og internationale traktater samt at fremme ideer, projekter og initiativer, der bidrager til at fremme og højne stævningsmændenes uafhængige status.

[European Chamber of Judicial Officers](#) (hvis franske forkortelse er CEHJ) repræsenterer også stævningsmænd. CEHJ, der er en nonprofitorganisation, der er underlagt belgisk ret, har til formål at fremme inddragelsen af stævningsmænd i retspersonalets fælles deltagelse i debatten på EU-plan.

Advokater

Advokatens rolle, uanset om den pågældende hyres af en enkeltperson, en virksomhed eller en stat, er at være klientens betroede rådgiver og repræsentant, en fagperson, der respekteres af tredjepart, og en uundværlig deltager i en retfærdig retspleje. En advokat, der således legemliggør alle disse elementer, varetager sin klients interesser og beskytter dennes rettigheder. Derved løser advokaten også en samfundsmæssig opgave, nemlig at foregribe og forebygge konflikter, sikre, at konflikter løses i overensstemmelse med anerkendte principper for offentlig ret samt civil- og strafferet og under behørig hensyntagen til rettigheder og interesser, fremme lovgivningens udvikling og endelig forsvare frihed, retfærdighed og retsstatsprincippet.

Advokaters aktiviteter reguleres af faglige organisationer eller myndigheder i den medlemsstat, de arbejder i – advokatsamfund og -sammenslutninger – som er ansvarlige for at fastlægge reglerne for faglig adfærd og god advokatskik.

EU regulerer ikke betingelserne for at udøve erhvervet som advokat. Et [direktiv](#) fra 1998 fastlægger dog betingelserne for, at en advokat, der er kvalificeret til at udøve sit erhverv i en medlemsstat, har adgang til varig udøvelse af det i en anden medlemsstat.

På EU-plan repræsenteres advokater af [Council of Bars and Law Societies of Europe](#) (CCBE) – en international nonprofitforening, der blev grundlagt i 1960. Den er forbindelsesled mellem EU og Europas nationale advokatsamfund og -sammenslutninger på områder af gensidig interesse i relation til udøvelse af advokathvervet.

Notarer

Notarer udøver et juridisk erhverv og er autoriserede specialister i bestemte juridiske spørgsmål. Takket være deres opgaver og ansvarsområder spiller notarer en vigtig rolle i de 22 medlemsstater, hvis retssystem er baseret på romerretten. I Irland, der er det eneste Common Law-land i Den Europæiske Union, findes der også notarer, der yder en lang række juridiske tjenester, og hvis funktioner og beføjelser hovedsageligt udøves i forbindelse med retshandlinger og retslige dokumenter, der skal anvendes i oversøiske jurisdiktioner. De spiller en væsentlig rolle i forbindelse med international handel i deres nationale jurisdiktion.

En notar har følgende hovedopgaver:

At udarbejde private aftaler og rådgive parterne, som skal behandles retfærdigt og upartisk. Notaren er ved udarbejdelsen af officielle dokumenter ansvarlig for disse dokumenters lovlighed og for den rådgivning, den pågældende giver. Den pågældende informerer parterne om konsekvenserne af de forpligtelser, de påtager sig.

At fuldbyrde de skøder, den pågældende udarbejder. Derefter kan skødet registreres direkte i de officielle registre eller fuldbyrdes, hvis en af parterne ikke opfylder sine forpligtelser, uden at sagen behøver at blive forelagt en dommer.

At fungere som voldgiftsdommer, der på upartisk vis og under streng overholdelse af loven gør det muligt for parterne at nå en gensidigt acceptabel aftale. En notar er en offentlig tjenestemand – dvs. at staten har givet den pågældende en offentlig beføjelse, så den pågældende kan opfylde sin forpligtelse til at udføre en offentlig tjeneste – som udøver sine funktioner inden for rammerne af et uafhængigt erhverv.

En notar er bundet af tavshedspligt. En notar udnævnes til sit erhverv på samme måde som en dommer og arbejder på samme vilkår, dvs. at den pågældende er uafhængig, uopsigelig, upartisk, og dennes embedshandlinger kan fuldbyrdes. En notars aktiviteter gennemføres under tilsyn af justitsministeriet.

I EU findes der omkring 35 000 notarer i de 22 medlemsstater, hvis retssystemer er baseret på romerretten.

I forbindelse med kontakten med EU-institutionerne repræsenteres notarer i retssystemer baseret på romerretten af

Council of the Notariats of the European Union (CNUe), der blev oprettet i 1993. CNUe repræsenterer notarkontorer i alle EU-medlemsstater, hvor dette erhverv eksisterer, dvs. Belgien, Bulgarien, Estland, Frankrig, Grækenland, Italien, Kroatien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn og Østrig. Irland har sit eget nationale repræsentative organ. Internationalt repræsenteres Irland dog af "UK and Ireland Notarial Forum".

Sidste opdatering: 17/11/2021

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning.

Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Juridiske erhverv - Belgien

Nedenfor findes en oversigt over de forskellige juridiske erhverv i Belgien.

Juridiske erhverv — indledning

I dette afsnit findes oplysninger om følgende juridiske erhverv:

anklagemyndigheden

dommere

advokater

notarer

fogeder.

Anklagemyndigheden

Organisation

Anklagemyndigheden består af dommere, der er tilknyttet den offentlige anklagemyndighed (*parquet/parket* eller *auditorat/auditoriaat*), og som i denne egenskab udfører deres opgaver inden for den retskreds, hvor den domstol, de er tilknyttet, ligger.

I **retskredsene** er det **den kongelige anklager** (*procureur du Roi/procureur des Konings*) og dennes førstestedsfortrædere samt stedfortrædere, der fungerer som anklagemyndighed ved førsteinstansretterne, navnlig ved ungdomsafdelingen, der udgør en del af førsteinstansretten. De varetager også denne funktion ved politiretterne og handelsretten i deres retskreds.

Ved arbejdsretterne varetages denne funktion af "*auditeur du travail/arbejdsauditeur*", som bistås af en række stedfortrædere og eventuelt af førstestedsfortrædere. De varetager ligeledes denne funktion ved kriminalretten, som er en del af førsteinstansretten, og ved politiretterne i straffesager, der hører under deres kompetence.

Ved appeldomstolene, herunder i arbejdsretlige sager, varetages funktionen som anklagemyndighed af **statsadvokaten** (*procureur-général/procureur-generaal*), som leder og fører tilsyn med statsadvokatens og arbejdsrettens anklagere. Ved de almindelige domstole bistås statsadvokaten af en første generaladvokat, generaladvokater og stedfortrædere for generaladvokaten. Ved arbejdsretterne findes der en første generaladvokat, generaladvokater og en række stedfortrædere.

Ved kassationsdomstolen varetages funktionen som anklagemyndighed af **statsadvokaten ved denne domstol**, som bistås af en første generaladvokat og en række generaladvokater. På trods af sammenfaldet i terminologi har anklagemyndigheden her en helt anden funktion. Kassationsdomstolen afsiger ikke dom om sagens realitet, men kontrollerer den anvendte procedures lovlighed og formelle rigtighed.

Anklagemyndigheden er **uafhængig** i udøvelsen af undersøgelser og de individuelle sager med forbehold af det kompetente ministeriums ret til at kræve retsforfølgelse og indførelse af bindende retningslinjer for politiet på det strafferetlige område, herunder retningslinjer for undersøgelser og retsforfølgelse

Rolle og opgaver

Anklagemyndigheden varetager en række forskellige opgaver. Disse opgaver vedrører **behandling og opfølgning** af både **straffesager** og **civilsager**

På det strafferetlige område sikrer anklagemyndighedens dommere (i samfundets interesse), at den strafferetlige procedure forløber efter reglerne. Det gælder både behandlingen af sagens realitet og ved den forudgående oplysnings- og undersøgelsesprocedure (for undersøgelsesinstanserne: undersøgelsesdommeren og anklagekammeret).

Ved retsmøderne kræver de straffeloven anvendt. Samtidig sikrer de, at der træffes de nødvendige foranstaltninger med henblik på en hensigtsmæssig håndhævelse af de afsagte domme. **Ved nævningedomstolen** varetages funktionen som

anklagemyndighed af appeldomstolens statsadvokat, som imidlertid kan udpege et medlem af anklagemyndigheden som stedfortræder

På det civile område indtræder anklagemyndigheden i de sager, hvor dette foreskrives i lovgivningen, og hver gang det er nødvendigt af hensyn til den offentlige orden. I disse sager afgiver anklagemyndigheden en udtalelse (skriftlig eller mundtlig) om sagen. Anklagemyndigheden skal med henblik på afgivelse af en udtalelse have meddelelse om sager vedrørende de særlige forhold, der er omhandlet i retsplejelovens artikel 764, stk. 1. Den kan også blive anmodet om at afgive udtalelse om andre forhold, når den skønner det hensigtsmæssigt, og en domstol kan af egen drift forelægge den en sag (retsplejelovens artikel 764, stk. 2).

Ud over disse egentlige hovedopgaver er anklagemyndigheden inden for sin retskreds også kompetent med hensyn til **den relevante opfølgning og håndhævelse af afgørelser og retningslinjer vedrørende kriminalpolitikken**.

Retningslinjer for kriminalpolitikken udformes af justitsministeren efter høring af kollegiet af statsadvokater (som består af de fem statsadvokater ved appeldomstolene).

Dette kollegium er underlagt justitsministerens myndighed og træffer beslutninger med henblik på at sikre den mest hensigtsmæssige udformning og koordinering af politikken og nå målet om, at anklagemyndigheden skal fungere så godt som muligt.

Kollegiets kompetence omfatter hele kongerigets område, og dets beslutninger er bindende for statsadvokaterne ved appeldomstolene og for alle medlemmer af anklagemyndigheden, der er underlagt deres myndighed og ledelse.

Der findes flere oplysninger på [webstedet for anklagemyndigheden](#).

Dommere

Organisation

Den belgiske stat bygger på princippet om magtens tredeling, nemlig den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt. Den dømmende magt er uafhængig.

Der sondres mellem dommerstanden (dommere og rådgivere ved domstole og retter) og anklagerstanden (den offentlige anklager eller anklagemyndigheden — se ovenfor).

Den dømmende magt (dommersædet) træffer afgørelse i tvister og udøves af domstole og retter. Den kontrollerer ligeledes lovligheden af den udøvende magts handlinger.

Generelt kaldes dommere ved retterne for "juges/rechters", mens dommere ved appeldomstolene kaldes for "conseillers/raadsheren".

Dommerstanden har til opgave at anvende loven på den situation/tvist, som de forelægges på det civile retlige område, samt over for personer, der har overtrådt loven.

Ved nogle retter sidder juridiske dommere sammen med lægdommere. Lægdommere findes ved følgende retsinstanser:

handelsretten: juridiske dommere og handelsdommere (lægdommere).

arbejdsretten: juridiske dommere og dommere fra arbejdsmarkedets parter (lægdommere)

retten i sager vedrørende strafafsoning: juridiske dommere og assessorer for strafafsoning.

Under den dømmende magt udøver anklagemyndigheden en særlig samfundsopgave, som ud over overholdelsen af strafferettens bestemmelser også omfatter opgaver af civilretlig art, bl.a. på det socialretlige, ungdomsretlige og handelsretlige område.

Forvaltning og støtte

[Domstolenes kollegium](#)

Domstolene er en del af retsvæsenet. De bidrager inden for rammerne af en demokratisk retsstat og af de beføjelser, der er tildelt af lovgiver, til at løse eller forebygge konflikter på en uafhængig, upartisk og professionel måde under overholdelse af de retlige regler og ved hjælp af de midler, der er til rådighed, således at der opnås den bedst mulige kvalitet.

Kollegiet bistår domstolene med at udføre deres hovedopgave:

ved på en gennemsigtig, professionel og velbegrunnet måde at anmode om de nødvendige ressourcer og sikre, at de anvendes optimalt

ved at fungere som talsmand for domstolsledelsen over for eksterne aktører

ved at støtte administrationen af domstolene

[Anklagemyndighedens kollegium](#)

Ud over de fem statsadvokater består anklagemyndighedens kollegium af forbundsadvokaten (*procureur fédéral/federale procureur*), tre medlemmer af Kongens anklageråd (*Conseil des procureurs du Roi/Raad van procureurs des Konings*) og en anklager fra arbejdsrettens anklageråd (*Conseil des auditeurs du travail/Raad van arbeidsauditeurs*). Sammen behandler de alle spørgsmål vedrørende god forvaltning af anklagemyndigheden.

Formanden for kollegiet af statsadvokater er også formand for anklagemyndighedens kollegium.

For det første yder anklagemyndighedens kollegium administrativ støtte til gennemførelsen af den strafferetlige politik som fastsat af statsadvokatkollegiet.

For det andet tilstræber kollegiet at opnå fuld kvalitet inden for anklagemyndigheden, navnlig inden for kommunikation, videnforvaltning, digitalisering, måling af arbejdsbyrden, arbejdsprocesser, statistikker og strategisk forvaltning af menneskelige ressourcer. Endelig yder det ledelsesmæssig støtte til de retslige enheder — dvs. statsadvokaterne, arbejdsretternes generelle anklagemyndighed, den kongelige advokatur, arbejdsretternes anklagemyndighed og forbundsadvokaturen.

Med henblik på udførelsen af disse opgaver træffer anklagemyndighedens kollegium alle nødvendige foranstaltninger og kan udstede bindende henstillinger og retningslinjer.

Kollegiet træder sammen en gang om ugen. Det tilrettelægger regelmæssigt samråd med justitsministeren.

Udtalelser

[Det rådgivende råd for dommerstanden](#)

Det rådgivende råd for dommerstanden (*Conseil consultatif de la magistrature/Adviesraad van de magistratuur*) repræsenterer dommerstanden over for myndighederne i alle spørgsmål vedrørende dommeres status, arbejdsvilkår og rettigheder.

Retsvæsenets selvstændige og føderale enheder

[Det øverste justitsråd](#)

Kontrol og udtalelse

Det øverste justitsråd (*Conseil supérieur de la Justice/Hoge Raad voor de Justitie*) skal hjælpe det belgiske retsvæsen til at fungere bedre ved at spille en afgørende rolle i udvælgelsen og udnævnelsen af dommere og ved at udøve ekstern kontrol med retsvæsenets funktion, navnlig gennem revisioner, specifikke undersøgelser og behandling af klager og ved at afgive udtalelser.

Det øverste justitsråd er uafhængigt af parlamentet, regeringen og retsvæsenet.

[Instituttet for uddannelse af retsvæsenets aktører](#)

Uddannelse

Instituttet (*Institut de formation judiciaire/Instituut voor Gerechtelijke Opleiding*) er det uafhængige føderale organ, der er ansvarligt for at udforme og gennemføre den fulde udviklings- og uddannelsespolitik for dommere og retsvæsenets øvrige personale med henblik på at bidrage til en god retspleje.

Advokater

Rolle og opgaver

Advokater (*avocats/advocaten*) er jurister og fagfolk inden for retsvæsenet. De er omfattet af en række etiske regler, der sikrer deres **fuldstændige uafhængighed**. De har desuden tavshedspligt.

Advokater er uddannet til at arbejde på forskellige retsområder, som ofte overlapper hinanden (selskabsret, forvaltningsret, byplanlægningsret, skatteret, familieret m.m.). De kan i løbet af deres karriere specialisere sig på et eller flere områder, hvor de har en særlig ekspertise. Advokatens rolle er at bistå sine klienter ikke kun ved domstolene, men også i alle de situationer, hvor de kan bruge juridisk bistand, nogen, der taler deres sag, hjælper til at udforme dokumenter eller endog moralsk støtte.

Generelt har en advokat tre opgaver:

advokaten **rådgiver**

advokaten **mægler**

advokaten **forsvarer**

Advokater kan tale på vegne af og repræsentere sine klienter ved alle domstole i Belgien (politidomstolen, fredsdommeren, førsteinstansretten, handelsretten, arbejdsretten, appeldomstolen, herunder i arbejdsretlige sager, nævningedomstolen, statsrådet) og i de øvrige EU-lande.

Derudover kan advokater bistå deres klienter i voldgifts- og mæglingssager, i forbindelse med alle alternative metoder til konfliktløsning og ved alle slags forsamlinger eller møder.

Advokater kommer ikke blot ind i billedet i forbindelse med konflikter. Gennem de råd, de giver, eller de kontrakter, de udformer, gør de det ofte muligt at undgå retssager.

De kan også hjælpe dig, hvis du ønsker at leje eller købe fast ejendom eller planlægger at etablere en virksomhed, hvis du ikke kan betale din gæld, hvis du vil indgå en kontrakt med din nye arbejdsgiver, hvis du kommer ud for en ulykke eller et overfald, hvis du indkaldes for en domstol, hvis du ønsker at blive skilt m.m.

En advokat for alle:

For personer med beskedne midler findes der lovregler om juridisk bistand og retshjælp.

Juridisk bistand (*aide juridique/juridische bijstand*) gør det muligt helt eller delvis gratis at benytte en advokats tjenesteydelser. Der findes juridisk bistand på to niveauer:

Primær juridisk bistand: alle uanset indkomst kan nyde godt heraf. Der er tale om, at advokater i visse tidsrum står til rådighed for korte konsultationer. Du kan få et første juridisk råd, anmode om oplysninger m.m.

Det er retshjælpskommissionerne (*Commissions d'Aide Juridique/Commissies voor Juridische Bijstand*), der forestår den primære juridiske bistand.

Sekundær juridisk bistand: for personer, der opfylder visse økonomiske betingelser eller befinder sig en bestemt situation. Denne bistand, der er helt eller delvis gratis afhængigt af situationen gør det muligt at få udpeget en advokat, der kan bistå dig i forbindelse med en domstols- eller forvaltningsprocedure, yde mere tilbundsående rådgivning eller endog hjælpe dig i forbindelse med mægling.

Det er retshjælpskontorerne (*bureaux d'aide juridique/bureaus voor juridische bijstand*), der forestår den sekundære juridiske bistand.

Retshjælp (*assistance judiciaire/rechtsbijstand*) indebærer, at du helt eller delvis slipper for at betale sagsomkostningerne (rettergangs- og registreringsomkostningerne, udgifterne til fogeden, notaren, en ekspert m.m.). Du skal selv eller via din advokat ansøge om retshjælp hos retshjælpskontoret.

Ansvarlige myndigheder

Alle advokater er medlemmer af en advokatsammenslutning. Der findes på nuværende tidspunkt 25 advokatsammenslutninger i Belgien.

Sammenslutningen af fransktalende og tysktalende advokater (11 fransktalende og 1 tysktalende advokatsammenslutning) er samlet i sammenslutningen "Ordre des Barreaux Francophones et Germanophone" (O.B.F.G.).

De 13 nederlandsktalende advokatsammenslutninger er samlet i sammenslutningen "Orde van Vlaamse Balies" (O.V.B.).

Der findes flere oplysninger om advokatstanden på følgende websteder:

 [Advokatstanden for fransktalende og tysktalende advokater i Belgien](#)

 [Advokatstanden for nederlandsktalende advokater](#)

Der er **gratis** adgang til denne database.

Notarer

Notarer er **offentlige embedsmænd**, der udnævnes af kongen, og som navnlig skal bekræfte de dokumenter, de forelægges. Bestemte dokumenter skal forelægges en notar i medfør af lovgivningen, således at man kan konstatere, at parterne er nået til enighed (**bekræftede dokumenter**). Man skal f.eks. benytte en notar for at kunne sælge fast ejendom. Ud over til bekræftelse af dokumenter kan man også benytte en notar til at opføre en arv, udforme en aftale med privat underskrift eller opnå en udtalelse.

Notarer har navnlig kompetence inden for tre hovedområder

lovgivning om fast ejendom (salg af fast ejendom, lån osv.)

familieret (ægteskabskontrakter, arv, skilsmisser osv.) og

erhvervsret (oprettelse af selskaber osv.).

Der findes et **landskammer for notarer** (*Chambre nationale des notaires/Nationale Kamer van Notarissen*), hvis **hovedopgaver** er:

inden for rammerne af dets kompetencer at repræsentere de belgiske notarer over for myndigheder og institutioner at udforme adfærdskodekser

at tilstille notarkamrene nyttige anbefalinger vedrørende overholdelse af disciplinen.

Der findes også notarkamre på provinsplan, som skal sikre disciplinen inden for erhvervet, og hvis vigtigste opgaver er at sikre overholdelsen af adfærdskodeksen og at afgøre faglige tvister (f.eks. behandling af klager). Med hensyn til behandling af klager er der også oprettet en **national mæglingstjeneste for notarer** (www.ombudsnotaire.be).

Derudover er notarerne medlemmer af den kongelige sammenslutning af belgiske notarer (*Fédération Royale du Notariat Belge (Fednot)/Koninklijke Federatie van het Belgisch Notariaat (Fednot)*). Fednot er en faglig organisation for notarer, som støtter notarkontorerne med juridiske udtalelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende forvaltningen af notarkontoret, IT-løsninger, uddannelse og oplysning af offentligheden. Fednot vedrører et netværk af 1 150 studier med 1 550 notarer og 8 000 medarbejdere.

Der findes flere oplysninger på [webstedet for den kongelige sammenslutning af belgiske notarer](#).

Andre juridiske erhverv

Fogeder

Fogeden er en **ministeriel og offentlig embedsmand**, der **udøver sin funktion som et liberalt erhverv**. Han har med andre ord en dobbelt faglig identitet: På den ene side er han en offentlig embedsmand, og på den anden udfører han sin funktion som selvstændig.

Staten har uddelegeret en del af den offentlige myndighed til fogeden, som derfor er en **ministeriel og offentlig embedsmand**. Derfor kan han ikke nægte at imødekomme et krav om indgriben, medmindre hans faglige moralkodeks eller loven forbyder ham det, f.eks. i tilfælde af interessekonflikt eller ulovlige anmodninger. Fogeden handler således aldrig på eget initiativ, men altid på anmodning af nogen, der overdrager ham en officiel opgave. Ved udførelsen af sine opgaver skal han overholde forskellige juridiske krav. Fogeden kan i øvrigt få betaling for sin indsats for at få hel eller delvis dækning af sine udgifter. Som **udøver af et liberalt erhverv** handler fogeden uafhængigt og upartisk. Han stiller desuden sin faglige ekspertise til rådighed for alle. Dette indebærer, at han hverken modtager løn, godtgørelse eller får nogen form for lokaler stillet til rådighed af myndighederne. Han skal således selv tage sig af alt. Fogedens arbejdsområder kan opdeles i to hovedkategorier: **såkaldte udenretslige** (inddrivelse af fordringer i mindelighed, protokoller ved syns- og skønsforretninger) og **retslige opgaver** (forkyndelse, fuldbyrdelse af en afgørelse). I forbindelse med disse opgaver skal han ofte informere dig om, hvordan du kan udøve dine rettigheder, og besvare dine spørgsmål vedrørende hans opgave. Det er ligegyldigt, om du benytter dig af hans tjenester, eller om du er genstand for disse tjenester.

I alle retskredse findes der et **kammer** bestående af alle **retskredsens** fogeder. Dets hovedopgaver er at føre tilsyn med, at fogederne i retskredsen overholder de disciplinære regler samt love og bestemmelser, der gælder for dem, og afgør eventuelle tvister mellem fogederne

Der findes ligeledes et landskammer for belgiske fogeder (*Chambre nationale des huissiers de justice de Belgique/Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders van België*), hvis væsentligste **opgaver** består i at:

sikre ensartede disciplinære regler og et fagligt moralkodeks blandt fogederne
forsvare medlemmernes interesser og
repræsentere dem.

Der findes flere oplysninger på [webstedet for landskammeret for belgiske fogeder](#).

Andre

Dommere og anklagemyndighed bistås af forskellige administrative og juridiske medarbejdere såsom justitssekretærer, referendarer, jurister hos anklagemyndigheden og administrativt personale.

Ved hvert retsmøde bistås dommeren af en **justitssekretær**. Justitssekretæren forbereder dommerens arbejde, f.eks. ved at oprette sagsdossiererne til brug ved retsmødet. Under retsmødet resumerer justitssekretæren dettes forløb og parternes indlæg og sørger for, at alle dokumenter udformes på gyldig vis. Derudover forestår og koordinerer justitssekretæren justitskontorets administrative og regnskabsmæssige opgaver. Hver domstol har en justitssekretær under den ledende justitssekretær. Justitskontoret har en eller flere justitssekretærer afhængigt af domstolens størrelse. Justitssekretærene bistås selv af administrativt personale.

Referendarerne (*référéndaires/referendarissen*) er jurister, der bistår dommerne ved domstolene med at forberede deres retsafgørelser. De samarbejder om behandlingen af sager under en eller flere dommers ansvar og i henhold til deres instrukser. De undersøger sagerne, ser nærmere på de juridiske problemer og forbereder udkast til retsafgørelser.

Anklagerne kan anmode om bistand fra jurister for rent juridisk at forberede deres sag. Inden for anklagemyndigheden kaldes de anklagemyndighedens jurister. De foretager en juridisk analyse, forvalter oplysninger eller forbereder pålæg og tilsigelser under en eller flere anklageres ansvar og i henhold til disses instrukser.

Hver anklagemyndighed har et sekretariat, der ledes af en chefsekretær. Sekretærene bistår anklagerne med dokumentations- og analyseopgaver og med at oprette sagerne. De ajourfører anklagemyndighedens dokumenter og registre, fører arkiverne m.m. Antallet af sekretærer afhænger af anklagemyndighedens størrelse. Anklagemyndighedens sekretærer bistås selv af administrativt personale.

Der er et stort antal administrative medarbejdere, der arbejder i justitskontoret og anklagemyndighedens sekretariat. Det administrative personale sikrer den administrative forvaltning af de tildelte sager og indlæsningen af oplysninger i databaser. De administrative medarbejdere tager sig af post og arkivering og tager imod besøgende i justitskontoret eller hos anklagemyndigheden.

Der findes flere oplysninger om disse erhverv i [dette dokument](#) (378 Kb) .

Organisationer, der leverer gratis juridisk rådgivning

Alle borgere kan få **et første juridisk råd** gratis af jurister. Der er tale om **primær juridisk bistand**:

praktiske oplysninger

juridiske informationer

en første juridisk udtalelse eller

en henvisning til en specialorganisation.

Sagen afklares ikke med dette, men der er tale om en **første orientering**. Der findes juridiske døgtjenester i justitspalæerne, ved underretterne, justitskontorerne, visse kommunalforvaltninger, de fleste offentlige forsorgscentre og hos flere ikkeudbyttegivende organisationer, der råder over en juridisk tjeneste.

Der findes flere oplysninger i onlinebrochuren: [Juridisk bistand: bedre adgang til retsvæsenet](#).

Juridiske databaser

Der findes flere oplysninger på [webstedet for forbundsretsvæsenet](#) (justitsministeriet).

Sidste opdatering: 10/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Bulgarien

Denne side indeholder oplysninger om de juridiske erhverv i Bulgarien

[Juridiske erhverv: Introduktion](#)

[Offentlig anklager](#)

[Undersøgelserdommer](#)

[Dommer](#)

[Organisation af juridiske erhverv: Advokater](#)

[Notarer](#)

[Andre juridiske erhverv](#)

Juridiske erhverv: Indledning

De vigtigste juridiske erhverv i Bulgarien er: **offentlig anklager, undersøgelsesdommer, dommer, advokat, notar, privat foged, statsfoged og tinglysningdommer**. Kravene, der stilles til udøvelsen af disse erhverv, er fastlagt i Republikken Bulgariens forfatning og loven om retssystemet.

Offentlige anklagere

Organisation

Anklagemyndigheden i Republikken Bulgarien består af den offentlige anklager, anklagemyndigheden ved den øverste kassationsdomstol, anklagemyndigheden ved den øverste forvaltningsdomstol, den nationale efterforsknings-tjeneste, anklagemyndigheden ved appeldomstolen, anklagemyndigheden ved den særlige appeldomstol, anklagemyndigheden ved den militære appeldomstol, anklagemyndighederne ved de regionale domstole, den særlige anklagemyndighed, anklagemyndighederne ved de regionale militærdomstole og ved distriktsdomstolene. Inden for anklagemyndigheden ved de regionale domstole er der regionale undersøgelsesafdelinger, og inden for den særlige anklagemyndighed er der en undersøgelsesafdeling. Anklagemyndighederne ved de regionale domstole har administrative afdelinger, hvis anklagere deltager i retsprocedurene i forvaltningssager.

Anklagemyndigheden er en samlet og centraliseret struktur. Alle anklagere og undersøgelsesdommere er underlagt den offentlige anklager. Den enkelte anklager rapporterer til den respektive overordnede anklager, og alle anklagere og undersøgelsesdommere er underlagt den administrative leder af den relevante anklagemyndighed. Militære anklagere og undersøgelsesdommere er uafhængige af de militære myndigheder i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver.

Den offentlige anklager udnævnes (og afsættes) af Republikken Bulgariens præsident efter indstilling fra [det øverste retsråd \(Vissh Sadeben Savet\)](#) (VSS) for en periode på syv år uden mulighed for genudnævnelse.

Anklagere udnævnes, forfremmes, degraderes, forflyttes og afsættes i deres embedsperiode ved en beslutning truffet af det øverste retsråd.

Stillingerne i anklagemyndigheden fordeler sig som følger med den krævede tidligere erfaring anført:

Anklager ved anklagemyndigheden ved den øverste kassationsdomstol og anklager ved anklagemyndigheden ved den øverste forvaltningsdomstol - mindst 12 års erfaring fra et juridisk erhverv

- Anklager ved anklagemyndigheden ved appeldomstolen, anklager ved anklagemyndigheden ved militærappeldomstolen og anklager ved anklagemyndigheden ved den særlige appeldomstol – mindst 10 års erfaring fra et juridisk erhverv, men for en anklager ved anklagemyndigheden ved den særlige appeldomstol – mindst 12 års erfaring, heraf mindst otte år som anklager eller undersøgelsesdommer

- Anklager ved anklagemyndigheden ved en regional domstol, anklager ved anklagemyndigheden ved en regional militærdomstol, anklager ved anklagemyndigheden ved den særlige domstol – mindst otte års erfaring fra et juridisk erhverv, men for en anklager ved anklagemyndigheden ved den særlige domstol – mindst 10 års erfaring, heraf mindst fem år som anklager eller undersøgelsesdommer

- Anklager ved anklagemyndigheden ved en distriktsdomstol – mindst tre års erfaring fra et juridisk erhverv

- Junioranklager – der kræves ingen erfaring.

Anklagere udnævnes til tjenestemænd ved en beslutning truffet af det øverste retsråd efter fuldførelsen af en femårig tjenesteperiode og efter en omfattende positiv bedømmelse af deres præstationer.

Rolle og ansvarsopgaver

Den **offentlige anklager** er leder for anklagemyndigheden og udsteder instrukser og retningslinjer for aktiviteter i forbindelse med retsforfølgelsen. Han kan sammen med afdelingsledere i ministerier og statslige institutioner oprette specialiserede enheder på tværs af afdelinger til at bistå med undersøgelser under proceduremæssig vejledning af en anklager, der er udnævnt af den offentlige anklager. Den offentlige anklager kan henvise sager til forfatningsdomstolen.

Anklageren leder en undersøgelse som ledende anklager. Han eller hun kan rejse indsigelser og anmode om ophævelse eller ændring af ulovlige foranstaltninger inden for de frister og på de betingelser, der er fastsat ved lov. Han eller hun kan udsætte gennemførelsen af en foranstaltning, indtil den relevante myndighed har behandlet en indsigelse. Alle akter og dokumenter fra en anklagemyndighed kan indbringes for den anklagemyndighed, der er direkte overordnet, medmindre de er underlagt prøvelse af lovligheden. En overordnet anklager eller en anklager fra en overordnet anklagemyndighed kan udføre handlinger, som hører under en underordnet anklagers kompetence, og kan udsætte eller ophæve deres afgørelser skriftligt i sager, der er fastlagt ved lov.

Ved udøvelsen af deres hverv handler anklagerne uafhængigt og i overensstemmelse med loven. Anklagere er politisk neutrale. De træffer afgørelser på grundlag af loven og det i sagen indsamlede bevismateriale, og de lader sig kun lede af deres samvittighed og indre overbevisning.

Der findes yderligere oplysninger på hjemmesiden for [den offentlige anklagemyndighed i Republikken Bulgarien](#) (Prokuraturata na Republika Bulgaria). Foreningen af offentlige anklagere i Bulgarien er en frivillig ikke-politisk dommerforening som arbejder eller har arbejdet i Bulgariens offentlige retsforfølgelsessystem. Formålet med foreningen er at samle dommere fra hele landet og tilvejebringe et forum med de nødvendige oplysninger og udveksling af synspunkter om spørgsmål vedrørende retsforfølgende arbejde samt at udbygge den offentlige anklagemyndigheds og de tilknyttede anklageres internationale kontakter. Der findes yderligere oplysninger på foreningens hjemmeside: - <http://apb.prb.bg/>.

Undersøgelsesdommere

I henhold til loven om retsvæsenet har undersøgelsesdommerne i Republikken Bulgarien status som retsbedsmænd (dommere og anklagere).

Undersøgelsesmyndighederne består af den nationale efterforsknings-tjeneste og de offentlige regionale anklageres undersøgelsesafdelinger og undersøgelsesafdelingen ved anklagemyndigheden ved den særlige domstol. Undersøgelsesafdelingen ved anklagemyndigheden for Sofia By har status som en regional undersøgelsesafdeling.

Den nationale efterforsknings-tjeneste forvaltes direkte af den offentlige anklager eller af direktøren, der endvidere handler som stedfortrædende offentlig anklager i forbindelse med undersøgelser. Direktøren for den nationale efterforsknings-tjeneste er ansvarlig for den administrative og organisatoriske forvaltning af undersøgelsesdommere og personale og giver metodologisk vejledning til undersøgelsesdommerne fra de regionale anklagemyndigheds undersøgelsesafdelinger.

De regionale undersøgelsesafdelinger ved de regionale anklagemyndigheder og undersøgelsesafdelingen ved anklagemyndigheden ved den særlige domstol består af undersøgelsesdommere.

Undersøgelsesdommerne ved de regionale anklagemyndigheds undersøgelsesafdelinger og ved den særlige anklagemyndigheds undersøgelsesafdeling undersøger sager, som administrationschefen for den relevante anklagemyndighed har tildelt dem.

Når de udfører deres opgaver i forbindelse med straffesager, handler undersøgelsesmyndighederne under en offentlig anklagers ledelse og tilsyn.

Kendelser afsagt af undersøgelsesdommere under en undersøgelse er bindende for alle statslige organer, juridiske enheder og borgere.

Dommere

Bulgarske dommere udnævnes, forfremmes, degraderes, forflyttes og afsættes i deres embedsperiode ved en beslutning truffet af det øverste retsråd.

Organisation

Der findes følgende stillinger for dommere, som har den nødvendige erfaring:

Dommer ved den øverste kassationsret og dommer ved den øverste forvaltningsdomstol – mindst 12 års erfaring fra et juridisk erhverv

Dommer ved en appeldomstol, dommer ved en militærappeldomstol, dommer ved den særlige appelkriminalret – mindst 10 års erfaring fra et juridisk erhverv, men for en dommer ved den særlige appelkriminalret – mindst 12 års erfaring, heraf mindst otte år som dommer i straffesager

Dommer ved en regional ret, dommer ved en forvaltningsdomstol, dommer ved en militærdomstol, dommer ved den særlige kriminalret – mindst otte års erfaring fra et juridisk erhverv, men for en dommer ved den særlige kriminalret – mindst 10 års erfaring, heraf mindst fem år som dommer i straffesager
Dommer ved en distriktsdomstol – mindst tre års erfaring
Juniordommer – der kræves ingen tidligere erfaring.

Dommere udnævnes til tjenestemænd ved en beslutning truffet af det øverste retsråd efter fuldførelsen af en femårig tjenesteperiode og efter en omfattende positiv bedømmelse af deres præstationer.

Sammenslutningen af dommere i Bulgarien (SSB) blev grundlagt den 28. marts 1997 i Sofia af 30 personer, herunder dommere fra den øverste kassationsret og regionale domstole og distriktsdomstole i hele Bulgarien.

Denne sammenslutning afløser sammenslutningen af bulgarske dommere, som blev grundlagt i 1919 og var aktiv indtil 1945 som en uformel faglig organisation, der bragte fællesskabet af dommere sammen med det formål at beskytte dets faglige interesser og drøfte og finde løsninger på dets problemer. Der findes yderligere oplysninger på hjemmesiden for [Sammenslutningen af bulgarske dommere](#) (Sayuzat na Sadiite v Bulgaria).

Den bulgarske dommerforening blev oprettet for at sikre, at borgerne får lige vilkår, gennemsigtighed og adgang til retlig prøvelse.

Foreningen bestræber sig på inden for rammerne af retssystemet at arbejde i overensstemmelse med forfatningen og vedtægterne og samtidig følge de fagets regler. Der findes yderligere oplysninger på den bulgarske dommerforenings hjemmeside - <http://www.judgesbg.org/bg/>

Rolle og ansvarsopgaver

Sammenslutningen af dommere i Bulgarien udarbejder dossierer, herunder om disciplinærsager mod dommere, fungerer som mægler i tilfælde af tvister mellem dommere og andre embedsmænd, bistår lovgivningsmyndigheden i lovgivningsprocessen, fører registre og udgiver sin egen avis.

Retsassistenter og assistenter ved anklagemyndigheden

Der er ansat retsassistenten ved de regionale domstole og forvaltningsdomstolene, appeldomstolene, den øverste kassationsret og den øverste forvaltningsdomstol.

Der findes assistenter ved anklagemyndigheden ved de regionale domstole og appeldomstolene, ved den øverste kassationsret og ved den øverste forvaltningsdomstol.

En person, der opfylder kravene til stillingen som dommer, anklager eller undersøgelsesdommer, og som har bestået en åben udvælgelsesprøve for retsfunktionærer, udnævnes til retsassistent eller til assistent ved anklagemyndigheden.

Retsassistenter udnævnes af den relevante domstols administrative leder. Anklagemyndighedens assistenter udnævnes af den offentlige anklager eller af den relevante anklagemyndigheds administrative leder.

Organisation af juridiske erhverv: Advokater

Advokater

I Bulgarien er advokaterhvervet en aktivitet, der er fastlagt ved bestemmelserne i forfatningen. For at blive advokat skal man aflægge ed og registreres i en advokatsammenslutning. Hver regional domstols retskreds har en advokatsammenslutning, som er underlagt det øverste advokatråd, der har hovedsæde i Sofia. Den bulgarske advokatlov fastlægger advokaternes status, rettigheder og forpligtelser.

Det øverste advokatråd er en juridisk enhed, som samler repræsentanter for advokatsammenslutningerne, og hvor repræsentationsforholdet er en delegeret for hver 40 advokater.

Det øverste advokatråd indkalder til og tilrettelægger møder i de bulgarske advokaters generalforsamling, gennemfører sine beslutninger samt forbereder og forelægger rapporter for generalforsamlingen, fastlægger advokaternes indledende og årlige bidrag til budgettet, udsteder bestemmelser i overensstemmelse med advokatloven, træffer afgørelse om appeller mod ulovlige beslutninger truffet af advokatsammenslutningers generalforsamlinger og mod lovligheden af valg til advokatråd, træffer afgørelse om appeller og fremsætter indsigelser mod advokatråds beslutninger om advokaters adgang til praktikophold og mod afslag på registrering af advokater, godkender og betaler udgifter i forbindelse med driften af det øverste kontrolorgan og den øverste disciplinærdomstol. Det øverste advokatråd fører én fortegnelse over advokater, én over junioradvokater og advokatfirmaer og én over udenlandske advokater med møderet som forsvarsadvokat for bulgarske domstole.

Juridisk database

Der findes yderligere oplysninger på hjemmesiden for det [øverste advokatråd](#) (Visshiyat Advokatski Savet).

Notarer

Organisation

En notar er en person, der af staten har fået overdraget hvervet med at udarbejde notarialakter i henhold til loven. En notar er uafhængig i udøvelsen af sine funktioner og handler alene i overensstemmelse med loven. Justitsministeren fører tilsyn med alle notarers aktiviteter i henseende til overholdelsen af loven og notarkammerets vedtægter.

Notarernes status, rettigheder og forpligtelser er fastlagt i loven om bulgarske notarer og notariel praksis.

Rolle og ansvarsopgaver

[Notarkabinettet](#) (Notarialnata Kamara) er en organisation for notarer i Bulgarien, der blev grundlagt i henhold til loven om bulgarske notarer og notariel praksis. Alle notarer er fuldgældige medlemmer af Bulgariens notarkabinet, som er en juridisk enhed med hovedsæde i Sofia.

Notarkabinetets ledelsesorganer er generalforsamlingen, notarrådet, tilsynsrådet og disciplinærnævnet. Formanden for notarrådet handler som repræsentant for notarkabinettet.

Notarkabinettet tilrettelægger og støtter notarernes aktiviteter, beskytter og fremmer erhvervets prestige og opretholder forbindelser med internationale organisationer, der udfører lignende aktiviteter.

Der findes yderligere oplysninger på hjemmesiden for det [Notarkabinettet](#) (Notarialnata Kamara).

Andre juridiske erhverv

Private fogeder

En privat foged er en person, som staten har udpeget til at fuldbyrde civile krav og inddrive offentlige krav. En privat fogeds jurisdiktion er den relevante regionale domstols retskreds.

Kabinettet for private fogeder har til opgave at fremme de private fogeders erhverv og forbedre fuldbyrdelsesproceduren i Bulgarien ved at beskytte offentlige interesser og støtte sine medlemmer.

Juridisk database

[Kabinettet for private fogeder](#) (Kamarata na Chastnite Sadebni Izpalniteli) fører et register over private fogeder.

Registret er offentligt tilgængeligt og kan benyttes via kabinettets hjemmeside. Alle har ret til at foretage undersøgelser i registret og få udskrifter derfra (loven om private fogeder).

Private fogeder skal til justitsministeriet indsende halvårlige og årlige aktivitetsrapporter, der anvendes af justitsministeren som grundlag for opbygning, ajourføring og videreudvikling af et informationssystem om retshåndhævelse. Justitsministeriet opkræver et gebyr for at bruge informationssystemet i

henhold til de satser, der er godkendt af ministerrådet. Der er gratis adgang i embeds medfør til informationssystemet for statslige myndigheder, lokale myndigheder og administrationsorganer samt for personer, som udøver et offentligt erhverv.

Statsfogeder

Statsfogeder har til opgave at fuldbyrde civile krav. Staten kan også pålægge statsfogeder at inddrive offentlige krav i særlige tilfælde, som er fastsat ved lov. Antallet af statsfogeder fastlægges af justitsministeren.

Ved distriktsdomstole uden statsfogeder udføres deres opgaver af en distriktsdommer udpeget af formanden for den relevante domstol, og justitsministeren underrettes herom.

Statsfogeder udpeges af justitsministeren efter en udvælgelsesprøve. Justitsministeren kan planlægge en udvælgelsesprøve på forslag af formanden for en distriktsdomstol.

 Foreningen for bulgarske statsfogeder (Asotsiatsiyata na Darzhavnite Sadebni Izpalniteli v Bulgaria) er en uafhængig og frivillig faglig organisation, der samler tinglysningssdommere i Bulgarien og forsvarer deres faglige, intellektuelle, kulturelle, sociale og materielle interesser samt bidrager til at fremme erhvervet og til dets prestige i staten og samfundet.

Juridisk database

 Registeret over statsfogeder (Registarat na Darzhavnite Sadebni Izpalniteli) kan også benyttes på hjemmesiden for foreningen for statsfogeder.

Tinglysningssdommere

Tinglysningssdommere udfører nedenstående opgaver ved distriktsdomstole.

De foretager eller afviser indførelser, anmærkninger og slettelser i tingbogen og træffer beslutning om udstedelsen af udskrifter og attester samt udfører notarielle handlinger og andre handlinger i henhold til loven. En tinglysningssdommer handler kun inden for sit eget distrikt.

Antallet af tinglysningssdommere fastlægges af justitsministeren.

Ved distriktsdomstole, hvor der ikke er en tinglysningssdommer, eller hvor denne er forhindret i at udøve sit hverv, varetages tinglysningssdommerens opgaver af en distriktsdommer, og justitsministeren underrettes herom.

Justitsministeren kan pålægge en statsfoged ved den samme domstol at udføre en tinglysningssdommers opgaver.

Tinglysningssdommere udpeges af justitsministeren efter en udvælgelsesprøve. Justitsministeren kan planlægge en udvælgelsesprøve på forslag af formanden for en distriktsdomstol.

Foreningen for bulgarske tinglysningssdommere er en uafhængig og frivillig faglig organisation, der samler tinglysningssdommere i Bulgarien og forsvarer deres faglige, intellektuelle, kulturelle, sociale og materielle interesser samt bidrager til at fremme erhvervet og til dets prestige i staten og samfundet. Der findes yderligere oplysninger på foreningens hjemmeside: <http://www.basv.free.bg/>

Der findes yderligere oplysninger om retspersonale [her](#) (378 Kb) .

Sidste opdatering: 10/05/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Tjekkiet

Denne side giver et overblik over de juridiske erhverv i Tjekkiet.

Juridiske erhverv — indledning

De juridiske erhverv omfatter dommere (*soudce*), offentlige anklagere (*státní zástupce*), advokater (*advokáty*), notarer og fogeder (*exekutory*).

Offentlige anklagere

Organisation

Offentlige anklagere er retslige aktører, der arbejder for anklagemyndigheden. Anklagemyndigheden er et offentligt organ, der repræsenterer staten for at beskytte offentlighedens interesse inden for klart afgrænsede områder. Offentlige anklagere behandler sager, der hører under anklagemyndigheden. Ingen anden organisme eller person må tiltage sig beføjelser inden for deres kompetenceområde, træde i stedet for dem eller repræsentere dem i udførelsen af deres opgaver.

Anklagemyndigheden er opbygget på samme måde som domstolene (distriktsdomstole, regionale domstole og appeldomstole). Anklagemyndigheden ledes af den øverste statsanklagemyndighed i Brno, som er den centrale anklagemyndighed, og som fører tilsyn med anklagemyndigheden. Regeringen har beføjelse til at udnævne og afsætte den øverste offentlige anklager efter indstilling fra justitsministeren.

Faglig sammenslutning

 Det tjekiske forbund af offentlige anklagere (*Unie státních zástupců České republiky*) er en frivillig faglig sammenslutning, som har til formål at hjælpe anklagemyndigheden med at udføre dennes opgaver og fremme retsstaten ved at træffe upartiske afgørelser. Forbundet medvirker også til at uddanne anklagere og fuldmægtige hos anklagemyndigheden og repræsenterer de offentlige anklageres interesser.

Erhvervet er reguleret af de etiske regler for offentlige anklagere.

Listen over offentlige anklagere, som er opdelt efter, hvilket kontor de hører til, er tilgængelig på justitsministeriets websted ([Ministerstvo spravedlnosti](#)).

Anklagemyndighedens opgaver og pligter

Offentlige anklagere er offentligt ansatte, som har til opgave at repræsentere staten i forbindelse med beskyttelsen af den offentlige interesse, især ved at anlægge straffesager og sikre, at loven overholdes med hensyn til varetægtsfængsling, fængsling, forebyggende medicinsk behandling, forebyggende eller institutionel uddannelse, kriminalitetsforebyggelse og hjælp til ofre for forbrydelser.

Beføjelser i straffesager

Offentlige anklagere har beføjelse til at virke i alle faser af straffesager. Den offentlige anklager har en række formelle rettigheder og skal opfylde de tilsvarende formelle forpligtelser.

Anklagemyndigheden fungerer som anført i lov nr. 283/1993. Den er bl.a. ansvarlig for at anlægge offentlige straffesager og for en række andre opgaver i henhold til straffeloven. Den overvåger også overholdelsen af loven med hensyn til varetægtsfængsling, fængsling, forebyggende medicinsk behandling, forebyggende eller institutionel pleje og andre tilfælde, hvor loven tillader begrænsninger af den personlige frihed, og den optræder i retssager, som ikke er straffesager, og udfører andre specifikke lovbestemte opgaver.

Den offentlige anklager sørger for, at loven overholdes i forbindelse med forundersøgelse af straffesager. I henhold til straffeloven (lov nr. 141/1961) har den offentlige anklager enebeføjelse til at tage visse skridt i denne fase.

Før en straffesag indledes, skal den offentlige anklager underrettes om de omstændigheder, der tyder på, at der er begået en forbrydelse (straffelovens artikel 158, stk. 2).

Den offentlige anklager afgiver en formel sigtelse (med indstilling om en straf), som indleder proceduren med henblik på at indbringe sagen for den kompetente domstol. Den offentlige anklager skal medvirke ved domsforhandlingen, idet han indleder sagen med at fremsætte sigtelserne og afslutter den med den afsluttende erklæring.

Den offentlige anklager har også beføjelse til at indgå aftale om skyld og straf.

Den offentlige anklager kan appellere med den begrundelse, at der er afsagt en forkert dom. En appel kan få et positivt eller negativt udfald for den sigtede.

Den øverste offentlige anklager kan indgive en appel.

Den offentlige anklager kan også indstille, at en sag genoptages til fordel eller til skade for den tiltalte.

I retssager mod mindreårige skal den offentlige anklager altid være til stede, ikke kun ved domsforhandlingen, men også ved offentlige retsmøder (lov nr. 218 /2003 om retssager mod mindreårige).

Afgørelser om alternativ tvistbilæggelse i forundersøgelsesfasen er en af den offentlige anklagers eksklusive beslutningsbeføjelser.

Anklagemyndighedens rolle i civile retssager

Anklagemyndigheden kan også anbefale at anlægge et civilt søgsmål, eller den kan intervenere i en civil sag, som allerede er indledt, men kun hvis det er tilladt ved lov.

Retsgrundlaget for anklagemyndighedens intervention i civile sager er artikel 80 i den tjekkiske forfatning, som fastsætter, at anklagemyndigheden kan udføre andre opgaver i henhold til lovgivningen ud over at indlede offentlig retsforfølgning. I henhold til loven om anklagemyndigheden kan anklagemyndigheden virke i andre søgsmål end straffesager. Disse beføjelser er beskrevet nærmere i den civile retsplejelov, som fastsætter, hvornår anklagemyndigheden kan intervenere i igangværende civile sager.

Ud over at kunne optræde som part i civile sager kan anklagemyndigheden af egen drift henstille, at den øverste offentlige anklager anlægger sag, f.eks. i sager, hvor en person nægter at anerkende faderskab i henhold til familieleven.

Kvalifikationer og andre krav til offentlige anklagere

Offentlige anklagere tiltræder deres embede efter at være blevet udnævnt. De udnævnes af justitsministeren efter henstilling fra den øverste offentlige anklager, og udnævnelsen gælder for en ubegrænset periode. En offentlig anklager aflægger ed for justitsministeren.

For at blive udnævnt til offentlig anklager skal den pågældende være tjekkisk statsborger og skal:

have retsevne

have en ren straffeattest

være mindst 25 år gammel ved udnævnelsen

have en universitetsgrad i jura fra et tjekkisk universitet

have bestået den endelige eksamen

have de moralske egenskaber, der sikrer, at den pågældende vil udøve sit embede korrekt, og

acceptere at blive udnævnt til offentlig anklager med tjenestested ved anklagemyndigheden på et bestemt sted.

Offentlige anklagere udnævnes for en ubegrænset periode, men de kan suspenderes ved afgørelse fra justitsministeren. Deres embedsperiode ophører, når de fylder 70 år, når de dør eller erklæres død, eller hvis de f.eks. mister deres retsevne, eller den begrænses, hvis de nægter at aflægge ed, hvis de mister deres tjekkiske statsborgerskab, hvis de påtager sig et hverv, som er uforeneligt med hvervet som offentlig anklager, hvis de kendes skyldige i en forbrydelse, hvis de findes uegnede til at opfylde deres pligter, eller hvis varig sygdom forhindrer dem i at opfylde deres pligter. Embedsperioden bringes også til ophør, hvis de fjernes fra embedet som en disciplinær sanktion, eller hvis de siger op.

Justitsministeren fastsætter budgettet for anklagemyndigheden. Stillingen som offentlig anklager er reguleret ved lov nr. 283/1993.

Uforenelige hverv

Medmindre det er tilladt ved lov, må en offentlig anklager ikke fungere som voldgiftsmand eller mægler i forbindelse med tvistbilæggelse, repræsentere parter i retssager eller optræde som repræsentant for et offer eller en part i retssager eller forvaltningssager. Ud over at udøve hvervet som offentlig anklager eller som chef- eller vicechefanklager eller udføre opgaver i forbindelse med midlertidig udstationering i justitsministeriet eller retsakademiet må offentlige anklagere ikke bestride lønnede hverv eller deltage i anden indbringende virksomhed, dog undtagen forvaltning af deres egen formue, udførelse af akademisk, undervisningsmæssigt, litterært, journalistisk eller kunstnerisk arbejde og virke som medlem af organer, der rådgiver ministeriet eller regeringen, eller af parlamentariske organer.

Løn

Anklagernes løn er fastsat ved lov og betales af staten.

Erhvervsansvar

Staten er erstatningspligtig i henhold til loven for enhver skade og personskaade samt ethvert tab som følge af en offentlig anklagers ulovlige afgørelser eller procedurefejl.

En offentlig anklager kan ifalde erstatningsansvar, hvis han begår en disciplinær forseelse.

Dommere

Organisation

Dommernes stilling er reguleret ved artikel 82, stk. 1, i den tjekkiske forfatning, som fastsætter, at dommere skal være uafhængige i udøvelsen af deres hverv, og at ingen må forsøge at underminere deres upartiskhed. Der er fastsat yderligere bestemmelser i lov nr. 6/2002 om domstole og dommere.

Udnævnelse og embedsperiode

Dommere udnævnes af den tjekkiske præsident, hvis de opfylder alle krav, og de tiltræder deres embede efter at have aflagt ed. Der er imidlertid ingen ret til at blive udnævnt til dommer.

For at blive dommer skal man arbejde tre år som dommerfuldmægtig ved domstolene. Derefter skal dommerfuldmægtigen bestå en særlig juridisk eksamen.

Udnævnelsen til dommer er ikke tidsbegrænset, men justitsministeren kan fritage dommerne fra deres hverv. Dommernes embedsperiode ophører ved udgangen af det år, hvor de fylder 70, når de dør eller erklæres død, hvis de officielt erklæres uegnede til at udføre deres hverv, eller hvis de siger op.

Kvalifikationer og andre krav til dommere

For at blive udnævnt til dommer skal den pågældende:

være tjekkisk statsborger

have fuld retsevne

have en ren straffeattest

være mindst 30 år gammel

have en juridisk kandidateksamen fra et tjekkisk universitet

have bestået den særlige eksamen for dommere

have den erfaring og de moralske egenskaber, der sikrer, at den pågældende vil udøve sit embede korrekt, og

acceptere at blive udnævnt til dommer med tjenestested ved en bestemt domstol.

Lægdommere vælges blandt medlemmer af offentligheden (der har en ren straffeattest). De aflægger ed for domstolens præsident og virker i fire år.

Uforenelige hverv

Ud over at udøve hvervet som retspræsident eller viceretsspræsident må dommere ikke udøve andre former for lønnede hverv, dog undtagen forvaltning af deres egen formue, udførelse af akademisk, undervisningsmæssigt, litterært, journalistisk eller kunstnerisk arbejde og virke som medlem af organer, der rådgiver ministeriet eller regeringen, eller af parlamentariske organer.

Løn

Dommerens løn er fastsat ved lov.

Opgaver og pligter

Dommeres grundlæggende ret og pligt er at bevare deres uafhængighed ved udførelsen af deres opgaver og kun at være undergivet loven og fortolke den efter bedste evne og efter deres samvittighed. De må ikke lade sig påvirke af f.eks. politiske partiers interesser, den offentlige mening eller medierne. Det er forbudt at underminere eller true dommerens uafhængighed og upartiskhed.

Dommerne skal afsige deres domme inden for en rimelig frist og uden unødigt ophold, og de skal give parterne i retssager og deres repræsentanter mulighed for at gøre deres rettigheder gældende, men de må ikke forhandle med dem om sagens genstand eller formelle spørgsmål, som kunne påvirke sagen.

Selv efter at de er trådt tilbage, må dommerne ikke videregive oplysninger, de har fået kendskab til i forbindelse med deres arbejde. Denne forpligtelse kan kun ophæves i ekstraordinære tilfælde.

Listen over dommere og de domstole, hvor disse har deres virke, er tilgængelig på [justitsministeriets websted](#).

Dommerforeningen [Soudcovská unie](#) repræsenterer ikke alle dommere, da det er frivilligt at være medlem. Foreningen har på sin generalforsamling vedtaget en adfærdskodeks for dommere, der fastsætter etiske principper som retningslinjer for dommerstanden.

Kategorier og specialisering

Ud over at behandle sagerne kan dommerne også virke som retspræsident eller viceretsspræsident. De udnævnes af den tjekkiske præsident (den øverste domstol og den øverste domstol i forvaltningsretlige sager) eller af justitsministeren (appeldomstole, regionale domstole og distriktsdomstole). Deres vigtigste opgaver er driften af domstolene.

En dommer kan også udnævnes til formand for et kollegium ved den øverste domstol eller den øverste domstol i forvaltningsretlige sager eller til formand for en afdeling ved domstolen.

Internt er distriktsdomstolene, de regionale domstole og appeldomstolene opdelt i afdelinger for strafferet, civilret og forvaltningsret til de forskellige typer sager.

Dommeres erhvervsansvar

Staten er erstatningspligtig for enhver skade og personskaade samt ethvert tab som følge af en urigtig kendelse, en afgørelse om varetægtsfængsling, dom eller beskyttelsesforanstaltning eller procedurefejl. Den pågældende dommer kan kun pålægges erstatningsansvar, hvis han kendes skyldig i en disciplinær forseelse eller en overtrædelse af straffeloven. Dommerne er ansvarlige for deres professionalisme ved udførelsen af deres opgaver.

Andet personale i retsvæsenet

[Dommerfuldmægtig/bistående anklager](#) (374 Kb) [en](#)

[Fuldmægtig](#) (422 Kb) [en](#)

[Højtstående embedsmand ved en domstol/højtstående embedsmand ved anklagemyndigheden](#) (372 Kb) [en](#)

Notarer

Organisation

Notarer og deres virksomhed er reguleret ved lov nr. 358/1992 om notarer og deres virksomhed (notarloven).

Notarer skal være medlem af notarkammeret, som står for reguleringen af erhvervet. Kammeret tilrettelægger også faglig uddannelse og eksaminationen af notarfuldmægtige. Notarkammerets websted [Notářská komora](#) indeholder en liste over notarer, som er opdelt efter region.

Udnævnelse og embedsperiode

Notarer udnævnes til en ledig stilling af justitsministeren, som handler efter henstilling fra notarkammeret efter en udvælgelsesprøve. En notar tiltræder sit embede, når han er blevet optaget i notarregistret, som føres af notarkammeret.

For at blive notar skal man arbejde som fuldmægtig under en notar. Det næste trin er, at fuldmægtigen får status som notarkandidat, efter at han har fuldført mindst tre års praktikophold og bestået notareksamenen.

En notars embedsperiode er ikke tidsbegrænset, men kan suspenderes. Notarernes embedsperiode ophører, når de fylder 70 år, når de dør eller erklæres død, ved afskedigelse, hvis de mister deres tjekkiske statsborgerskab, hvis de mister deres retsevne, hvis de f.eks. nægter at aflægge ed, eller hvis deres helbred forhindrer dem i at opfylde deres pligter på lang sigt.

Antallet af notarkontorer inden for den enkelte distriktsdomstols område fastsættes af justitsministeren i samråd med notarkammeret.

Notarer er uafhængige i udførelsen af deres opgaver. De er kun undergivet loven. Notarerhvervet er uforeneligt med enhver anden lønnet aktivitet (medmindre andet er angivet i loven).

Kvalifikationer og andre krav til notarer

For at blive udnævnt til notar skal den pågældende:

have tjekkisk statsborgerskab

have fuld retsevne

have en ren straffeattest

have en universitetsgrad

have arbejdet mindst fem år som notarfuldmægtig

have bestået notareksamenen.

For at begynde at praktisere som notar skal den pågældende:

udnævnes til notar

have aflagt ed for justitsministeren, hvis vedkommende ikke allerede har gjort det

have fået det officielle notarstempel

have tegnet ansvarsforsikring for enhver skade og personskaade samt ethvert tab, der kan forekomme under udøvelsen af hans erhverv.

Uforenelige hverv

Notarer må ikke deltage i anden indbringende virksomhed, undtagen forvaltning af deres egen formue. De må imidlertid udføre akademiske, journalistiske, undervisningsmæssige og kunstneriske opgaver og tolkning og oversættelse samt yde sagkyndig bistand mod betaling.

Vederlag

I henhold til notarloven arbejder en notar mod betaling, som primært omfatter et honorar, vederlag for arbejdstiden og godtgørelse af udlæg. En person, der har brug for notarbistand, skal betale for den. Notarer har ret til at anmode om et rimeligt forskud på deres honorar og udgifter. Der er fastsat nærmere regler for notarers vederlag i særskilt lovgivning.

Notarers opgaver og pligter

Notarer skal ved udførelsen af deres opgaver overholde love og andre almindeligt gældende juridiske bestemmelser, og når de yder juridisk bistand, er de også undergivet klientens instruktioner. De har kun ret til at nægte at gøre, hvad der anmodes om, hvis dette er i strid med almindeligt gældende lovgivning, hvis de selv eller nærtstående personer er involveret i sagen, hvis de allerede har ydet juridisk bistand i den samme sag til andre med modstridende interesser, eller hvis den person, der anmoder om bistand, undlader at betale et rimeligt forskud uden at have en god grund til det. En notar har ret til at opsigte en aftale med en klient eller en person, der anmoder om rådgivning, hvis den gensidige tillid brister.

Notarer må ikke videregive oplysninger, som de får kendskab til i forbindelse med deres arbejde, og som kan påvirke de legitime interesser, som deres klienter eller personer, der anmoder om rådgivning, har. Kun de berørte personer kan fritage dem for denne forpligtelse.

Notarerne yder følgende former for juridisk bistand og anden bistand:

at virke som repræsentant for domstolene i arvesager

udarbejdelse af notarialakter — officielle registreringer af retsakter, årlige generalforsamlinger og møder med juridiske personer, andre akter og forhold

udarbejdelse af kontrakter

modtagelse til deponering

udarbejdelse af notarialakter, der muliggør fuldbyrdelse

udarbejdelse og deponering af testamenter

udarbejdelse af ægtepagter (som skal være udarbejdet som notarialakter), aftaler om sikkerhedsstillelse og registrering af sikkerhedsstillelse

legalisering af dokumenter.

De udsteder også uddrag af det tjekkiske matrikelregister osv.

Notarers erhvervsansvar

Notarer er erstatningspligtige over for klienter, personer, der anmoder om rådgivning, og andre berørte personer for enhver skade og personskade samt ethvert tab, de forårsager i forbindelse med udførelsen af deres opgaver. De er også erstatningspligtige over for deres ansatte for enhver skade og personskade samt ethvert tab, de kan lide i forbindelse med deres arbejde. For at dække denne risiko skal de have en ansvarsforsikring.

Notarer er også undergivet disciplinære sanktioner.

Det statslige tilsyn med notarer hører under justitsministeriet, det tjekkiske notarkammer og de lokale notarkamre.

Faglig sammenslutning

Notarkamrene, som er oprettet ved lov inden for den enkelte regionale domstols og Prags byrets område, omfatter alle notarer, der er etableret i det pågældende område. Notarkammeret er en juridisk person og har sine egne indtægter og organer.

Det tjekkiske notarkammer er den centrale uafhængige faglige organisation, som omfatter de enkelte notarkamre. Den har status som juridisk person og har sine egne indtægter og organer. Den har til opgave at vedligeholde og administrere det centrale testamenteregister, som er en ikke-offentlig elektronisk liste med testamenter, akter, hvorved en arving gøres arveløs, og akter, der ophæver disse, og fortegnelser over udnævnelse og afskedigelse af eksekutorer af testamenter. Det tjekkiske notarkammer vedligeholder også registret over sikkerhedsstillelse.

Organisation af advokaterhvervet: jurister

Advokater

Advokater har pligt til at være medlem af det tjekkiske advokatsamfund ([Česká advokátní komora](#)), som er den centrale, ikkestatslige organisation, der står for reguleringen af erhvervet.

Advokaters levering af tjenesteydelser er reguleret ved lov nr. 85/1996 om advokatvirksomhed, [o advokacii](#).

Krav til advokater

For at praktisere som advokat skal den pågældende optages i advokatregistret, som føres af det [tjekkiske advokatsamfund](#). For at blive optaget i registret skal den pågældende indgive en skriftlig ansøgning og skal:

have [retsevne](#)

have en [ren straffeattest](#)

have en [universitetsgrad](#) i jura

have virket mindst tre år som [advokatfuldmægtig](#),

have taget [advokatuddannelsen](#) og

have aflagt [ed](#) for formanden for [det tjekkiske advokatsamfund](#).

I [Tjekkiet](#) kan juridisk bistand kun ydes af:

advokater, som er registreret hos [det tjekkiske advokatsamfund](#)

europæiske advokater.

Der findes kun én type advokat i Tjekkiet uden nogen form for sondring, men i praksis opbygger de hver især deres egen specialisering inden for de forskellige retsområder.

Advokaters rettigheder og pligter

En advokat påbegynder sit arbejde efter at være blevet optaget i registret.

For at blive advokat skal man arbejde som fuldmægtig under en advokat.

Registreringen er ikke tidsbegrænset, men retten til at praktisere som advokat kan suspenderes, enten som fastsat ved lov eller efter en afgørelse fra det tjekkiske advokatsamfund.

Retten til at praktisere som advokat ophører, når en advokat bliver fjernet fra registret af lovbestemte grunde, hvis han f.eks. dør eller erklæres død, på grund af tab eller begrænsning af retsevnen, hvis han mister sin bestilling som en disciplinær foranstaltning, hvis han går konkurs, eller efter hans egen anmodning. Det tjekkiske advokatsamfund kan også beslutte at fratage en advokat bestillingen.

Uforenelige hverv

En praktiserende advokat må i henhold til loven ikke samtidig være ansat eller have en lignende stilling, undtagen som universitetsunderviser, og må ikke udøve erhvervs-mæssig beskæftigelse, som er uforenelig med advokaterhvervet.

Løn

Advokater arbejder normalt mod klientens betaling af et salær, og advokaten kan anmode om et rimeligt forskud. Metoden til fastsættelse af advokatsalærer for juridisk bistand, godtgørelse af udlæg og vederlag for arbejdstiden er reguleret ved en alment bindende bekendtgørelse. Normalt fastsættes salæret for ydelse af juridisk bistand i en kontrakt med klienten. I modsat fald fastsættes det efter satsen for advokaters ikke-kontraktmæssige salærer. Hvis en advokat antages til at yde retshjælp, betales salæret af staten.

Faglig sammenslutning

Det tjekiske advokatsamfund, som har hovedsæde i Prag og en afdeling i Brno, er den uafhængige faglige organisation for alle advokater. Den har sine egne organer og udfærdiger bindende faglige regler for advokater, der offentliggøres i det tjekiske advokatsamfunds officielle tidende.

De omfatter fagets regler og konkurrenceregler for advokater i Tjekkiet.

Erhvervsansvar

Advokater er erstatningspligtige over for deres klienter for enhver skade og personskaade samt ethvert tab, som de, deres ansatte eller repræsentanter forårsager i forbindelse med deres arbejde. Advokater skal være forsikret mod et sådant erstatningsansvar.

Advokater er også erstatningspligtige, hvis de kendes skyldige i en disciplinær forseelse, der omfatter alvorlig eller gentagen misligholdelse af deres forpligtelser.

Juridiske databaser

Webstedet for det [tjekkiske advokatsamfund](#) indeholder en liste over advokater. Der kan man søge efter advokater både efter adresse og deres speciale og kendskab til sprog.

Er der gratis adgang til denne database?

Ja, det er gratis at benytte databasen.

Erhvervsjurister/juridiske rådgivere

Der findes kun én type advokat i Tjekkiet.

Andre juridiske erhverv

Fogeder

En **foged** er en [uafhængig](#) [retlig](#) aktør, der håndhæver [fuldbyrdelse](#) i overensstemmelse med [loven om fuldbyrdelsesprocedurer](#). Alle fogeder skal være medlem af det uafhængige [fogedkammer](#).

De reguleres af lov nr. 120/2001 om fogeder og fuldbyrdelse (loven om fuldbyrdelsesprocedurer).

Fogeder udnævnes af justitsministeren.

I Tjekkiet er en foged en offentligt ansat, og hans opgaver anses for at være retshandlinger.

For at blive udnævnt til foged skal den pågældende være tjekisk statsborger og skal:

have fuld [retsevne](#),

have en juridisk uddannelse fra et tjekisk [universitet](#),

have en [ren straffeattest](#)

have mindst tre års erhvervs erfaring

have bestået [fogeduddannelsen](#).

Udnævnelse og embedsperiode

Når fogeden har aflagt ed, antager justitsministeren fogeden i en ledig stilling efter en offentliggjort udvælgelsesprocedure. Efter antagelsen bliver han medlem af fogedkammeret. For at blive foged skal man først arbejde som fuldmægtig under en foged. Det næste trin er som fogedkandidat. Kandidaterne skal have fuldført mindst tre års praktik og have bestået fogedeksamenen, før de kan optages i registret.

Udnævnelsen er ikke tidsbegrænset, men justitsministeren kan suspendere en foged. I suspensionsperioden må en foged ikke arbejde som foged, og der udnævnes en stedfortræder, ligesom i forbindelse med enhver anden periode, hvor en foged er forhindret i at arbejde (f.eks. sygdom og ferie).

En person ophører med at være foged fra det øjeblik, han ikke længere er medlem af fogedkammeret. Dette sker, hvis han dør eller erklæres død, ved afskedigelse, hvis han mister sit tjekiske statsborgerskab eller ved tab eller begrænsning af retsevnen.

Uforenelige hverv

Fogeder må ikke deltage i anden indbringende virksomhed, undtagen forvaltning af deres egen formue. De må imidlertid udføre akademiske, undervisningsmæssige og kunstneriske opgaver samt tolkning, oversættelse, forlagsvirksomhed og yde sagkyndig bistand mod betaling.

Løn

Fogeder udfører retshåndhævelse og andre aktiviteter mod betaling, som hovedsageligt omfatter fogedhonoraret, godtgørelse for udlæg, vederlag for arbejdstiden og godtgørelse for at forkynde stævninger. Fogedhonoraret kan aftales mellem fogeden og den berørte person. Hvis der ikke indgås en sådan aftale, fastsættes honoraret i overensstemmelse med den almindeligt gældende lovbestemmelse. Fogeder har ret til at anmode om betaling af et rimeligt forskud for fuldbyrdelsesomkostningerne.

Erhvervsansvar

Fogeder er erstatningspligtige for enhver skade og personskaade samt ethvert tab forårsaget i forbindelse med fuldbyrdelsen, enten af dem selv eller deres ansatte. De skal være dækket af en ansvarsforsikring.

Fogeder og fogedkandidater kan også drages til ansvar for disciplinære forseelser, der omfatter misligholdelse af deres forpligtelser i henhold til loven, eller som forårsager alvorlig eller gentagen skade på erhvervets værdighed.

Yderligere oplysninger findes på [fogedkammerets](#) websted.

Organisationer, der yder gratis juridisk bistand

Mange NGO'er tilbyder offentlig retshjælp inden for en række forskellige områder, f.eks. [Ekologický právní servis](#), [Iuridicum remedium](#).

I nogle specifikke tilfælde tilbyder det tjekiske advokatsamfund også gratis juridisk bistand.

Det tjekiske advokatsamfund tilbyder også gratis juridisk bistand til fuldbyrdelsesspørgsmål.

Sidste opdatering: 10/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Danmark

Dette afsnit giver et overblik over de juridiske erhverv i Danmark.

Anklagere

Organisation

Den **danske anklagemyndighed** er underlagt Justitsministeriet. Anklagemyndigheden består af rigsadvokaten, statsadvokaterne og politidirektørerne.

Rigsadvokaten fører straffesager ved Højesteret og deltager derudover i retsmøder ved **Den Særlige Klageret**.

Rigsadvokaten er de øvrige anklageres overordnede og fører tilsyn med deres arbejde. Rigsadvokaten behandler også klager over afgørelser, som er truffet af statsadvokaterne i første instans.

Rolle og ansvarsopgaver

 Anklagemyndighedens opgaver og organisation er beskrevet i **retsplejelovens** kapitel 10 (§§ 95-107).

Anklagemyndighedens opgave er i samarbejde med politiet at retsforfølge forbrydelser i overensstemmelse med reglerne i retsplejeloven. Af § 96, stk. 2, fremgår det, at anklagemyndigheden skal fremme enhver sag med den hurtighed, som sagens beskaffenhed tillader. Derved skal anklagemyndigheden sikre, at de strafskyldige drages til ansvar, og at uskyldige ikke bliver retsforfulgt ("objektivitetsprincippet").

Seks regionale statsadvokater fører straffesager – appelsager og nævningsager – ved landsretterne og fører tilsyn med politidirektørernes behandling af straffesager. De regionale statsadvokater behandler endvidere klager over afgørelser, som er truffet af politidirektørerne vedrørende strafforfølgning. Endelig behandler statsadvokaterne sager om erstatning i forbindelse med strafferetlig forfølgning og klager over politiet.

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet varetager retsforfølgning af større økonomiske forbrydelser for hele landet.

Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesager varetager retsforfølgning af internationale forbrydelser, der begås i udlandet, herunder folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser.

Politidirektørerne fungerer som anklagere ved byretterne (første instans) og har således – ved siden af ledelse af politiet – ansvaret for politikredsens efterforskning og den lokale anklagemyndigheds virksomhed.

Dommere

Organisation

 Dommerudnævnelsesrådet har til opgave at afgive indstillinger til **Justitsministeren** vedrørende besættelse af dommerstillinger bortset fra besættelse af stillingen som præsident for Højesteret. I praksis følger justitsministeren altid rådets anbefalinger.

Disciplinærsager vedrørende dommere eller andre juridiske medarbejdere ved de danske domstole behandles af **Den Særlige Klageret**.

 Domstolsstyrelsen har det overordnede ansvar for oplæring og uddannelse af juridisk personale ved domstolene.

Rolle og ansvarsopgaver

Generelt specialiserer **juridiske dommere** i Danmark sig ikke inden for et bestemt område. Dommere kan være ansat i en fast eller midlertidig (konstitueret) stilling. Retsassessorer og dommerfuldmægtige behandler normalt mindre sager (f.eks. fogeder).

Lægdommere deltager, med nogle få vigtige undtagelser, i alle straffesager, der behandles af domstolene i første og anden instans. I civile sager kan der i første og anden instans gøres brug af sagkyndige domsmænd. Lægdommere og sagkyndige domsmænd udnævnes for fire år ad gangen.

Juridiske databaser

Yderligere oplysninger fås på:

Hjemmesiden for **Den Danske Dommerforening**

Hjemmesiden for **Dommerfuldmægtigforeningen**

Oplysninger om kontorpersonale ved retterne (361 Kb) **en**

Organisation af det juridiske erhverv: advokater

Advokater

Privatpraktiserende advokater

Alle danske advokater er medlemmer af **Advokatsamfundet**, der blev grundlagt i 1919.

Ansatte advokater og advokatfuldmægtige

Advokater og advokatfuldmægtige er organiseret i Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige (FAAF) under Danmark Jurist- og Økonomforbund (DJØF). DJØF er Danmarks største fagforening og interesseorganisation for studerende og ansatte inden for jura, forvaltning, statsforvaltning, forskning, uddannelse, kommunikation, økonomi samt stats- og samfundsvidenskab. Fagforeningen har ca. 50 000 medlemmer, der arbejder inden for disse områder. Ud af FAAF's ca. 1 500 medlemmer er de 900 privatpraktiserende advokater.

Virksomhedsjurister

Virksomhedsjurister er organiseret i Advokatsamfundet, men kan også vælge at blive medlem af Danske Virksomhedsjurister (DVJ). For øjeblikket er ca. to tredjedele af medlemmerne i DVJ advokater med beskikkelse. Overordnet set repræsenterer DVJ virksomhedsjuristernes faglige interesser. Foreningen har også til formål at fremme anerkendelsen af og forståelsen for virksomhedsjuristernes arbejde og stigende betydning for erhvervslivet, myndighederne, de ikke-statslige organisationer og samfundet som helhed. DVJ er medlem af **European Company Lawyers' Association (ECLA)**.

Forskellen mellem privatpraktiserende advokater og virksomhedsjurister

I Danmark er **virksomhedsjurister** med advokatbeskikkelse underlagt nøjagtig de samme regler som privatpraktiserende advokater. I retsplejeloven skelnes der ikke mellem de to, og begge grupper er organiseret i Advokatsamfundet.

Dette betyder i store træk, at virksomhedsjurister har samme retsstilling som andre advokater med hensyn til de advokatetiske regler, tavshedspligt, fortrolighed mellem klient og advokat osv. De advokatetiske regler er dog blevet ændret, således at de også omfatter virksomhedsjurister under hensyntagen til de særlige omstændigheder, som de arbejder under.

Princippet om fortrolighed mellem klient og advokat for virksomhedsjurister følger således af de samme regler, som gælder for privatpraktiserende advokater. Hvorvidt standarden for virksomhedsjurister er den samme som for andre advokater eller lavere er endnu ikke blevet prøvet ved retten.

Den eneste undtagelse fra reglen om, at virksomhedsadvokater har samme retsstilling som andre advokater, er med hensyn til, hvem en virksomhedsadvokat kan repræsentere som advokat. Muligheden for i henhold til loven at fungere som virksomhedsadvokat betragtes som en stiltiende undtagelse til retsplejelovens § 124 om, hvilken type virksomhed en advokat kan arbejde for.

Derfor kan virksomhedsadvokater – medmindre de har en advokatpraksis ved siden af – kun benytte titlen "advokat", når de repræsenterer den virksomhed eller organisation, de er ansat af. Det betyder, at hvis arbejdsgiveren beder virksomhedsadvokaten om at yde juridisk rådgivning til en kunde eller et medlem, kan virksomhedsadvokaten ikke fungere som advokat, medmindre han eller hun har en advokatpraksis ved siden af og yder rådgivning til kunden eller medlemmet via denne praksis.

Hvis virksomhedsadvokaten ikke har en praksis ved siden af, og han eller hun yder juridisk rådgivning til en kunde eller et medlem, der er forbruger, og hvis rådgivningen ydes i erhvervsøjemed, gælder lov om juridisk rådgivning for virksomhedsjuristen, dog med en enkelt undtagelse; loven finder ikke anvendelse på juridisk rådgivning, der ydes af fagforeninger og ikke-statslige organisationer. Årsagen til denne undtagelse er, at en sådan rådgivning ikke ydes i erhvervsøjemed og generelt betragtes som en ydelse, der ligger ud over fagforeningens almindelige medlemsservice til varetagelse af foreningens formål.

Juridisk rådgivning, der ydes til en forbruger af en medarbejder i fagforeningen (som har advokatbeskikkelse), reguleres derfor udelukkende af de generelle regler om erstatning uden for kontrakt og reguleres kun indirekte af de advokatetiske regler. I henhold til sidstnævnte, jf. retsplejelovens § 126, stk. 4, må en advokat ikke (uden for sit professionelle virke) udvise adfærd, der er upassende for en advokat, i erhvervmæssige eller økonomiske forhold.

Lov om juridisk rådgivning

Siden juli 2006 har juridisk rådgivning, der ydes til forbrugere i erhvervsøjemed, været underlagt en særskilt lov – uanset den juridiske rådgivers uddannelsesmæssige baggrund. Det fremgår udtrykkeligt af loven, at den ikke gælder juridisk rådgivning, der ydes af advokater som led i udøvelsen af selvstændig advokatvirksomhed. Den gælder heller ikke juridisk rådgivning, der ydes af fagforeninger eller ikke-statslige organisationer, da en sådan rådgivning ikke anses for at ydes i erhvervsøjemed (se ovenfor). Endvidere falder juridisk rådgivning, der ydes af finansielle virksomheder, i det omfang økonomi- og erhvervsministeren har udstedt regler om god skik på det pågældende område.

Som nævnt tidligere er dette dog ikke ensbetydende med, at juridisk rådgivning, der ydes af en person med advokatbeskikkelse, ikke er reguleret af loven. Hvis en virksomhedsadvokat med advokatbeskikkelse yder juridisk rådgivning til en forbruger (dvs. en anden end vedkommendes arbejdsgiver), og virksomhedsadvokaten ikke har en praksis ved siden af, er denne ydelse omfattet af lov om juridisk rådgivning, såfremt det skønnes, at rådgivningen er ydet i erhvervsøjemed.

Hovedtrækkene i lov om juridisk rådgivning er som følger:

En juridisk rådgiver skal udvise en adfærd, der er i overensstemmelse med god skik for juridisk rådgivning. Dette indebærer, at rådgiveren skal udføre sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klientens tarv tilsiger. Rådgivningen skal ydes med den fornødne hurtighed. .

Aftaler om juridisk rådgivning skal være skriftlige.

En juridisk rådgiver er ikke forpligtet til at tegne en ansvarsforsikring, men aftalen, der indgås, skal indeholde oplysninger om disse forhold.

En juridisk rådgiver skal oplyse klienten om prisen for den juridiske rådgivning.

En juridisk rådgiver må ikke modtage betroede midler.

En juridisk rådgiver må ikke påtage sig opgaver, hvori han eller hun har en personlig eller økonomisk interesse.

En juridisk rådgiver skal følge de regler om god skik for juridisk rådgivning, som udstedes af justitsministeren. Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med, at rådgivere overholder loven og reglerne om god skik.

Juridiske databaser

Disse oplysninger findes på [Advokatsamfundets](#) hjemmeside.

Hjemmesiden indeholder oplysninger om advokathvervet i Danmark og en liste over praktiserende advokater.

Andre juridiske erhverv

Organisationer, der yder retshjælp

Der findes [retshjælpsinstitutioner](#) over hele Danmark. Alle, der ønsker at modtage retshjælp, kan kontakte [Civilstyrelsen](#), som kan henvise til den nærmeste institution. Adressen er:

Civilstyrelsen

Toldboden 2, 2. sal.

8800 Viborg.

Telefon: +45 33 92 33 34

E-mail: civilstyrelsen@civilstyrelsen.dk

Sidste opdatering: 27/08/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Tyskland

Denne side indeholder oplysninger om de juridiske erhverv i Tyskland.

Anklagere

Rolle og ansvarsopgaver

Den offentlige anklagemyndighed er et uafhængigt organ inden for strafferetten på samme niveau som domstolene. Den forestår ledelsen af efterforskninger, anklageskriftet, repræsentationen under retssagen og er ansvarlig for fuldbyrdelsen af domme. For så vidt en lov ikke foreskriver andet, er anklagemyndigheden i straffesager også ansvarlig for at forfølge lovovertrædelser som administrative overtrædelser.

Den offentlige anklagemyndighed er forpligtet til at gribe ind ved strafbare forbrydelser, såfremt der er tilstrækkeligt belæg for det (legalitetsprincippet). Dette betyder, at den inden sin afgørelse om, hvorvidt der skal rejses tiltale, skal undersøge og foretage en retlig vurdering af alle de faktiske omstændigheder, den har fået kendskab til. Anklagemyndigheden er i denne forbindelse underlagt en forpligtelse til objektivitet og upartiskhed. Den skal fastslå såvel belastende som diskulperende faktiske omstændigheder. Den rejser tiltale, hvis de juridiske betingelser er opfyldt. Hvis sagen vedrører en forseelse, kan anklagemyndigheden undlade en retsforfølgning, hvis gerningsmandens skyld ville blive anset som lav, og der ikke er nogen offentlig interesse i retsforfølgningen. I visse lovbestemte tilfælde kræves der også samtykke fra den ret, der har kompetence til at indlede hovedsagen. Den tiltalte kan også pålægges forpligtelser og instrukser, hvorefter sagen vil blive afsluttet.

Under efterforskningen af straffesager kan den offentlige anklagemyndighed benytte sig af en række eksterne personer såsom politifolk, skattemedarbejdere og toldere. Disse personer skal følge anklagemyndighedens anvisninger.

Berømmelse af et retsmøde i en straffesag kræver, at der er rejst tiltale. Medmindre det drejer sig om mindre alvorlige lovovertrædelser, er det altid anklagemyndigheden, der rejser tiltale. I retssagen deltager en offentlig anklager på anklagemyndighedens side.

Anklagemyndigheden handler både i første instans og i appelinstansen (appel og anke).

Under retssagen skal den offentlige anklager læse anklageskriftet op. Den offentlige anklager har ret til at afhøre den tiltalte og vidnerne. Han/hun kan også indgive egne bevispåstande. Ved retsmødets afslutning vurderer den offentlige anklager under sin retsbelæring de faktiske og de retlige spørgsmål. Han eller hun anmoder jævnligt om, at den tiltalte idømmes en bestemt straf eller løslades.

Med anklagemyndighedens, rettens og den tiltaltes samtykke kan straffesagen stadig indstilles på dette stadium af sagen, f.eks. hvis den tiltaltes skyld anses for at være lav, efter at retssagen er afsluttet.

Hvis anklagemyndigheden vurderer, at en retsafgørelse skal prøves af faktiske eller retlige årsager, kan sagen ankes — også til fordel for den tiltalte.

Organisation

Den offentlige anklagemyndighed er placeret ved den regionale domstol i første instans (Landgericht), den regionale appeldomstol (Oberlandesgericht) og forbundsdomstolen (Bundesgerichtshof) og er hierarkisk opbygget.

På grund af det føderale system i Tyskland er der behov for at skelne mellem Forbundsrepublikkens kompetence og delstaternes kompetence.

De offentlige anklagere i delstaterne

Med undtagelse af forbrydelser, som rigsadvokaten ved forbundsdomstolen har ansvaret for, er den offentlige anklagemyndighed i den enkelte delstat ansvarlig for retsforfølgelse. Rigsadvokaten ved forbundsdomstolen på forbundsniveau og den offentlige anklagemyndighed på delstatsniveau er særskilte organer, og der eksisterer derfor ikke noget hierarki mellem forbundsniveauet og delstatsniveauet. I undtagelsestilfælde kan rigsadvokaten ved forbundsdomstolen overføre en sag inden for sin kompetence til delstatens anklagemyndighed eller overføre en sag under sidstnævntes kompetence til sig selv.

Alle 16 delstater har ansvaret for deres egen anklagemyndighed, der er opbygget som følger:

Under hver regional ret i første instans er der en offentlig anklagemyndighed, som også er ansvarlig for byretterne i den regionale rets myndighedsområde.

De offentlige anklagere overvåges af og modtager retningslinjer fra statsadvokaturen (Generalstaatsanwaltschaft) ved de kompetente regionale appeldomstole, som selv modtager retningslinjer fra og overvåges af den enkelte delstats justitsministerium.

Statsadvokaturen er ansvarlig for kontrolprocedurer ved regionale appeldomstole. Hvis en sådan procedure falder ind under forbundsdomstolens kompetence, fungerer rigsadvokaten som offentlig anklager.

Du kan finde flere oplysninger om den offentlige anklagemyndighed under afsnittene om domstolene og den offentlige anklagemyndighed ([📄 Gerichte und Staatsanwaltschaften](#)) på webstedet for forbundsministeriet for retlige anliggender og forbrugerbeskyttelse. Mange offentlige anklagemyndigheder har også deres eget websted, som kan findes på justitsportalene for de respektive delstater.

Rigsadvokaten ved forbundsdomstolen

Retsområdet er i Forbundsrepublikken Tyskland generelt underlagt delstaternes ansvarsområde (jf. artikel 30, 92, 96 i forfatningen (Grundgesetz)).

Forbundsrepublikkens offentlige anklager, "Der Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof" (rigsadvokaten ved forbundsdomstolen), er forbundsrepublikkens eneste anklagemyndighed. Denne benævnes også "Bundesanwaltschaft" (rigsadvokaturen). Ud over rigsadvokaten består den af andre offentlige anklagere på forbundsniveau, de offentlige senioranklagere og de offentlige anklagere samt yderligere medarbejdere. Rigsadvokaturen ved forbundsdomstolen ledes af rigsadvokaten.

Rigsadvokaturen ved forbundsdomstolen fungerer som offentlig anklager i alle sager om alvorlige forbrydelser mod staten af betydning for landets interne (navnlig terrorhandlinger) og eksterne sikkerhed (landsforræderi og spionage). I tilfælde af andre lovovertrædelser vedrørende statens sikkerhed overtager rigsadvokaten ved forbundsdomstolen strafforfølgning på visse betingelser, der er fastsat i § 120, stk. 2, i lov om domstolsordningen (Gerichtsverfassungsgesetz) (den såkaldte "Evokationsrecht" (evokationsret)). Rigsadvokaten skal ligeledes retsforfølge personer, der har begået forbrydelser, som strider mod den internationale strafferet, og fremsætte bemærkninger til strafferetlige ankesager ved forbundsdomstolen.

Rigsadvokaten udnævnes af forbundspræsidenten på forslag af Forbundsrepublikkens minister for retlige anliggender og forbrugerbeskyttelse. Forslaget skal godkendes af Forbundsrådet. Rigsadvokaten ved forbundsdomstolen overvåges af Forbundsrepublikkens minister for retlige anliggender og forbrugerbeskyttelse. Forbundsministeren kan dog ikke udøve administrativ kontrol eller myndighed over delstaternes anklagere.

Dommere

Organisation

Dommernes arbejde ved både forbunds- og delstatsdomstole reguleres af den tyske lov om dommere (**Deutsches Richtergesetz**, DRiG). Der findes også forskellige bestemmelser i de respektive delstaters lovgivninger.

Delstatsdommere overvåges af den enkelte delstats justitsministerium. Tilsynet med dommere ved forbundsdomstolen, med undtagelse af dommere ved forbundsdomstolen i forfatningsretlige sager (Bundesverfassungsgericht), føres af det relevante forbundsministerium.

Rolle og ansvarsopgaver

Juridiske dommere og lægdommere

Juridiske dommere leder forbunds- eller delstatsdomstole. Delstatsdommere leder de forskellige delstatsdomstole (byretter, regionale domstole i første instans eller regionale appeldomstole). De fleste dommere er delstatsdommere.

Dommere ved forbundsdomstolen behandler sager ved forbundsdomstolen i forfatningsretlige sager (Bundesverfassungsgericht), forbundsdomstolen (Bundesgerichtshof), forbundsdomstolen i arbejdsretlige sager (Bundesarbeitsgericht), forbundsdomstolen i skatte- og afgiftsretlige sager (Bundesfinanzhof), forbundsdomstolen i socialretlige sager (Bundessozialgericht), forbundsdomstolen i forvaltningsretlige sager (Bundesverwaltungsgericht) og forbundsdomstolen i patentretlige sager (Bundespatentgericht).

Ud over juridiske dommere anvendes der også lægdommere i straffesager. Dette er et ulønnet hverv, som borgere vælges til. I teorien kan dette ske uden den pågældende borgers samtykke. Kun i særlige tilfælde kan en borger fritages for denne pligt. Lægdommere sidder i byretten samt i afdelingen for straffesager og afdelingen for ungdomssager i de regionale retter i første instans.

I princippet har lægdommere samme stemmerettigheder som juridiske dommere. Det betyder, at juridiske dommere og lægdommere sammen træffer afgørelse med hensyn til, om den tiltalte er skyldig eller ej, og hvilken straf han eller hun skal idømmes.

I henhold til **§ 36 i lov om domstolsordningen (Gerichtsverfassungsgesetz, GVG)** sidder lægdommere for fem år ad gangen. Kun tyske statsborgere kan fungere som lægdommere (**§ 31 i GVG**). Følgende personer kan ikke komme i betragtning som lægdommere (**§ 33 i GVG**):

personer, som er under 25 år eller over 70 år ved tiltrædelse

personer, som ikke er bosat i den pågældende kommune

personer, som af helbredsgrunde er uegnede til hvervet

personer, som på grund af manglende tilstrækkelig beherskelse af det tyske sprog er uegnede til hvervet

personer, som er kommet i økonomiske vanskeligheder.

Følgende personer er uegnede som lægdommere:

personer, der ved dom er blevet frakendt muligheden for at udøve et offentligt embede eller er blevet idømt en fængselsstraf på mere end seks måneder for en forsættelig lovovertrædelse

eller personer, som er part i en verserende straffesag, der kan medføre tab af muligheden for at udøve et offentligt embede (**§ 32 i GVG**).

Lægdommere er berettiget til diæter. Størrelsen af disse afhænger af bestemmelserne i lov om retlige godtgørelser (**§ 55 i GVG**). De enkelte delstater forsyner lægdommerne med informationsbrochurer, der oplyser dem om deres pligter. Disse brochurer er også tilgængelige på internettet. Delstaterne sørger også for uddannelse af lægdommerne.

Ansatte i retsvæsenet (Rechtspfleger)

Ansatte i retsvæsenet hører under justitsministeriet. De opgaver, de udfører — som "den tredje statsmagts anden søjle" — henhører først og fremmest under den såkaldte frivillige retspleje (dvs. sager vedrørende arveforhold, bistand, familie og adoption, registrering i tingbogen, handelsregistret,

andelselskabsregistret og partnerskabsregistret, sager vedrørende foreninger, ægtefællers ejendoms- og formueforhold, skibsregistret osv.), men de varetager ligeledes en række andre juridiske opgaver, f.eks. i forbindelse med betalingspåbud, retshjælp, tvangsfuldbyrdselser/beslaglæggelser, tvangsauktioner og tvangsadministration, insolvens, opgørelse af sagsomkostninger, håndhævelse af straffe, i retssager ved forbundsdomstolen i patentretlige sager (Bundespatentgericht) og i internationale retlige forbindelser.

Ved byretterne er antallet af ansatte i retsvæsenet i dag allerede højere end antallet af dommere. De ansattes virkefelt er underlagt lov om ansatte i retsvæsenet (Rechtspflegergesetz, RPflG). Ved udøvelsen af deres opgaver og afgørelser er ansatte i retsvæsenet i lighed med dommere sagligt uafhængige og kun bundet af lov og ret. Deres afgørelser kan i hovedreglen påankes i henhold til de almindelige procesretlige forskrifter.

Databaser

Der findes følgende offentligt tilgængelige databaser om professionerne inden for retsvæsenet:

webstedet for [forbundsministeriet for retlige anliggender og forbrugerbeskyttelse](#)

webstederne for delstaternes justitsministerier (f.eks. [Hamburg](#), [Berlin](#) eller [Bayern](#))

de enkelte domstole, som gør informationer tilgængelige via internettet

den fælles [justitsportal for Forbundsrepublikken og delstaterne](#).

Der kan også hentes oplysninger på dommersammenslutningens websteder ([Deutscher Richterbund](#)) eller webstedet for sammenslutningen af ansatte i det tyske retsvæsen ([Bundes Deutscher Rechtspfleger](#)).

Advokater

Der er ca. 166 000 advokater i Tyskland. De skal have samme uddannelse som dommere og har ret til at rådgive og repræsentere deres klienter i alle retlige anliggender. De har alle ret til at udøve deres erhverv både inden- og udenretsligt; der findes ikke særlige procesadvokater i det tyske retssystem.

Advokaterne har generelt møderet for alle retter i Tyskland, medmindre det drejer sig om repræsentation i en civilretlig tvist, der er indbragt for forbundsdomstolen, som har særlige regler for møderet. En anden undtagelse er interne advokater (dvs. advokater, som er ansat af en arbejdsgiver, der ikke er advokat, til at rådgive og repræsentere arbejdsgiveren i dennes retlige anliggender). De har ikke lov til at repræsentere deres arbejdsgiver ved nogle domstole.

Advokater er underlagt bestemmelserne i den tyske forbundslov om advokater (Bundesrechtsanwaltsordnung, BRAO). Herudover fastlægger advokatstanden gennem selvforvaltning yderligere fagjuridiske regelsæt, nemlig adfærdskodeks for advokater (Berufsordnung für Rechtsanwälte, BORA) og adfærdskodeks for specialadvokater (Fachanwaltsordnung, FAO). Advokaternes aflønning reguleres i henhold til lov om advokatsalærer (Rechtsanwaltsvergütungsgesetz).

Advokaterne er organiseret i 27 regionale advokatsammenslutninger samt i advokatsammenslutningen ved forbundsdomstolen. Sammenslutningerne er ansvarlige for godkendelse af advokater. Herudover er det bl.a. deres opgave at overvåge, at advokaterne overholder deres professionelle pligter.

Databaser

Det tyske advokatsamfunds ([Bundesrechtsanwaltskammer](#), BRAK) websted indeholder omfattende **oplysninger om advokatstanden**. Derudover tilbyder Tysklands advokatsammenslutning ([Deutsche Anwaltverein](#), DAV), den største, frie interesseorganisation for tyske advokater, bred information om advokathvervet, også på engelsk og fransk.

I såvel den officielle advokatfortegnelse for hele Forbundsrepublikken ([Bundesweite Amtliche Anwaltsverzeichnis](#)), hvor alle advokater er anført (tilgængelig på tysk og engelsk), som i den tyske advokatoplysning ([Deutsche Anwaltsauskunft](#)) kan man få hjælp til at finde en advokat.

Patentagenter (Patentanwälte)

Der er omkring 3 500 patentagenter i Tyskland. De har en afsluttet naturvidenskabelig eller teknisk universitetsuddannelse og en juridisk tillægsuddannelse. Deres beføjelser omfatter rådgivning og repræsentation inden for industriel ejendomsret (navnlig patenter, varemærker, mærker, design), især anmeldelse og overvågning heraf. De har ret til at repræsentere deres klienter ved det tyske patent- og varemærkekontor, forbundsdomstolen i patentretlige sager og i særlige tilfælde forbundsdomstolen. Ved de regionale domstole i første instans og de regionale appeldomstole har patentagenter kun ret til at tage stilling på vegne af deres klienter, de må ikke fremsætte begæringer.

Patentagenternes virksomhed er underlagt bestemmelserne i loven om patentagenter (Patentanwaltsordnung). Patentagenterne er organiseret i patentagentsammenslutningen.

Databaser

Oplysninger om patentagenter kan findes på webstedet for patentagentsammenslutningen ([Patentanwaltskammer](#)). Her findes der også den officielle patentagentfortegnelse for hele Forbundsrepublikken ([Bundesweite Amtliche Patentanwaltsverzeichnis](#)).

Notarer

I Tyskland findes der for tiden knap 7 000 notarer, der generelt skal have den samme uddannelse som en dommer. De yder uafhængig, upartisk og objektiv rådgivning og service i vigtige retshandler og inden for den "frivillige retspleje". Deres vigtigste opgave er at dokumentere retsforløb.

På grund af Tysklands føderale struktur er der forskellige former for notarer. I de fleste delstater er arbejdet som notar et fuldtidshverv (Nurnotariat), men i nogle delstater er notarens arbejde en sekundær ydelse tilknyttet advokatfaget (Anwaltsnotariat). I alle tilfælde er det forvaltningsmyndighederne i de enkelte delstater, som beskikker og fører tilsyn med notarerne.

De fagjuridiske bestemmelser for notarer findes i forbundslov om notarer (Bundesnotarordnung, BNotO). Notarernes gebyrer er fastsat ved lov (Kostenordnung, KostO).

Notarer er medlem af den relevante regionale notarsammenslutning.

Databaser

Webstedet for forbundsnotarsammenslutningen ([Bundesnotarkammer](#)) indeholder omfattende oplysninger om forskellige notarområder. På webstedet er der en [liste over notarer](#), som desuden er en hjælp, når man søger en notar. Oplysningerne kan hentes på tysk, engelsk, fransk og spansk.

Andre juridiske erhverv

Juridiske erhverv under lov om juridiske tjenester

Lov om juridiske tjenester (Rechtsdienstleistungsgesetz, RDG) gør det muligt for inkassatorer, pensionsrådgivere og juridiske rådgivere med særlig viden om udenlandsk lovgivning at tilbyde juridiske tjenester på udenretslige områder. Inkassatorer og pensionsrådgivere har i visse tilfælde også ret til at repræsentere deres klienter i retten. Virksomheden forudsætter registrering, som sker via retten efter ansøgning herom. Registreringen offentliggøres i registret over juridiske tjenester ([Rechtsdienstleistungsregister](#)).

Disse juridiske rådgivere har ikke nogen lovbestemt pligt til at være medlem af en sammenslutning eller anden faglig organisation. Inkassatorer og pensionsrådgivere er delvis organiseret i fagforbund; de største organisationer er forbundsforbundet af tyske inkassovirksomheder (Bundesverband Deutscher Inkassounternehmen), forbundsforbundet af tyske juridiske rådgivere (Bundesverband Deutscher Rechtsbeistände/Rechtsdienstleister) og forbundsforbundet af pensionsrådgivere (Bundesverband der Rentenberater).

Databaser

Via den tyske justitsportal kan man se registret over juridiske tjenester samt listen over juridiske rådgivere og de retter, der varetager registreringer. På webstederne for forbundsforbundet af tyske inkassovirksomheder ([Bundesverbands Deutscher Inkassounternehmen](#)), forbundsforbundet af tyske juridiske rådgivere ([Bundesverbands Deutscher Rechtsbeistände/Rechtsdienstleister](#)) og forbundsforbundet af pensionsrådgivere ([Bundesverbands der Rentenberater](#)) kan man finde mange uddybende oplysninger.

Organisationer, der gratis tilbyder juridiske tjenesteydelser

I Tyskland tilbyder en række velgørende institutioner (i overensstemmelse med §§ 6 og 8 i lov om juridiske tjenesteydelser ([Rechtsdienstleistungsgesetz](#))) gratis juridisk rådgivning. Nogle af de vigtigste er:

[Forbundsrepublikkens arbejdstagersammenslutning \(Arbeiterwohlfahrt Bundesverband e.V.\)](#)

[Caritas](#)

[Diakonie](#)

[Central social tjeneste for jøder i Tyskland \(Zentralwohlfahrtstelle der Juden in Deutschland\)](#)

[Tysk Røde Kors](#)

[Sammenslutningen af socialorganisationer \(Paritätischer Wohlfahrtsverband\)](#)

Relevante weblinks

[Forbundsregeringens og delstaternes justitsportal](#)

[Information om domstole og anklagemyndigheder, forbundsministeriet for retlige anliggender og forbrugerbeskyttelse](#)

[Forbundsministeriet for retlige anliggender og forbrugerbeskyttelse](#)

[Justitsministerium Hamburg](#)

[Justitsministerium Berlin](#)

[Justitsministerium Bayern](#)

[Den tyske sammenslutning af dommere \(Deutscher Richterbund\)](#)

[Det tyske advokatsamfund \(Deutscher Richterbund\)](#)

[Advokatfortegnelse for hele Forbundsrepublikken \(Bundesweites Amtliches Anwaltsverzeichnis\)](#)

[Tysklands advokatsammenslutning \(Deutscher Anwaltverein\)](#)

[Den tyske advokatoplysning \(Deutsche Anwaltsauskunft\)](#)

[Patentagentsammenslutningen \(Patentanwaltskammer\)](#)

[Liste over notarer](#)

[Forbundsnotarsammenslutningen \(Bundesnotarkammer\)](#)

[Registret over juridiske tjenester](#)

[Forbundsrepublikkens arbejdstagersammenslutning \(Arbeiterwohlfahrt Bundesverband e.V.\)](#)

[Caritas](#)

[Diakonie](#)

[Central social tjeneste for jøder i Tyskland \(Zentralwohlfahrtstelle der Juden in Deutschland\)](#)

[Tysk Røde Kors](#)

[Sammenslutningen af socialorganisationer \(Paritätischer Wohlfahrtsverband\)](#)

Sidste opdatering: 10/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [et](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Juridiske erhverv - Estland

Dette afsnit giver et overblik over de juridiske erhverv i Estland

Juridiske erhverv – indledning

De juridiske erhverv i Estland omfatter:

Anklagere

Dommere

Lægedommere

Dommerfuldmægtige og justitssekretærer

Advokater

Notarer

Fogeder

Kuratorer

Anklagere

Organisation

[Anklagemyndigheden](#) er et statsligt organ, der hører ind under Justitsministeriet. Den består af to niveauer: rigsadvokaten (den øverste instans i anklagemyndigheden) og fire distriktsanklagere.

Rigsadvokatens ansvarsområde dækker hele Estland, og distriktsanklagernes kompetence svarer til politipræfekturerne. I spidsen for anklagemyndigheden står rigsadvokaten, som udnævnes for en femårig embedsperiode af den estiske regering efter forslag fra justitsministeren i samråd med Parlamentets retsudvalg.

Hvert år i forbindelse med Parlamentets forårssamling forelægger rigsadvokaten en resultatoversigt for det foregående kalenderår over de opgaver, anklagemyndigheden er pålagt ved lov, for udvalget om konstitutionelle anliggender.

En distriktsanklagemyndighed ledes af en chefanklager, som også udpeges for en femårig periode af justitsministeren efter forslag fra rigsadvokaten.

Der findes i alt otte typer anklagere i Estland: rigsadvokaten, chefstatsanklagere, statsanklagere og viceanklagere ved rigsadvokatens kontor samt chefanklagere, senioranklagere, særlige anklagere, distriktsanklagere og viceanklagere ved distriktsanklagernes kontorer.

Se loven om [anklagemyndigheden](#).

Rolle og ansvarsopgaver

I loven om anklagemyndigheden er det fastsat, at anklagemyndigheden:
deltager i den nødvendige overvågning til forebyggelse og påvisning af forbrydelser
gennemfører procedurer forud for straffesager og sikrer en korrekt og effektiv sagsbehandling
repræsenterer den offentlige anklager i retten, og
varetager andre hverv for anklagemyndigheden, der er fastsat i lovgivningen.

Anklagemyndigheden udfører sine opgaver i henhold til loven om anklagemyndigheden på uafhængig vis.

Anklagemyndigheden, som indtager den ledende rolle i straffesager, står i spidsen for de retlige forundersøgelser ved indsamling af bevismateriale og afgør, om der skal rejses anklage mod en person på grundlag af de fastslåede kendsgerninger.

I henhold til anklagemyndighedens vedtægter har rigsadvokaten til opgave:

at lede de retlige forundersøgelser og repræsentere den offentlige anklagemyndighed ved alle retsinstanser i forbindelse med strafbare handlinger begået af offentlige myndigheder, økonomisk kriminalitet, lovovertrædelser begået i forsvaret, miljøkriminalitet, overtrædelser af retsplejelovgivningen, organiseret kriminalitet, grænseoverskridende kriminalitet og anden særlig grov organiseret kriminalitet eller forbrydelser af betydelig offentlig interesse samt forbrydelser mod menneskeheden og den internationale sikkerhed, grove forbrydelser mod staten, forbrydelser begået af anklagere og andre forbrydelser, som den offentlige chefanklager henviser til rigsadvokaten

at føre tilsyn med og rådgive distriktsanklagerne og at analysere og videreformidle retspraksis og anklagemyndighedens praksis

at opfylde forpligtelser i forbindelse med internationalt samarbejde, herunder deltage i samarbejdet i Eurojust-netværket

at deltage i udarbejdelse af lovforslag, bekendtgørelser udstedt af regeringen samt justitsministerens bekendtgørelser vedrørende anklagemyndighedens aktiviteter.

Dommere

Organisation

For at blive dommer i Estland skal man være estisk statsborger, have fuldført en godkendt uddannelse som jurist, have tilsvarende kvalifikationer, jf. § 28, stk. 2, i den estiske uddannelseslov, eller tilsvarende udenlandske kvalifikationer, tale flydende estisk, have en høj moral og have de evner og personlige egenskaber, der kræves for at udføre hvervet som dommer. Dommere udnævnes på livstid. Justitsministeren har ingen instruktionsret eller disciplinær myndighed over dommerne. En dommer kan kun fjernes fra embedet på grundlag af en retskraftig domstolsafgørelse. Dommere kan udøve deres hverv, indtil de fylder 67 år, men deres embedsperiode kan forlænges herefter.

Nedenstående personer kan ikke udnævnes til dommer:

personer, som er dømt for en strafbar handling

personer, der er blevet fjernet fra deres embede som dommer, notar, statsautoriseret translator eller foged

personer, som er blevet udelukket fra det estiske advokatsamfund

personer, som er blevet fritaget for offentlig tjeneste som følge af tilsidesættelse af tjenesteplichter

personer, som er erklæret konkurs

personer, hvis faglige aktiviteter som revisor er bragt til ophør, medmindre det er sket efter anmodning fra den pågældende selv

personer, som er blevet frataget retten til at arbejde som patentagent, medmindre det er sket efter anmodning fra den pågældende selv.

Personer, som har gennemført konstitutionsperioden, eller som er fritaget for en sådan, og som har bestået eksamen som dommer, kan udnævnes til dommer ved en distriktsdomstol eller forvaltningsdomstol. Konstitutionsperioden er ikke obligatorisk for personer, der har arbejdet som advokat eller anklager (dog ikke viceanklager) i mindst to år, umiddelbart inden de bestod eksamen som dommer, eller for personer, der tidligere har arbejdet som dommer, hvis der ikke er gået over ti år, siden de fratrådte deres stilling som dommer.

Erfarne og anerkendte advokater, der har bestået eksamen som dommer, kan udnævnes til dommer ved en distriktsdomstol. Personer, der har arbejdet som dommer umiddelbart inden deres udnævnelse, skal ikke tage dommereksamen.

Erfarne og anerkendte advokater kan udnævnes til højesteretsdommere.

Dommere udnævnes ved åben udvælgelsesprøve.

Dommere må ikke være ansat andre steder, medmindre der er tale om en undervisnings- eller forskningsstilling. Dommere skal underrette domstolens præsident om alle andre ansættelsesforhold end dommerembedet. Andre ansættelsesforhold end dommerembedet må ikke bringe udførelsen af dommerens officielle opgaver eller dommerens upartiskhed i fare. Dommere må ikke være medlem af parlamentet eller et kommunal eller byråd, medlem af et politisk parti, stifter, ledende partner eller medlem af bestyrelsen i en virksomhed, direktør for en udenlandsk virksomheds filial, kurator, medlem af et konkursudvalg, obligatorisk ejendomsadministrator eller voldgiftsmand udvalgt af en af parterne i en tvist.

En dommer kan kun fjernes fra embedet på grundlag af en domstolsafgørelse. En dommer ved en ret i første eller anden instans kan kun anklages for et strafbart forhold under sin embedsperiode på forslag fra højesteret (i plenum) med samtykke fra den estiske præsident. En dommer ved højesteret kan kun anklages for et strafbart forhold under sin embedsperiode på forslag fra justitskansleren med samtykke fra et flertal i det estiske parlament.

Kravene til dommere, deres forberedende arbejde og forpligtelser er fastlagt i [loven om domstolene](#).

Rolle og ansvarsopgaver

Dommerembedet er reguleret ved lov. Alle dommere i det estiske domstolssystem har (i plenum) vedtaget en etisk adfærdskodeks. Der kan findes flere oplysninger på webstedet for [de estiske domstole](#) og på [Højesterets](#) websted.

En dommers rolle er at afgøre retstvister i overensstemmelse med forfatningen og retsakter, på baggrund af hvilke dommeren træffer afgørelse om en retfærdig løsning for sagens parter. Dommere udvikler loven ved at fortolke retsakter og drive forskning.

En dommer skal udføre sine officielle opgaver på en upartisk måde uden egeninteresse og handle i overensstemmelse med de hensyn, der kræves af embedet, selv når vedkommende ikke udøver sit erhverv. En dommers adfærd skal være upåklagelig, såvel i som uden for tjeneste, og dommeren skal afholde sig fra handlinger, der kan skade rettens omdømme. En dommer må ikke videregive oplysninger, som denne får ved et retsmøde for lukkede døre eller under drøftelser, der afholdes for at nå frem til et forlig. Tavshedspligten gælder til enhver tid, selv efter at dommeren er gået på pension. En dommer skal føre tilsyn med dommerkandidater, kandidater til hvervet som dommerfuldmægtig og universitetsstuderende i praktik. Ingen dommer er forpligtet til at føre tilsyn med mere end to dommerkandidater, kandidater til hvervet som dommerfuldmægtig eller universitetsstuderende i praktik på én gang. En dommer skal jævnligt udvikle sin faglige viden og kvalifikationer og deltage i kurser.

Dommernes garantier i ansættelsen

Dommere er ved lov sikret forskellige goder, herunder tjenestemandsløn, tillæg, pension, orlov, dommerkapper.

En dommers tjenestemandsløn er fastsat i lov om lønninger for tjenestemænd udpeget af det estiske parlament og den estiske præsident. Ud over deres tjenestemandsløn betales dommere tillæg for antal tjenesteår svarende til 5% af tjenestemandslønnen fra og med femte tjenesteår, 10% af tjenestelønnen fra og med tiende tjenesteår, 15% af tjenestemandslønnen fra og med femtende tjenesteår.

En dommers pension består af hans eller hendes alderspension, arbejdsgiverpension, invalidepension og en efterladtepension for dommerens familiemedlemmer. En dommers pension udbetales ikke under vedkommendes ansættelse som dommer. Hvis en pensioneret dommer er ansat andetsteds, modtager han eller hun fuld pension uanset indkomst. Der udbetales ikke pension til dommere, der er blevet fjernet fra embedet som følge af tilsidesættelse af tjenesteplichter, eller som er dømt for en forsættlig strafbar handling. En dommer, som er dømt for at have hindret rettens gang, fratages retten til pension. Pensionen kan udbetales til en person, der har været ansat som dommer i mindst 15 år, og som har nået pensionsalderen. Dommere har også ret til alderspension, hvis de mister 100 %, 90 % eller 80 % af deres arbejdsevne efter 15 års ansættelse som dommer, selv om de ikke har nået pensionsalderen. Dommere, som har nået pensionsalderen, har ret til at modtage deres alderspension efter ti års arbejde som dommer, hvis de mister 100 %, 90 % eller 80 % af deres arbejdsevne. Dommernes alderspension ligger på 75 % af deres slutløn.

Der udbetales en arbejdsgiverpension på i alt 75 % af slutlønnen til dommere, der har været ansat som dommer i mindst 30 år.

En dommer, som er blevet permanent uarbejdsdygtig under sin ansættelse som dommer, har ret til invalidepension. En dommers invalidepension ligger på 75 % af dommerens slutløn, hvis der er tale om 100 % tab af erhvervsevne, 70 % af slutlønnen, hvis der er tale om 80 % eller 90 % tab af erhvervsevne, og 30 % af slutlønnen, hvis der er tale om 40-70 % tab af erhvervsevne.

Hvis en dommer dør, udbetales der efterladtepension på 30 % af dommerens slutløn til hvert familiemedlem, der er berettiget til at modtage efterladtepension. Dog udbetales der i alt højst 70 % af dommerens slutløn.

Dommere ved en ret i første eller anden instans har ret til i alt 49 årlige feriedage (kalenderdage), mens højesteretsdommere har ret til 56 feriedage.

Dommere har ikke ret til den ekstra ferie, der er fastsat i den estiske lov om offentlig tjeneste.

Lægdommere

Lægdommere deltager udelukkende i retssager ved distriktsdomstole i straffesager vedrørende alvorlige lovovertrædelser. En lægdommer har samme status, rettigheder og opgaver som en professionel dommer. En lægdommer kan udnævnes for op til fire år ad gangen og skal være estisk statsborger, have fuld retsevne, være mellem 25 og 70 år, være bosiddende i Estland, tale flydende estisk og have en moral, der gør, at vedkommende kan udøve hvervet som lægdommer. En lægdommer må ikke udnævnes for mere end to på hinanden følgende embedsperioder.

Følgende personer kan ikke udnævnes til lægdommer: personer, som er dømt for en strafbar handling, personer, som er erklæret konkurs, personer, som er uegnede af helbredsmæssige årsager, personer, som har haft permanent bopæl (dvs. folkeregisteradresse) i under et år i området for den lokale myndighed, der opstillede personen som kandidat til at blive lægdommer, personer, der arbejder for domstolene, anklagemyndigheden eller den nationale sikkerhedstjeneste, personer, som er i forsvaret, personer, der arbejder som advokat, notar eller foged, estiske regeringsmedlemmer eller kommunalråds- eller byrådsmedlemmer, den estiske præsident, parlamentsmedlemmer eller statsamtsmænd. En person, som er anklaget for en strafbar handling, kan ikke udnævnes til lægdommer under en retssag.

Grundlæggende set er lægdommernes rolle ved domstolene at repræsentere den almindelige borgers synspunkt og se retssagen i et menneskeligt snarere end et juridisk perspektiv. Lokalforvaltningsrådene udvælger kandidater til posten som lægdommer.

Dommerfuldmægtige og justitssekretærer

Dommerfuldmægtige er medarbejdere ved retterne, der udfører bestemte opgaver, som er fastlagt i lovgivningen. Dommerfuldmægtige er uafhængige, men skal følge anvisninger fra dommerne i det omfang, som lovgivningen foreskriver. En dommerfuldmægtig kan indføre oplysninger i registre (f.eks. matrikelregistret og handelsregistret) og træffe afgørelser vedrørende registrering, herunder om sanktioner. Dommerfuldmægtige kan anvende en fremskyndet procedure for kendelser om betaling. De restriktioner, der gælder for dommerembedet, gælder også for dommerfuldmægtige.

For at blive dommerfuldmægtig i Estland skal man have fuldført en nationalt godkendt uddannelse som jurist, have tilsvarende kvalifikationer, jf. § 28, stk. 2, i den estiske uddannelseslov, eller tilsvarende udenlandske kvalifikationer, tale flydende estisk, have en høj moral og have afsluttet konstitutionsperioden og bestået eksamen som dommerfuldmægtig. Personer, der ikke har gennemført konstitutionsperioden for dommere[1], men som har gennemført konstitutionsperioden for dommere eller er fritaget herfor og har bestået eksamen som dommerfuldmægtig eller dommer, kan også udnævnes til dommerfuldmægtig.

Følgende personer kan ikke udnævnes til dommerfuldmægtig: personer, som er dømt for en strafbar handling; personer, der er blevet afsat fra deres embede som dommer, notar, statsautoriseret translator eller foged; personer, som er blevet udelukket fra det estiske advokatsamfund; personer, som er blevet fritaget for offentlig tjeneste som følge af tilsidesættelse af tjenesteplichter; personer, som er erklæret konkurs; personer, hvis faglige aktiviteter som revisor er bragt til ophør, medmindre det er sket efter anmodning fra den pågældende selv; personer, som er blevet frataget retten til at arbejde som patentagent, medmindre det er sket efter anmodning fra den pågældende selv; personer, som er blevet fjernet fra dommerembedet, fordi de ikke er egnede til at varetage embedet – i tre år efter deres udnævnelse.

Dommerfuldmægtige udnævnes ved åben udvælgelsesprøve.

Kravene til dommerfuldmægtige er fastlagt i [loven om domstolene](#).

En justitssekretær er en tjenestemand ved retten, som deltager, enten selvstændigt eller under tilsyn af en dommer, i forberedelsen og behandlingen af sager, i det omfang retsplejeloven foreskriver. En justitssekretær har i overensstemmelse med retsplejeloven beføjelser til at udføre de samme handlinger og træffe de samme afgørelser som en dommerfuldmægtig eller en anden tjenestemand ved retten. En justitssekretær er uafhængig i udførelsen af sit hverv, men skal følge instrukser fra en dommer i det omfang lovgivningen foreskriver.

Der stilles samme krav til justitssekretærer som til dommerfuldmægtige. Ledige stillinger som justitssekretær besættes gennem en offentlig udvælgelsesprøve.

Følgende personer kan ikke udnævnes til justitssekretær: personer, som er straffet for at have begået en forsættlig strafbar handling; personer, som er straffet for at have begået en forsættlig strafbar handling mod staten, uanset om dommen er slettet af vedkommendes straffeattest; personer, hvis ret til at arbejde som justitssekretær er blevet ophævet ved en retskraftig domstolsafgørelse; personer, som er i familie med eller partner til en person, der fører direkte tilsyn med en justitssekretær.

Udover [justitssekretærer](#) (371 Kb) [en](#) og [dommerfuldmægtige](#) (373 Kb) [en](#) er følgende medarbejdere ansat ved domstolene [retsirektører](#) (367 Kb) [en](#) og [retssekretærer](#) (364 Kb) [en](#).

Advokaadid

Procederende advokater omfatter advokater og advokatfuldmægtige.

Procederende advokater er medlemmer af det estiske advokatsamfund og undergivet lov om advokatsamfundet. Enhver, som opfylder de krav, der fremgår af lov om advokatsamfundet, og som har bestået eksamen som procederende advokat, kan blive medlem af det estiske advokatsamfund.

Det estiske advokatsamfund er en selvregulerende faglig sammenslutning, hvis formål er at yde juridisk bistand i privat og offentlig regi samt værne om advokaters rettigheder. Det estiske advokatsamfund fører tilsyn med medlemmernes erhvervsudøvelse og med, hvorvidt medlemmerne opfylder kravene i de fagets regler. Advokatsamfundet står også for advokaternes faglige efteruddannelse og for ydelse af retshjælp. Gennem sine medlemmer sørger advokatsamfundet for, at der ydes statslig retshjælp.

Det estiske advokatsamfund varetager sine opgaver gennem dets forskellige organer: generalforsamlingen, bestyrelsen, formanden, revisionsudvalget, æresdomstolen og udvalget til vurdering af faglig egnethed.

Advokater har beføjelser til:

at repræsentere og forsvare klienter i retten samt i forbindelse med forberedende retsmøder og andre sager, såvel i Estland som i udlandet

at indsamle bevismateriale

efter eget skøn at vælge og bruge lovlige midler og retsmidler i forbindelse med juridiske tjenesteydelser

fra nationale og lokale myndigheder at indhente de oplysninger, der er nødvendige i forbindelse med juridiske tjenesteydelser, at få adgang til dokumenter og

at få kopier og udskrifter heraf, medmindre lovgivningen forbyder, at advokater indhenter sådanne oplysninger og sådan dokumentation

at behandle personoplysninger om andre end deres klienter, hvor disse oplysninger er indhentet i henhold til en kontrakt eller en retsakt, herunder følsomme personoplysninger, uden aftale med disse personer, hvis det er nødvendigt for at kunne yde den juridiske bistand

at bekræfte underskrifter og kopier af dokumenter fremsendt til retten og andre offentlige organisationer som led i deres juridiske bistand til en klient

at fungere som voldgiftsmand eller mægler i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i loven om forligsmægling

at fungere som kurator, hvis de er medlemmer af det pågældende kammer.

Advokatfuldmægtige har samme beføjelser som advokater inden for de rammer, der er fastsat af lovgivningen.

Advokatfuldmægtige må ikke fungere som voldgiftsmænd eller mæglere i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i loven om forligsmægling.

De har ikke beføjelser til at repræsentere eller forsvare klienter i højesteret, medmindre andet er fastsat i lovgivningen. Advokatfuldmægtige har ikke

beføjelser til at fungere som kuratorer.

En advokatfuldmægtig kan kun yde juridisk bistand under tilsyn af en advokat, der er vedkommendes principal.

Når advokater yder juridisk bistand, skal de handle uafhængigt og i overensstemmelse med lovgivningen, de retsakter og afgørelser, der er truffet af det

estiske advokatsamfund, kravene i de fagets regler for advokater, god praksis og deres samvittighed.

Oplysninger, der videregives til en advokat, er fortrolige. Når en advokat eller en ansat hos advokatsamfundet eller en ansat på et advokatkontor afhøres

som vidne, må den pågældende ikke udspørges eller anmodes om at give forklaringer om forhold, som vedkommende fik kendskab til i forbindelse med

ydelse af juridisk bistand.

Datamedier relateret til en advokats ydelse af juridisk bistand er ukrænkelige.

En advokats opfyldelse af sine arbejdsopgaver må ikke medføre, at han eller hun identificeres med en klient eller klientens retssag.

En advokat må ikke tilbageholdes, visiteres eller varetægtsfængsles på grund af udøvelsen af sit erhverv, undtagen på baggrund af en kendelse afsagt af en distriktsdomstol. Et advokatkontor, gennem hvilket en advokat yder juridisk bistand, må ikke ransages på grund af advokatens udøvelse af sit erhverv.

Der findes en liste over procederende advokater og advokatkontorer samt andre nyttige oplysninger på [det estiske advokatsamfunds](#) websted. Funktionen „find en advokat“ gør det muligt at finde en advokat overalt i Den Europæiske Union.

Juridiske databaser

Der findes ingen databaser bortset fra den liste over advokater, der er nævnt ovenfor.

Juridiske konsulenter

I Estland er hvervet som juridisk konsulent ikke reguleret ved lov.

Notarer

Organisation

Alle notarer i Estland har samme kompetence. Notarerhvervet er reguleret i [loven om notarer](#). Justitsministeriet og notarkammeret er sammen ansvarlige for reguleringen og forvaltningen af notarenes faglige aktiviteter. Notarkammeret er et offentligretligt organ, og alle notarer er medlemmer heraf.

Notarkammeret har en række opgaver, bl.a. kontrol af, at notarer udfører deres opgaver på en samvittighedsfuld og korrekt måde, harmonisering af notarenes opgaver, tilrettelæggelse af kurser for notarer, drift af en kandidatjeneste, administration og udvikling af det elektroniske informationssystem for notarer samt ydelse af bistand til justitsministeren i forbindelse med tilsynsopgaver osv. [Notarkammerets](#) websted indeholder oplysninger om notarer, og de opgaver, som de udfører.

Rolle og ansvarsopgaver

En notar er en offentlig embedsmand. Han eller hun er af staten bemyndiget til på anmodning at attestere oplysninger og begivenheder af retlig karakter og udføre andre notarforretninger med henblik på retlig sikkerhed.

Notarer skal være upartiske, pålidelige og uafhængige i udførelsen af deres opgaver. De er forpligtede til at forvise sig om de faktiske hensigter hos en transaktions parter og de omstændigheder, der er nødvendige, for at transaktionen kan gennemføres korrekt, og til at forklare parterne de forskellige måder at gennemføre transaktionen på samt konsekvenserne af transaktionen.

Notarer udfører følgende notarforretninger på anmodning:

udfører notarattestering (forskellige kontrakter, udstedelse af fuldmagt, testamenter) og notarbekræftelse af ægtheden (kopier, underskrifter, udskrifter mv.) afgør arvesager

bekræfter vielser og skilsmisser

udsteder certifikater (apostiller)

modtager depositummer, værdipapirer og dokumenter

giver adgang til ejendomsregistret og matrikelregistret

erklærer tilladelsesdokumenter ugyldige i overensstemmelse med loven om notarbekræftelse

erklærer aftaler indgået gennem en advokat, der fungerer som mægler eller gennem en anden notar, for eksigible

indsender på anmodning af juridiske personer deres årsberetninger til den domstol, der fører registret

udsteder certifikater om udarbejdelse af notardokumenter, der skal være eksigible i Estland (som skal være eksigible i Estland og som skal svare til de

standardformularer, der er fastlagt i bilag VI i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af

retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1-23)).

Klienten skal betale notaren det honorar, der er fastsat i lovgivningen, for disse transaktioner.

Notarer kan tilbyde følgende officielle tjenesteydelser:

bekræftelse af ægtheden af oversatte dokumenter

juridisk rådgivning uden for attesteringsproceduren

rådgivning om skatteret og udenlandsk lovgivning, uanset om det er et led i en attesteringsprocedure

forligsmægling

voldgift

afholdelse af auktioner, afstemning, lotterier og lodtrækning samt efterprøvning af resultaterne

varetagelse af edsafklæggelse og bekræftelse af beedigede erklæringer

fremsendelse af meddelelser og oplysninger og udstedelse af dokumentation for, at disse er fremsendt, eller at det har været umuligt at fremsende dem, hvis det ikke er en officiel pligt, der følger af en notarforretning

modtagelse af depositummer – med undtagelse af kontanter – værdipapirer, dokumenter og lignende, hvis det ikke er en notarforretning eller en officiel pligt, der følger af en notarforretning.

Oplysninger om de officielle serviceydelser, notarer tilbyder, findes på [notarkammerets](#) websted. Gebyrer for notarers serviceydelser aftales mellem klienten og notaren forud for serviceydelsen.

Andre juridiske erhverv

Fogeder

I Estand er hvervet som foged et liberalt juridisk erhverv: Fogeder handler på egne vegne og hæfter selv for deres handlinger. En foged skal være upartisk og ansvarlig i udførelsen af sine opgaver. Fogeders officielle opgaver er reguleret i [loven om fogeder](#).

I januar 2010 blev der oprettet en fælles faglig organisation for fogeder og kuratorer, kammeret for fogeder og kuratorer. Fogedernes officielle aktiviteter, tilsynet med dem, disciplinært ansvar og brancheforeningens aktiviteter reguleres i henhold til loven om fogeder. Kammerets rolle er at udvikle og fremme de liberale juridiske erhverv, herunder udvikling af og tilsyn med overholdelse af god officiel og professionel praksis, udarbejde anbefalinger til harmonisering af de faglige aktiviteter, arrangere kurser, udvikle informationssystemer mv. Kammeret har også en æresdomstol. Yderligere oplysninger om kammerets aktiviteter findes på kammerets [websted](#).

En fogeds arbejdsopgaver er:

1. at udføre tvangsfuldbyrdelser i overensstemmelse med loven om tvangsfuldbyrdelse
2. at forkynde dokumenter i overensstemmelse med retsplejelovgivningen
3. at udarbejde opgørelser over boer og foretage bobehandling i overensstemmelse med arveloven
4. at afholde officielle auktioner uden for tvangsfuldbyrdelse på anmodning fra en domstol eller administrativ myndighed

Fogedens honorar for at udføre disse officielle opgaver er fastlagt i loven om fogeder.

Fogeder tilbyder derudover følgende officielle tjenesteydelser:

- 1) afholder private auktioner over løsøre og fast ejendom (efter anmodning fra privatpersoner)
- 2) forkynder dokumenter
- 3) yder juridisk rådgivning og udfærdiger dokumenter, hvis deres uddannelse opfylder kravene i § 47, stk. 1, loven om domstolene.

Fogederne kan afvise at præstere en tjenesteydelse.

Vilkårene for disse tjenesteydelser og de nærmere omstændigheder vedrørende aflønningen skal fastlægges i en skriftlig aftale med den person, der har brug for tjenesteydelsen. Vilkårene og aflønningen skal være i overensstemmelse med god faglig praksis.

Ved levering af disse tjenesteydelser må fogederne ikke udøve de rettigheder, som er tillagt dem ved lov i forbindelse med deres arbejdsopgaver, eller som udspringer af deres embede.

Oplysninger om fogeder, der tilbyder officielle serviceydelser, kan ses på [webstedet for kammeret for fogeder og kuratorer](#). Levering af officielle tjenesteydelser aftales skriftligt med ordregiver, inden tjenesteydelsen leveres.

Statens tilsyn med fogedernes officielle opgaver udøves af justitsministeriet.

En foged bærer det økonomiske ansvar for fejl, der begås som led i sine professionelle aktiviteter, herunder fejl, der begås af en person, der er ansat på vedkommendes kontor. Hvis et erstatningskrav ikke kan opfyldes ved hjælp af fogedens egne aktiver eller aktiver, der tilhører andre, der er erstatningsansvarlige, hæfter kammeret for fogeder og kuratorer for kravet. I sidste instans er det staten, der hæfter for fogedens handlinger. Både kammeret og staten kan udøve regres over for den person, der er ansvarlig for tabet, og staten har også regres over for kammeret.

Kuratorer

En kurator er en person, der udpeges af retten, og som i kraft af sin rolle udfører transaktioner og andre handlinger i forbindelse med konkursboer og repræsenterer skyldneren i retten i en tvist, der angår et konkursbo. En kurators væsentligste forpligtelse er at varetage alle kreditorers og skyldnerens rettigheder og interesser og at sikre en lovformelig, hurtig og finansielt rimelig konkursbehandling. En kurator udfører sine opgaver personligt. Advokater, uafhængige revisorer, fogeder og personer, der har tilladelse fra kammeret for fogeder og kuratorer til at virke som kurator, kan virke som kurator i et konkursbo. Kammeret fører en liste over kuratorer. Listen indeholder data for alle, der er berettiget til at virke som kurator, og er tilgængelig for offentligheden på kammerets websted. En kurator, der står på listen, skal sikre, at dataene er korrekte.

En kurators væsentligste opgaver er:

- 1) at fastslå kreditorernes krav, behandle konkursboet og foranstalte dannelsen og salget af boet, samt sikre, at kreditorernes krav fyldestgøres af boet
- 2) at fastslå årsagerne til og datoen for indtræden af skyldnerens insolvens
- 3) om nødvendigt at sørge for, at skyldnerens erhvervsvirksomhed kan fortsætte
- 4) om nødvendigt at gennemføre likvidation af skyldneren, hvis skyldneren er en juridisk person
- 5) at give oplysninger til kreditorer og skyldneren i de tilfælde, hvor det er fastsat ved lov
- 6) at rapportere om deres aktiviteter og give oplysninger om konkursbehandlingen.

Statens tilsyn med kurators virke udføres af justitsministeriet på basis af klager eller andre oplysninger om kuratoren, som ministeriet har modtaget, og som giver anledning til at tro, at kuratoren ikke har opfyldt sine forpligtelser. I forbindelse med tilsynet med en kurators virke er justitsministeriet berettiget til at verificere, om kuratoren udfører sine opgaver på passende og lovlige vis. Justitsministeren kan anlægge disciplinærsag mod en kurator, der ikke opfylder de forpligtelser, der følger af retsakter, som fastlægger kuratorens opgaver. Justitsministeren må ikke anlægge disciplinærsag mod advokater. Ministeren har dog ret til at anlægge en sag ved advokatsamfundets æresdomstol.

Ud over det statslige tilsyn kontrolleres kuratorens virke af konkursudvalget, det almindelige kreditorermøde, retten og kammeret for fogeder og kuratorer inden for deres respektive kompetenceområder.

Relaterede links

[Justitsministeriet](#)

[Det estiske advokatforbund](#)

[Kontoret for juridiske tjenester](#)

[Det estiske advokatsamfund](#)

[Anklagemyndigheden](#)

[Notarkammeret](#)

[Kammeret for fogeder og kuratorer](#)

Sidste opdatering: 03/08/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [en](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Juridiske erhverv - Irland

Dette afsnit giver et overblik over de juridiske erhverv i Irland.

Juridiske erhverv - indledning

Den dømmende magt udøves af domstolene i medfør af forfatningens artikel 34 og visse love, navnlig i *Courts (establishment and Constitution) Act 1961* og *Courts (Supplemental Provisions) Act 1961* som ændret. Dommere udvælges blandt ansøgere inden for de juridiske erhverv. De er fuldstændig uafhængige i udøvelsen af deres funktioner. Denne uafhængighed er tilsikret ved forfatningen. Det juridiske erhverv er fordelt på solicitors (rådgivende advokater), som fortrinsvis er beskæftiget med direkte klientarbejde, og barristers (procederende advokater), som er specialiseret i procedure og retssager.

1. Dommere

Judicial Appointments Advisory Board (dommerudnævnelsesrådet) udpeger personer, der er egnede til at beklæde en stilling som dommer, og underretter regeringen herom. Judicial Appointments Advisory Board blev oprettet ved *Court and Courts Officers Act 1995*. Rådet består af Chief Justice (højesterets præsident), retspræsidenterne for High Court, Circuit Court og District Court, Attorney General (kammeradvokaten), udpegede repræsentanter for Bar Council og Law Society (advokatnævnet) samt tre personer udnævnt af justitsministeren. Dommerne beskikkes af Republikkens præsident efter indstilling fra regeringen. Dommerstanden er uafhængig og kun underlagt forfatningen og loven. I overensstemmelse med forfatningen tilpasses antallet af dommere efter behov ved lov.

Supreme Court (højesteret) er sammensat af Chief Justice og syv menige højesteretsdommere, der benævnes Judges of the Supreme Court.

Retspræsidenten for High Court er i kraft af sin stilling ligeledes medlem af Supreme Court. High Court er sammensat af retspræsidenten for High Court, som er ansvarlig for den generelle tilrettelæggelse af arbejdet i High Court, og af menige dommere, der benævnes Judges of the High Court. Chief Justice og retspræsidenten for Circuit Court er i kraft af deres stilling også medlemmer af High Court. High Court består af en retspræsident og 35 dommere. Circuit Court er sammensat af retspræsidenten for Circuit Court og menige dommere, der benævnes Judges of the Circuit Court. Retspræsidenten for District Court er i kraft af sin stilling ligeledes medlem af Circuit Court. District Court er sammensat af retspræsidenten for District Court og andre dommere, der benævnes Judges of the District Court. Dommernes løn tilpasses med jævne mellemrum ved lov.

Dommere udvælges blandt advokater, som enten er solicitors eller barristers med et vist antal års praktisk erfaring (dog ikke i form af forskning). Det fremgår af artikel 29, stk. 2, i *Courts (Supplemental Provisions) Act 1961*, at man for at blive beskikket som dommer i District Court skal have praktiseret som solicitor eller barrister i mindst ti år. Det bestemmes i artikel 30 i *Court and Courts Officers Act 1995*, at en solicitor eller barrister med ti års erfaring kan beskikkes som dommer i Circuit Court. For at blive beskikket som dommer i High Court eller Supreme Court skal man i henhold til *Courts and Courts Officers Act 2002* have praktiseret som barrister eller solicitor i mindst 12 år. Som tidligere nævnt er dommerstanden uafhængig, for så vidt som den kun er underlagt forfatningen og loven, og når dommerne tiltræder embedet, aflægger de følgende erklæring i henhold til forfatningens artikel 34, stk. 5, første punktum:

"In the presence of almighty God I do solemnly and sincerely promise and declare that I will duly and faithfully and to the best of my knowledge and power execute the office of Chief Justice (or as the case may be) without fear or favour, affection or ill-will towards any man, and that I will uphold the Constitution and the laws. May God direct and sustain me" ("for Gud den almægtige sværger og erklærer jeg højtideligt og oprigtigt, at jeg behørigt og samvittighedsfuldt, efter bedste evne og i henhold til mine beføjelser vil udøve hvervet som Chief Justice (eller andet hverv) uden at gøre forskel, blive påvirket af følelser eller udvise modvilje mod nogen, og at jeg vil overholde forfatningen og lovgivningen med Guds hjælp og vejledning").

Det bestemmes i forfatningen, at dommere i High Court og Supreme Court kun kan afsættes, hvis det fastslås, at de har gjort sig skyldige i forsømmelse eller er uarbejdsdygtige, og hvis en sådan afgørelse vedtages af begge kamre i Oireachtas (det irske parlament). I *Courts of Justice Act 1924* og *Courts of Justice (District Court) Act 1946* er der fastsat lignende bestemmelser for dommere i Circuit Courts og District Courts.

2. Attorney General og Director of Public Prosecutions

Attorney General er *"the adviser of the Government in matters of law and legal opinion"* (regeringens rådgiver i juridiske anliggender), jf. forfatningens artikel 30. Attorney General udnævnes af Republikkens Præsident efter indstilling fra Taoiseach (den irske premierminister) og skal fratænde sin stilling, når premierministeren går af. Attorney General er som regel praktiserende barrister og Senior Counsel. Det er ikke et lovkrav, at Attorney General skal ophøre med at drive privat praksis, men det har været tilfældet i de senere år.

Som regeringens juridiske rådgiver gennemgår Attorney General alle lovforslag, som regeringen agter at fremsætte for Oireachtas til vedtagelse. Den pågældende rådgiver ligeledes regeringen i internationale spørgsmål, herunder i forbindelse med ratifikation af internationale traktater. En anden opgave består i at repræsentere det offentlige i sager, der berører offentlige interesser. Dette sker ved at anlægge eller indtræde i retssager. Selv om Attorney General udnævnes af Taoiseach, er vedkommende uafhængig af regeringen. Attorney General repræsenterer altid staten i sager, hvor det gøres gældende, at lovgivningen er uforenelig med forfatningen.

Indtil 1976 blev alle alvorlige forbrydelser formelt retsfulgt af Attorney General. Efter forfatningen er der adgang til ved lov at lade denne funktion udføre af en anden. Office of the Director of Public Prosecutions (den offentlige anklagemyndighed) blev derfor oprettet ved artikel 2 i *Prosecution of Offences Act 1974*, som trådte i kraft i 1976, idet hensigten var at lade en højtstående embedsmand, der er uafhængig af politiske forbindelser, udføre funktionen. Director of Public Prosecutions (direktøren for anklagemyndigheden) udnævnes af regeringen, men er tjenestemand og fratræder således – i modsætning til Attorney General - ikke, selv om regeringen går af. Herved sikres kontinuitet i retsforfølgningen af lovovertrædelser. I loven fra 1974 bestemmes det ligeledes, at Director of Public Prosecutions er uafhængig under udførelsen af sine opgaver. Director of Public Prosecutions kan afskediges af regeringen, men først efter, at et udvalg bestående af Chief Justice, en dommer fra High Court og Attorney General har aflagt beretning om vedkommendes helbred eller adfærd.

 Director of Public Prosecutions afgør derfor, om en person skal tiltales for en alvorlig forbrydelse, og hvad anklagen i så fald skal lyde på. Alle tiltaler rejses formelt af Director of Public Prosecutions, men hovedparten af de mindre alvorlige forbrydelser kan retsforfølges af **Gardai** (irsk politikorps), uden at sagsakterne skal oversendes til førstnævnte. I disse sager har Director of Public Prosecutions ret til at vejlede Gardai om, hvordan sagen skal behandles. Selv om Director of Public Prosecutions har overtaget Attorney Generals rolle som anklager, er det stadig Attorney General, der rejser tiltale i relation til sager af international karakter, såsom sager hvor der er fremsat begæring om udlevering af personer.

3. Personale ansat af Courts Service

Court Registrars (justitssekretærer) og Court Clerks ansættes af Courts Service (domsstolsstyrelsen).

Court Clerks er ansvarlige for domstolenes almindelige administration. Justitssekretærens primære funktion består i at bistå dommeren under retsmødet og sikre en effektiv forvaltning med henblik på en smidig udøvelse af domstolens funktioner.

Courts Service er et særskilt organ, som blev oprettet af regeringen i november 1999 i medfør af *Courts Service Act, 1998*. Courts Service refererer til justitsministeren og via denne også til regeringen.

Courts Service har fem ansvarsområder. Den skal:

forvalte domstolene

yde bistand til dommerne

oplyse borgerne om retsvæsenet

tilvejebringe, forvalte og vedligeholde retsbygninger

bistå dem, der kommer i kontakt med domstolene.

4. Sheriffs

Hvert *county* (distrikt) i Irland har en Sheriff (foged), der er tjenestemand, og som bl.a. har til opgave at gøre udlæg i og afhænde aktiver for at opfylde en fordring, hvis gyldighed er fastslået ved en retsafgørelse. Sheriffs udnævnes i medfør af *Court Officers Act 1945*, og det er i nævnte lovs artikel 12, stk. 5, fastsat, at kun personer, som enten har praktiseret som barrister eller solicitor i fem år, eller som i mindst fem år har arbejdet som managing clerk eller principal assistant for en under-sheriff eller sheriff, kan udnævnes til sheriff. Det fremgår af lovens artikel 12, stk. 6, litra g), at ansættelsesvilkårene for en sheriff, som er omfattet af de efterfølgende bestemmelser i samme lov, fastlægges af finansministeren efter høring af justitsministeren.

5. Solicitors

 [The Law Society of Ireland \(advokatnævnet\)](#) forestår uddannelsen til solicitor og har disciplinære beføjelser over uddannede solicitors. For at blive solicitor skal man have været i praktik i tre år og have gennemført den uddannelse, der tilrettelægges af Law Society. Det er en betingelse for at blive optaget på uddannelsen, at man har en kandidatgrad eller noget tilsvarende – hvilket betegnes som det præliminære kvalifikationskrav. Når disse krav er opfyldt, skal man bestå den endelige eksamen, som er inddelt i kategori FE-1, FE-2 og FE-3. FE-1 består af otte centrale fag: selskabsret, forfatningsret, aftaleret, strafferet, angelsaksisk "billighedsret" (Equity), EU-ret, erstatningsret og køb af fast ejendom. De andre to kategorier omfatter mere erhvervsrettede fag. FE-2 er et sådant erhvervsrettet forløb bestående af 14 ugers intensive forelæsninger, der afsluttes med en eksamen, og 18 måneders intern uddannelse, der udgør en del af den studerendes praktiktid. Kategori FE-3 eller det udvidede forløb består af syv ugers intensive forelæsninger, som afsluttes med en eksamen. Når FE-3 er afsluttet, kan man få bestilling som solicitor. I henhold til artikel 51 i *Solicitors (Amendment) Act 1994* kan en uddannet barrister blive solicitor, uden at det er nødvendigt at gennemføre hele uddannelsesprogrammet for solicitor-studerende.

Alle solicitors er underlagt Law Society's disciplinære beføjelser. Det fremgår af *Solicitors Acts 1954-1994*, at Disciplinary Tribunal of the Law Society har kompetence til at behandle klager over mulige forseelser, såsom uretmæssig tilegnelse af betroede midler, og sådanne sager kan indbringes for retspræsidenten for High Court. Retspræsidenten har beføjelse til at suspendere en solicitor fra at udøve sin virksomhed og til at ophæve suspensionen. Hvis Disciplinary Tribunal finder, at en solicitor har opkrævet for meget i salær, kan den pålægge den pågældende at tilbagebetale et beløb til klienten. Ifølge bekendtgørelse nr. 732 fra 2003 og EF-reglerne fra 2003 (om advokaters etableringsret) skal advokater fra EU-medlemsstater, som ønsker at arbejde som barrister eller solicitor, ansøge Bar Council eller Law Society om at blive registreret. Disse tager stilling til ansøgningen, og hvis den godtages, udsteder de et registreringscertifikat. Afslag fra Bar Council eller Law Society kan appelleres til High Court.

6. Barristers

The Honorable Society of King's Inns tilbyder en overbygning på den juridiske kandidatuddannelse, der giver adgang til titlen *barrister-at-law* for dem, der ønsker at procedere retssager (*practice at the Bar*). The King's Inns er en frivillig sammenslutning under ledelse af Benchers of the Honorable Society of King's Inns, som består af medlemmer af dommerstanden og senior barristers. Studerende, som har en juridisk diplomuddannelse fra King's Inns (*King's Inns Diploma in Legal Studies*) eller som har en kandidatgrad fra universitetet, kan blive optaget på uddannelsen efter at have bestået en adgangsprøve. King's Inns juridiske grunduddannelse er et deltidsstudium, der strækker sig over to år, og uddannelsen til *barrister-at-law* er et fuldtidsstudium på et år eller et modulopbygget studium, der varer to år. Efter at have bestået eksamen på overbygningen tilsiges kandidaterne af Chief Justice til et højtideligt retsmøde i Supreme Court, hvor de opføres på listen over members of the Bar. De skal dog opfylde yderligere krav, før de kan udføre juridisk arbejde mod vederlag. Barristers skal være medlem af Law Library, før de må praktisere. Law Library stiller et arbejdssted til rådighed med adgang til retslitteraturen og andet juridisk materiale mod betaling af et årligt gebyr. En barrister skal, før han bliver medlem, vælge en master (vejleder), som er en etableret barrister med mindst fem års erfaring. En barrister, der er under en vejleders oplæring, hvilket normalt varer et års tid, kaldes en *devil*. Vejlederen indfører den pågældende i en barristers praktiske arbejde og beder normalt vedkommende om at bistå med udarbejdelsen af processkrifter, at undersøge retlige spørgsmål og om at møde i retten på dennes vegne.

 [General Council of the Bar of Ireland](#), som ikke er et lovfæstet organ, fører tilsyn med barristers embedsførelse. Det vælges årligt af members of the Bar, og det udarbejder en faglig adfærdskodeks, som ændres efter behov af medlemmerne. I adfærdskodeksen angives kravene til barristers.

Hævdes det, at der foreligger et brud på adfærdskodeksen, undersøges forholdet af Professional Practices Committee of the Bar Council, der også tæller personer, der ikke er members of the Bar. Dette udvalg har beføjelse til at pålægge bøder og tildele advarsler samt til at suspendere eller udelukke et medlem fra Law Library. Udvalgets afgørelser kan indbringes for Appeals Board, som er beklædt med en dommer fra Circuit Court og en lægmand.

Der har tidligere været tradition for, at en barrister skulle modtage instrukser fra en solicitor, og det var forbudt at henvende sig direkte til en barrister. Denne praksis blev undersøgt af Fair Trade Commission, som i en rapport fra 1990 anbefalede, at det altomfattende forbud skulle udgå af adfærdskodeksen, fordi det var udtryk for en konkurrencebegrænsende praksis. Fair Trade Commission medgav, at det i visse tilfælde var hensigtsmæssigt fortsat at involvere en solicitor. Den anbefalede, at der ikke skulle være bestemmelser eller andre regler med krav om, at en solicitor skulle være fysisk til stede i retten for at instruere en barrister. Anbefalingerne er ikke fuldt ud blevet fulgt, men der er foretaget en række ændringer af adfærdskodeksen for at give visse anerkendte erhvervsorganisationer direkte adgang til en barrister.

En barrister er enten junior counsel eller senior counsel. Som regel praktiserer members of the Bar som junior counsel i en årrække, før de tager stilling til, om de ønsker at blive senior counsel. Der er ikke tale om automatisk forfremmelse, og nogle junior counsels vælger aldrig at indgive nogen anmodning herom. Normalt kan en barrister påregne at blive senior counsel efter 15 års praksis. De, der ønsker at blive senior counsel, anmoder Attorney General om godkendelse, men de udnævnes reelt af regeringen efter indstilling fra Attorney General, som hører Chief Justice, retsformanden for High Court og formanden for Bar Council.

En junior counsel udarbejder og forbereder normalt processkrifter og udfører visse retssager, som regel, men ikke udelukkende, ved underretterne. En senior counsel gennemgår udkast til processkrifter, der er udarbejdet af en junior counsel, og fører de mere vanskelige sager ved High Court og Supreme Court.

7. County Registrars

 [County Registrars](#) er solicitors, som udnævnes af regeringen. De udfører funktioner af juridisk tilsnit i tilknytning til Circuit Court og er ansvarlige for forvaltningen af Circuit Courts justitskontorer.

De fungerer også som **County Sheriff** (undtagen i Dublin og Cork).

8. Notarer

Notarius publicus udnævnes af Chief Justice i et åbent retsmøde. Notarius publicus udøver følgende hovedfunktioner:

bekræfter dokumenter

bevidner og kontrollerer underskrifter på dokumenter

rejser indsigelser i tilknytning til handelsdokumenter som f.eks. veksler og gældsbreve og i tilknytning til maritime spørgsmål

udarbejder bekræftelser, erklæringer og (undtagen i forbindelse med sager ved de irske domstole) beedigede erklæringer.

Ansøgninger til disse stillinger indgives i form af en *petition*, der indeholder oplysninger om ansøgerens bopæl og beskæftigelse, om antallet af notarer i distriktet og om distriktets indbyggertal. Det skal angives, hvorfor der er behov for en notarius publicus, og/eller hvordan en sådan stilling er blevet ledig.

Ansøgningen skal bekræftes med en beediget erklæring fra ansøgeren og indeholde en egnethedserklæring, der normalt skal være underskrevet af seks lokale solicitors og seks ledende lokale forretningsdrivende. Ansøgningen (*Notice of Motion*) indgives til Chief Justice i form af en begæring, der formelt fremsættes i fællesskab af Supreme Court Office on the Registrar of the Faculty of Notaries Public in Ireland, Secretary of the Law Society og alle notarer i ansøgerens distrikt og tilstødende distrikter.

Som regel er det kun en solicitor, der kan udnævnes til notarius publicus. Hvis en person, som ikke er solicitor, ansøger om at blive notarius publicus, kræver Law Society, at vedkommende giver Chief Justice tilsagn om ikke at ville beskæftige sig med overdragelse af fast ejendom eller udføre andre juridiske opgaver, som normalt udføres af en solicitor. Alle ansøgere skal, inden de udnævnes til notarius publicus, bestå en eksamen, der aflægges på Faculty of Notaries Public in Ireland.

Bemærk:

Spørgsmål om den aktuelle aflønning af Attorney General, Director of Public Prosecutions, Clerks of the Court og Sheriffs kan sendes via

 [e-mail](#) eller

pr. brev til

Human Resources,

Department of Finance,

Merrion Street,

Dublin 2.

Barristers er selvstændige erhvervsdrivende, og der er stor forskel på deres indtægt.

Solicitors kan være selvstændige erhvervsdrivende (som indeholder af egen praksis) eller ansatte, og der er ligeledes stor forskel på deres indtægt.

Notarer opkræver et gebyr pr. bekræftet dokument. Gebyrernes størrelse er ikke fastsat ved lov, men en notar fastsætter som regel gebyret på grundlag af, hvor meget tid han har brugt, hvilke rejseudgifter han har haft, og efter et skøn over, hvor meget en privat erhvervsdrivende ville kræve i betaling for en tilsvarende ydelse.

Sidste opdatering: 11/11/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Grækenland

Denne side giver et overblik over de juridiske erhverv i Grækenland.

Offentlige anklagere

Organisation

Anklagemyndigheden er en retslig myndighed i den forstand, at den tilhører "retsvæsenet", og dens deltagelse i retsplejen er obligatorisk. De offentlige anklagere er funktionelt og personligt uafhængige.

Ved hver domstol, undtagen ved politidomstolene, fungerer anklagemyndigheden som en uafhængig retslig myndighed, hvis væsentligste rolle er at forberede straffesager. Dens vigtigste funktion er at indlede retsforfølgningen, lede efterforskningen og iværksætte appel.

I Grækenland er de offentlige anklagere ikke specialiseret inden for bestemte områder.

Justitsministeriet har kompetence for så vidt angår anklagemyndighedens personales generelle status.

Der findes ikke noget særligt websted for disse retsmedlemmer. Oplysningerne om deres status forvaltes af justitsministeriet.

Rolle og vigtigste opgaver

Den offentlige anklager har kompetence til at forestå:

den indledende efterforskning

straffesagen

den forudgående bevisoptagelse

overvågning og kontrol af politimyndighederne i forbindelse med forebyggelse og retsforfølgning af strafbare handlinger

forelæggelse af forslag for de juridiske rådgivere og domstolene

anvendelse af retsmidler

tilsyn med og kontrol af fængsler og alle opgaver, der er fastlagt ved lov.

De offentlige anklagere er underlagt tilsyn fra højesteretsdommerne og de højerestående offentlige anklagere som fastsat ved lov.

Dommere

Organisation

Domsmyndigheden udøves af domstole sammensat af juridiske dommere, som er funktionelt og personligt uafhængige.

Dommerne er ved udøvelsen af deres hverv kun underlagt forfatningen og landets love og er på ingen måde forpligtet til at overholde bestemmelser, der er i strid med forfatningen.

De almindelige dommere er underlagt tilsyn fra de højerestående dommere og vicesstatsanklagerne ved den øverste domstol i civile sager og straffesager som fastsat ved lov.

Justitsministeriet har kompetence for så vidt angår disse retsmedlemmers status.

Der findes ikke noget særligt websted for disse retsmedlemmer. Oplysningerne om deres status forvaltes af justitsministeriet.

De juridiske erhvervsorganisation: Advokater

Advokater

I Grækenland er advokater selvstændige tjenestemænd, og de er ikke nødvendigvis specialiseret inden for bestemte områder.

Justitsministeriet har kompetence for så vidt angår erhvervets status.

Der findes (63) advokatsammenslutninger i Grækenland, dvs. en for hver ret i første instans.

Justitsministeren fører tilsyn med alle landets advokatsammenslutninger.

Juridiske databaser

Der findes oplysninger på webstedet for [advokatsammenslutningen i Athen](#), men det er kun medlemmerne af de enkelte advokatsammenslutninger, der har adgang hertil.

Procesadvokater/juridiske rådgivere

I Grækenland varetager advokaterne erhvervet som procesadvokater.

Juridiske databaser

Der findes oplysninger på webstedet for [advokatsammenslutningen i Athen](#), men det er kun medlemmerne af de enkelte advokatsammenslutninger, der har adgang hertil.

Notarer

Notarer er selvstændige tjenestemænd, hvis hovedopgave er at udarbejde og opbevare retsstiftende dokumenter og bevisdokumenter samt parternes erklæringer, når sådanne dokumenter kræves i henhold til loven, eller når parterne ønsker at få sådanne dokumenter bekræftet.

I Grækenland er notarer ikke specialiseret inden for bestemte områder.

Ifølge et præsidentielt dekret skal der være en notar ved hver fredsdommer.

Justitsministeriet har kompetence for så vidt angår notarenes status.

I Grækenland er der ni (9) notarsammenslutninger, der arbejder inden for appeldomstolenes retskredse.

Notarsammenslutningerne er underlagt justitsministeriet.

Der kan findes oplysninger om notarhvervet på det officielle websted for [notarsammenslutningerne ved appeldomstolene i Athen, Piræus, Ægæerne og Dodekaneserne](#) og på webstedet for [det europæiske notarregister](#), som er oprettet under [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union](#) (CNUE).

Andre juridiske erhverv

Fogeder

Fogeder er selvstændige tjenestemænd.

De har til opgave:

1) at forkynde retslige og udenretslige dokumenter

2) at fuldbyrde de fuldbyrdelsesdokumenter, der er omhandlet i artikel 904, stk. 2, i den civile retsplejelov:

endelige domme og afgørelser fra en græsk domstol, som er erklæret foreløbigt eksigible, voldgiftskendelser,

protokoller fra græske domstole vedrørende forlig eller fastsættelse af sagsomkostninger, notarialakter,

betalingsordrer udstedt af græske dommere og ordrer om "tilbagegivelse af brugsretten til en lejet bygning",

udenlandske dokumenter, der er eksigible,

kendelser og retsakter, der ved lov er anerkendt som eksigible

3) at udføre alle andre opgaver, som fogederne er tildelt ved lov.

Justitsministeriet har kompetence for så vidt angår fogedernes status.

Der er otte (8) [fogedsammenslutninger](#) i Grækenland.

Retsembeds mænd

Justitsministeriet har kompetence for så vidt angår status for de tjenestemænd, der arbejder ved landets domstole.

Fogeder (377 Kb) [el](#)

Retsembeds mænd (376 Kb) [el](#)

Relevante links

[Advokatsammenslutningen i Athen](#)

[Advokatsammenslutningen i Piræus](#)

[Justitsministeriet](#)

[Notarsammenslutningerne ved appeldomstolene i Athen, Piræus, Ægæerne og Dodekaneserne](#)

[Notarsammenslutningen ved appeldomstolen i Thessaloniki](#)

[Det græske fogedforbund](#)

Sidste opdatering: 07/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Spanien

I Spanien er et juridisk erhverv et erhverv, der forudsætter en særlig juridisk uddannelse, da arbejdsområdet omfatter anvendelse af retsreglerne.

Dommere og seniordommere

Offentlige anklagere

Justitssekretærer

Advokater

Juridiske rådgivere

Notarer

Registratorer

Juridiske repræsentanter

Rådgivere om arbejdsret og sociale anliggender

Juridiske erhverv – introduktion

I Spanien er et juridisk erhverv et erhverv, der forudsætter en særlig juridisk uddannelse, da arbejdsområdet omfatter anvendelse af retsreglerne.

De vigtigste juridiske erhverv i Spanien er offentlige anklagere (*fiscales*), dommere (*jueces*) og seniordommere (*magistrados*), advokater (*abogados*), notarer (*notarios*), justitssekretærer (*letrados de la administración de justicia*), land- og virksomhedsregistratorer samt juridiske repræsentanter (*procuradores*).

Dommere og seniordommere

Organisation

Lov og ret udgår fra folket og forvaltes i Kongens navn af dommerne og seniordommerne, som udgør dommerstanden. De er de eneste, der må forvalte lov og ret, hvilket vil sige, at de er de eneste, der må håndhæve loven og afsige domme.

Dommere er uafhængige af statens øvrige magter og kun underlagt forfatningen og loven.

Adgangen til en karriere inden for retsvæsenet er baseret på **principperne om kvalifikationer og kompetence**. En objektiv, gennemsigtig udvælgelsesproces sikrer lige adgang for alle borgere, der opfylder kriterierne og har den fornødne uddannelse, egnethed og faglige kompetence til at varetage dommerembedet. Det fastlægges i den organiske lov om dommerstanden, at domstolsfunktionen består af tre kategorier:

Højesteretsdommer (*magistrado del Tribunal Supremo*)

Seniordommer (*magistrado*),

Dommer (*juez*).

Der er flest kandidater til kategorien dommer. I overensstemmelse med den organiske lov om dommerstanden skal en jurist for at blive dommer bestå en åben udvælgelsesprøve for kandidater fra jurastudiet og tage et kursus ved et juridisk fakultet (*Escuela Judicial*).

Nogle kandidater kommer ind i retsvæsenet via kategorierne seniordommer og Højesteretsdommer.

Højesteretsdommere beskikkes af det spanske generalråd for dommerstanden (*Consejo General del Poder Judicial*), og kandidater skal have mindst 15 års erhvervs erfaring, herunder 10 som seniordommer. En femtedel af alle Højesteretsdommere beskikkes blandt anerkendte advokater med mindst 15 års erfaring.

Funktioner og arbejdsopgaver

Retter og nævn udøver alene deres kompetence i de tilfælde, hvor de er blevet tildelt denne ved den organiske lov om dommerstanden eller en anden lov. En nærmere beskrivelse af de forskellige kompetencer findes under "Domstole i Spanien".

Dommere og seniordommere udøver deres retslige beføjelser uafhængigt af alle retsinstanser og styrende organer.

Dommere behandler både civil- og straffesager i overensstemmelse med de forskellige love samt disciplinærsager i henhold til bestemmelserne i den organiske lov om dommerstanden.

Se hjemmesiden for [generalrådet for dommerstanden](#) for yderligere oplysninger.

Offentlige anklagere

Organisation

Anklagemyndigheden (*Ministerio Fiscal*) er et forfatningsmæssigt vigtigt organ med status som juridisk person og med funktionel autonomi inden for dommerstanden. Den udfører sit hverv via sine egne institutioner og i overensstemmelse med principperne om sammenhængende handlinger og hierarkisk afhængighed, og den er i alle tilfælde underlagt principperne om legalitet og upartiskhed.

Statsadvokaten (*Fiscal General del Estado*) er den øverste chef for anklagemyndigheden og repræsenterer myndigheden i hele Spanien. Statsadvokaten er ansvarlig for at udstede de nødvendige instrukser og anvisninger vedrørende myndigheden og dens interne drift samt for den overordnede forvaltning af og tilsyn med institutionen.

Offentlige anklagere er tjenestemænd, som får adgang til retsvæsenet gennem en udvælgelsesprøve for personer med en juridisk kandidateksamen eller ph. d.-grad i jura. De er underlagt statsadvokaturen og de respektive anklagemyndigheder ved Spaniens autonome regioner.

Funktioner og arbejdsopgaver

I artikel 124 i den spanske forfatning fra 1978 hedder det, at den offentlige anklager har, "uden at det i øvrigt berører de funktioner, der er overdraget til andre organer, til opgave at fremme retsvæsenets funktion i forsvaret af retsstaten, borgernes rettigheder og offentlighedens interesse som sikret ved lov, hvad enten det sker *ex officio* eller efter anmodning herom fra de interesserede parter, samt at beskytte domstolenes uafhængighed og frem for alt varetage samfundets interesser".

Anklagemyndigheden har følgende funktioner:

At føre tilsyn med, at domsmyndigheden varetages effektivt i henhold til loven og under overholdelse af de anførte frister samt iværksætte de fornødne søgsmål, appelprocedurer og lignende foranstaltninger

At medvirke i straffesager og sikre, at domsmyndigheden træffer de nødvendige sikringsforanstaltninger og foretager den fornødne efterforskning for at klarlægge sagens omstændigheder

At deltage i de civilsager, som loven foreskriver, når samfundets eller mindreåriges, umyndiges eller ubemidlede interesser kræver det, indtil de almindelige repræsentationsmekanismer er sat i værk

Med hensyn til mindreåriges strafansvar at udøve de funktioner, den tillægges i henhold til den relevante lovgivning, med det formål at varetage den mindreåriges tarv bedst muligt.

Se hjemmesiden for [den offentlige anklage](#) for yderligere oplysninger.

Justitssekretærer

Organisation

Justitssekretærene udgør et overordnet juridisk organ i retsvæsenet. De er tjenestemænd, som er underlagt justitsministeriet, og som udfører deres funktioner med status som selvstændig myndighed.

Justitssekretærer skal have en juridisk embedseksamen og skal efter at have bestået en udvælgelsesprøve gennemgå et kursus på et center for juridiske studier (*Centro de Estudios Judiciales*), der ligeledes afsluttes med en åben udvælgelsesprøve.

Justitssekretærene er underlagt justitsministeriet og regeringssekretærene (*Secretarios de Gobierno*) ved de regionale andeninstansretter og er i det store og hele omfattet af samme regler om interessers uforenelighed og forbud som dommerne.

Funktioner og arbejdsopgaver

Justitssekretærene sikrer i udøvelsen af deres funktioner, at alle de afgørelser, der træffes af de dommere eller domstole, som de er ansvarlige for, håndhæves. De er i deres virke altid underlagt principperne om legalitet og upartiskhed, om autonomi og uafhængighed i udøvelsen af retlige instrumenter og om sammenhængende handlinger og hierarkisk afhængighed i forbindelse med alle deres øvrige funktioner.

Justitssekretærene er ansvarlige for dokumentation samt udfærdigelse af sagsakter. De skal registrere alle domstolsafgørelser i sagsakterne og er ansvarlige for at iværksætte og sikre korrekt sagsbehandling samt for ledelse af retspersonalet. Derudover har de ansvaret for samarbejdet med øvrige offentlige organer og forvaltninger samt udarbejdelse af retsstatistik.

Yderligere oplysninger om retspersonale i Spanien:

[Justitssekretærer \(*letrados de administración de justicia*\)](#) (381 Kb) [es](#)

[Retsadministratorer \(*gestores procesales*\)](#) (371 Kb) [en](#)

[Juridiske dokumentalister \(*tramitadores procesales*\)](#) (371 Kb) [en](#)

[Retsassistenter \(*auxilio judicial*\)](#) (375 KB) (374 Kb) [en](#)

Opbygning af de juridiske erhverv

Advokater

Advokater er uafhængige medlemmer af et liberalt erhverv, som yder samfundet en tjeneste. De er ikke tjenestemænd og praktiserer på grundlag af fri og fair konkurrence (artikel 1 i generalvedtægten for den spanske advokatstand —*Estatuto General de la Abogacía Española*).

Advokatens rolle er hovedsagelig at rådgive og forsvare parterne i alle slags retssager, at yde juridisk vejledning og repræsentere sine klienter, når denne opgave ikke ved lov er forbeholdt andre hverv.

For at kunne udøve hvervet som advokat skal man:

være spansk statsborger eller statsborger i en anden EU-medlemsstat eller i en stat, der har tiltrådt aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992

være myndig og ikke erklæret inhabil

have en spansk juridisk embedseksamen (i tilfælde, som ikke er reguleret af lov nr. 30/2006 af 30. oktober 2006 om adgang til erhvervet som advokat eller juridisk repræsentant og relaterede gennemførelsesforordninger) eller en tilsvarende udenlandsk eksamen, der i henhold til gældende regler kan sidestilles hermed

være indmeldt i advokatsamfundet (*Colegio de Abogados*) i det område, hvor man har sit eneste eller primære hjemsted, for at kunne praktisere i hele Spanien.

Advokater opkræver et **salær** for de ydede tjenester og kan betales i form af et fast beløb, timebetaling eller periodiske betalinger. Salæret kan aftales frit mellem klienten og advokaten, såfremt det ikke er i modstrid med de etiske regler og ikke indebærer unfair konkurrence.

Se hjemmesiden for [☞ generalrådet for advokater i Spanien](#) for yderligere oplysninger.

Juridiske databaser

Vedrørende lovgivning: [☞ Spaniens statstidende](#).

Vedrørende retspraksis: [☞ Juridisk dokumentationscenter](#).

Er der gratis adgang til disse databaser?

Ja, der er gratis adgang.

Juridiske rådgivere

Se afsnittet "Advokater".

Notarer

Organisation, funktioner og arbejdsopgaver

Notarer har en dobbeltrolle: De er embedsmænd og jurister, hvis hovedopgave består i at udøve den offentlige funktion at bekræfte dokumenters ægthed i forbindelse med private retshandler. De bistår også med at udarbejde disse dokumenter i overensstemmelse med parternes ønske og lovgivningen, som de skal konsultere og fortolke og informere parterne om dens virkninger.

Notarens rolle som embedsmand betyder, at dokumenter godkendes eller certificeres af ham/hende (notarielle akter – *escrituras publicas*, kommercielle aftaler – *pólizas mercantiles* eller bekræftede kopier – *testimonios*) har særlige retslige eller udenretslige virkninger afhængigt af dokumenttypen.

Alle aspekter af notarens rolle i Spanien er strengt reguleret (notarer udnævnes af justitsministeriet; adgang til erhvervet gennem åbne udvælgelsesprøver; begrænset antal pladser; salærer fastsat af regeringen; pensionering; disciplinære foranstaltninger). Forfremmelser er baseret på anciennitet eller udvælgelsesprøver for notarer arrangeret af Justitsministeriet.

Kun juridiske kandidater eller postgraduatorer kan deltage i udvælgelsesprøver for adgang til notarerhvervet.

Notarerne er medlemmer af notarsammenslutninger (*Colegios Notariales*), en for hver autonom region, og disse koordineres af det spanske notarråd (*Consejo General del Notariado*), der er blevet tildelt visse kontrolbeføjelser af staten.

Notarer er direkte underlagt justitsministeriet og generaldirektoratet for registre og notarer (*Dirección General de los Registros y del Notariado*), som er ansvarlig for inspektion og overvågning af notarernes tjenesteydelser.

Se hjemmesiden for generalrådet for notarer i Spanien for yderligere oplysninger (www.notariado.org).

Andre juridiske erhverv

Registratorer

Land-, virksomheds- og indboregistrene er officielle registre over visse juridiske rettigheder, dokumenter eller handlinger med materiel virkning *erga omnes*, som tillader en formodning om legitimitet, korrekthed, fuldstændighed og nøjagtighed. Dette betyder, at anden sikkerhed ikke er påkrævede (skøder, garantier osv.) for at bevise, at sådanne rettigheder besiddes. Det udgør således et mere sikkert og omkostningseffektivt system, fordi der kun er en fast registreringsafgift, og virkningen er øjeblikkelig og permanent.

Land-, virksomheds- og indboregistratorerne er embedsmænd med ansvar for at føre land-, virksomheds- og indboregistrene i Spanien. De er både embedsmænd og jurister. De handler på eget ansvar, de udfører visse offentlige funktioner, som de tildeles af loven, navnlig i forbindelse med pante- og virksomhedslov samt forvaltningsret. I deres egenskab af embedsmænd under hypoteklovgivningen (*Ley Hipotecaria*) udøver de deres tillagte beføjelser gennem forvaltningsretten.

Regeringen regulerer alle spørgsmål vedrørende deres adgang til erhvervet, antallet af pladser, aflønning, disciplinære foranstaltninger og pensionering. For at blive registratorer skal juridiske kandidater eller postgraduatorer deltage i udvælgelsesprøver, som arrangeres af staten.

Registratorer aflønnes i form salærer, som fastsættes af regeringen.

Land-, virksomheds- og indboregistratorerne er medlemmer af den nationale sammenslutning af registratorer i Spanien (*Colegio Nacional de Registradores de España*), som staten har givet visse tilsynbeføjelser med hensyn til udøvelsen af erhvervet.

Registratorer er direkte underlagt justitsministeriet og generaldirektoratet for registre og notarer (*Dirección General de los Registros y del Notariado*), som er ansvarlig for inspektion og overvågning af registrene.

Registratorernes funktion er at klassificere dokumenter, der ønskes indført i de registre, de er ansvarlige for, rådgive offentligheden om registreringsspørgsmål og give offentligheden adgang til de registrerede oplysninger, om nødvendigt kontrollere, at personer, der anmoder om adgang, har en legitim interesse i oplysningerne, samt sikre behørig beskyttelse af følsomme data.

Se hjemmesiden for [☞ den nationale forening for registratorer i Spanien](#) for yderligere oplysninger.

Juridiske repræsentanter

Juridiske repræsentanter (*procuradores*) repræsenterer parternes rettigheder og interesser ved domstolene ved hjælp af de beføjelser, som de har fået tildelt med henblik herpå, de har til opgave at sikre, at kommunikationen mellem parterne og domstolene foregår på behørig vis og udføre andre opgaver, som kræves ved lov.

For at kunne arbejde som retlig repræsentant skal man være kvalificeret som juridisk repræsentant eller juridisk repræsentant for domstolen (sidstnævnte i henhold til lov nr. 34/2006 af den 30. oktober om adgang til erhvervet som advokat eller juridisk repræsentant), være medlem af sammenslutningen af juridiske repræsentanter (*Colegio de Procuradores*), stille sikkerhed og aflægge ed eller løfte.

Juridiske repræsentanter er underlagt foreningen for juridiske repræsentanter, hvis ledelsesorgan sikrer, at medlemmer udfører deres opgaver korrekt.

Juridiske repræsentanter aflønnes i form salærer, som fastsættes af Justitsministeriet.

Se hjemmesiden for [Foreningen for juridiske repræsentanter i Spanien](#) for yderligere oplysninger.

Rådgivere om arbejdsret og sociale anliggender

Rådgivere om arbejdsret og sociale anliggender (*graduados sociales*) er specialister, som kan deltage retssager ved domstolene, der vedrører arbejds- og socialret.

De kan deltage i retssager i både førsteinstansdomstole og andeninstansdomstole, og kan anke domme. For at anke en dom til Højesteret skal man være repræsenteret af en advokat.

I Spanien findes der mere end 25.000 rådgivere inden for dette område, som assisterer både arbejdsgivere og arbejdstagere.

Relevante links

[JUSTITSMINISTERIET I SPANIEN](#)

[GENERALRÅD FOR DOMMERSTANDEN I SPANIEN](#)

[OFFENTLIG ANKLAGER I SPANIEN](#)

[DEN NATIONALE FORENING FOR JUSTITSSEKRÆTERER I SPANIEN](#)

[GENERALRÅD FOR ADVOKATER I SPANIEN](#)

[GENERALRÅD FOR JURIDISKE REPRÆSENTANTER I SPANIEN](#)

[GENERALRÅD FOR NOTARER I SPANIEN](#)

[DEN NATIONALE FORENING FOR REGISTRATORER I SPANIEN](#)

[GENERALRÅD FOR RÅDGIVERFORENINGER I SPANIEN](#)

Sidste opdatering: 12/06/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Frankrig

Her finder du en oversigt over de forskellige juridiske erhverv.

Juridiske erhverv — indledning

Retsembedsmændene (les magistrats)

Organisation

Retsembedsmændene i Frankrig omfatter dommere og anklagere. Dommerne benævnes ofte "*magistrats du siège*", mens de offentlige anklagere benævnes "*magistrats du parquet*".

Dommerne afgør tvister, som de får forelagt, mens anklagerne repræsenterer samfundet og kræver, at loven finder anvendelse. Retsembedsmændenes statut er underlagt bekendtgørelse nr. 58-1270 af 22. december 1958 vedrørende forfatningsloven om retsembedsmændenes statut. Ifølge bekendtgørelsen kan enhver retsembedsmand i løbet af sin karriere blive udnævnt til dommer eller anklager. Dette kaldes princippet om dommerstandens enhed (artikel 1) og er blevet bekræftet af forfatningsrådet (*conseil constitutionnel*), bl.a. ved dets afgørelse af 11. august 1993. Retsembedsmændene er medlemmer af retsmyndigheden, der fungerer som garant for den individuelle frihed i henhold til forfatningens artikel 66. Der er dog visse forskelle mellem deres statutter, idet dommerne ikke er underlagt en øvre myndighed og er garanteret sikkerhed i ansættelsen, dvs. at de ikke kan flyttes til en ny stilling uden at have givet deres samtykke. Desuden er betingelserne for deres udnævnelse forskellige, idet dommerne udnævnes på grundlag af en samstemmende udtalelse fra det øverste råd for retsembedsmænd, dommerne ved kassationsdomstolen, de øverste præsidenter for appeldomstolen og retspræsidenterne. Dommerne udnævnes på forslag af sidstnævnte, som endelig udøver disciplinære beføjelser over for alle dommere. På den anden side udnævnes anklagere på grundlag af en simpel udtalelse fra det øverste råd for retsembedsmænd, og det er justitsministeren, der foreslår alle udnævnelser og udøver disciplinære beføjelser.

Størstedelen af retsembedsmændene rekrutteres via udvælgelsesprøver. For at få adgang til den indledende prøve, som er åben for studerende, skal ansøgerne have et eksamensbevis fra en uddannelse af mindst fire års varighed efter afsluttet studentereksamen (svarende til en mastergrad). De ansøgere, der består udvælgelsesprøven, udnævnes til dommerfuldmægtige (*auditeurs de justice*) og optages på dommer- og anklagerskolen (*Ecole nationale de la magistrature*, ENM). Det er desuden muligt at blive rekrutteret direkte. Efter endt uddannelse udnævnes de dommerfuldmægtige ved dekret til en retskreds.

Retscheferne (*chefs de juridiction*) (retsformand og offentlig anklager) og den øverste myndighed for domstolen (*chefs de cours*) (retspræsident og rigsadvokat) har ud over deres retslige beføjelser også visse administrative beføjelser (f.eks. fordeling af retsmøder).

Den 1. januar 2018 fandtes der 8 412 fungerende retsembedsmænd, hvoraf 7 881 sad ved domstolene.

Det øverste råd for retsembedsmænd (*Conseil supérieur de la magistrature*)

Forfatningens paragraf 65 fastsætter bestemmelserne vedrørende det øverste råd for retsembedsmænd. Forfatningsloven af 23. juli 2008 ændrede rådets sammensætning og beføjelser (for så vidt angår udpegelser), og har gjort det muligt for almindelige borgere at indbringe sager for rådet. Den franske præsident er således ikke længere medlem af rådet.

Det dommerkollegium, der behandler spørgsmål vedrørende dommere, ledes af præsidenten for kassationsdomstolen (*Cour de cassation*). Det består bl.a. af fem dommere og en anklager, et medlem af den øverste domstol i forvaltningsretlige sager (*Conseil d'Etat*), som udpeges af dette, en advokat samt seks kvalificerede personer, der hverken er medlem af parlamentet, de juridiske domstole eller forvaltningsdomstolene. Den franske præsident, formanden for nationalforsamlingen og formanden for senatet udpeger hver to kvalificerede personer.

Det dommerkollegium, der behandler spørgsmål vedrørende anklagere, ledes af rigsadvokaten ved kassationsdomstolen. Det består bl.a. af fem anklagere og en dommer samt af ovennævnte medlem af den øverste domstol i forvaltningsretlige sager, advokaten og seks kvalificerede personer.

Det øverste dommerkollegium, der behandler spørgsmål vedrørende dommere, foreslår dommerkandidater til kassationsdomstolen samt kandidater til hvervet som præsident for appeldomstolen og for førsteinstansretten for større sager. De øvrige dommere udnævnes ved samstemmende udtalelse.

Dette dommerkollegium fungerer som disciplinærråd for dommere. I sådanne situationer omfatter det foruden de tidligere nævnte medlemmer også den dommer, der sidder i det dommerkollegium, der behandler sager vedrørende anklagere.

Det øverste dommerkollegium vedrørende anklagere udtaler sig om udnævnelser af anklagere. Det udtaler sig også om disciplinære sanktioner. I disse tilfælde omfatter det udover de i forfatningens artikel 65, stk. 3, nævnte medlemmer også den dommer, der sidder i det dommerkollegium, der behandler spørgsmål vedrørende dommere.

Anklagemyndigheden

Organisation

Anklagemyndigheden er repræsenteret ved anklagerne (*magistrats du parquet*), som er ansvarlige for at sikre samfundets interesser under anvendelse af loven.

Med undtagelse af anklagemyndigheden ved kassationsdomstolen, som har sin egen status, er anklagemyndigheden inddelt i en hierarkisk struktur og underlagt justitsministeriet. Artikel 30 i strafferetsplejloven (*code de procédure pénale*) bestemmer, at justitsministeren gennemfører regeringens politik vedrørende sagsanlæg. Vedkommende sørger for, at bestemmelserne anvendes ensartet og på hele det franske territorium. Med henblik herpå fastsætter justitsministeren nogle generelle retningslinjer for anklagemyndigheden.

Statsadvokaten (*procureur de la République*) er ved hver enkelt førsteinstansret for større sager (*tribunal de grande instance*) chef for anklagemyndigheden bestående af flere offentlige anklagere. Statsadvokaten fordeler opgaverne og tjenesterne mellem de assisterende anklagere, viceanklagere og stedfortrædere. Statsadvokaten selv er underlagt rigsadvokaten (*procureur général*).

Ud over den hierarkiske opdeling er anklagemyndigheden udelelig: Anklagemyndighedens repræsentant behøver ikke bemyndigelse fra sin overordnede for at kunne handle, og alle dens handlinger forpligter hele anklagemyndigheden.

Funktioner og opgaver

Anklagemyndigheden har overvejende strafferetlige beføjelser. Den leder efterforskningen og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre retsforfølgelse af lovovertrædelser. Derudover tager den stilling til det videre forløb i strafferetlige sager med udgangspunkt i "opportunitetsprincippet" (f.eks. indledning af en retslig efterforskning, henvisning af sagen til en domstol eller henlæggelse af sagen). Den deltager i høringer, hvor den frit fremsætter mundtlige bemærkninger (til sagens faktiske omstændigheder, den sagsøgte karakter og til straffen), som den skønner relevante for at sikre, at retsvæsenet fungerer efter hensigten. Den er også ansvarlig for fuldbyrdelse af straffen.

Endelig er den ansvarlig for beskyttelsen af udsatte mindreårige, og den har visse civile opgaver i forbindelse med bl.a. personers civilstand (f.eks. ændring af civilstand), administrative opgaver (f.eks. udkænningssteder, pressen, direkte markedsføring osv.) og handelsretlige opgaver (f.eks. kollektiv bobehandling).

Dommernes funktioner og opgaver er beskrevet i afsnittet om de almindelige domstole.

Læggdommere (*juges non professionnels*)

Midlertidige dommere

For at bringe retsplejen tættere på borgerne kan en person fra civilsamfundet ansættes som midlertidig dommer med henblik på midlertidigt at deltage i retsinstitutionens funktion i henhold til artikel 41-10 ff. i bekendtgørelse nr. 58-1270 af 22. december 1958 om den organiske lov om retsvæsenets status, som ændret.

Denne funktion som midlertidig dommer har det særlige kendetegn, at den giver dommeren, politiet og/eller bisidderen i de kollegiale dommerkollegier i første instans mulighed for midlertidigt at udøve hvervet som dommer ved retten i første instans og udøve en erhvervsaktivitet, der er forenelig med retsvæsenets funktioner.

Den seneste udvikling vedrørende midlertidige dommere hænger direkte sammen med situationen for nærdommere (*juges de proximité*), der blev indført ved lov af 9. september 2002, hvis ophævelse blev endeligt fastslået i artikel 15 i lov nr. 2016-1547 af 18. november 2016 om modernisering af retssystemet i det 21. århundrede og dekret nr. 2017-683 af 28. april 2017.

Med den organiske lov nr. 2016-1090 af 8. august 2016, som trådte i kraft den 1. juli 2017, sammenlagde man statuten for nærdommere og for midlertidige dommere.

Disse midlertidige dommere rekrutteres løbende fra sag til sag.

Betingelser for at blive midlertidig dommer

Man skal være fransk statsborger, være mellem 35 og 75 år gammel, have sine fulde borgerrettigheder, have en god moral, have opfyldt sine forpligtelser i henhold til loven om værnepligt og opfylde de betingelser for fysisk egnethed, der er nødvendige for, at man kan udføre sine opgaver, idet der tages hensyn til mulighederne for at kompensere for handicap.

Ansøgeren skal også opfylde en af følgende betingelser:

have et eksamensbevis for afsluttet uddannelse af mindst fire års varighed efter studentereksamen (eller dokumentation for en anerkendt kvalifikation, der mindst svarer hertil) og mindst syv års praktisk erhvervs erfaring, der navnlig kvalificerer vedkommende til at udføre retslige opgaver

være direktør* for justitskontoret og fremlægge bevis for syv års faktisk tjeneste i dette organ

være tjenestemand i lønklasse A i justitsministeriet** med mindst syv års faktisk anciennitet i denne stilling

være medlem eller tidligere medlem af de liberale juridiske erhverv, der er omfattet af en lovgivnings- eller reguleringsmæssig status, eller hvis titel er beskyttet, og have mindst fem års praktisk erhvervs erfaring.

Statut for midlertidige dommere

Afdelingen med kompetence for dommere i det øverste råd for retsombudsmand afgiver udtalelse om de indstillinger, som justitsministeren fremsætter.

Midlertidige dommere, der udnævnes ved dekret fra republikkens præsident, er underlagt statuten for retsombudsmand.

De udnævnes for en periode på fem år, der kan fornyes én gang, og kan ikke udføre deres opgaver efter det fyldte 75. år.

Midlertidige dommere kan udøve en erhvervs mæssig aktivitet samtidig med deres retslige funktioner med forbehold af visse uforenelige forhold, der er anført i ansøgningsdokumenterne.

Midlertidige dommers beføjelser

Midlertidige dommere har følgende beføjelser.

Ved førsteinstansretten for større sager har midlertidige dommere kompetence til at behandle civil- og strafferetlige tvister som bisidder i dommerkollegier.

De kan have sæde i strafferetlige kollegier i højst en tredjedel af tjenesten. De er ligeledes dommere ved politiretten med henblik på i begrænset omfang at behandle lovovertrædelser i de første fire klasser, herunder lovovertrædelser i klasse 5, der er omfattet af proceduren for pålæggelse af en fast bøde, og at behandle de strafferetlige kendelser vedrørende de nævnte lovovertrædelser.

Ved førsteinstansretten for større sager behandler de civile sager og må ikke behandle mere end en tredjedel af sagerne ved den førsteinstansret, de er tilknyttet.

Uddannelse af midlertidige dommere

Midlertidige dommere gennemgår et ti-dages teorikursus på dommer- og anklagerskolen.

Efter det øverste råd for retsombudsmand skøn underlægges midlertidige dommere en prøvetid på 40-80 dage inden for en periode på seks måneder eller en forudgående uddannelse ved domstolene på 40 dage, som helt undtagelsesvis kan nedsættes i lyset af ansøgnernes erhvervs erfaring.

Midlertidige dommers vederlag

Midlertidige dommere aflønnes for den leverede tjenesteydelse og for tjenesteperioder.

Enhedssatsen for tjenesteperioder er 106,28 EUR brutto (i henhold til satsen i indekset for tjenestemænd pr. 1/2/2017), og antallet af tjenestedage må ikke overstige 300 om året.

Midlertidige dommere modtager ikke godtgørelse for transport mellem deres bopæl og den retskreds, de er tilknyttet.

Medlemmer af arbejdsretten (*conseillers de prud'hommes*)

Arbejdsretten, der blev oprettet i 1806, er en førsteinstansdomstol, der er specialiseret i bilæggelse af individuelle tvister mellem arbejdstagere eller lærlinge og deres arbejdsgivere i henhold til en ansættelses- eller lærlingekontrakt. Dommerne ved arbejdsretten kommer fra arbejdsmarkedet.

Grundlaget for arbejdsretten er den tanke, at ansættelsesforholdet i kraft af sin karakter og kompleksitet kræver en gennemgang foretaget af en dommer, der har dokumenteret erfaring med dette område set både fra arbejdstagernes og arbejdsgivernes side.

Arbejdsretterne er derfor i sagens natur paritetiske domstole. Deres dommere er opdelt i to kollegier, arbejdstagere og arbejdsgivere, og fem afdelinger (industri, handel, landbrug, diverse aktiviteter og ledelse).

De 14 512 medlemmer af arbejdsretterne udfører deres opgaver i de 210 voldgiftsretter i selve Frankrig og i de oversøiske territorier og behandler ca. 142 500 sager om året.

Deres væsentligste opgave består i at forlige parterne og i mangel heraf at afgøre tvisterne mellem dem.

Udnævnelsesmetoden

Siden 1979 er medlemmerne af arbejdsretten blevet valgt af deres kolleger hvert femte år ved almindelige direkte valg. I betragtning af den gradvise nedgang i valgdeltagelsen og dermed af voldgiftsinstitutionens legitimitet søgte man nye måder at udnævne medlemmerne af arbejdsretten på.

Ved bekendtgørelse nr. 2016-388 af 31. marts 2016, som bekræftede arbejdsretternes særlige karakter, erstattede man således direkte valg med forslag fra lønmodtagernes faglige organisationer og arbejdsgiverforeningerne, efter høring af dem, som blev indsamlet og således sikre arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationernes repræsentative karakter.

Der sker nu en fuldstændig fornyelse hvert fjerde år. Medlemmerne af arbejdsretterne udnævnes ved fælles dekret fra justitsministeren og arbejdsministeren. Embeder, der bliver ledige i løbet af mandatperioden, offentliggøres i forbindelse med supplerende udnævnelseskampagner og besættes ved hjælp af den samme proces som den, der anvendes ved de samlede fornyelser.

Deres uddannelse

Lov nr. 2015-990 af 6. august 2015 om vækst, aktivitet og lige økonomiske muligheder havde til formål at styrke professionaliseringen af arbejdsretterne, navnlig ved at indføre obligatorisk grunduddannelse og videreuddannelse.

Medlemmerne af arbejdsretterne gennemgår således en obligatorisk grunduddannelse i udøvelsen af deres retslige funktioner og en videreuddannelse. Grunduddannelsen er fælles for alle medlemmer af arbejdsretterne fra henholdsvis arbejdsgiver- og arbejdstagerside. Uddannelsen tilrettelægges og gennemføres af dommer- og anklagerskolen og er opdelt i en række teoretiske og praktiske moduler med en samlet varighed på fem dage. Alle medlemmer af arbejdsretterne, der ikke har opfyldt kravet om grunduddannelse senest 15 måneder efter den første dag i den anden måned efter deres udnævnelse, anses for at være fratrukket.

Medlemmer af arbejdsretterne modtager også seks ugers videreuddannelse i løbet af deres fireårige mandatperiode. Denne uddannelse henhører under arbejdsministeriet.

Deres etik

Medlemmer af arbejdsretterne aflægger ed. De er underlagt de etiske principper, der er knyttet til deres funktion som dommere: uafhængighed, upartiskhed, værdighed og redelighed og en sådan adfærd, at enhver berettiget tvivl herom udelukkes. De er også bundet af tavshedspligt i forbindelse med sagsbehandlingen.

Ved dekret nr. 2016-1948 af 28. december 2016 om etik og disciplin for medlemmer af arbejdsretterne, som blev gennemført ved lov nr. 2015-990 af 6. august 2015 om vækst, aktivitet og lige økonomiske muligheder, blev der i de arbejdsretlige regler indsat en artikel R. 1431-3-1, som pålægger det øverste arbejdsretlige råd (*Conseil supérieur de la prud'homie*) at udarbejde en etisk kodeks for medlemmer af arbejdsretterne, der skal offentliggøres.

Den etiske kodeks blev godkendt den 26. januar 2018 af det øverste arbejdsretlige råd.

Statut

Aktive lønmodtagere, der er medlemmer af arbejdsretterne, har status som beskyttede arbejdstagere, og det er forbudt at afskedige dem uden forudgående tilladelse fra arbejdstilsynet, og de har tilladelse til at være fraværende i arbejdstiden.

Fravær sidestilles med faktisk arbejdstid og aflønnes som sådan af arbejdsgiveren og er omfattet af den sociale sikringsordning. Den tid, der bruges på arbejdet i arbejdsretterne i arbejdstiden, medfører således ikke et løntab eller tab af tilknyttede ydelser. Arbejdsgiveren får godtgjort lønnen af staten.

For medlemmer af arbejdsretterne fra arbejdsgiversiden og arbejdstagersiden, som ikke falder ind under den foregående kategori (jobsøgende, pensionister, medlemmer, der arbejder uden for deres arbejdstid), finder en timesats anvendelse, som fastsættes ved dekret.

Medlemmernes rejseudgifter kan også dækkes.

Dommere ved handelsretter

Handelsretterne i første instans består af 134 handelsretter rundt om i det franske hovedland med undtagelse af Alsace-Moselle (hvor retstvister henhører under en afdeling i førsteinstansretterne for større sager som følge af en undtagelse i lokal ret) og blandede handelsretter (ni) i oversøiske områder.

Handelsretterne har kompetence til at afgøre tvister mellem erhvervsdrivende eller mellem erhvervsdrivende og kommercielle selskaber og tvister vedrørende handelstransaktioner.

Dommerne ved handelsretterne, også kaldet *juges consulaires*, er forretningsdrivende og virksomhedsledere. De skal som sådan have erhvervs erfaring på det økonomiske og handelsmæssige område.

I øjeblikket er der mere end 3 400 dommere ved handelsretterne.

De udnævnes af deres kolleger ved et årligt valg i to runder.

Deres første mandatperiode er på to år. Ved udløbet af denne periode kan de genvælges for en periode på fire år ved den samme ret eller ved en hvilken som helst anden handelsret, dog i højst fire mandatperioder, med undtagelse af den afgangende præsident, der kun kan genvælges for en femte periode som medlem af retten.

De aflægger ed og har de samme etiske forpligtelser som retsmedlemmer.

De udfører deres opgaver på frivillig basis. Deres engagement kræver tilgængelighed og frem for alt en personlig investering i opgaven, navnlig gennem en uundværlig grundlæggende uddannelse og efteruddannelse.

Ved lov nr. 2016-1547 af 18. november 2016 om modernisering af retssystemet i det 21. århundrede blev handelsdommernes statut kraftigt moderniseret.

Den reformerede navnlig bestemmelserne om deres etik og disciplin og bidrog til deres professionalisering ved at indføre obligatorisk grund- og efteruddannelse, der varetages af dommer- og anklagerskolen.

Bisiddere ved retter i sager om social sikring

De udpeges for en periode på tre år af præsidenten for appeldomstolen med udgangspunkt i en liste, der inden for hver retskreds er udfærdiget af regionaldirektøren for ungdom, sport og social samhørighed, efter forslag fra de mest repræsentative faglige organisationer.

Loven om modernisering af retsvæsenet i det 21. århundrede af 18. november 2016 indeholdt bestemmelser om, at retterne i sager om social sikring skulle nedlægges, og at deres tvister pr. 1. januar 2019 skulle overføres til særligt udpegede førsteinstansretter for større sager. Her vil bisidderne også have sæde.

Bisiddere ved retten for tvister vedrørende tab af arbejdsevne

De udpeges for en periode på tre år af præsidenten for appelretten i den pågældende retskreds med udgangspunkt i en liste, der er udfærdiget af regionaldirektøren for ungdom, sport og social samhørighed, efter forslag fra de mest repræsentative faglige organisationer.

Loven om modernisering af retsvæsenet i det 21. århundrede af 18. november 2016 indeholdt bestemmelser om, at retterne for tvister vedrørende tab af arbejdsevne skulle nedlægges, og at deres retstvister pr. 1. januar 2019 skulle overføres til særligt udpegede førsteinstansretter for større sager. Her vil bisidderne også have sæde.

Bisiddere ved dommerkollegiet i førsteinstansretter for større sager på det sociale område

Disse bisiddere sidder fra den 1. januar 2019 i dommerkollegiet ved førsteinstansretter, der specifikt er udpeget til at behandle tvister om social sikring og social bistand.

De udnævnes for en periode på tre år af repræsidenten for appeldomstolen efter at have indhentet udtalelse fra præsidenten for førsteinstansretten på grundlag af en liste, som præfekten har opstillet inden for hver domstols kompetenceområde efter forslag fra de mest repræsentative erhvervsorganisationer. Ansøgere skal være franske statsborgere, være fyldt 23 år, opfylde betingelserne for at være edsvorne, ikke have fået visse domme, der er fastsat i loven om landbrug og fiskeri (*code rural et de la pêche maritime*) og lov om social sikring eller være medlem af en bestyrelse i en socialsikrings- eller socialforsikringsinstitution. Deres opgaver er forenelige med hvervet som medlem af arbejdsretten.

Bisiddere ved ungdomsretten

De udnævnes for en periode på fire år af justitsministeren på grundlag af en liste over kandidater forelagt af retspræsidenten for appeldomstolen, som hver enkelt ungdomsret tilhører.

Ansøgere til embedet som bisidder ved ungdomsretter skal være franske statsborgere, være fyldt 30 år og have en særlig interesse for enhver form for ungdomsspørgsmål.

Bisiddere ved den paritetiske jordbrugsret

De udnævnes for en periode på seks år af retspræsidenten for appeldomstolen på grundlag af en liste, som præfekten udarbejder inden for hver af de paritetiske jordbrugsretter på forslag af erhvervsorganisationerne eller, hvor det er relevant, af de mest repræsentative ejere af landbrugsjord.

Retterne består af ejere af landbrugsjord og forpagtere, der i givet fald er fordelt på to afdelinger af den paritetiske jordbrugsret. Den ene afdeling består af ejere og forpagtere af landbrugsjord og den anden af ejere og delforpagtere.

Kandidater til funktionen som bisidder ved de paritetiske jordbrugsretter for forpagtningsaftaler for landbrug skal være franske statsborgere, være fyldt 26 år, have deres borgerlige og erhvervsmæssige rettigheder og i mindst fem år have haft status som ejer eller forpagter eller delforpagter af landbrugsjord.

Justitssekretærer (greffiers)

Justitssekretæren er specialist i retsprocesserne. Vedkommende bistår dommeren med dennes embedshandlinger og har ansvar for at bekræfte og attestere retsafgørelser i de tilfælde, hvor det ifølge loven er påkrævet, for at de er gyldige.

Justitssekretæren er dommerens højre hånd og bistår denne med udarbejdelsen af sagsakter og dokumentationssøgning. Justitssekretærer udarbejder udkast til afgørelser og anklageskrifter i henhold til dommernes instrukser. Som led i en generel modtagelses- og informationstjeneste for offentligheden kan justitssekretærer være ansvarlige for at give oplysninger, vejledning og bistand til brugerne i forbindelse med gennemførelsen af retslige formaliteter eller procedurer. De kan være ansvarlige for uddannelse.

Justitssekretærens opgaver ligger overvejende i retternes forskellige afdelinger. Afhængigt af rettens størrelse og dens organisation kan justitssekretæren få overdraget ledelsesansvar og fungere som leder af justitskontoret, vicechef eller afdelingschef.

Greffier en Chef (378 Kb) [en](#)

Greffier (375 Kb) [en](#)

Pr. 1. januar 2018 forvaltes 10 931 justitssekretærer af underdirektoratet for menneskelige ressourcer for retsmedarbejdere, hvoraf 9 368 befinder sig ved domstolene.

Advokater

Advokater bistår retsvæsenet og bestrider et liberalt og selvstændigt erhverv. Bestemmelserne om deres status er primært fastsat i lov nr. 71-1130 af 31. december 1971 om reform af den juridiske stand og visse juridiske erhverv samt i dekret nr. 91-1197 af 27. november 1991 om organisering af advokaterhvervet. Med lov nr. 90-1259 af 31. december 1990 om ændring af loven af 1971 og gennemførelsesdekreterne hertil blev det nye advokaterhverv oprettet ved at sammenlægge advokaterhvervet og hvervet som juridisk rådgiver. Ved loven af 25. januar 2011 om ændring af repræsentationen ved appeldomstolene blev advokater og juridiske rådgivere ved appeldomstolene slået sammen.

Advokater udfører to opgaver i deres daglige arbejde: på den ene side bistand og repræsentation i retssager (retslige aktiviteter) og på den anden side juridisk rådgivning og udarbejdelse af dokumenter (juridiske aktiviteter).

Ifølge bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, i lov af 31. december 1971 har advokater næsten fået eneret til at bistå og repræsentere parterne, udfærdige processkrifter og procedere ved domstole og alle retslige eller disciplinære myndigheder.

Advokaterhvervet er ikke organiseret i en national sammenslutning, idet advokaterne ønsker at bevare en ligelig repræsentation af alle advokatsamfund (*barreaux*). Der findes 16 advokatsamfund i Frankrig og de oversøiske områder. Disse er tilknyttet førsteinstansretten for større sager og ledes af en advokatformand (*bâtonnier*) og et disciplinærudvalg, som har til opgave at behandle alle spørgsmål vedrørende udøvelsen af hvervet og sikre, at advokaterne opfylder deres pligter, og at deres rettigheder beskyttes.

Landsrådet for advokater (*Conseil national des barreaux, CNB*), som blev oprettet ved loven af 31. december 1990 (artikel 15), er en almennyttig forening med status som juridisk person, der repræsenterer advokatstanden over for de offentlige myndigheder og sikrer harmoniseringen af bestemmelser og praksis for erhvervet.

Landsrådet for advokater har et websted, der giver alle gratis adgang til oplysninger om organisering af advokaterhvervet, aktuelle spørgsmål om erhvervet samt en fortegnelse over alle advokater, der er medlem af de franske advokatsamfund. De fleste større advokatsamfund har deres eget websted, som er gratis og frit tilgængeligt. Adresserne kan findes i fortegnelsen på CNB's websted.

Med henblik herpå udarbejder landsrådet nationale vedtægter gennem afgørelser af lovgivningsmæssig karakter, der offentliggøres i det officielle tidende og finder direkte anvendelse på advokater.

Advokater ved den øverste domstol i forvaltningsretlige sager og kassationsdomstolen udgør et særskilt erhverv: De er retsmedlemmænd og udpeges ved dekret af justitsministeren, og de har eneret til at repræsentere parter ved de øverste retter, når det er nødvendigt. Deres status er overvejende fastsat i

bekendtgørelsen af 10. september 1817, som indførte et advokatsamfund ved den øverste domstol i forvaltningsretlige sager og kassationsdomstolen, i dekret nr. 91-1125 af 28. oktober 1991 om betingelserne for adgang til advokaterhvervet samt i dekret nr. 2002-76 af 11. januar 2002 om ordensreglerne for advokaterhvervet.

Advokater ved den øverste domstol for forvaltningsretlige sager og kassationsdomstolen udgør et selvstændigt advokatsamfund, der ledes af en formand og et råd bestående af 11 medlemmer. Denne instans fører tilsyn med den faglige disciplin og repræsenterer advokatstanden udadtil.

Disse oplysninger findes på [webstedet for advokatsamfundet ved den øverste domstol i forvaltningsretlige sager og kassationsdomstolen](#).

Findes der en database på dette område?

Der findes **en database, som forvaltes af landsrådet for advokater, og som er oprettet på baggrund af fortegnelsen over advokater**, der er opført på medlemslisterne for hver advokatsamfund i Frankrig.

Er der gratis adgang til disse oplysninger?

Adgang til denne database på det nationale advokatråds ([Conseil National des Barreaux](#)) websted er gratis.

Notarer

Organisation

Notarer er offentligt beskikkede embedsmænd, der udnævnes ved bekendtgørelse af justitsministeriet. De udfører imidlertid deres arbejde som et liberalt erhverv. Bestemmelserne om deres status er overvejende fastsat i loven af 25 Ventôse An XI (16. marts 1803), bekendtgørelse nr. 45-2590 af 2. november 1945 og dekret nr. 45-01117 af 19. december 1945 om notarerhvervets organisation, dekret nr. 73-609 af 5. juli 1973 om uddannelsen til notar og betingelser for adgang til erhvervet samt dekret nr. 78-262 af 8. marts 1978 om fastsættelse af notarsalærer.

Notarerhvervet er organiseret i sammenslutninger på departementsplan samt i regionalråd, som bl.a. sørger for, at notarerne overholder kravene til faglig disciplin i den pågældende retskreds. Notarerne er på nationalt plan repræsenteret af det øverste råd for notarer (*Conseil supérieur du notariat*).

Ud over at repræsentere offentlige myndigheder er det øverste råd for notarer også ansvarligt for at forebygge og bilægge tvister mellem notarer, der ikke tilhører samme regionsråd. [Det øverste notarråd](#) har et gratis websted, der beskriver erhvervets vigtigste karakteristika og indeholder en fortegnelse over notarer samt afdelinger på departementsplan og regionalt plan.

Funktioner og opgaver

Notarer har beføjelse til at udstede officielt bekræftede dokumenter, der kan fuldbyrdes uden forudgående retsafgørelse.

De rådgiver ligeledes privatpersoner og virksomheder, uanset om der skal udfærdiges dokumenter eller ej, og kan desuden intervenere i sager vedrørende formueforvaltning og **ejendomstransaktioner**.

Andre juridiske erhverv

Fogeder/stævningmænd

Fogeder/stævningmænd er offentligt beskikkede embedsmænd, der udnævnes ved bekendtgørelse af justitsministeriet. De udfører imidlertid deres arbejde som et liberalt erhverv. Bestemmelserne for deres status er fastsat i loven af 27. december 1923, bekendtgørelse nr. 45-2592 af 2. november 1945, dekret nr. 56-222 af 29. februar 1956 og dekret nr. 75-770 af 14. august 1975.

De har som de eneste ret til at forkynde retlige dokumenter og fuldbyrde retsafgørelser samt eksigible dokumenter. De kan også udfærdige erklæringer enten på anmodning fra enkeltpersoner eller en domstol. Endvidere kan de optræde som mæglere, formueforvaltere eller forsikringsagenter, forudsat at de har meddelt deres regionale sammenslutning og statsadvokaten ved appelretten i deres pågældende retskreds herom.

Fogeder/stævningmænd aflønnes for deres embedshandlinger i civil- og handelsretlige sager med et fast salær, som er fastsat i dekret nr. 96-1080 af 12. december 1996.

Erhvervet repræsenteres af sammenslutninger på departementsplan og regionalt plan i hver retskreds. Hele standen repræsenteres af en national sammenslutning, som udreder tvister mellem fogeder/stævningmænd i forskellige sammenslutninger. Den nationale sammenslutning for fogeder og stævningmænd ([Chambre nationale des huissiers de Justice](#)) har et websted med gratis adgang, der indeholder oplysninger om erhvervet samt en fortegnelse over fogeder og stævningmænd.

Bekendtgørelsen af 2. juni 2016 indeholder bestemmelser om oprettelse af et nyt erhverv som retskommissær, der fra den 1. juli 2022 skal erstatte erhvervet som foged og autoriseret auktionsholder.

I denne bekendtgørelse defineres status for retskommissærer, og det bestemmes, at det nye erhverv indføres gradvist med en overgangsordning indtil den 1. juli 2022. I betragtning af den delvise lighed og sammenfaldet mellem de opgaver, der er overdraget til fogeder og autoriserede auktionsholdere, har det vist sig nødvendigt at rationalisere den nuværende organisation af deres status og dermed samle disse to erhverv i et nyt erhverv som retskommissær.

Den nye status for retskommissærer vil finde fuld anvendelse fra den 1. juli 2022. Fra den 1. juli 2026 er tidligere erhverv udelukket fra denne status:

Fogeder og autoriserede auktionsholdere, der ikke har taget den specifikke uddannelse, der kræves for at udøve hvervet som retskommissær, vil ikke længere kunne udøve virksomhed. Med virkning fra den 1. januar 2019 træder den nationale sammenslutning af retskommissærer i stedet for den nationale fogedsammenslutning og den nationale sammenslutning af autoriserede auktionsholdere for at forberede den gradvise tilnærmelse og efterfølgende sammenlægning af de to erhverv.

Andre retsmedarbejdere

Ved handelsretterne har man justitssekretærer (*greffiers de tribunaux de commerce*), som er offentligt beskikkede embedsmænd, der hovedsageligt bistår medlemmerne af handelsretten ved retsmøder og præsidenten for handelsretten med alle dennes administrative opgaver. De leder justitskontoret og fører tilsyn med handels- og selskabsregistret (*registre du commerce et des sociétés*) samt registre og sagsakter ved retten. De udsteder bekræftede genpartar, opbevarer forseglede dokumenter og beløb, der deponeres på justitskontoret, udfærdiger dokumenter fra justitskontoret og tager sig af andre formalia inden for deres ansvarsområder.

Bestemmelserne for erhvervet er fastsat i artikel L.741-1 til R.741-1 i handelsloven (*code de commerce*).

De repræsenteres af det nationale råd for justitssekretærer ved handelsretterne (*Conseil national des greffiers des tribunaux de commerce*), som er en almennyttig forening med status som juridisk person, der har til formål at beskytte erhvervets kollektive interesser. Rådet tilrettelægger grunduddannelsen og videreuddannelsen af justitssekretærer ved handelsretterne og andre ansatte og afholder eksamener og praktiske uddannelseskurser. Alle disse oplysninger findes på webstedet for det nationale råd for justitssekretærer ved handelsretterne ([Conseil national des greffiers des tribunaux de commerce](#)).

Greffier de tribunal de commerce (366 Kb) [en](#)

Greffier de tribunal de commerce salarié (366 Kb) [en](#)

Juridiske rådgivere/erhvervsjurister

Erhvervet som juridisk rådgiver (*conseiller juridique*) blev sammenlagt med advokaterhvervet ved lov nr. 90-1259 af 31. december 1990.

Erhvervet som erhvervsjurist (*juriste d'entreprise*) er ikke underlagt specifik regulering.

Sidste opdatering: 10/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Kroatien

Advokater i retslige organer

Ansatte ved domstolene er juridiske embedsmænd, tjenestemænd og retsassisterter.

Dommere (*suci*, ental *sudac*)

Dommere er juridiske embedsmænd, og deres funktion er permanent. Personer, der er kroatiske statsborgere, kan udnævnes til dommer.

Personer, der er dimitteret fra statens skole for juridiske embedsmænd (*Državna škola za pravosudne dužnosnike*) kan udnævnes som dommer ved en domstol i sager om administrative lovovertrædelser (*prekršajni sud*), ved en byret (*općinski sud*), ved en handelsret (*trgovački sud*) og ved en forvaltningsdomstol (*upravni sud*).

En person, der har arbejdet som juridisk embedsmand i mindst ti år, kan udnævnes som dommer ved en distriktsdomstol (*županijski sud*).

Enhver, der har arbejdet som juridisk embedsmand i mindst 12 år, kan udnævnes til dommer ved appeldomstolen i sager om administrative lovovertrædelser (*Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske*), appeldomstolen i handelsretlige sager (*Visoki trgovački sud Republike Hrvatske*) og appeldomstolen i forvaltningsretlige sager (*Visoki upravni sud Republike Hrvatske*).

Enhver person, der i mindst 15 år har arbejdet som juridisk embedsmand, advokat, notar, professor i jura ved et universitet (mindst 15 års erhvervs erfaring efter bestået advokateksamen), eller som er en anerkendt advokat, der har bestået advokateksamen, og som kan dokumentere mindst 20 års erhvervs erfaring og er fagligt kvalificeret inden for et særligt område af juraen eller i kraft af sine videnskabelige og faglige publikationer, kan udnævnes som dommer ved den øverste domstol (*Vrhovni sud Republike Hrvatske*).

 [Lov om domstolene \(*Zakon o sudovima*\)](#)

 [Lov om det nationale domstolsråd \(*Zakon o državnom sudbenom vijeću*\)](#)

 [Lov om aflønning af dommere og andre juridiske embedsmænd \(*Zakon o plaćama sudaca i drugih pravosudnih dužnosnika*\)](#)

Personale i retsvæsenet

Antallet af tjenestemænd i retsvæsenet og retsassisterter i specialiserede, administrative eller tekniske stillinger fastsættes af justitsministeren.

Ansættelse af tjenestemænd i retsvæsenet og retsassisterter ved domstolene, gennemførelse af en praktikperiode, proceduren, retningslinjerne og programmet for beståelse af en statslig specialeksamen, deres lønforhold og andre rettigheder, deres forpligtelser og ansvar i forbindelse med udøvelsen af deres hverv samt deres ansvar i tilfælde af fejl ved udøvelsen af deres embede er fastsat i de regler, der gælder for tjenestemænd i retsvæsenet og retsassisterter, og i de almindelige arbejdsretlige bestemmelser.

Ledige stillinger ved domstolene besættes kun efter justitsministeriets godkendelse.

Ved ansættelse af tjenestemænd i retsvæsenet og retsassisterter ved domstolene skal kravene til repræsentation af tjenestemænd i retsvæsenet og retsassisterter, der tilhører nationale mindretal, overholdes.

Justitsministeriet fastsætter bestemmelser om det nødvendige kvalifikationsniveau for tjenestemænd i retsvæsenet og retsassisterter.

Juridiske rådgivere, juridiske seniorrådgivere og specialiserede juridiske seniorrådgivere

Enhver, der har opnået en universitetsgrad i jura eller bestået første del og en universitetsgrad i jura, og som har bestået advokateksamen, kan udnævnes til juridisk rådgiver.

Enhver, der har opnået en universitetsgrad i jura eller en integreret universitetsgrad i jura på første niveau og en universitetsgrad i jura, som har bestået advokateksamen, og som i mindst to år har arbejdet som juridisk rådgiver eller rådgiver for statsadvokaturen, en juridisk embedsmand, advokat eller notar eller enhver person, der har varetaget andre juridiske funktioner i mindst fem år efter at have bestået advokateksamen, kan udnævnes til juridisk seniorrådgiver og juridisk rådgiver ved Kroatiens øverste domstol.

Enhver, der har opnået en universitetsgrad i jura eller en integreret universitetsgrad i jura på første niveau og en universitetsgrad i jura, som har bestået advokateksamen, og som i mindst fire år har arbejdet som juridisk rådgiver eller rådgiver for statsadvokaturen, en juridisk embedsmand, advokat eller notar eller enhver person, der har varetaget andre juridiske funktioner i mindst otte år efter at have bestået advokateksamen, kan udnævnes til specialiseret juridisk seniorrådgiver.

Enhver, der har opnået en universitetsgrad i jura eller en integreret universitetsgrad i jura på første niveau og en universitetsgrad i jura, som har bestået advokateksamen, og som i mindst fire år har arbejdet som juridisk rådgiver, rådgiver for statsadvokaturen, en juridisk embedsmand, advokat eller notar eller enhver person, der har varetaget andre juridiske funktioner i mindst otte år efter at have bestået advokateksamen, kan udnævnes til juridisk seniorrådgiver ved Kroatiens øverste domstol.

Enhver, der har opnået en juridisk universitetsgrad eller en integreret universitetsgrad i jura på første niveau og en universitetsgrad i jura, som har bestået advokateksamen, og som i mindst seks år har arbejdet som juridisk rådgiver eller rådgiver for statsadvokaturen, en juridisk embedsmand, advokat eller notar eller enhver person, der har varetaget andre juridiske funktioner i mindst ti år efter at have bestået advokateksamen, kan udnævnes til specialiseret juridisk seniorrådgiver ved Kroatiens øverste domstol.

Juridiske rådgivere og juridiske seniorrådgiveres beføjelser

Juridiske rådgivere, juridiske seniorrådgivere og specialiserede juridiske seniorrådgivere deltager i retsmøder og har bemyndigelse til uafhængigt at gennemføre specifikke retssager, til at undersøge bevismateriale og til at fastslå de faktiske omstændigheder. På grundlag af den indledte procedure tilsender de retten et udkast, på grundlag af hvilket retten træffer sin afgørelse, og offentliggør den således vedtagne afgørelse i henhold til en bemyndigelse fra retten.

I overensstemmelse med de gældende bestemmelser i loven om domstole kan juridiske rådgivere, juridiske seniorrådgivere og specialiserede juridiske seniorrådgivere indlede sager og fremsætte forslag til afgørelser i følgende tilfælde:

i civilsager om tvister vedrørende betaling af pengekrav eller skadeserstatning på højst HRK 100 000,00, og i handelstvister, hvis genstand ikke overstiger HRK 500 000,00

i arbejdstvister, der udspringer af kollektive overenskomster

i forvaltningstvister, der vedrører søgsmål i relation til forhold, for hvilke der afsiges kendelse på baggrund af en endelig kendelse i en prøvesag, eller søgsmål i forbindelse med handlinger eller undladelser foretaget af en myndighed, der er underlagt offentlig lov, samt i forvaltningstvister, hvor det pågældende beløb ikke overstiger HRK 100 000,00

i sager om tvangsfuldbyrdelse

i arvesager

i tinglysningssager

i sager ved domstolene i sager om administrative lovovertredelser

i udenretslige procedurer, undtagen i tilfælde af fratagelse af rets- og handleevne, opløsning af sammenslutninger af medejere, grænsedragning og sager under familieloven

i registreringsager

i forenklede konkurssager

i sager om sagsomkostninger.

Juridiske rådgivere, juridiske seniorrådgivere og specialiserede juridiske seniorrådgivere har beføjelse til at handle og træffe afgørelse i specifikke sager, der udtrykkeligt er fastsat ved lov.

I appelsager og retssager, i hvilke der anordnes særlige retsmidler, aflægges juridiske rådgivere, juridiske seniorrådgivere og specialiserede juridiske seniorrådgivere rapport om sagens udvikling og udarbejder forslag til afgørelser.

Praktikanter ved domstolene (*sudački vježbenici, ental sudački vježbenik*)

Justitsministeriet fastsætter hvert år antallet af praktikanter ved domstolene i overensstemmelse med de finansielle ressourcer, der er afsat i det nationale budget.

Vilkårene og metoden for ansættelse af praktikanter ved domstolene samt varigheden af og de nærmere bestemmelser for praktikopholdet er underlagt en særlig lov.

Faglige eksperter (*stručni suradnici, ental stručni suradnik*)

Domstolene kan ansætte personer med eksamen fra specialiserede skoler eller universiteter (bachelor- eller masterniveau), som har den nødvendige erhvervs erfaring inden for defektologi, sociologi, pædagogik, økonomi, regnskabsvæsen og finans og andre relevante områder.

Faglige eksperter og faglige assistenter (*stručni pomoćnici, ental stručni pomoćnik*) assisterer dommerne i sager, som kræver særlig sagkundskab.

Lægdommere (*suci porotnici, ental sudac porotnik*)

Lægdommere er statsborgere i Kroatien, der deltager i retshandlingen i en bestemt sag, og som ikke har dommerhvervet som sit normale arbejde, men er medlemmer af kollegiet på lige fod med den dommer, der træffer afgørelse i straffesager.

Enhver myndig kroatisk statsborger, der anses for egnet til at udføre sådanne opgaver, kan udnævnes til lægdommer.

Lægdommere udpeges for fire år ad gangen og kan blive udpeget igen efter udløbet af denne periode.

Lægdommere ved byretter og distriktsdomstole udnævnes af distriktsrådet (*županijska skupština*) eller i Zagreb af Zagrebs byråd (*Gradska skupština Grada Zagreba*) efter indstilling fra byråd, fagforeninger, arbejdsgiverforeninger og handelskammeret.

Det er nødvendigt at indhente den pågældende domstolspræsidents udtalelse om de foreslåede kandidater, inden lægdommerne kan udpeges.

Administrativ direktør for en domstol (*ravnatelj sudske uprave*)

Alle domstole med mere end 15 dommere udnævner en administrativ direktør.

Den administrative direktør bistår domstolens præsident med udførelsen af de opgaver, der er forbundet med domstolens administration, og navnlig:

udførelse af administrative opgaver i forbindelse med planlægning og forvaltning af domstolens menneskelige ressourcer

tilrettelæggelse af juridiske embedsmænds og retsassistenters arbejde og overvågning deres effektivitet på arbejdspladsen

overvågning og planlægning af uddannelsen af juridiske embedsmænd og retsassisterter

sikring af korrekt vedligeholdelse af retsbygningen, områderne og arbejdsudstyret samt de nødvendige investeringer

tilrettelæggelse og koordinering af udarbejdelsen af den årlige indkøbsplan i overensstemmelse med loven og domstolens behov

tilrettelæggelse af udbudsprocedurer

tilsyn med materialeforbrug og den finansielle drift samt udførelse af administrative og tekniske hjælpeopgaver

sikring og kontrol af anvendelsen af domstolens budget og egne indtægter

deltagelse i forberedelsen og gennemførelsen af projekter inden for retsvæsenet og tilsyn med, at de gennemføres korrekt

sikring af, at statistiske data om domstolens arbejde forvaltes korrekt og rettidigt

samarbejde med de lokale og regionale myndigheder om indkøb af udstyr og tilvejebringelse af de nødvendige ressourcer til domstolens specifikke aktiviteter

udførelse af andre opgaver, der pålægges ham eller hende af retspræsidenten.

Den administrative direktør står til ansvar for sit arbejde over for domstolens præsident.

Enhver, der har opnået en integreret universitetsgrad på første niveau og en universitetsgrad i jura eller en universitetsgrad eller en specialiseret universitetsgrad i økonomi, og som har mindst fem års erfaring fra tilsvarende stillinger, kan komme i betragtning til stillingen som administrativ direktør for en domstol.

Den administrative direktør står til ansvar for sit arbejde over for domstolens præsident.

Domstolens talsmand (*glasnogovornik suda*)

En domstol har sin egen talsmand.

Domstolens talsmand kan være en dommer, en juridisk rådgiver eller enhver anden person, som domstolens præsident har udpeget i det årlige arbejdsprogram.

Præsidenten for en distriktsdomstol kan udpege en af sine dommere til posten som talsmand for distriktsdomstolen og byretterne i dens retskreds. Der kan også udpeges en stedfortrædende talsmand.

Domstolens talsmand offentliggør oplysninger om domstolens arbejde i overensstemmelse med loven om domstole, domstolens procesreglement og loven om retten til aktindsigt.

Statsadvokater (*državni odvjetnici, ental državni odvjetnik*)

Enhver person, der opfylder de generelle og særlige betingelser for at blive udnævnt til vicesstatsadvokat for Republikken Kroatien, kan udnævnes til statsadvokat for Republikken Kroatien.

Statsadvokater ved distriktsdomstolene udnævnes blandt statsadvokater og vicesstatsadvokater for Republikken Kroatien, stedfortrædere for særlige anklagere og statsadvokater ved distriktsdomstolene, der har fungeret som vicesstatsadvokater ved distriktsdomstolene i mindst to år.

Statsadvokater ved distriktsdomstolene udnævnes for en fireårig periode af rådet efter indstilling fra statsadvokaten for Republikken Kroatien og efter udtalelse fra kollegiet for statsadvokaturen i Kroatien.

Statsadvokater ved byretterne udnævnes blandt statsadvokater og vicesstatsadvokater.

Statsadvokater ved byretterne udnævnes for en fireårig periode af rådet efter indstilling fra statsadvokaten for Republikken Kroatien og efter udtalelse fra kollegiet for statsadvokaturen og statsadvokaten ved distriktsdomstolen.

Vicesstatsadvokater (*Zamjenici državnog odvjetnika*)

Vicesstatsadvokater udnævnes på den måde, på de betingelser og inden for rammerne af den procedure, der sikrer deres ekspertise, uafhængighed og værdighed i forbindelse med udøvelsen af hvervet som statsadvokat.

Enhver kroatisk statsborger, der har bestået en advokateksamen og opfylder de særlige betingelser i loven om anklagerådet (*Zakon o državnoodvjetničkom vijeću*), kan udnævnes til vicesstatsadvokat.

Enhver person, der har taget eksamen fra statens skole for uddannelse af juridiske embedsmænd, kan udnævnes som vicesstatsadvokat ved byretten.

Enhver, der har været taget et dommerembede i mindst ti år, kan udnævnes som vicesstatsadvokat ved distriktsdomstolen.

Enhver person, der i mindst 15 år har arbejdet som juridisk embedsmand, advokat, notar, professor i jura ved et universitet (mindst 15 års erhvervs erfaring efter bestået advokateksamen), eller som er en anerkendt jurist, der har bestået advokateksamen, og som kan dokumentere mindst 20 års erhvervs erfaring, og som er fagligt kvalificeret inden for et særligt område af juraen eller i kraft af sine videnskabelige og faglige publikationer, kan udnævnes til vicesstatsadvokat for Republikken Kroatien.

For at blive udnævnt til vicesstatsadvokat ved en overordnet anklagemyndighed skal vicesstatsadvokaten ud over de ved lov fastsatte betingelser på tidspunktet for den seneste vurdering forud for udnævnelsen mindst have opnået skudsålet "udfører sine funktioner med succes".

En eller flere vicesstatsadvokater udnævnes til statsadvokaturen og udøver deres hverv permanent.

Statsadvokaten og vicesstatsadvokaten skal opføre sig på en sådan måde, at deres egen værdighed og statsadvokaturens værdighed ikke bringes i fare, og så der ikke rejses tvivl om statsadvokaturens neutralitet, autonomi og uafhængighed.

Under udøvelsen af deres repræsentative funktioner og i deres forbindelser med statslige organer og juridiske personer skal statsadvokaten og vicesstatsadvokaten overholde legalitetsprincippet og princippet om upartiskhed og udvise ekspertise, idet de samtidig skal overholde de tidsfrister, der er fastsat for specifikke procedurer, og prioriteringsreglerne i forbindelse med behandlingen af sager.

I forbindelse med repræsentation ved domstolene og administrative organer er statsadvokaten og vicesstatsadvokaten forpligtede til at respektere og værne om de organer, som de arbejder for, deres egen værdighed og statsadvokaturens værdighed.

Statsadvokaten og vicesstatsadvokaten må ikke videregive data og andre oplysninger, som de har fået kendskab til i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, og som ifølge loven ikke er klassificeret som forretningshemmeligheder, og som vedrører parternes og andre personers privatliv og familieliv, selv om dette ikke udgør en strafbar handling, og de skal respektere fortroligheden af alle oplysninger, der ikke er offentligt tilgængelige.

Statsadvokaten og vicesstatsadvokaten må ikke være medlemmer af et politisk parti eller udføre politiske aktiviteter.

Statsadvokaten for Republikken Kroatien, vicesstatsadvokaten for Republikken Kroatien, enhver statsadvokat og vicesstatsadvokat kan ikke holdes ansvarlige for at have ydet juridisk rådgivning i en sag, der er blevet henvist til dem, medmindre der er tale om overtrædelse af lovgivningen, idet der dermed er tale om en strafbar handling.

Rådgivere for statsadvokaturen (*državnoodvjetnički savjetnici*)

Rådgivere for statsadvokaturen, højtstående rådgivere for statsadvokaturen (*viši državnoodvjetnički savjetnici*) og specialiserede højtstående rådgivere for statsadvokaturen (*viši državnoodvjetnički savjetnici — specijalisti*) bistår statsadvokaten og vicesstatsadvokaten i udførelsen af deres arbejde, udarbejder forslag til afgørelser, registrerer erklæringer, udtalelser og erklæringer fra borgerne i en protokol og udfører uafhængigt og under tilsyn af statsadvokaten og vicesstatsadvokaten de øvrige specialiserede lovbestemte opgaver og handlinger, der er fastsat i loven.

Inden for statsadvokaturens strafferetlige afdelinger kan de fremlægge anklageskriftet i sager vedrørende lovovertrædelser, der kan straffes med bøde eller fængsel i fem år.

Inden for statsadvokaturens civil- og forvaltningsretlige afdelinger kan de repræsentere administrative organer og andre organer for domstolene i henhold til et særligt mandat fra den kompetente statsadvokat:

ved byretten i tvister med en værdi på højst HRK 100 000,00

ved distriktsdomstolen i tvister til en værdi af højst HRK 500 000,00

Kontoret for bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet (*Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta*)

Kontoret for bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet er en særlig anklagemyndighed, der er oprettet for hele Kroatiens område. Det fungerer som offentlig anklager i sager om lovovertrædelser i forbindelse med korruption eller organiseret kriminalitet.

Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta

Gajevo 30a

10 000 Zagreb

Tlf.: +385 4591874

Fax: + 385 14591878

E-mail: [✉ tajnistvo@uskok.dorh.hr](mailto:tajnistvo@uskok.dorh.hr)

[✉ Lov om kontoret for bekæmpelse af korruption organiseret kriminalitet \(*Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta*\)](#)

Direktør for kontoret for bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet (USKOK)

USKOK ledes af en direktør, der udnævnes af statsadvokaten for Republikken Kroatien efter forudgående udtalelse fra justitsministeriet og efter udtalelse fra kollegiet for statsadvokaturen for Republikken Kroatien. Direktøren udnævnes for en periode på fire år med mulighed for genudnævnelse.

Advokaterhvervet — en selvstændig og uafhængig erhvervsgren

Advokatstanden er en uafhængig erhvervsgren, der tilbyder juridisk bistand til fysiske og juridiske personer, så disse kan udøve og forsvare deres rettigheder og juridiske interesser.

Advokater (*odvjetnici, ental odvjetnik*)

Advokater må tilbyde en enhver form for juridisk bistand.

De kan bl.a. yde juridisk rådgivning, udarbejde retshandler (aftaler, testamenter, erklæringer osv.), anlægge retssager, indgive klager, indlæg, anmodninger og begæringer, gøre brug af ekstraordinære retsmidler, fremlægge andre former for skrifter og repræsentere parterne.

En advokat må udføre sin advokatvirksomhed selvstændigt, i fællesskab med andre advokater eller gennem et advokatfirma. Advokater må ikke udøve aktiviteter, der er uforenelige med advokaternes omdømme og uafhængighed.

Advokaten har tavshedspligt, hvilket betyder, at han ikke må afsløre noget af det, hans klient betror ham, eller hvad han har hørt ved at repræsentere sin klient. Advokaternes tavshedspligt er også bindende for andre personer, der arbejder i eller har arbejdet i advokatfirmaet.

Advokater har ret til et salær for deres arbejde og til godtgørelse af udgifter i forbindelse med deres arbejde i overensstemmelse med den tarif, der er fastsat og vedtaget af det kroatisk advokatsamfund (*Hrvatska odvjetnička komora*) efter aftale med justitsministeriet.

Justitsministeriet fastsætter salærets størrelse som modydelse for det arbejde, der udføres af advokater, der er beskikket ex officio.

Sagsøgtes repræsentant ved distriktsdomstolen skal være advokat, idet det forudsættes, at den repræsentant, der er beskikket ex officio eller hyret for offentlige midler, i sager om lovovertrædelser, for hvilke der kan idømmes en længerevarende fængselsstraf, kun kan være en advokat, der har arbejdet som advokat i mindst otte år eller som tjenestemand ved et retsligt organ.

Advokaten skal sende en faktura til parten, efter at tjenesteydelserne er udført. I tilfælde af annullation eller tilbagekaldelse af procesfuldmagten udsteder advokaten en faktura senest 30 dage efter den dato, hvor fuldmagten blev annulleret eller tilbagekaldt.

Advokater skal være medlemmer af det kroatiske advokatsamfund, som er en selvstændig og uafhængig organisation med status som juridisk person. Det kroatiske advokatsamfund repræsenterer advokatstanden i Kroatien.

Før advokater kan udøve advokatvirksomhed på Kroatiens område, skal de være optaget på advokatlisten.

Hrvatska odvjetnička komora

Koturaška 53/II

10 000 Zagreb

Tlf.: +385 16165 200

Fax: +385 16170686

[✉ hok-cba@hok-cba.hr](mailto:hok-cba@hok-cba.hr)

[✉ http://www.hok-cba.hr/](http://www.hok-cba.hr/)

[✉ Advokatloven \(Zakon o odvjetništvu\)](#)

Notarembedet

Notarer (javni bilježnici, ental javni bilježnik)

En notar er en offentligt betroet person, der udnævnes af justitsministeriet efter en udvælgelsesprøve, der afholdes af det kroatiske notarkammer (*Hrvatska javnobilježnička komora*).

Notarer skal være uddannede jurister og have bestået advokateksamen og notareksamen, de skal have den nødvendige erfaring og varetage en selvstændig og uafhængig offentlig funktion og være upartiske repræsentanter for parterne.

Notarer har beføjelse til at:

udarbejde og udstede notarialdokumenter — officielle dokumenter vedrørende retshandler og erklæringer, der ligger til grund for parternes rettigheder
udarbejde og udstede notarialprotokoller vedrørende retshandler, som notaren har udført eller bistået ved
udarbejde og udstede notarialdokumenter vedrørende de faktiske omstændigheder, som notaren har fastslået
opbevare dokumenter, penge, værdipapirer og værdigenstande sikkert med henblik på overdragelse til andre personer eller kompetente organer (notardepot)
attestere (bekræfte) privatretlige handlinger
udføre handlinger og træffe afgørelser som retslig repræsentant i arvesager
gennemføre fuldbyrdsprocedurer på grundlag af officielt bekræftede dokumenter
repræsentere parterne for domstolene og andre offentlige organer, men kun i det omfang at disse sager har direkte tilknytning til en akt, som notaren har udarbejdet.

Ligesom parterne ikke kan ændre den kompetente ret i arvesager, kan parterne heller ikke vælge den notar, der skal være rettens repræsentant.

Når en notar repræsenterer en part for en domstol eller et andet offentligt organ, har han en advokats rettigheder og forpligtelser.

Notarer kan ikke afvise at udføre officielle handlinger uden gyldig grund. Notaren har tavshedspligt med hensyn til alt, hvad han har fået kendskab til under udøvelsen af sit hverv.

Til gengæld for de handlinger, der hører under notarens beføjelser, har notaren ret til et salær og godtgørelse af omkostninger i henhold til bekendtgørelse om notarers foreløbige salær (*Pravilnik o privremenj javnobilježničkoj*), bekendtgørelse om honorarer og godtgørelser til notarer, der optræder som befuldmægtigede for retten i arvesager (*Pravilnik o visini nagrade i naknade troškova javnog bilježnika kao povjerenika suda u ostavinskom postupku*) og bekendtgørelse om honorarer og godtgørelser af notarers udgifter i forbindelse med tvangsfuldbyrdsprocedurer (*Pravilnik o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku*).

Notarer, der udøver deres funktioner i Kroatien, skal være medlemmer af det kroatiske notarkammer.

Notarvirksomhed kontrolleres af det kroatiske notarkammer og justitsministeriet inden for deres respektive kompetenceområder.

De aktiviteter, som udøves af notarer, der fungerer som rettergangsfuldmægtige i arvesager, kontrolleres af den ret, der har overdraget sagen til notaren.

Hrvatska javnobilježnička komora

Radnička cesta 34/II

10 000 Zagreb

Tlf.: +385 14556566

Fax: + 385 1 4551544

E-mail: [✉ hjk@hjk.hr](mailto:hjk@hjk.hr)

[✉ http://www.hjk.hr/Uredi](http://www.hjk.hr/Uredi)

[✉ Lov om notarvirksomhed \(Zakon o javnom bilježništvu\)](#)

[✉ Lov om notarkostninger \(Zakon o javnobilježničkim pristobama\)](#)

Retsakademiet (Pravosudna akademija)

Retsakademiet er en uafhængig offentlig institution, der gennemfører uddannelse af kandidater til selvstændig, faglig og uafhængig udøvelse af en retslig funktion, erhvervsuddannelse af praktikanter, rådgivere i retslige organer og andre ansatte i retsvæsenet samt videreuddannelse af tjenestemænd i retsvæsenet. Akademiet ledes af dets direktør og administreres af bestyrelsen, som består af ni medlemmer. Undervisere ved retsakademiet er uddannede personer, der tilhører korpset af dommere, statsadvokater og vicesstatsadvokater, universitetsundervisere og, hvor det er relevant, personer fra andre erhverv. Retsakademiet deltager i et aktivt internationalt samarbejde og i EU-projekter som modtager eller deltager. Disse projekter har til formål at styrke akademiets institutionelle kapacitet og muliggøre faglig udvikling af dets målgrupper.

[✉ Lov om retsakademiet \(Zakon o pravosudnoj akademiji\)](#)

Det nationale domstolsråd (Državno sudbeno vijeće)

Det **nationale domstolsråd** er et selvstændigt og uafhængigt organ, der sikrer et autonomt og uafhængigt retsvæsen i Kroatien. Det træffer selvstændigt beslutning, i overensstemmelse med den kroatiske forfatning og lovgivning, om dommeres og domstolspræsidenters udnævnelse, forfremmelse, flytning, afskedigelse og disciplinære ansvar, med undtagelse af præsidenten for den øverste domstol. Det nationale domstolsråd har 11 medlemmer, syv dommere, to professorer fra universiteter med speciale i jura og to medlemmer af det kroatiske parlament, hvoraf det ene kommer fra oppositionen.

[✉ Lov om det nationale domstolsråd](#)

Anklagerådet (Državnoodvjetničko vijeće)

Anklagerådet er et uafhængigt og selvstyrende organ, der sikrer statsadvokaturens autonomi og uafhængighed i Kroatien.

Det er et særligt organ, der har kompetence til at udnævne og afsætte vicesstatsadvokater, udnævne og afsætte statsadvokater ved distriktsdomstole og byretter, føre sager og træffe afgørelse om vicesstatsadvokaters disciplinære ansvar, forflytte vicesstatsadvokater, administrere og kontrollere statsadvokaters og vicesstatsadvokaters formueangivelser og udføre alle andre opgaver i henhold til loven.

Rådet har 11 medlemmer, syv vicestatsadvokater, to professorer ved universiteter med speciale i jura og to medlemmer af det kroatiske parlament, hvoraf det ene kommer fra oppositionen.

Medlemmerne af anklagerådet udnævnes for en periode på fire år og kan ikke genudnævnes.

 Lov om anklagerådet (Zakon o Državnoodvjetničkom Vijeću)

Kroatiens forfatningsdomstol (Ustavni sud Republike Hrvatske)

Forfatningsdomstolens oprettelse, organisation og beføjelser er fastlagt i Kroatiens forfatning og forfatningsloven om Kroatiens forfatningsdomstol (*Ustavni zakon o Ustavnom sudu du RH*).

Kroatiens forfatningsdomstol består af 13 dommere, der udnævnes af det kroatiske parlament med et flertal på to tredjedele af det samlede antal deputerede, og som er anerkendte advokater, herunder dommere, anklagere, advokater og universitetsprofessorer inden for jura, på den måde og i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i forfatningsloven. Embedsperioden for dommere ved forfatningsdomstolen er på otte år og kan forlænges til den dato, hvor den nye dommer tiltræder, hvis en ny dommer ikke er blevet udnævnt eller ikke har tiltrådt sit embede ved embedsperiodens udløb, dog undtagelsesvist og i højst seks måneder. Proceduren for kandidaturer for dommere ved forfatningsdomstolen og for indstilling af deres udnævnelse varetages af det kompetente parlamentsudvalg om forfatningsspørgsmål. Forfatningsdomstolen udnævner domstolens præsident for en periode på fire år.

Forfatningsloven om Kroatiens forfatningsdomstol fastsætter betingelserne og proceduren for udnævnelse af dommere ved forfatningsdomstolen, afslutningen af deres hverv, betingelserne og fristerne for indledning af proceduren til vurdering af en lovs forfatningsmæssighed og andre bestemmelser forfatningsmæssighed og lovlighed, proceduren for og retsvirkningerne af deres afgørelser, beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, der er sikret ved forfatningen, og andre relevante spørgsmål vedrørende udøvelsen af forfatningsdomstolens funktioner.

Forfatningsdomstolen sikrer overholdelse og anvendelse af Kroatiens forfatning, idet dens funktion er baseret på bestemmelserne i forfatningen og forfatningsloven om Kroatiens forfatning.

Forfatningsdomstolen er uafhængig af alle offentlige organer og fordeler uafhængigt de bevillinger, der er fastlagt i det nationale budget, i overensstemmelse med sit årlige budget og loven, således at forfatningsdomstolen kan fungere korrekt. Forfatningsdomstolens interne organisation er reguleret i dens procesreglement. Forfatningsdomstolens aktiviteter er offentlige, og dommerne ved forfatningsdomstolen nyder immunitet på samme måde som medlemmer af det kroatiske parlament.

Ustavni sud RH

Trg Svetoga Marka 4

10 000 Zagreb

Tlf.: +385 16400250

Fax: +385 14551055

E-mail: Ustavni_sud@usud.hr

 <https://www.usud.hr/>

Sidste opdatering: 11/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Italien

Denne side indeholder generelle oplysninger om de juridiske erhverv i Italien.

JURIDISKE erhverv – indledning

De vigtigste juridiske erhverv i Italien er: dommere og anklagere, advokater og notarer.

Domsmyndighed

Dommernes og anklagerenes **domsmyndighed** er fastlagt i forfatningen.

Dommere

Retsvæsenet administreres på folkets vegne. Dommerne er alene underlagt landets love (forfatningens artikel 101).

Domsmyndigheden udøves af almindelige dommere, som er indsat i henhold til og underlagt reglerne om domstolens organisation.

Der kan ikke indsættes særlige dommere eller ekstraordinære dommere, men der kan oprettes specialiserede afdelinger ved de almindelige retsinstanter. Loven regulerer de tilfælde, hvor folket deltager direkte i retsplejen, og formerne herfor.

For at blive dommer skal man igennem en udvælgelsesprocedure. Det er dog tilladt at udnævne lægdommere til at varetage alle de funktioner, der er tildelt endommerne.

Selvstændighed og uafhængighed

Dommerne tilhører en **selvstændig orden**, som er uafhængig af alle andre myndigheder (**forfatningens artikel 104**).

Dommernes uafhængighed garanteres af det øverste dommerråd, som er et uafhængigt organ med ansvar for rekruttering, fastsættelse af arbejdssted og forflytninger, forfremmelser og disciplinære foranstaltninger vedrørende dommerne (forfatningens artikel 105).

Det eneste, der adskiller dommerne fra hinanden, er deres forskellige opgaver.

Dommere er uafsættelige og kan kun fratages deres hverv eller suspenderes som følge af en afgørelse fra det øverste dommerråd, der er truffet enten af de grunde og med de garantier, der er fastsat for deres vedkommende i domstolsordningen, eller med deres samtykke.

Anklagere

Organisation

Forfatningen fastsætter ligeledes princippet om anklagemyndighedens **selvstændighed og uafhængighed (artikel 107)**.

I forfatningens artikel 112 opstilles princippet om pligt til at indlede en straffesag. Når den kompetente anklagemyndighed er blevet underrettet om en forbrydelse, skal den indlede efterforskningen og forelægge resultatet for dommeren med henblik på dennes vurdering og fremsætte de relevante krav. Straffesagers obligatoriske karakter bidrager til at sikre anklagemyndighedens uafhængighed under udøvelsen af dens opgaver og borgernes lighed for loven.

Der er en anklagemyndighed ved kassationsdomstolen, appeldomstolene, de almindelige domstole og domstolene i sager om mindreårige.

Rolle og opgaver

Anklagemyndigheden deltager i alle **straffesager** og repræsenterer **staten**. Den deltager i civile sager, hvor dette er fastsat ved lov (f.eks. i forbindelse med visse familieretlige tvister, sager om personer uden retsevne osv.).

Justitskontorenes og sekretariaternes personale

Personalet ved justitskontorerne og domstolenes sekretariater er administrativt personale tilhørende forskellige kategorier (direktør, tjenestemand, justitssekretær, revisor, hjælpepersonale osv.), der rekrutteres ved en offentlig udvælgelsesprøve for tjenestemænd i henhold til ministeriernes nationale kollektive overenskomst.

Dette personale er tilknyttet justitsministeriet, afdelingen for domstolenes organisation, personale og tjenesteydelser (*Ministero della Giustizia, Dipartimento dell'organizzazione giudiziaria, del personale e dei servizi*), og udfører administrative opgaver og sagsstyring og bistår domstolene i alle typer sager.

Det er justitsministeriets generaldirektorat for personale og uddannelse (*Ministero della Giustizia – Direzione Generale del Personale e della Formazione*), der står for personalets uddannelse.

De juridiske erhvervsorganisation: advokater, notarer

Advokater

En advokat er en selvstændigt erhvervsdrivende, der skal repræsentere og bistå sine klienter, som kan være fysiske personer, virksomheder eller staten, ved en civil domstol, en straffedomstol eller en forvaltningsdomstol.

Advokaten forsvarer sin klient på grundlag af en fuldmagt og mod betaling af advokatens salær.

Ved hver domstol er der en advokatsammenslutning bestående af advokater, som er valgt af de advokater, der er opført i det relevante register.

Den nationale institution er det nationale advokatråd, der vælges af advokatsammenslutningerne på regionalt plan.

Med lov nr. 247 af 31. december 2012 trådte de "Nye bestemmelser om organisationen af advokaterhvervet" i kraft.

Notarer

En notar er en **selvstændigt erhvervsdrivende**, der varetager et **offentligt hverv**, nemlig at give de retsakter, der indgås i notarens overværelse, retskraft. Notarerhvervet er reguleret ved lov nr. 89 af 16. februar 1913: "Organisation af notarerhvervet og notarenes arkiver" eller "notarloven".

Den nationale institution er det nationale notarråd.

Sidste opdatering: 18/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side er blevet ændret for nylig. Den

sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores

oversættere.

Juridiske erhverv - Cypem

Juridiske erhverv – introduktion

Advokaterhvervet – indledning

Erhvervet som advokat i Cypern (Κυπριακή Δημοκρατία) er omfattet af de forskellige bestemmelser i advokatloven (Ο περί Δικηγόρων Νόμος), kap. 2, som ændret.

I henhold til bestemmelserne i denne lov skal en person, som ønsker at udøve erhvervet som advokat, opfylde følgende betingelser:

have juridisk kandidateksamen eller en uddannelse, der er anerkendt af det juridiske råd (Νομικό Συμβούλιο);

have gennemført en etårig praktikperiode i et advokatfirma, hvor mindst en advokat har praktiseret i mindst fem år

have bestået de eksamener, der afholdes af eller under tilsyn af det juridiske råd.

Andre lignende erhverv

Der findes ikke lignende erhverv i Cypern såsom f.eks. en notarius publicus. Alt vedrørende retsakter er lovmateriale, og kun medlemmer af Cyperns advokatsamfund (Παγκύπριος Δικηγορικός Σύλλογος) har ret til at praktisere i henhold til de relevante love. Pensionerede advokater kan fortsat arbejde som intern juridisk konsulent, både i eksisterende advokatfirmaer og i andre organisationer.

Et enkelt erhverv kan dog siges at være et beslægtet erhverv, nemlig erhvervet som juridisk assistent (δικηγορικοί υπάλληλοι), der er omfattet af en særskilt lovgivning. Personer, der ønsker at arbejde som juridisk assistent, skal have gennemført en ungdomsuddannelse, have arbejdet i mindst seks sammenhængende måneder i et advokatfirma, have en pletfri vandel og indsende en ansøgning til distriktsdomstolens justitskontor i det distrikt, hvor det advokatfirma, som kandidaten arbejder for, er beliggende.

Offentlige anklager (Δημόσιοι Κατηγοροί)

Organisation

Generelt

Ud over at være rådgiver for staten er Cyperns rigsadvokat (Γενικός Εισαγγελέας) også leder af rigsadvokaturen (Νομική Υπηρεσία) og statsadvokat (Υπευθύνου της Υπηρεσίας Διαχείρισης Ποινικών Υποθέσεων).

Rigsadvokaturen under rigsadvokaten beskæftiger advokater, hvoraf nogle har speciale i strafferet og behandler de sager, der indbringes for kriminaldomstolene. Rigsadvokaten informeres om alle sager og udsteder de relevante retningslinjer.

Ansatte ved rigsadvokaturen og Cyperns politi (Αστυνομική Δύναμη Κύπρου) med en juridisk kandidateksamen og autorisation til at praktisere som advokat kan også arbejde som offentlig anklager. Selvom disse personer er ansat ved politiet, rapporterer de til og er ansvarlige over for rigsadvokaten i deres virke som offentlige anklagere. Rigsadvokaten har samme beføjelser i relation til disse personers arbejde, som han har i forbindelse med det arbejde, der udføres af rigsadvokaturens egne medarbejdere.

I undtagelsestilfælde har rigsadvokaten beføjelse til at overdrage særlige sager til fremstående praktiserende advokater.

Den offentlige anklagers rolle og pligter

Anklagemyndigheden (Κατηγορούσα Αρχή) ved kriminaldistriktsretten ledes af advokater, der arbejder ved politiets anklagekontorer, om end dette naturligvis ikke udelukker muligheden af, at et medlem af rigsadvokaturen i særlige sager kan få overdraget dette arbejde. Anklagemyndigheden ved kriminaldomstolene ledes af advokater fra rigsadvokaturen. Uanset hvem der er leder af anklagemyndigheden, henhører de alle under rigsadvokaten, som på ethvert tidspunkt kan intervenere og undertiden afbryde straffesager.

Rigsadvokaturen ledes af rigsadvokaten bistået af vicerigsadvokaten (Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας), efterfulgt af kammeradvokater (Εισαγγελείς της Δημοκρατίας), senioradvokater (Ανώτεροι Δικηγόροι της Δημοκρατίας) og advokater (Δικηγόροι της Δημοκρατίας). En af kammeradvokaterne er leder af den strafferetlige afdeling (Τμήμα Ποινικού Δικαίου) og rapporterer også her til rigsadvokaten.

Retsmøder tager form af en mundtlig diskussion. Anklageren fremlægger sin bevisførelse, og anklagemyndighedens vidner afhøres, krydsforhøres og afhøres igen af anklagemyndigheden. Når alle anklagemyndighedens vidner er afhørt, skal retten afgøre, om anklagemyndigheden har en prima facie-sag.

Hvis dette er tilfældet, bedes sagsøgte tilkendegive, om han ønsker at bestride sagsøgers påstand, og retten meddeler ham, at han kan indkalde sine egne vidner og vidne under edsansvar, hvorefter både anklagedes vidner og anklagede krydsforhøres af anklageren. Ellers kan han udtale sig fra vidneskranken uden at være under edsansvar, og i så fald bliver han ikke krydsforhørt.

Retten afsiger dom efter retsmødet. Frifindes anklagede, sættes han på fri fod. Dømmes anklagede, får forsvaret lejlighed til at plædere for at få nedsat straffen, og når sagen er færdigbehandlet, afsiger retten endelig dom.

Dommere

Organisation

Domstolenes struktur i Cypern er meget enkel.

Højesteret (Ανώτατο Δικαστήριο)

Højesteret er oprettet på grundlag af bestemmelserne i retsplejeloven (Miscellaneous Provisions) fra 1964 (Ο περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλοι Διατάξεις) Νόμος του 1964) [lov 33/1964], efter at præsidenten for både højesteret og den højeste forfatningsdomstol (Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο) var fratrukket, hvilket mere eller mindre medførte en opløsning af de to domstole, da repræsentanter for det tyrkiske samfund i de forskellige statslige organer ikke deltog og godkendte de nødvendige beslutninger.

Medlemmerne af højesteret udnævnes af Cyperns præsident. Der er 13 medlemmer, hvoraf en udpeges til præsident. Personer med pletfri vandel og mindst 12 års dadelfri tjeneste som jurist kan udnævnes til medlem af højesteret.

Kriminaldomstole (Κακούργιοδικεία)

Kriminaldomstolen er den øverste strafferet i første instans i Cypern og omfatter tre dommere (præsidenten, en dommer fra den højeste distriktsdomstol og en dommer fra en distriktsdomstol). Medlemmer af kriminaldomstolen udpeges af højesteret for to år blandt præsidenterne for distriktsdomstolene, dommerne fra den højeste distriktsdomstol og dommerne fra distriktsdomstolene).

Distriktsdomstole (Επαρχιακά Δικαστήρια)

Der findes en distriktsdomstol i hver provins i Cypern. De har ubegrænset jurisdiktion bortset naturligvis fra sager, der henhører under højesterets jurisdiktion og nedenstående underretter med kompetence på særlige områder. Dommere ved distriktsdomstolene er opdelt i retspræsidenter for distriktsdomstole, dommere ved den højeste distriktsdomstol og dommere ved distriktsdomstole. Distriktsdomstolenes dommere udnævnes, overflyttes og forfremmes af højesteret.

Familiedomstole (Οικογενειακά Δικαστήρια)

Familiedomstolene, hvis retsgrundlag er lov om familiedomstole (Ο περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Νόμος) (lov 23/90), er sammensat af tre dommere (en præsident og to lægdommere), som alle har en juridisk baggrund og har arbejdet som advokat før deres udnævnelse.

Domstole for lejekontrol (Δικαστήριο Ελέγχου Ενοικιάσεων)

Disse særlige domstole består af tre dommere, en præsident og to lægdommere. Retspræsidenten skal være advokat og have arbejdet som advokat i mindst samme antal år, som det kræves for at blive udnævnt til distriktsdomstolen.

Arbejdsretter (Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών)

Lige som domstolene for lejekontrol består arbejdsretterne af tre dommere, en præsident og to lægdommere. Præsidenten skal være advokat og have arbejdet som advokat i fem år før udnævnelsen til dommer.

Militærdomstol (Στρατιωτικό Ποινικό Δικαστήριο)

Den sidste særlige domstol er militærdomstolen, hvis præsident skal være en velanskrevet advokat, som på tidspunktet for sin udnævnelse skal have de kvalifikationer, der er nødvendige for at blive udnævnt som dommer ved distriktsdomstolen. Præsidenten for militærdomstolen skal være militærofficer med mindst rang af oberst. Lægdommerne ved militærdomstolen skal være professionelle militærpersoner.

Fortegnelse (Ευρετήριο)

På højesterets websted findes generelle oplysninger om og en fortegnelse over domstolene i Cypern.

Rolle og ansvarsopgaver

Højesteret

Højesteret er appelinstans for domme afsagt af alle lavere domstole i Cypern og er domstol i første instans for en række anliggender vedrørende forvaltningsret og søretlige anliggender. Den udsteder retskendelser af typen certior, mandamus o.l. og fører tilsyn med alle lavere domstole i Cypern for at sikre, at de fungerer korrekt, og udøver disciplinærkontrol med dommerne.

Kriminaldomstole

Kriminaldomstolene har, bortset fra i visse meget alvorlige forbrydelser, kompetence til at pådømme alle sager i første instans, der er strafbare i henhold til straffeloven (Ποινικός Κώδικας), eller enhver anden lovovertrædelse begået i Cypern eller de områder, der hører under den britiske base, og involverer cyprioter, enten som lovovertrædere eller ofre, eller i ethvert andet land, mens anklagede var i Cyperns tjeneste eller om bord på et skib eller et luftfartøj i Cypern eller på sådanne steder og under sådanne omstændigheder, der er omfattet af loven.

Distriktsdomstole

Distriktsdomstolene, der består af en præsident, har jurisdiktion til i første instans at prøve og afsige dom i enhver sag, som henhører under deres lokale jurisdiktion.

En dommer ved højesteret eller en distriktsdomstol har jurisdiktion (med visse undtagelser) til at afgøre enhver sag, hvor det bestridte beløb eller værdien af den omhandlede forskel ikke overstiger 500 000,00 EUR for en højesteretsdommer og 100 000,00 EUR for en distriktsdommer.

Distriktsdomstolens strafferetlige jurisdiktion omfatter alle forbrydelser begået inden for domstolens distrikt, og for hvilke strafferammen ikke overstiger fem års fængsling eller en bøde på 50 000,00 EUR og/eller begge, og for hvilken domstolen kan kræve godtgørelse på op til 6 000,00 til ofret.

Alle domme afsagt af distriktsdomstole i både civil- og strafferetlige sager kan appelleres til højesteret.

Særlige domstole

Familiedomstolens jurisdiktion omfatter næsten alle ægteskabssager. Domstolen for lejekontrols jurisdiktion er begrænset til tvister vedrørende bygninger, der er omfattet af lejekontrol. Arbejdsrettens jurisdiktion omfatter alene relationer mellem arbejdsgiver og arbejdstager, og den behandler især sager om påstande om uberettiget afskedigelse. Militærdomstolen har jurisdiktion til at prøve straffesager, der involverer nationalgardens medlemmer (Εθνική Φρουρά), eller hvor nationalgardens forskrifter er blevet overtrådt.

Alle domme afsagt af ovenstående domstole kan appelleres til højesteret.

Organisation af juridiske erhverv: Advokater (Δικηγόροι)

Der findes et standardsystem for juridiske tjenester i Cypern, og alle, der tilbyder disse tjenester, betegnes advokat, uanset hvilket land de har studeret i, og hvilken universitetsuddannelse de har erhvervet i forbindelse med deres jurastudier.

Der findes en fortegnelse over advokater på internettet, som advokater og dommere har fri adgang til, og som er tilgængelig for offentligheden mod et gebyr.

Juridiske databaser

Webstedet [leginety](#) indeholder lovgivning, sædvaner og forskrifter og er gratis for advokater, dommere og regeringskontorer. Alle andre, som ønsker adgang til dette websted, skal betale et gebyr. Webstedet [cylaw](#) indeholder domme, og der er gratis adgang for alle.

Advokater/juridiske rådgivere (Νομικοί Σύμβουλοι)

Der findes et standardsystem, som advokater/juridiske rådgivere praktiserer under.

Notarius publicus (Συμβολαιογράφοι)

Erhvervet som notarius publicus er ukendt i Cypern. Normalt udføres en notarius publicus' opgaver af en advokat.

Andre juridiske erhverv

Følgende juridiske erhverv i Cypern er relateret til det juridiske erhverv.

Justitssekretærer (Πρωτοκολλητές)

Justitssekretærer udnævnes af højesteret og er embedsmænd ved domstolene og normalt advokater med en juridisk baggrund. Justitssekretærer har særlige opgaver, der er fastlagt i den relevante lovgivning. Den ledende justitssekretær udnævnes af højesteret og fører tilsyn med domstolens medarbejdere.

Fogeder

Der findes to typer fogeder i Cypern: Fogeder for den private sektor, hvis myndighed er begrænset til at forkynde forskellige retsdokumenter, og fogeder ansat af domstolene, hvis væsentligste opgave er at fuldbyrde domstolens afgørelser.

Juridiske assistenter (Δικηγορικοί Υπάλληλοι)

En juridisk assistent skal have arbejdet i seks måneder i et advokatfirma og indgive en ansøgning til justitssekretæren ved distriktsdomstolen i det distrikt, hvor det pågældende advokatfirma er etableret.

Relevante links

[Rigsadvokatens kontor](#)

[Højesteret](#)

Sidste opdatering: 31/10/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [lv](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Juridiske erhverv - Letland

Denne side giver et overblik over de juridiske erhverv i Letland.

Anklagere

Organisation

[Anklagemyndigheden \(Prokuratūra\)](#) er en fælles, central retslig myndighed opdelt i tre niveauer. Anklagemyndigheden ledes af **statsadvokaten (ģenerālprokurors)**. Den skal **reagere på lovovertrædelser og sikre, at sager vedrørende disse overtrædelser afgøres** i overensstemmelse med loven.

Anklagemyndigheden omfatter institutioner på følgende niveauer:

statsadvokaten (*ģenerālprokuratūra*)

anklagere ved de regionale domstole (*tiesu apgabalu prokuratūras*)

anklagere ved distriktsdomstole og byretter (*rajona vai republikas pilsētu prokuratūras*)

de særlige anklagemyndigheder (*specializētas prokuratūras*).

Om nødvendigt kan statsadvokaten oprette en anklagemyndighed for et særligt område, som har samme status som anklagemyndigheden ved en distriktsdomstol eller de regionale domstole. Der er i øjeblikket **fem særlige anklagemyndigheder** i Letland:

en for organiseret kriminalitet og andre områder (*Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētā prokuratūra*)

en for flere forskellige områder (*Specializētā vairāku nozaru prokuratūra*)

en for transport i Riga (*Rīgas autotransporta prokuratūra*)

en for efterforskning af finansiel og økonomisk kriminalitet (*Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūra*) og

en for efterforskning af kriminalitet, der omfatter ulovlig distribution af narkotika (*Narkotiku nelegālas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūra*).

Statsadvokaten kan også føre tilsyn med arbejde, der udføres af offentlige organer, som, selv om de ikke selv arbejder som anklagere, udfører visse opgaver i forbindelse med straffesager, der henhører under deres kompetenceområde. Disse organer oprettes, omstruktureres og nedlægges af statsadvokaten.

På grundlag af de tildelte budgetmidler fastlægger statsadvokaten også strukturen og antallet af medarbejdere i disse organer. Frem til i dag er der kun etableret én sådan myndighed, nemlig <http://www.lrp.gov.lv/?sadala=125>kontoret for bekæmpelse af hvidvaskning af indtægter fra kriminalitet (*Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienests*).

Anklagemyndigheden er en del af retssystemet. Det betyder, at den fungerer uafhængigt af den lovgivende og den udøvende magt. Saeima (Letlands parlament), ministerkabinetet og præsidenten kan anmode anklagemyndigheden om at efterprøve oplysninger om lovovertrædelser og modtage redegørelser fra samme. De må dog ikke gribe ind i anklagemyndighedens efterforskning af overtrædelser af større national betydning.

Anklagemyndigheden kan anfægte lovgivning vedtaget af ministerkabinetet og offentlige myndigheder, som ikke er i overensstemmelse med loven.

Statsadvokaten og chefanklagerne kan deltage i ministerkabinetets møder og udtrykke deres mening om de emner, der drøftes her.

Rolle og ansvarsopgaver

Anklagemyndighedens opgaver i en forundersøgelse er fastlagt i artikel 2 i [loven om anklagemyndigheden](#).

Anklagemyndigheden:

fører tilsyn med efterforskningsorganernes og andre organers efterforskningsarbejde

organiserer, forestår og leder forundersøgelser samt instruerer efterforskningsorganerne i strafferetlige efterforskninger

rejser tiltale og optræder som anklager

beskytter enkeltpersoners og statens rettigheder og lovbestemte interesser

indgiver et dokument til indledning af retssager eller en begæring til domstolen i sager fastlagt i lovgivningen.

I henhold til artikel 36, stk. 1, i [strafferetsplejeloven](#) er det anklagerens rolle at føre tilsyn med og gennemføre efterforskninger, procedere og fremsætte anklager på statens vegne samt udføre andre funktioner i straffesager.

Tilsynsførende anklager

Den tilsynsførende anklager fører tilsyn med efterforskningen i bestemte straffesager og kan:

tilbagekalde beslutninger truffet af den sagsansvarlige eller af medlemmer af en efterforskningsgruppe

anmode en efterforskers umiddelbart overordnede om at udskifte den sagsansvarlige eller foretage ændringer i efterforskningsgruppen, hvis anvisninger ikke følges, eller hvis proceduremæssige overtrædelser har skadet sagens behandling

undersøge klager over handlinger, der er foretaget, eller beslutninger, som er truffet af en sagsansvarlig eller et medlem af efterforskningsgruppen, efterforskerens umiddelbart overordnede eller personer, der udfører proceduremæssige opgaver

rejse tiltale i en straffesag eller overføre sagen til en anden efterforskningsmyndighed

udføre proceduremæssige opgaver efter at have oplyst den sagsansvarlige herom.

Sagsansvarlig

Den tilsynsførende anklager (eller en anden anklager udpeget af en senioranklager) kan blive udnævnt til sagsansvarlig (*procesa virzītājs*). Denne kan således overtage ledelsen af straffesagen og træffe beslutning om eventuelt at rejse tiltale. Under særlige omstændigheder kan statsadvokaten, statsadvokatens strafferetlige afdeling eller chefanklageren ved en regional domstol udpege en anklager som sagsansvarlig på efterforskningsstadiet.

Som sagsansvarlig kan anklageren:

indgå en aftale om tilståelse med den tiltalte

beslutte at indbringe en straffesag for en domstol

henvise en sag til en særlig procedure

afslutte en straffesag, hvis der er vægtige, legitime grunde hertil.

Den sagsansvarlige kan træffe enhver proceduremæssig beslutning og udføre enhver proceduremæssig opgave eller pålægge et medlem af efterforskningsgruppen eller en embedsmand, der udfører andre opgaver i forbindelse med sagen, sådanne opgaver.

Senioranklager

En senioranklager skal ifølge loven kontrollere, om en anklager udfører de opgaver, den pågældende har fået pålagt, og træffe afgørelse om klager og indsigelser mod den tilsynsførende anklagers eller anklagerens/den sagsansvarliges beslutninger eller handlinger. En senioranklager kan f.eks. på forslag fra den tilsynsførende anklager beslutte at udskifte en efterforskers umiddelbart overordnede eller efterforskningsmyndighed, eller træffe beslutning om, hvorvidt et tiltalefravald er begrundet og i overensstemmelse med loven.

Senioranklageren kan:

tilbagekalde beslutninger truffet af en efterforsker, et medlem af en efterforskningsgruppe eller en underordnet anklager

udpege eller udskifte den tilsynsførende anklager eller anklageren/den sagsansvarlige, hvis tilsynsopgaverne eller opgaverne i forbindelse med tiltalen ikke udføres korrekt, eller selv tage ansvar for sådanne opgaver

oprette en efterforskningsgruppe, hvis arbejdsbyrdens omfang forhindrer, at straffesagen kan afsluttes inden for rimelig tid

anmode om, at der udpeges en anden umiddelbart overordnet til efterforskeren, eller overføre den strafferetlige efterforskning til en anden efterforskningsmyndighed.

En anklager kan også blive en del af en **efterforskningsgruppe**, hvis en senioranklager beslutter dette. Den sagsansvarlige kan anmode anklageren om at udføre en eller flere opgaver i relation til sagen.

Dommere

Organisation

Det forfatningsmæssige grundlag for den dømmende magts beføjelser er artikel 82 til 86 i den lettiske [forfatning](#), som fastlægger, at sager udelukkende behandles ved domstolene. Dommere er uafhængige og kun underlagt loven. Den dømmende magt er reguleret i [loven om den dømmende magt](#). I henhold til Letlands love og forskrifter er dommere statsansatte embedsmænd.

Offentlige myndigheder, sociale og politiske organisationer og andre juridiske og fysiske personer skal respektere og overholde domstolenes uafhængighed og dommernes ukrænkelighed. Ingen har ret til at anmode en dommer om erklæringer eller forklaringer i forbindelse med undersøgelsen af en bestemt sag eller til at gribe ind i retsplejen, uanset hvad formålet måtte være. En dommer er ukrænkelig under udførelsen af opgaver, der henhører under retsplejen. En dommer må ikke være medlem af et politisk parti eller en anden politisk organisation.

Rolle og ansvarsopgaver

Det er dommerens opgave at udøve retspleje i civile sager, forvaltningssager og straffesager i overensstemmelse med loven.

I civile sager behandler og træffer dommeren afgørelse i tvister om beskyttelse af fysiske og juridiske personers borgerrettigheder, arbejdstagerrettigheder, familierettigheder og andre rettigheder og lovbestemte interesser.

I straffesager behandler dommeren anklager mod en person og træffer afgørelse om gyldigheden af sådanne anklager. Dommeren kan frifinde uskyldige eller dømme en person, der findes skyldig i at have begået en forbrydelse, og idømme den pågældende en straf.

I forvaltningssager fører dommeren retsligt tilsyn med lovligheden af den udøvende magts aktiviteter (de forvaltningsakter, de vedtager, eller deres adfærd) og behandler tvister opstået i relationerne mellem offentlige instanser. Dommeren fastlægger også en persons offentligretlige pligter og rettigheder. I

forvaltningssager behandler og træffer dommeren afgørelse i spørgsmål, der vedrører forvaltningsmæssige overtrædelser.

Dommerens faglige pligter omfatter alle de forpligtelser, som er pålagt dommere og domstole i henhold til retsplejeloven.

Juridiske databaser

Den dømmende magt har sin egen [portal for de nationale domstole](#), som for øjeblikket kun er tilgængelig på lettisk. Den indeholder oplysninger om Letlands retssystem, en liste over lettiske domstole og dommere, domstolsstatistikker, en kort beskrivelse af de gældende procedurer i forskellige typer retssager med en gennemgang af deres primære indhold og forskellene mellem dem samt oplysninger om, hvordan man indbringer en sag for retsinstanser. Den giver adgang til et udvalg af aktuelle domme, et skema over retsmøder og andre oplysninger.

Ved at indtaste et sagsnummer eller et stævningsnummer under "e-tjenester" (*e-pakalpojumi*) kan man hente oplysninger om, hvilken fase en sag er nået til, ved hvilken domstol og på hvilket niveau den behandles, det næste planlagte retsmøde, afgørelser truffet, indsigelser og resultatet af retssagen.

Rapporter om domstolenes arbejde offentliggøres på [domstolsstyrelsens](#) websted.

Information om **aktuelle politiske spørgsmål om retssystemet** offentliggøres også på [justitsministeriets](#) websted.

Elektroniske oplysninger om højesteret og dens aktiviteter findes på [højesterets](#) websted.

Alle disse portaler findes også på engelsk.

De juridiske erhverv: advokater

Advokater

Advokater anses for at være embedsmænd i retssystemet. De er uafhængige jurister, der:

behandler sager ved enhver domstol og i forundersøgelsesfasen på anmodning og vegne af parterne i en tvist, tiltalte eller andre interessenter (deres klienter) og i visse [ved lov](#) fastlagte sager på vegne af en domstols retsformand, lederen af forundersøgelsesorganet eller rådet for Letlands edsvorne advokater (*Latvijas zvērinātu advokātu padome*)

yder juridisk rådgivning

udarbejder juridiske dokumenter

yder andre former for juridisk bistand.

I Letland kan følgende personer udøve advokatvirksomhed, forudsat at visse betingelser er opfyldt:

edsvorne advokater (*zvērināti advokāti*)

edsvorne advokaters advokatfuldmægtige (*zvērinātu advokātu palīgi*)

borgere i EU-medlemsstater, der er kvalificeret til at udøve advokatvirksomhed i en anden EU-medlemsstat

udenlandske advokater (bortset fra advokater fra andre EU-medlemsstater), der må udøve advokatvirksomhed i Letland i overensstemmelse med internationale aftaler om juridisk bistand, som er bindende for Letland.

Alle edsvorne advokater i Letland er uafhængige medlemmer af advokatstanden, som har slået sig sammen og dannet det lettiske advokatsamfund (*Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģija*), en uafhængig national faglig institution. Organerne under det lettiske advokatsamfund er **de edsvorne advokaters generalforsamling, rådet for Letlands edsvorne advokater, revisionsudvalget og disciplinærudvalget.**

Juridiske databaser

Oplysninger om **det lettiske advokatsamfunds** og **rådet for Letlands edsvorne advokaters aktiviteter**, love og forskrifter for advokater og de domstole, hvor de udøver deres erhverv (herunder kontaktoplysninger) samt oplysninger om andre emner vedrørende **det juridiske erhverv i Letland** kan findes på webstedet for [rådet for Letlands edsvorne advokater](#).

Notarer

Organisation

Edsvorne notarer (*zvērināti notāri*) behandler notarielle sager under tilsyn af retsinstanserne og i overensstemmelse med de [ved lov](#) fastlagte procedurer. Letlands edsvorne notarer er embedsmænd i retssystemet, der opfylder de ved lov fastlagte forpligtelser og udfører lovbestemte funktioner, der vedrører udøvelsen af offentlig myndighed.

I henhold til [loven om notarer](#) har notarer beføjelse til at:

udarbejde notarialakter

udarbejde attester

modtage penge, sikkerhedsstillelser og dokumenter til opbevaring

modtage genstande, der er omfattet af en opbevaringsforpligtelse

behandle arvesager

udarbejde udkast til formuedeling i sager, der er fastlagt ved lov

gennemføre skilsmisssager (på betingelse af at begge ægtefæller har accepteret dette skriftligt, og der ikke er en udestående tvist)

udføre andre lovbestemte funktioner.

Alle edsvorne notarer udøver et liberalt erhverv, men i udøvelsen af deres erhverv har edsvorne notarer status som offentlige embedsmænd. Edsvorne notarer er en del af retssystemet, udøver deres erhverv ved de regionale domstole og udfylder deres funktioner som fastlagt i lovgivningen. I udøvelsen af deres erhverv er edsvorne notarer økonomisk uafhængige, og deres honorar fastsættes af ministerkabinetet.

Alle Letlands edsvorne notarer har i fællesskab oprettet **Letlands sammenslutning af edsvorne notarer** (*Latvijas Zvērinātu notāru kolēģija*), en uafhængig national faglig institution for edsvorne notarer. **Rådet for Letlands edsvorne notarer** (*Latvijas Zvērinātu notāru padome*) repræsenterer og fører tilsyn med edsvorne notarer og er samtidig det administrative og udøvende organ for Letlands sammenslutning af edsvorne notarer. Det udfører de funktioner, der er fastlagt i artikel 230 i loven om notarer.

Juridiske databaser

Oplysninger om de edsvorne notarers aktiviteter, antallet af notarer, og hvor disse kan findes, samt andre oplysninger om Letlands notarsystem kan findes på det officielle websted for [Letlands notarer](#).

Andre juridiske erhverv

Edsvorne fogeder

Edsvorne fogeder (*Zvērināti tiesu izpildītāji*) anses for at være en del af retssystemet. De er tilknyttet de regionale domstole, fuldbyrder domstolenes og andre organers afgørelser og udfører andre funktioner, der er fastlagt i lovgivningen.

Edsvorne fogeder udøver et juridisk erhverv, med sidestilles i deres professionelle virke med offentlige embedsmænd. Edsvorne fogeder er uafhængige og kun underlagt loven. Anvisninger og påbud, der udstedes af edsvorne fogeder i forbindelse med fuldbyrdelsen af domstolenes afgørelser og andre domme, er bindende i Letland.

Edsvorne fogeder udfører deres funktioner inden for den stedlige kompetence for den regionale domstol, som de er tilknyttet. Antallet af edsvorne fogeder, deres stillinger, distrikter og afgrænsningen heraf fastlægges af ministerkabinetet.

Udførelsen af edsvorne fogeders funktioner er baseret på [loven om civil retspleje](#) og andre love og forskrifter, og de følger den metode, der er godkendt af rådet for Letlands edsvorne fogeder (*Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padomeorgan*, som repræsenterer og fører tilsyn med Letlands edsvorne fogeder), samt retspraksis.

Juridiske databaser

Oplysninger om edsvorne fogeders kontorer, love og forskrifter, der regulerer deres erhverv, samt love og forskrifter, der regulerer rådet for Letlands edsvorne fogeders aktiviteter, kan findes på webstedet for [rådet for Letlands edsvorne fogeder](#). Portalen er for øjeblikket kun tilgængelig på lettisk.

Organisationer, der yder gratis juridisk bistand

Der findes ingen liste over sådanne organisationer i Letland.

Links

[Anklagemyndigheden](#), [kontoret for bekæmpelse af hvidvaskning af indtægter fra kriminalitet](#), [portalen for de nationale domstole](#), [domstolsforvaltningen](#), [rådet for Letlands edsvorne advokater](#), [Letlands notarer](#), [rådet for Letlands edsvorne fogeder](#), [Letlands justitsministerium](#)

Sidste opdatering: 20/12/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Litauen

Dette afsnit giver et overblik over de juridiske erhverv i Litauen.

Juridiske erhverv – indledning

De juridiske erhverv i Litauen omfatter:

Anklagere (prokurorai)

Dommere (teisėjai)

Advokater (advokatai)

Notarer (notarai)

Fogeder (antstoliai)

Anklagere

Organisation

I Litauen er anklagemyndigheden fordelt på 56 geografiske enheder:

51 regionale kontorer

5 distriktskontorer.

 Den offentlige anklagers kontor (Generalinė prokuratūra) har ansvaret for anklagemyndighedens geografiske enheder (teritorinės prokuratūros). Den offentlige anklager udnævnes for syv år ad gangen af **Republikken Litauens præsident** (Lietuvos Respublikos Prezidentas) efter godkendelse af parlamentet. Den offentlige anklager refererer til parlamentet og præsidenten. Der findes følgende typer anklager:

den offentlige anklager (generalinis prokuroras)

de øverste distrikts- eller regionalanklagere (vyriausieji (apylinkių arba apygardų) prokurorai)

andre anklagere.

Der er ikke nogen forbindelse mellem justitsministeriet og anklagemyndigheden i henseende til underordning, fælles kompetence eller andre specifikke indbyrdes forhold.

Rolle og ansvarsopgaver

Anklagemyndigheden har til opgave at:

tilrettelægge og styre forundersøgelser

rejse tiltale på statens vegne i straffesager

beskytte det offentlige interesser

sikre retfærdighed

bistå retsvæsnet i forvaltningen af retsplejen.

Anklagerne deltager i alle straffesager og i civile og forvaltningsretlige sager i henhold til, hvad der er anført i kravet.

Dommere

Organisation

Alle dommere i Litauen er **professionelle dommere** (profesionalūs teisėjai).

De almindelige principper for retsvæsnet er fastlagt i forfatningen og i en retsakt om domstolene, som parlamentet har vedtaget. Domstolene er uafhængige og omfatter følgende selvstyrende organer:

Dommernes generalforsamling (Visuotinis teisėjų susirinkimas)

Dommerrådet (Teisėjų taryba)

Disciplinærdomstolen (Teisėjų garbės teismas).

Domstolene bistås i deres virke af **den nationale domstolsforvaltning** (Nacionalinė teismų administracija).

Advokater

Organisation

Procederende advokater

Der findes advokater (advokatai) og advokatfuldmægtige (advokatų padėjėjai) i Litauen. Advokatfuldmægtige kan repræsentere deres klienter i civile sager og forsvare dem i straffesager med tilladelse af den tilsynsførende advokat og i henhold til lovens bestemmelser.

Advokater og advokatfuldmægtige er ikke opdelt i typer. Advokater kan frit vælge det område af loven, som de ønsker at specialisere sig inden for.

Juridiske databaser

Webstedet for det **litauiske advokatsamfund** (Lietuvos advokatūra) indeholder flere oplysninger.

Er der gratis adgang til denne database?

Ja, der er gratis adgang til webstedet for det litauiske advokatsamfund.

Rådgivende advokater

Der findes ingen rådgivende advokater i Litauen.

Notarer

Organisation

I Litauen findes der kun én kategori af notarer (notarai). Antallet af notarer, deres kontorer og afgrænsningen af deres kompetence er fastlagt af **justitsministeren** (Teisingumo ministerija). Notarer udnævnes og afskediges af ministeren.

Notarer hører under **notarkammeret** (Notarų rūmai). Hvert år aflægger notarkammeret en detaljeret rapport til justitsministeriet om sine aktiviteter sammen med en prognose og retningslinjerne for notaraktiviteterne i det kommende år.

Lovbestemmelser om notarer godkendes af justitsministeren under hensyntagen til en udtalelse fra notarkammerets præsidium (Notarų rūmų prezidiumas).

Hvis justitsministeren mener, at en beslutning truffet af notarkammeret strider mod Republikken Litauens love, kan ministeren appellere sagen til den regionale domstol i Vilnius (Vilniaus apygardos teismas) med påstand om at få den pågældende beslutning omgjort.

Der findes flere oplysninger på webstedet for det **Litauens notarkammer**.

Rolle og ansvarsopgaver

Notarkammeret har følgende primære opgaver:

koordinering af notaraktiviteter

karrierefremme for notarer

beskyttelse og repræsentation af notarernes interesser i de statslige forvaltninger og institutioner

udarbejdelse af **udkast til love** om emner vedrørende notar erhvervet og forelæggelse heraf for justitsministeriet

ensretning af notarpraksis

tilsyn med, hvordan notarerne udfører deres opgaver og overholder kravene til god notarskik

bevaring og anvendelse af retsakter om udøvelsen af notarerhvervet

praktikantforløb for notarer

varetagelse af andre opgaver i henhold til **notarkammerets vedtægter** (Notary rūmų statutas).

Andre juridiske erhverv

Fogeder

I Litauen findes der kun én kategori af fogeder (antstoliai).

Der findes flere oplysninger om fogeder på [fogederhvervets websted](#) og på webstedet for [fogedkammeret](#) (Antstolių rūmai).

Sidste opdatering: 06/04/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [fr](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Juridiske erhverv - Luxembourg

Dette afsnit indeholder en oversigt over de forskellige juridiske erhverv.

De juridiske erhverv – indledning

Denne side indeholder oplysninger om erhvervene i retsvæsenet (beskrivelse, adgangsbetingelser osv.).

Oversigt over retssystemet

I Luxembourg er domstolene opdelt i **juridiske domstole og forvaltningsdomstole**. Denne opbygning er baseret på kriteriet om tvistens art.

De juridiske domstole (*l'ordre judiciaire*) består af tre fredsdommere (*Justices de Paix*), to distriktsdomstole (*Tribunaux d'arrondissement*) og en højesteret (*Cour Supérieure de Justice*) bestående af en appelret (*Cour d'Appel*) og en kassationsdomstol (*Cour de Cassation*). Disse domstole har hovedsagelig kompetence til at pådømme civil-, handels-, straffe- og arbejdsretlige tvistemål. Der arbejder både dommere (*magistrats du siège*), stedfortrædere og anklagere (*substituts og procureurs*) ved disse domstole.

Forvaltningsdomstolene (*l'ordre administratif*) omfatter en forvaltningsret (*Tribunal administratif*) og en forvaltningsdomstol (*Cour administrative*). Disse domstole afgør tvistemål af forvaltnings- eller skatteretlig art (direkte skatter).

Forfatningsdomstolen (*Cour constitutionnelle*) er sammensat af dommere, der både hører til de juridiske domstole og forvaltningsdomstolene. Den kontrollerer, at lovene er i overensstemmelse med forfatningen, som er landets højeste retsforordning.

Dommere

Der er to måde, hvorpå man kan blive dommer:

Ansættelse efter udvælgelsesprøve

De fremtidige dommere, dvs. embedsmænd inden for justitsvæsenet, ansættes ved hjælp af en udvælgelsesprøve. For at gå adgang til udvælgelsesprøven skal man opfylde følgende betingelser:

være luxembourgsk statsborger

være i besiddelse af sine borgerlige og politiske rettigheder og opfylde de gældende vandelskrav

have bestået en juridisk kandidateksamen fra Luxembourg eller en tilsvarende udenlandsk uddannelse, der er godkendt af justitsministeren, jf. lov af 18. juni 1969 om videregående uddannelser og godkendelse af udenlandske eksamensbeviser

have indgående kendskab til luxembourgsk, fransk og tysk

have været i praktik ved en domstol eller på et notarkontor i mindst 12 måneder

opfylde kravene til fysisk og psykisk egnethed, hvilket kontrolleres ved en lægeundersøgelse og i form af en psykologisk test

Udvalget til ansættelse og uddannelse af embedsmænd inden for justitsvæsenet, der er sammensat udelukkende af dommere (i det følgende benævnt

"udvalget"), tilrettelægger udvælgelsesprøven med henblik på ansættelse af dommere. Udvalgsprøven omfatter tre skriftlige prøver i borgerlig ret, borgerlig retspleje, strafferet og strafferetspleje samt forvaltningsret og administrativ rekurs. Prøverne består hovedsageligt i udarbejdelse af et udkast til en dom. For at bestå udvælgelsesprøven skal ansøgerne opnå mindst tre femtedele af det samlede antal points, man kan få for alle prøverne tilsammen, og mindst halvdelen af det maksimale antal point, man kan få i hver prøve. Udvalget indplacerer ansøgerne på en liste over egnede ansøgere i forhold til deres endelige karakterer. De øverst placerede tilbydes ansættelse.

Ansættelse efter ansøgning

Der er tale om en subsidieret ansættelsesform, der kun anvendes i tilfælde, hvor det antal stillinger, der hvert år fastsættes af justitsministeriet, ikke besættes efter en udvælgelsesprøve.

Ansøgerne skal

opfylde visse af de betingelser, der gælder for at kunne gå op til en udvælgelsesprøve, navnlig de ovenfor i punkt 1-4 og 6 nævnte

have bestået den afsluttende prøve efter et praktikophold ved en domstol, og

have drevet advokatvirksomhed i mindst fem år.

Udvalget indkalder ansøgerne til en individuel samtale. En psykolog deltager i samtalen og afgiver en begrundet udtalelse om hver ansøger. Kriterierne for udvælgelse af ansøgere er resultaterne af de prøver, der er aflagt efter at have gennemgået supplerende kurser i luxembourgsk ret, og af prøven efter afsluttet praktikophold, erhvervs erfaring og eventuelle supplerende kvalifikationer samt eventuelle retsvidenskabelige artikler. Udvalget forestår udvælgelsen af egnede kandidater.

Ifølge forfatningen udøver dommerne deres hverv uafhængigt af den udøvende magt. De kan således ikke afsættes. En dommer kan kun fratages sin stilling eller suspenderes ved dom. Forflyttelse kan kun finde sted ved en ny udnævnelse eller med deres samtykke. Bliver en dommer ude af stand til at bestride sit embede på grund af sygdom, eller har han gjort sig skyldig i et utilbørligt forhold, kan han imidlertid suspenderes, afsættes eller forflyttes under de betingelser, der er fastsat i lovgivningen..

Hvervet som dommer er uforeneligt med medlemskab af regeringen, med mandater som deputeret, borgmester, viceborgmester eller

kommunalbestyrelsesmedlem, med ethvert lønnet offentligt eller privat arbejde, med hverv som notar, foged, stævningsmand, ansættelser i militæret eller kirken samt med advokatvirksomhed. Dommere er upartiske og har tavshedspligt. Deres løn fastsættes ved lov.

Yderligere oplysninger kan fås i [afsnittet om hvervet som dommer](#) på justitsministeriets websted.

Advokater

Advokaterhvervet er reguleret ved **lov af 10. august 1991 som ændret** om advokaterhvervet.

Advokaterhvervet er et **uafhængigt, liberalt erhverv**. Advokaterhvervet kan udøves som enkeltmandsvirksomhed. Advokater kan også slå sig sammen og stifte en juridisk person. Advokater er de eneste, der kan bistå eller repræsentere parterne i en sag, nedlægge påstande og procedere for dem ved alle domstole, modtage deres bilag og dokumenter med henblik på at forelægge dem for retten, udfærdige og underskrive de processkrifter, der er nødvendige for at sikre procedurens retmæssighed, og gøre sagen klar til domsafsigelse.

Kun advokater kan i eget navn og mod vederlag yde **juridisk rådgivning** eller udfærdige privatoprettede dokumenter for andre. Advokater repræsenterer eller bistår ligeledes deres klienter ved internationale domstole som f.eks. Den Europæiske Unions Domstol eller Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Advokater er underlagt ufravigelig tavshedspligt, og krænkelser heraf udgør en overtrædelse af straffeloven.

For at udøve erhvervet som advokat i Luxembourg skal man være optaget i **advokatfortegnelsen hos en advokatforening, der er hjemmehørende i Storhertugdømmet Luxembourg**. Dette gælder ligeledes for en europæisk advokat, der ønsker at udøve virksomhed i Luxembourg under hjemlandets advokattitel.

Advokatfortegnelsen består af **seks** **lister**:

Liste 1: Advokater ved domstolene (*avocats à la Cour*)

Liste 2: Advokater (*avocats*)

Liste 3: Æresadvokater (*avocats honoraires*)

Liste 4: Advokater i EU, der udøver deres erhverv under hjemlandets titel

Liste 5: Advokater med møderet for domstolene

Liste 6: Andre advokatselskaber.

For at blive optaget i advokatfortegnelsen hos en advokatforening i Luxembourg skal man opfylde **følgende betingelser**:

fremlægge den fornødne dokumentation for hæderlighed

dokumentere, at man opfylder vilkårene for at komme i praktik, eller, for advokater fra en anden EU-medlemsstat, har bestået egnethedsprøven i henhold til lov af 10. august 1991 som ændret, som for advokaterhvervet fastlægger en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, eller at man opfylder vilkårene for at være godkendt som advokat med ret til at udøve sit hverv i Storhertugdømmet Luxembourg under hjemlandets advokattitel i medfør af lov af 13. november 2002 som ændret om gennemførelse i luxembourgsk ret af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået, samt at man behersker lovgivnings sproget og administrations- og retssproget i henhold til lov af 24. februar 1984 om sprogordningen

have luxembourgsk statsborgerskab eller være statsborger i en EU-medlemsstat

beherske lovgivnings sproget og administrations- og retssproget i henhold til lov af 24. februar 1984 om sprogordningen med forbehold af artikel 31-1 i lov af 10. august 1991 som ændret. Det krævede sproglige kompetenceniveau for luxembourgsk og tysk svarer til niveau B2 i den fælles europæiske referenceramme for sprog og niveau B1 i mundtlig færdighed, og for tysk er det niveau B2 i skriftlig færdighed. For fransk er kravet niveau B2 i samme ramme, både i mundtlig og skriftlig færdighed.

Uanset foranstående stykke skal europæiske advokater som omfattet af artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået, på tidspunktet for deres optagelse på advokatforeningens liste I beherske lovgivnings sproget i henhold til lov af 1984 om sprogordningen, i det omfang de begrænser deres erhvervsudøvelse til områder, der ikke kræver beherskelse af de andre sprog i medfør af lov af 24. februar 1984. Kravet om sprogkendskab er det samme som angivet i foranstående stykke.

Yderligere oplysninger vedrørende sprogkrav:

Advokater, der driver enkeltmandsvirksomhed, skal beherske lovgivnings sproget efter lov af 24. februar 1984 om sprogordningen samt ethvert andet sprog, der måtte være nødvendigt for udøvelsen af deres faglige aktiviteter med forbehold af ovenstående.

Advokater opført på liste II skal desuden beherske administrations- og retssproget i Storhertugdømmet Luxembourg, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde deres forpligtelser i praktikperioden.

En advokat, der påtager sig en sag, skal besidde de nødvendige faglige og sproglige kompetencer, idet han i modsat fald risikerer at blive mødt med disciplinære sanktioner.

Advokatforeningen kan efter høring af justitsministeren fritage ansøgere, **der ikke er statsborgere i en EU-medlemsstat**, for denne betingelse, såfremt det kan dokumenteres, at der er tale om **gensidighed** fra den pågældende medlemsstats side. Tilsvarende gælder for ansøgere, der har status som politiske flygtninge, og som har opnået asyl i Storhertugdømmet Luxembourg.

Advokater, der er opført på liste I i advokatfortegnelsen må bære titlen "**avocat à la Cour**" (advokat med møderet for domstolene). **Hertil skal man:**

som advokat optaget på liste II i advokatfortegnelsen have gennemført en praktikperiode på to år og have bestået den afsluttende praktikeksamen eller for advokater fra en anden EU-medlemsstat have bestået egnethedsprøven i henhold til lov af 10. august 1991 som ændret, som for advokaterhvervet fastlægger en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed

eller som europæisk advokat, der har fået adgang til at udøve virksomhed under hjemlandets advokattitel, godtgøre, at man i mindst tre år faktisk og regelmæssigt har beskæftiget sig med luxembourgsk ret, herunder EF-ret, eller være omfattet af bestemmelserne i artikel 9, stk. 2, i lov af 13. november 2002 som ændret om gennemførelse i luxembourgsk ret af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået.

Kun advokater med møderet for domstolene er bemyndiget til at udfærdige dokumenter, hvortil der i henhold til love og forordninger foreskrives advokattvang, dvs. at repræsentere parterne ved forfatningsdomstolen, forvaltningsdomstolene, højesteret og ved distriktsdomstolene i civile sager, nedlægge påstand for dem, modtage bilag og dokumenter med henblik på at forelægge dem for dommeren, få underskrevet de processkrifter, der er nødvendige for at sikre procedurens retmæssighed, og gøre sagen klar til domsafsigelse.

Advokater, der er optaget på liste II i advokatfortegnelsen, samt europæiske advokater med tilladelse til at udøve virksomhed under hjemlandets advokattitel, som er optaget på **liste IV i advokatfortegnelsen**, kan kun udføre disse handlinger med bistand fra en advokat med møderet for domstolene, der er optaget på liste I i advokatfortegnelsen. Da det er frivilligt, om parterne vil lade sig repræsentere ved de domstole, hvor der ikke er advokattvang, kan advokater, som er optaget på liste II eller liste IV i advokatfortegnelsen, her repræsentere parterne uden bistand fra en advokat med møderet for domstolene.

Adgang til uddannelsen til advokat er reguleret ved storhertugelig forordning af 10. juni 2009 om tilrettelæggelse af praktikperioden og om adgangen til notarembetet og kræver en erhvervspraktik bestående af supplerende kurser i luxembourgsk ret efterfulgt af en praktikperiode.

Efter at have opnået bevis for suppleringsuddannelsen i luxembourgsk ret bliver praktikanterne optaget på liste II i et af Luxembourgs advokatsamfund.

Formålet med praktikperioden er at lære at udøve advokatvirksomhed. Gennem universitetsstudierne har praktikanten fået et tilbundsgående kendskab til jura, og suppleringskurserne i luxembourgsk ret har yderligere givet kendskab til de særlige forhold i luxembourgsk ret. I praktikperioden lægges der hovedsagelig vægt på oplæring i udøvelsen af advokaterhvervet, både ved at udøve arbejde under ledelse af en praktikleder og ved at følge kurser om udøvelsen af erhvervet.

Praktikperioden varer mindst to år og afsluttes med en praktikeksamen. Når denne eksamen er bestået, bliver ansøgeren advokat med møderet for domstolene og optages på liste I.

Efter begrundet ansøgning herom kan praktikanten få tilladelse af styringsgruppen (Comité de pilotage) til at tilbringe mindst tre og højst seks måneder af sin praktikperiode på et advokatkontor i en EU-medlemsstat. Denne behørigt godkendte praktikperiode medregnes i praktikperiodens samlede varighed.

Advokaterne er samlet i en advokatforening (*ordre des avocats*), som er uafhængig af de offentlige myndigheder og af dommere og anklagere. Der findes **en forening for advokater i Luxembourg** og **en forening for advokater i Diekirch**. Hver forening er en juridisk person. Advokatforeningen omfatter følgende organer: forsamlingen, bestyrelsen for advokatforeningen, formanden for advokatforeningen og – for hele erhvervet – disciplinærudvalget.

Yderligere oplysninger kan fås på [siden om erhvervet som advokat](#) på justitsministeriets websted.

Notarer

Antallet af notater er fastsat ved storhertugelig forordning i medfør af artikel 13 i den ændrede lov af 9. december 1976 om organisering af notarembetet. I øjeblikket er antallet af notarer 36 for hele landet.

Notarer (*notaires*) er offentlige embedsmænd, der skal oprette alle dokumenter og kontrakter, som parterne skal eller vil give den ægthed, der knytter sig til dokumenter fra en offentlig myndighed, og garantere datoen, sørge for opbevaring samt udstede udskrifter med eksekutionspåtegning og bekræftede udskrifter.

Det er forbudt notarer enten selv eller gennem en mellemmand direkte eller indirekte: at drive handelsvirksomhed, være forretningsfører, komplementar, delegeret administrator eller kurator i et erhvervsdrivende selskab eller en industri- eller handelsvirksomhed, at gribe ind i administrationen af og tilsynet med selskaber, virksomheder eller agenturer, der har til formål at købe, sælge, udstykke eller opføre ejendomme eller have en interesse heri, at have regelmæssige forbindelser med de nævnte selskaber, virksomheder eller agenturer, der måtte være til hinder for parternes frie valg af notar, fast at udøve bank-, diskonto- og mæglervirksomhed eller børsspekulation med undtagelse af de diskontotransaktioner, der foretages i forbindelse med notarens embedshandlinger, at modtage pengebeløb til deponering med undtagelse af de deponeringer, der foretages med henblik på eller i anledning af notarens embedshandlinger eller boafvikling, at udnytte sit embede i en sag, notaren har andel i, at benytte stråmænd til handlinger, notaren ikke kan foretage direkte, og at beskæftige formidlingsagenter eller ejendomsrådgivere uanset af hvilken grund.

Notaroprettede dokumenter har gyldighed ifølge bestemmelserne i retsplejeloven, og de kan fuldbyrdes, når de er forsynet med en fuldbyrdelsespåtegning.

Notarerne skal udfærdige dokumenterne på fransk eller tysk efter parternes valg.

Notarerne udøver deres erhverv på hele det nationale område. I kraft af deres funktioner deltager de i udøvelsen af offentlig myndighed.

Notarkammeret (*Chambre des Notaires*) består af syv medlemmer, der vælges af generalforsamlingen af notarer blandt landets notarer.

Ud over de beføjelser, notarkammeret har i medfør af love og administrative forskrifter, har det bl.a. følgende **opgaver**:

opretholde disciplin mellem notarerne og udøve den disciplinære myndighed gennem sit disciplinærudvalg, forebygge eller bilægge alle tvister mellem notarer og i tilfælde af manglende bilæggelse fremsætte sin udtalelse via en meddelelse

bilægge alle tvister mellem notarer og tredjemand

fremsætte udtalelse om vanskeligheder vedrørende notarernes honorarer, gager, lønninger, vederlag, omkostninger og udlæg samt om alle tvister, der forelægges den civile domstol i den anledning

oprette fortegnelser over originaleksemplarer til deponering og kontrollere notarernes regnskaber

repræsentere Storhertugdømmets notarer med henblik på at forsvare erhvervets rettigheder og interesser.

Disciplinærudvalget omfatter retsformanden for distriktsdomstolen i Luxembourg by eller den dommer, der træder i dennes sted, og fire medlemmer af notarkammeret udpeget efter deres anciennitet i erhvervet.

Disciplinærudvalget udøver disciplinærmyndighed over alle notarer med hensyn til overtrædelse af love og administrative forskrifter vedrørende udøvelse af erhvervet, faglige fejl og forsømmelser, forhold, der strider imod den faglige tilbageholdenhed og værdighed samt ære og hæderlighed. Dette skal ske med forbehold af det sagsanlæg, der kan følge af de samme forhold. Disciplinærudvalgets afgørelser kan anfægtes ved appel, både af den berørte notar og af anklagemyndigheden. Afgørelsen appelleres til den civile afdeling af højesteret, der afsiger endelig dom i sagen.

For at blive notar skal man:

have luxembourgsk statsborgerskab eller være statsborger i en EU-medlemsstat

have borgerlige rettigheder og udøve politiske rettigheder

være fyldt 25 år og have bestået kandidateksamen som notar i overensstemmelse med den luxembourgiske lovgivning (nuværende ordning) eller opnået [bevis for den afsluttende praktikeksamen](#), der kræves for at få adgang til notarhvervet (tidligere ordning).

beherske lovgivningssproget og administrations- og retssproget i henhold til lov af 24. februar 1984 om sprogordningen.

Yderligere oplysninger kan fås på [siden om notarhvervet](#) på justitsministeriets websted.

Andre juridiske erhverv

Fogeder og stævningsmænd

En foged (*huissier de justice*) er en offentlig embedsmand, der som den eneste er berettiget til:

at forkynde dokumenter og stævninger og foretage meddelelser i henhold til love og administrative forskrifter, når meddelelsesmåden ikke er fastsat ved lov at håndhæve retsafgørelser samt eksigible dokumenter.

En foged kan:

inddrive fordringer i mindelighed eller foretage retslig inkasso af alle fordringer. Denne beføjelse omfatter retten til på vegne af klagerne at underskrive begæringer om at få et betalingspålæg eller udlæg i periodiske ydelser

foretage vurderinger og tvangsauktioner af løsøre, indbo og høst under overholdelse af love og administrative forskrifter herom.

En foged kan udpeges af retten til at foretage:

rent materielle syn uden nogen udtalelse om de faktiske eller retlige følger, der kan resultere heraf

syn af samme art på begæring af privatpersoner. I begge tilfælde er disse syn gyldige, indtil det modsatte bevises.

Fogeders **tariffer fastsættes ved storhertugelig forordning**.

Fogedkammeret (*Chambre des huissiers de justice*) repræsenterer erhvervet på nationalt plan. Det administreres af en bestyrelse bestående af tre medlemmer, en formand, en sekretær og en kasserer. Formanden repræsenterer fogedkammeret retsligt og udenretsligt.

Yderligere oplysninger kan fås på [siden om fogedhvervet](#) på justitsministeriets websted.

Justitssekretærene

Den ledende justitssekretær er den øverste ansvarlige for justitskontoret og er chef for personalet. Vedkommendes hovedopgaver omfatter bl.a. udfærdigelsen af kopier til advokater og borgere (f.eks. skilsmissebevillinger til brug for registrering i udlandet), udstedelse af diverse dokumenter, modtagelse af testamenter, udstedelse af erklæringer i arvesager, tilrettelæggelse af justitssekretærenes edsaflæggelse, forberedelse af generalforsamlinger, udarbejdelse af statistikker og tilsyn med arkiverne. Endelig modtager han meddelelser om afvisning af dommere. Justitssekretærenes rolle er at bistå dommeren under udøvelsen af dennes hverv, det være sig under retsmøderne, under parternes procedure, i forbindelse med syn- og skønsforretninger eller diverse undersøgelser, obduktioner, boopgørelser, affattelse af domme og tilsyn med personer, der er umyndiggjort eller under lavværgemål. En dommer kan ikke beklæde retten uden en justitssekretær.

Justitssekretærenes opgaver er beskrevet i retsplejelovens artikel 78 ff. med ændringer.

[☞ Samling af speciallove](#) s. 7 – 40.

Reglerne om adgangen til erhvervet er fastsat i lov af 16. april 1979 om statslige tjenestemænd, som ændret.

[☞ http://www.fonction-publique.public.lu/fr/publications/Reformes/Recueils/1_Statut.pdf](http://www.fonction-publique.public.lu/fr/publications/Reformes/Recueils/1_Statut.pdf)

Relevante links

[☞ Justitsministeriet](#)

Sidste opdatering: 27/09/2016

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Ungarn

Denne side giver et overblik over de juridiske erhverv i Ungarn.

[Juridiske erhverv – introduktion](#)

[Anklagere](#)

[Dommere](#)

[Advokater](#)

[Notarer](#)

[Andre juridiske erhverv](#)

Juridiske erhverv – introduktion

Her gives en oversigt over de forskellige juridiske erhverv i Ungarn med oplysninger om anklagere, dommere, advokater, notarer og fogeder.

I Ungarn er de juridiske professioner (advokater, notarer og fogeder) uafhængige erhverv, men de er underlagt selvregulering i deres faglige organisation. Medlemskab af en sådan organisation er en forudsætning for at kunne udøve disse erhverv, og organisationerne har ret til at føre tilsyn med sine medlemmer med det formål at sikre niveauet i den service, de yder.

Anklagere (ügyész)

Organisation

Ifølge den ungarske forfatning udøver **den offentlige anklagemyndighed** (Ügyészség) visse lovfæstede rettigheder i forbindelse med efterforskninger, fører sager ved domstolene og er ansvarlig for at kontrollere lovligheden af strafferetlige foranstaltninger.

Den offentlige anklagemyndighed er med til at sikre, at alle overholder loven og håndhæver loven, når den overtrædes, i de tilfælde og på den måde, som er fastsat ved lov.

Den offentlige anklagemyndighed (Ügyészség) er en centraliseret organisation, der ledes af rigsadvokaten (legfőbb ügyész), som er ansvarlig over for parlamentet. Anklagere udnævnes og afsættes af rigsadvokaten.

Anklagere udnævnes i første omgang for en periode på tre år og derefter på ubestemt tid.

De regler, der gælder for den offentlige anklagemyndighed, er fastsat ved lov.

Rolle og ansvarsopgaver

Anklageres opgaver, ansvarsområder og retlige status er reguleret ved lov. Anklagemyndigheden er et ensartet organ, og alle anklagere har samme retlige status.

Anklagemyndigheden (ügyészség):

efterforsker straffesager, der er fastsat ved lov

kontrollerer, at efterforskningen fuldbyrdes i overensstemmelse med de relevante lovbestemmelser

udfører andre opgaver af efterforskningsmæssig karakter

udarbejder og indleverer anklageskrifter, optræder som anklager i straffesager og fører appelsager som fastsat ved lov

kontrollerer, at straffe håndhæves i overensstemmelse med relevante lovbestemmelser

deltager i andre civil-, arbejds-, forvaltnings- og handelssager, der reguleres af den civile retsplejelov (polgári perrendtartás), hvis sagsøgeren af den ene eller anden grund ikke er i stand til at forsvare sine rettigheder selv

sørger for, at loven overholdes, inden for rammerne af den generelle lovlighedskontrol (általános törvényességi felügyelet)

sørger for, at loven overholdes, inden for rammerne af den generelle lovlighedskontrol (általános törvényességi felügyelet)

iværksætter nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af børn i sager, hvor mindreårige har været udsat for en forbrydelse

udfører opgaver i forbindelse med internationale forpligtelser, herunder især ydelse af juridisk bistand

udfører opgaver i forbindelse med Eurojust – bidrager til at sikre, at alle samfundsmæssige organisationer, statslige organer og borgere overholder loven, og håndhæver loven, når den overtrædes.

Juridiske databaser

Du kan finde flere oplysninger på hjemmesiden for [☞ Den offentlige anklagemyndighed i Republikken Ungarn](#) (Magyar Köztársaság Ügyészsége).

Dommere

Organisation

Dommere er uafhængige i henhold til forfatningen. De træffer afgørelse på grundlag af loven og i overensstemmelse med deres overbevisning og må ikke tage imod råd eller anvisninger, når de træffer deres afgørelser.

Retten til at **udnævne dommere tilkommer den ungarske præsident** (köztársasági elnök).

En person, som ønsker at blive udnævnt til dommer, skal:

være ungarsk statsborger

have en ren straffeattest

have stemmeret

have en universitetsgrad i jura

have et erhvervsdiplom i jura (szakvizsgával rendelkezik)

skal fremlægge den lovbestemte erklæring om sin økonomiske situation

have mindst ét års erfaring som justitssekretær (bírószági titkár) (ügyészségi titkár) ved en domstol eller hos anklagemyndigheden, som dommer ved en forfatningsdomstol, militærdommer, anklager, notar, advokat eller juridisk rådgiver eller fra en stilling hos et centralt forvaltningsorgan (központi közigazgatási szerv), der kræver beskikkelse som advokat.

Bisiddere

I henhold til forfatningen kan **læggdommere/bisiddere** (nem hivatásos bíró/ülnök) også deltage i **retssager**.

Relevante kandidater skal have en ren straffeattest, have stemmeret, være ungarske statsborgere og være over 30. Meddommere i militærsager (katonai ülnök) skal ud over disse krav indgå i det professionelle personale hos de ungarske væbnede styrker (Magyar Honvédség) eller retshåndhævende myndigheder.

Bisiddere vælges for **en periode på fire år**.

I **straffesager**, hvor forbrydelsen kan straffes med otte års fængsel eller mere, består de lokale domstole af **én professionel dommer** (hivatásos bíró) og **to meddommere** (katonai ülnök). Amtsdomstolen (megyei bírószá) kan som domstol i første instans behandle retssager via et panel (tanács) bestående af **én professionel dommer** og **to bisiddere**.

I visse **civile sager**, der er fastsat ved lov, beklædes retten af et panel bestående af **én professionel dommer** og **to meddommere**.

Justitssekretærer

Uddannede jurister ansættes ved domstolene som justitssekretærer for at opnå viden og erfaring med henblik på **en fremtidig karriere som dommer**. De kan udelukkende fungere som dommere i de sager og på de betingelser, der er fastsat i loven.

Oplysninger om domstolenes personale kan findes på følgende links:

[embedsmænd](#) (407 Kb) [en](#)

[justitssekretærer](#) (382 Kb) [en](#)

[justitssekretærer](#) (286 Kb) [hu](#)

[fysiske domstolsmedarbejdere](#) (280 Kb) [hu](#)

Advokater

Advokater (ügyvéd)

Advokater (ügyvéd) letter håndhævelsen af deres klienters rettigheder og opfyldelsen af deres forpligtelser. Advokater (ügyvéd) kan optræde som **retlig repræsentant** i alle sager og **ved alle myndigheder**. Advokater arbejder uafhængigt, hvilket betyder, at de ikke må tage imod råd eller påtage sig forpligtelser, der kan true denne uafhængighed.

Arbejde mod betaling, som kun må udføres af advokater:

repræsentation og forsvar i straffesager

juridisk bistand

udarbejdelse og redigering af juridiske dokumenter

opbevaring af penge og værdigenstande som depositum i forbindelse med ovennævnte aktiviteter.

Selv om det ikke decideret hører ind under advokaters arbejdsområde, kan advokater som følge af behovene i det aktuelle økonomiske liv også udføre opgaver såsom **skatterådgivning**, **ejendomsmæglervirksomhed** og privat **mediation** (peren kívüli közvetítés).

Det er kun beskikkede advokater, der har aflagt advokatløfte (ügyvédi eskü), som kan udføre advokatvirksomhed (kamara).

For at opnå beskikkelse som advokat skal man:

være statsborger i en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (Európai Gazdasági Térség)

have en ren straffeattest

have en universitetsgrad og det ungarske erhvervsdiplom i jura (jogi szakvizsga)

være ansvarsforsikret og have passende kontorlokaler.

Advokater fra andre EU-medlemsstater må udføre de tre grundformer for advokatvirksomhed i Ungarn: De **kan udføre ad hoc-opgaver**, **drive regelmæssig virksomhed** og **drive virksomhed som beskikket advokat**. Advokater, der udfører ad hoc-opgaver, skal registrere deres opgave i advokatsamfundet (ügyvédi kamara) på det sted, hvor de påtager sig opgaven, mens advokater, der ønsker at drive regelmæssig virksomhed, skal anmode om at blive optaget i advokatsamfundet på det sted, hvor de har kontor.

Advokater fra andre EU-lande (európai közösségi ügyvéd), der er registreret i Ungarn, kan ansøge om beskikkelse, hvis de opfylder visse lovkrav (udøvelse af virksomhed i den lovbestemte periode, dokumentation for deres kompetence inden for ungarsk (og europæisk) ret, beherskelse af det ungarske sprog i tilstrækkelig grad til at kunne udøve deres hverv osv.).

Advokater fra andre EU-lande, som har opnået beskikkelse, har ret til at anvende den beskyttede titel "advokat" (ügyvédi cím) og er underlagt de samme regler som ungarske advokater.

Advokater har **tavshedspligt** vedrørende alle forhold og oplysninger, som de får kendskab til under udøvelsen af deres hverv.

Generelt fastsættes advokaters **salærer frit ved en gensidig aftale** mellem advokaten og dennes klient. Salærene er kun reguleret, hvis advokaten optræder som beskikket forsvarer (kirendelt védő) i en retssag.

Juridiske databaser

Du kan finde flere oplysninger på hjemmesiden for [det ungarske advokatsamfund](#) (Magyar Ügyvédi Kamara).

Juridiske rådgivere (jogtanácsos)

Juridiske rådgiveres primære opgave er at lette driften af den organisation, hvor de er ansat. De **optræder som retlig repræsentant for den organisation, der beskæftiger dem**, yder juridisk rådgivning og information, udarbejder ansøgninger, kontrakter og andre dokumenter og deltager i organisationen af det juridiske arbejde. Ofte er juridiske rådgivere – i modsætning til advokater – **ansat i en virksomhed** (og deres hverv er ikke så omfattende som advokaters).

Juridiske rådgiveres vederlag er baseret på den enkeltes ansættelsesforhold.

Enhver, der er opført i de **registre, der føres af amtsdomstolene** – i Budapest (det vil sige byretten i Budapest) (Fővárosi Bíróság) – kan blive juridisk rådgiver. For at blive juridisk rådgiver skal man:

være statsborger i en af medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás)

have en ren straffeattest

have en universitetsgrad

have det ungarske erhvervsdiplom i jura

være opført i registret.

I visse tilfælde kan **justitsministeren** (az igazságügyért felelős miniszter) **dispensere fra befingelsen om statsborgerskab**.

Notarer (közjegyző)

Notarers beføjelser er fastsat ved lov, og en **notarius publicus** (közjegyző) varetager offentlig retspleje som en del af det nationale retssystem.

Formålet med notarenes arbejde er at forebygge, at der opstår retlige tvister, og de har kun ret til at udøve deres virksomhed, hvis de er optaget i **notarsammenslutningen** (Közjegyzői Kamara). I henhold til loven **udnævnes notarer af justitsministeren** til at arbejde på et **bestemt notarkontor på ubestemt tid**.

Notarer er forpligtet til at tegne en ansvarsforsikring og opretholde den, så længe de udøver deres professionelle virke.

Det arbejdsområde, der er forbeholdt notarer, omfatter registrering af retlige transaktioner, officielle erklæringer og indholdet i offentlige dokumenter (közokirat). Notarer har traditionelt også til opgave at behandle arvesager og andre sager, der ikke vedrører tvister. En anden af notarenes vigtige opgaver er at registrere pant i løsøre og opbevare depositummer, hvilket indebærer, at de af de involverede parter er bemyndiget til at modtage penge, værdigenstande og værdipapirer med henblik på at overdrage dem til den berettigede part.

Notarer er berettiget til et **lovbestemt honorar** for de opgaver, der varetages af deres kontorer, og som anses for at være gennemsnitlige med hensyn til varighed, omfanget af den retlige vurdering og ansvar. I særlige tilfælde (f.eks. i sager, der er særlig vanskelige, og som kræver stor ekspertise) kan honoraret afvige fra det sædvanlige beløb. Hvis det er muligt at bestemme værdien af genstanden for notarens arbejde, fastlægges notarens honorar på grundlag heraf. Hvis denne værdi ikke kan bestemmes, fastlægges notarens honorar på grundlag af den tid, han eller hun har brugt på opgaven. Det er faste takster for notarers bekræftelse af kopier.

Da **ungarsk statsborgerskab** er et grundlæggende krav til dommere, anklagere, justitssekretærer, fogeder og notarer, kan udenlandske statsborgere ikke udnævnes til disse hverv i Ungarn.

Juridiske databaser

Du kan finde flere oplysninger på hjemmesiden for [det ungarske notarkammer](#) (Magyar Országos Közjegyzői Kamara).

Andre juridiske erhverv

Fogeder

Tvangsfuldbyrdsforanstaltninger varetages af **fogeder** (uafhængige fogeder (önálló bírósági végrehajtó) og amtsfogeder (megyei bírósági végrehajtó)). Generelt inddrives **krav i forbindelse med domstolsafgørelser** (bírósági határozat) i civile sager af uafhængige fogeder. Uafhængige fogeder **udnævnes af justitsministeren og tilknyttes en lokal domstol (helyi bíróság) med et særligt kompetenceområde**.

Uafhængige fogeder **er ikke ansat af staten. De modtager deres vederlag fra deres klienter** for det arbejde, de udfører.

Deres opgaver er følgende:

fogedforretninger baseret på tvangsfuldbyrdseserklæringer (végrehajtási lap) udstedt af retten

fogedforretninger baseret på dokumenter med en udlægsordre (végrehajtási záradék) udstedt af retten

fogedforretninger baseret på retskendelser, begrænset tvangsfuldbyrdelse, påbud om overdragelse (végrehajtott elrendelő, letiltó, átutalási végzés) eller kendelser vedrørende umiddelbar fuldbyrdelse (közvetlen bírósági felhívás).

Distriktsfogeder er aktive ved distriktsdomstole og Budapests nationale domstol (Fővárosi Törvényszék). Præsidenten for distriktsdomstolen udpeger distriktsfogederne på ubestemt tid til at gøre tjeneste ved en specifik distriktsdomstol. Præsidenten for distriktsdomstolen iværksætter et udbud for hvervet som distriktsfoged. Distriktsfogeden beskæftiges af distriktsdomstolen og modtager vederlag for sine ydelser.

Distriktsfogeder skal fuldbyrde "retskrav" (hvis den rette indehaver af kravet er staten); retskrav omfatter omkostningerne i forbindelse med civile eller strafferetlige søgsmål anlagt af staten. Inddrivelsen af omkostningerne i forbindelse med en straffesag, konfiskeringen af ejendom og andre sanktioner af økonomisk art udføres af amtsfogederne. Børnebidrag i henhold til en domstolsafgørelse kvalificeres som et retskrav, og fuldbyrdelsen heraf henhører også under amtsfogedernes opgaver. Hertil kommer, at distriktsfogederne skal sørge for fuldbyrdelsen, såfremt den rette indehaver af kravet er domstolen, det nationale retsråd, justitsministeriet, et institut for retsekspertes eller staten.

Fogedernes kompetenceområde svarer til rettens kompetenceområde.

Juridiske databaser

Du kan finde flere oplysninger på webstedet for den [ungarske fogedorganisation](#) (Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara).

Organisationer, der yder retshjælp

En række ungarske universiteter og ngo'er samt visse internationale organisationer råder over såkaldte **retsklinikker**.

Relaterede links

[Hjemmeside for det ungarske notarkammer](#) (A Magyar Országos Közjegyzői Kamara honlapja)

[Hjemmeside for den ungarske fogedorganisation](#) (A Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara honlapja)

[Hjemmeside for Ungarns anklagemyndighed](#) (A Magyar Köztársaság Ügyészségének honlapja)

[Hjemmeside for det ungarske advokatsamfund](#) (A Magyar Ügyvédi Kamara honlapja)

Sidste opdatering: 15/02/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [mt](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Juridiske erhverv - Malta

Denne side indeholder en oversigt over de juridiske erhverv i Malta.

Juridiske erhverv – indledning

[Anklagere](#)

[Dommere](#)

[Advokater](#)

[Notarer](#)

[Andre juridiske erhverv](#)

[Justitssekretæren og domstolenes ansatte](#)

Juridiske erhverv – indledning

De juridiske erhverv i Malta er advokat, notar og advokatfuldmægtig.

Advokater har møderet for alle domstole.

Notarer betragtes som offentlige embedsmænd og udarbejder og offentliggør offentlige dokumenter.

Advokatfuldmægtige har møderet for underinstanserne, og hovedparten af deres arbejde består i praksis i at følge retshandlinger i forbindelse med retssager eller andre sager, der er registreret i justitskontoret.

De juridiske erhverv i Malta er organiseret i ét samlet system, og offentlige anklagere udvælges blandt de praktiserende advokater.

Anklagere

Organisation

Statsadvokaten udfører forfatningsmæssige funktioner som omhandlet i forfatningens artikel 91, og statsadvokaturen blev oprettet som et statsligt organ i medfør af statsadvokatbekendtgørelsen, jf. kapitel 90 i Maltas love.

I henhold til Maltas forfatning har statsadvokaten samme sikkerhed i ansættelsen som en dommer og træffer selvstændige afgørelser i straffesager samt udfører de funktioner, der er fastlagt i straffeloven i forbindelse med straffesager.

Statsadvokaten bistås af en vicesstatsadvokat, en assisterende statsadvokat og andre juridisk uddannede embedsmænd.

Rolle og ansvarsopgaver

Statsadvokaten fungerer som **offentlig anklager** ved **straffedomstolen og appeldomstolen for straffesager**. Visse straffesager, der rejses af politiet, kræver forudgående samtykke fra statsadvokaten.

Når statsadvokaten udøver de beføjelser med hensyn til at rejse, gennemføre eller frafalde straffesager, som han eller hun har fået tildelt i medfør af gældende lovgivning, er vedkommende ikke underlagt andre personers eller myndigheders instruktioner eller kontrol.

Statsadvokaten fungerer også som **rådgivende advokat** for staten, og embedsmænd fra statsadvokaturen **repræsenterer ligeledes staten** ved de civile domstole og forfatningsdomstolen.

Statsadvokaturen er endvidere den kompetente myndighed i de fleste spørgsmål vedrørende **juridisk samarbejde** inden for civil-, handels- og straffedomstolen.

Statsadvokaturen **repræsenterer Republikken Malta** ved de internationale domstole og repræsenterer staten i forbindelse med internationale møder om juridisk og retligt samarbejde.

Den **udarbejder også lovgivning** og yder bistand i forbindelse med et lovforslags vej gennem parlamentet.

Dommere

Organisation

Dommere og lægdommere udnævnes af præsidenten i samråd med premierministeren. De er uafhængige af den udøvende magt og kan i princippet ikke afsættes. Advokater skal have praktiseret i Malta i mindst syv år for at kvalificere sig til en stilling som magistrat og i 12 år for at kunne opnå beskikkelse som dommer. Dommere og magistrater kan fjernes fra embedet af Præsidenten, hvis det godtgøres, at de er ude af stand til at bestride deres embede (uanset om det skyldes et fysisk eller mentalt handicap eller af andre årsager), eller de har udvist uredelig embedsførelse. Begæring herom indgives af repræsentanternes hus på grundlag af en beslutning, der er truffet med mindst to tredjedels flertal.

Opbygning af det juridiske erhverv: Advokater

Procederende advokater (barristers)/advokater (advocates)

Rolle og ansvarsopgaver

Advokater er fagfolk, der har autorisation til at yde **juridisk rådgivning** og **repræsentere** deres klienter ved domstolene eller ved andre retsinstanser.

For at kunne arbejde som advokat i Malta skal man være i besiddelse af en advokatbestalling udstedt af præsidenten og påført Maltas statssegl. Personer med en advokatbestalling skal, før de begynder at arbejde som advokat, aflægge troskabsed og embedsløfte ved appeldomstolen under en offentlig høring.

Organisation

Maltas **advokatammer** repræsenterer de advokater, der opnår bestalling i Malta. Det er en frivillig, upolitisk, ikke-statslig organisation, der finansieres af medlemskontingenter og midler fra de aktiviteter, som organisationen arrangerer. Advokatammeret er anerkendt som det rådgivende og repræsentative organ for advokater i spørgsmål, der vedrører domstols- og retsplejesystemet.

Der findes kun én type advokat i Malta, og begreberne **"lawyer"** og **"advocate"** bruges i flæng. Erhvervet reguleres af **domstolsstyrelsen**, der består af Maltas Præsident, en retspræsident, formanden for advokatammeret, repræsentanter fra domstolene og andre jurister. Alle klager over advokater behandles af et udvalg på fem advokater, som afgiver anbefalinger til domstolsstyrelsen om, hvilke disciplinærforanstaltninger der skal træffes. Tre ud af de fem advokater udnævnes af advokatammeret, hvilket betyder, at kammeret har stor indflydelse på reguleringen af erhvervet.

Advokatammeret driver et informativt websted for advokatstanden, som også indeholder et **register**. Registret er delt i to dele: en offentligt tilgængelig del, som indeholder oplysninger om alle de advokater, der er medlem af advokatammeret, og en privat medlemsdel, som indeholder oplysninger om alle de advokater, advokatammeret kender til.

I de senere år har kammeret arrangeret en række akademiske konferencer og seminarer samt en række månedlige forelæsninger i et forsøg på at fremme en kultur, hvor alle advokater hele tiden udvikler deres kompetencer.

Juridiske databaser

 Advokatammerets websted indeholder oplysninger om advokatstanden, herunder nyheder, en arrangementskalender og en **database over advokater**. En del af webstedet er udelukkende for medlemmer, og her er der adgang til yderligere tjenester for advokater.

Er der gratis adgang til denne database?

Ja, det er gratis at benytte databasen.

Notarer

Rolle og ansvarsopgaver

Notarer er embedsmænd, der har autorisation til at modtage dels retsakter vedrørende dispositioner, som borgerne foretager livet igennem, dels testamenter, og de forsyner disse dokumenter med officiel bekræftelse. Som følge heraf har de desuden ansvaret for at opbevare sådanne dokumenter og kan udstede kopier af dem. Notarernes øvrige beføjelser og opgaver er fastsat i kapitel 55 i Maltas love (lov om notar erhvervet og notarialarkiver).

Inden notarer kan begynde at udøve deres erhverv, skal de **aflægge troskabsed og embedsløfte** ved appeldomstolen.

Domstolen til prøvelse af notarialakter er en særlig domstol, **Court of Revision of Notarial Acts**, som fører tilsyn med alle notarer, notarialarkiverne og det offentlige register. Den består af medlemmer udpeget af justitsministeren blandt pensionerede dommere og magistrater og praktiserende advokater og notarer.

Domstolen kan, når den finder det påkrævet, uden varsel inspicere enhver notars arkiver eller det offentlige register eller se nærmere på notarens embedsførelse.

I januar hvert år offentliggøres der i **Maltas lovtidende** en fortegnelse over alle praktiserende notarer i Malta med tilhørende kontaktoplysninger.

Organisation

Notarrådet er det overordnede organ, der fører tilsyn med notarerhvervet. Rådet kan, enten på eget initiativ eller efter modtagelse af en klage, undersøge handlinger begået af notarer, som ikke opfylder de konventioner, der gælder for notarerhvervet. Rådet kan også behandle beskyldninger mod en notar om forsømmelighed eller misbrug i udførelsen af dennes erhverv eller i forbindelse med faglige spørgsmål, medmindre kompetencen til dette ligger hos en anden myndighed i henhold til artikel 85 og 94 i kapitel 55: Lov om notarerhvervet og notararkiver, Maltas love, eller enhver anden lov.

Juridiske databaser

 [Notarrådets officielle websted](#) (Malta) indeholder oplysninger om **notarrådet**, generelle oplysninger til offentligheden og notarer samt et register med oplysninger om notarer, der praktiserer i Malta. Databasen er offentligt tilgængelig og gratis at benytte.

Andre juridiske erhverv

Advokatfuldmægtige

For at kunne arbejde som advokatfuldmægtig i Malta skal man være i besiddelse af en advokatbestilling udstedt af præsidenten og påført Maltas statssegl. Personer med en advokatbestilling skal, før de begynder at arbejde som advokat, aflægge troskabsed og embedsløfte ved appeldomstolen under en offentlig høring.

Advokatfuldmægtiges primære opgave er at bistå den advokat, som han eller hun er tilknyttet, i forbindelse med retssager. De kan således indgive processkrifter til justitskontorerne på vegne af klienter og udføre almindelige opgaver i forbindelse med forberedelsen af sagsanlæg.

Advokatfuldmægtige har møderet for byretten samt særlige domstole og nævn og har ret til at yde juridisk rådgivning.

Domstolsstyrelsen er det organ, der er ansvarligt for reguleringen af dette erhverv i Malta. En [del](#) af det maltesiske justits- og indenrigsministeriums websted omhandler erhvervet som advokatfuldmægtig og er offentligt tilgængeligt.

Justitssekretæren og domstolenes ansatte

Justitssekretæren er ansvarlig for justitskontorerne og de embedsmænd, der er tilknyttet disse, samt for registrering og forkyndelse af retshandlinger, fuldbyrdelse af f.eks. domme og dommerkendelser via særlige "marshals", der er udnævnt af domstolene, tvangsauktioner, nævningesager og andre straffesager.

Vicejustitssekretæren (489 Kb) [mt](#)

Juridisk assistent (374 Kb) [en](#)

Registerfuldmægtigen (378 Kb) [en](#)

Relevante links

 [Maltas advokatammer](#)

 [Notarrådets officielle websted \(Malta\)](#)

Sidste opdatering: 26/02/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Nederlandene

Dette afsnit giver dig et overblik over de juridiske erhverv i Nederlandene.

Offentlige anklagere

Organisation

Den offentlige anklagemyndighed (Openbaar Ministerie) er en national organisation med kontorer i alle regioner. Der findes også en national offentlig anklagemyndighed med særligt ansvar for bekæmpelse af (international) organiseret kriminalitet, og en funktionel offentlig anklagemyndighed, som bekæmper miljømæssige og økonomiske lovovertrædelser og svig.

Der findes 10 distriktsanklagemyndigheder, hvor offentlige anklagere, med hjælp fra administrative og juridiske sagkyndige, behandler flere hundrede tusinde sager hvert år. Hvis der indgives en appel, henvises sagen til en af de fire regionale anklagemyndigheder. Den offentlige anklagemyndigheds repræsentant i disse anklagemyndigheder hedder en statsadvokat (Advocaat-Generaal). Den offentlige chefanklager og de øverste statsadvokater er ansvarlige for disse myndigheder. På nationalt plan reguleres den offentlige anklagemyndighed af rigsadvokaturen (College van Procureurs-generaal) i Haag. Justitsministeren har det politiske ansvar for den offentlige anklagemyndighed. Sammen med rigsadvokaturen træffer den pågældende afgørelser om efterforsknings- og refsforølgningprioriteringer.

Rolle og ansvarsområder

Den offentlige anklagemyndighed behandler alle sager om personer, som mistænkes for at have begået et strafbart forhold. Den offentlige anklagemyndighed er det eneste organ i Nederlandene, som kan indbringe mistænkte for retten. Derved sikres det, at strafbare forhold efterforskes og retsforfølges.

Anklagemyndigheden samarbejder med politiet og andre efterforskningstjenester. Den offentlige anklager har ansvaret for efterforskningerne. Den offentlige anklagemyndighed fører desuden tilsyn med fuldbyrdelse af domme, betaling af bøder, afsoning af fængselsdomme og udførelse af samfundstjeneste. Den offentlige anklagemyndighed og dommerne er en del af retsvæsenet. Den offentlige anklagemyndighed er derfor ikke et ministerium i ordets sædvanlige betydning.

Dommere

Organisation

Det er et krav for at blive dommer, at man har mindst syv års relevant erhvervs erfaring. Yderligere oplysninger om de relevante kriterier findes [her](#). Denne erhvervs erfaring kan opnås via et internt eller eksternt uddannelsesforløb. De relevante retsinstanter tilrettelægger den nødvendige undervisning.

Dommere beskikkes af kongen efter indstilling fra justitsministeriet. Kun hollandske statsborgere kan udnævnes til dommerembedet. Kandidater skal have en juridisk embedseksamen fra et hollandsk universitet.

Enkeltpersoner kan kun blive nomineret til udnævnelse til dommerstanden på anbefaling fra et nationalt dommerudvælgelsesråd, der består af medlemmer fra de forskellige domstole, den offentlige anklagemyndighed og samfundsaktive individer.

En dommer udnævnes til at forvalte loven ved en bestemt domstol. Sådan en udnævnelse kan kun finde sted, hvis den pågældende domstol nominerer den udnævnte dommer. Disse betingelser har til formål at gøre udnævningssystemet så objektivt som muligt.

Dommeren er en embedsmand med særlig status. Efter udnævnelserne kan dommeren ikke acceptere udnævnelse andetsteds. Dommere kan forblive i embedet indtil en alder af 70 år. Inden da kan de udelukkende afsættes fra embedet mod deres vilje af den højeste domstol i Nederlandene, Nederlandenes højesteret (Hoge Raad der Nederlanden), på foranledning af statsadvokaten for denne domstol.

Rolle og ansvarsområder

Dommerens opgave er at træffe upartisk afgørelse i juridiske tvister - herunder sager, som regeringen er en del af. For at sikre upartiskhed over for regeringen er et særligt udvælgelses- og udpegelsessystem på plads. Derfor adskiller dommernes juridiske status sig fra andre embedsmænds status. Den hollandske forfatning kræver, at dommerstanden træffer afgørelser om tvister, og indeholder bestemmelser om den retlige status for dommerstandens medlemmer.

Med udgangspunkt i gældende lovgivning kan dommerne behandle sager efter eget skøn. De afgør også i vidt omfang retsprocessens praktiske forløb (såsom længden af visse dele af sagen).

Der er flere lovmæssige bestemmelser om dommeres opførelse. Bestemmelsernes formål er at sikre, at dommere behandler sagerne upartisk. Hvis en part i en sag er i tvivl om dommerens uvildighed, giver loven ham eller hende en mulighed for at gøre indsigelse mod at dommeren behandler sagen. Nogle gange er den ene part i en retssag utilfreds med dommerens embedsførelse. Her skelnes mellem den afgørelse, retten har truffet, og dommerens opførelse.

Hvis utilfredsheden vedrører domsafsigelsen, har parten mulighed for at appellere.

Klager over dommerens opførelse kan indgives til det særlige klageråd ved den domstol, hvor dommeren bestrider sit embede. Hver domstol har en klageprocedure, der fastsætter reglerne for behandling af klager.

Dommere skal have ekspertise på mindst to områder. Dommerne skal som udgangspunkt behandle en række sager inden for et bestemt område, før de kan gå over til et andet retsområde. Denne regel har til formål at forhindre dommere i at fokusere for længe og for meget på et bestemt ekspertiseområde.

Dommere arbejder ved domstole (*rechtbanken*) med mindst fire afdelinger: De civile retlige, strafferetlige, administrative og kantonale afdelinger. Dommere, der arbejder i sidstnævnte sektor, kaldes *kantonrechters*, de andre kaldes *rechters*. De dommere, der udøver deres hverv i appeldomstolene (*gerechtshoven*) og i højesteret (*Hoge Raad*) kaldes "*raadsheer*".

Sammensætningen af domstolene, når de behandler sager, er som følger:

Kantonrechters behandler sager alene.

Dommere i distriktsdomstole behandler normalt sager alene, men nogle sager kan behandles af et panel bestående af tre dommere.

Dommere i appeldomstolene behandler sager med et panel på tre, undtagen når en sådan sag kan behandles af en enkelt dommer. Loven om retssystemets opbygning (*Wet op de rechterlijke organisatie*) indeholder de relevante bestemmelser.

Højesteretten behandler alle sager med fem dommere.

Det statslige organ med ansvar for regulering af dommererhvervet er det hollandske retsvæsen (*rechtspraak*).

Retsdatabase

Yderligere oplysninger kan findes på det websted, der omhandler [det nederlandske retsvæsen](#), og som er tilgængeligt for alle borgere.

Organisation af juridiske erhverv

Advokater

[Advokatsamfundet](#) er den faglige sammenslutning for alle advokater i Nederlandene. Advokatforeningens lovmæssigt regulerede vigtigste aktivitet er at føre tilsyn med kvaliteten af advokaternes ydelser. Denne kvalitet er bl.a. sikret af:

Et omfattende uddannelsesprogram for advokatstanden

udarbejdelse af vedtægter og andre bindende regler for advokater

disciplinærsager

information og ydelser til medlemmerne

rådgivning til den hollandske regering om politiske planer og lovbestemmelser.

Advokater skal i henhold til loven være medlemmer af advokatstanden. Der er i øjeblikket over 18 000 registrerede advokater.

Juridiske rådgivere

Der er intet centraliseret organ, der regulerer disse erhverv.

Notarer

Organisation

[Den Kongelige Notarsammenslutning](#) (*Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie*) varetager [notarernes](#) interesser i Nederlandene og påser, at de kan udføre deres arbejde korrekt.

Rolle og ansvarsområder

Loven kræver et notarielt dokument i forbindelse med en række aftaler og retshandler. De vigtigste er:

Overdragelse af fast ejendom i Nederlandene

Oprettelse eller afløsning af pant i fast ejendom

Dannelse af offentlige eller personlige selskaber med begrænset ansvar (NV'er og BV'er) eller ændring af deres vedtægter

Etablering af stiftelser eller foreninger (herunder kooperativer) eller ændring af deres forfatning

Udarbejdelse, ændring og eksekvering af testamenter

Udarbejdelse eller ændring af ægtepagter eller registrerede partnerskabsaftaler

Overførelse af registrerede aktier

Formidle gaver og donationer gennem et notarielt dokument.

Af praktiske grunde udfører en notar også ofte andre former for juridiske transaktioner, og kan forberede andre former for aftaler. Disse omfatter f.eks. partnerskabsaftaler (kommercielle, civile og begrænset partnerskab), aftaler mellem samlever og bestemmelser til beskyttelse af anpartsselskaber mod tredje parter.

Andre juridiske erhverv

Loven om fogeder finder anvendelse på [Den Kongelige fogedsammenslutning](#) (*Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders* ou KBvG).

Loven pålægger KBvG - som alle stævningmænd i Nederlandene er forpligtet til at være medlem af - opgaven at fremme god praksis inden for erhvervet.

Hollandske stævningmænd er ansvarlige for at modtage og sende dokumenter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af den 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.

Dokumenter, der skal forkyndes i Nederlandene, skal sendes direkte til en af landets stævningmænd. Anmodninger om denne tjeneste skal fremsendes på hollandsk eller engelsk. Det er ikke muligt at sende en sådan anmodning til det hollandske centralorgan, Den kongelige sammenslutning af stævningmænd.

Der kan kun anmodes om sammenslutningens bistand i undtagelsestilfælde ifølge artikel 3, litra c), i ovennævnte europæiske forordning.

Pro bono juridiske tjenester

For primær juridisk vejledning kan du spørge om hjælp ved en af de juridiske serviceskranker. Her kan du anmode om afklaring af juridiske spørgsmål, information og rådgivning. Dette er det første stop i udbuddet af retshjælp.

Hvis det er nødvendigt, vil du blive henvist til en privat advokat eller mægler, der fungerer som sekundær linje i retshjælpen.

Alle informationstjenester ved de juridiske serviceskranker er gratis. Denne information ydes straks eller efter, at man har bestilt tid. Du kan kontakte disse skranker med problemer vedrørende civil-, forvaltnings-, kriminal- eller immigrationslovgivning.

Der er etableret i alt 44 juridiske rådgivningskontorer. De er geografisk jævnt fordelt, så hver eneste hollandsk statsborger er inden for rækkevidde af juridiske tjenesteydelser.

Yderligere oplysninger kan findes på [de juridiske rådgivningskontorers hjemmeside](#).

Relevante links

- [Anklagemyndigheden](#)
- [Det nederlandske retssystem og Nederlandenes højesteret](#)
- [Nederlandenes advokatforening](#)
- [Den Kongelige notarsammenslutning](#)
- [Den kongelige fogedsammenslutning](#)
- [Juridiske rådgivningskontorer](#)

Sidste opdatering: 11/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Østrig

Denne side giver et overblik over de juridiske erhverv i Østrig.

Juridiske erhverv — indledning

Der er i øjeblikket **1 964 professionelle dommere, som det østrigske forbundsjustitsministerium er ansvarlig for (opgjort pr. 1. september 2019 omregnet til aktive fuldtidsstillinger, inklusive den øverste domstol og forbundsdomstolen i forvaltningsretlige sager, dog uden tildelinger til det centrale organ)**.

Dommere udnævnes også uden for domstolssystemet, f.eks. til forvaltningsdomstolen, forbundsdomstolen i skatte- og afgiftsretlige sager samt de regionale forvaltningsdomstole.

Derudover udpeges **lægpersoner** til at deltage i særlige retssager på frivillig basis. De fungerer som lægdommere eller nævninge i straffesager og som meddommere med særlig ekspertise i blandt andet handels-, arbejds- og socialsikringsager.

Der findes **413 statsadvokater (opgjort pr. 1. september 2019 omregnet til aktive fuldtidsstillinger, inklusive rigsadvokaturen, dog uden det centrale organ) og 4 848 embedsmænd og kontraktansatte (opgjort pr. 1. september 2019 omregnet til aktive fuldtidsstillinger, inklusive den øverste domstol og rigsadvokaturen, dog uden det centrale organ)**, som bidrager til at sikre, at domstolene og statsadvokaturen fungerer korrekt.

I alt arbejder **3 799 personer i de østrigske fængsler (opgjort pr. 1. september 2019 omregnet til aktive fuldtidsstillinger, inklusive medlemmer af fængselsdirektoratet)**. Dette tal omfatter i alt **3 214 fængselsbetjente** (inklusive personer med ansvar for uddannelse af indsatte).

1. Dommere

Uddannelse og udnævnelse til dommer

Hvis en person ønsker at varetage hvervet som dommer ved **domstolene**, skal den pågældende efter juridisk kandidateksamen og gennemførelse af en periode som juridisk praktikant deltage i den praktiske uddannelse til dommer. Hvert år udvælges ca. 70-80 kandidater til dommerstillinger. Uddannelsen til dommer varer (inklusive perioden som såkaldt juridisk praktikant) principielt fire år og gennemføres ved byretter, delstatsretter, hos statsadvokater, i fængsler eller centre for beskyttelse af eller støtte til ofre, eller hos advokater, notarer eller anklagere, der repræsenterer Forbundsjustitsministeriet. En del af uddannelsen kan også henlægges til den øverste regionale domstol, den øverste domstol, Forbundsjustitsministeriet, fængselsdirektoratet, prøvetidscentre, sammenslutninger af formueforvaltere eller børne- og ungdomsforsorgen, forbrugerombudsmandens kontor eller i finanssektoren (f.eks. egnede virksomheder). Uddannelsen afsluttes med dommerekksamen.

Efter dommerekksamen er der mulighed for at søge en fast ledig dommerstilling.

Den praktiske uddannelse til dommer bortfalder i tilfælde af forvaltningsdomstolene. Dommere ved forvaltningsdomstolene skal dog have relevant erhvervs erfaring (f.eks. i form af tjeneste ved en forvaltningsmyndighed). Dommere ved de regionale forvaltningsdomstole og forbundsdomstolen i forvaltningsretlige sager skal have bestået deres juridiske kandidateksamen og have fem års juridisk erfaring, inden de udnævnes, mens dommere ved forvaltningsdomstolen skal have ti års juridisk erfaring.

Dommere ved de almindelige domstole kan skifte til forvaltningsdomstolene. Dommere ved forvaltningsdomstolene kan også udnævnes til dommere ved de almindelige domstole efter fem års virke ved forvaltningsdomstolene.

Det er generelt formelt forbundspræsidenten, der udnævner dommerne, men denne har uddelegeret retten til forbundsjustitsministeren, der dermed udnævner de fleste dommere. Som en undtagelse udnævnes dommere ved de regionale forvaltningsdomstole af den respektive delstatsregering. Kun østrigske statsborgere kan udnævnes til dommere.

Det er vigtigt at skelne mellem lægpersonerne ved domstolene og de professionelle dommere. Førstnævnte har normalt ikke en juridisk baggrund og arbejder på frivillig basis. De kan enten fungere som lægdommere eller nævninge i straffesager eller som meddommere med særlig ekspertise i handels-, arbejds- og socialsikringsager.

Dommernes stilling

De dommere, der er udnævnt til at virke ved de **almindelige domstole og forvaltningsdomstolene**, er tjenestemænd og ansat af forbundsstaten. Ud over forbundsforfatningsloven (Bundes-Verfassungsgesetzes, B-VG) er **lov om dommere og statsadvokater (Richter- und Staatsanwaltschaftsdienstgesetz, RStDG)** den primære retskilde til dommeres uddannelse og professionelle stilling. Der er ligeledes fastlagt en del bestemmelser, som f.eks. omhandler disciplinærsager og tjenestebeskrivelser, som dommere og statsadvokater er underlagt.

De dommere, der er udnævnt ved de **regionale forvaltningsdomstole**, er tjenestemænd og ansat af den pågældende delstat. Deres professionelle stilling er reguleret ved forbundsforfatningsloven og specifikke delstatslove.

Alle professionelle dommere udnævnes for en ubegrænset periode og træder tilbage ved udgangen af den måned, hvor de fylder 65.

I henhold til artikel 87 og 88 i forbundsforfatningsloven fungerer dommerne som statens uafhængige repræsentanter med hensyn til at fortolke loven og pådømme sager. Denne uafhængighed afspejles i, at dommerne ikke er underlagt bestemte instrukser (materiel uafhængighed), og at de ikke kan forflyttes til en anden stilling (personlig uafhængighed). Dommere er udelukkende bundet af loven og træffer afgørelser på grundlag af deres egen retlige overbevisning. De er heller ikke bundet af tidligere afgørelser fra andre domstole om tilsvarende juridiske spørgsmål (præcedens).

Bortset fra pensionering på grund af alder kan dommere kun afsættes eller forflyttes mod deres vilje under de omstændigheder og på den måde, der er fastsat i loven, og ved en formel retsafgørelse (artikel 88 i forbundsforfatningsloven).

Dommere har kun denne forfatningsretlige særstilling under udøvelse af deres dommerembede (ved udførelse af alle de domstolsopgaver, der påhviler dem i henhold til loven og bestemmelserne om sagsfordelingen). Undtaget er administrative sager vedrørende domstolene (med det formål at opretholde retssystemet). I sådanne sager er dommerne kun uafhængige i sager, der behandles i paneler eller kommissioner (f.eks. i forbindelse med fordeling af domstolens opgaver eller indstillinger til udnævnelse af retspersonale). Derudover er de underlagt instrukser ovenfra. Den faste fordeling af domstolens opgaver sikrer, at den forfatningsmæssige ret til at blive stillet for en dommer respekteres.

Rolle og ansvarsopgaver

Dommerne træffer **afgørelse i civile sager og straffesager**. I **forvaltnings- og forfatningssager** fungerer de som kontrolorgan i forhold til forvaltningen og som vogter af forvaltningen.

Retligt ansvar

Disciplinærdomstole: En dommer, der culpøst tilsidesætter sin embedspligt, kan stilles for en disciplinærdomstol, som (for dommere ved de almindelige domstole) sættes ved den øverste regionale domstol eller den øverste domstol, og som udelukkende består af dommere. Disciplinærdomstolen behandler ligeledes sager om statsadvokaters embedsforseelser. Dommere ved de føderale forvaltningsdomstole er underlagt de samme disciplinære regler med enkelte undtagelser. Disciplinærdomstolen for dommere ved de regionale forvaltningsdomstole reguleres derimod af de relevante delstatslove.

Straffedomstole: Hvis en dommer ved culpøst at tilsidesætte sin embedspligt også har begået en strafbar handling, rejses der tiltale imod ham ved en straffedomstol (f.eks. i tilfælde af embedsmisbrug).

Civile domstole: Parter, som har lidt skade på grund af en dommers (eller statsadvokats) retsstridige og culpøse handlemåde, kan gøre krav gældende over for staten. Ved forsæt og grov uagtsomhed har staten regres mod dommeren (eller statsadvokaten). Ved forsæt og grov uagtsomhed har staten regres mod dommeren (eller statsadvokaten).

2. Statsadvokater

Organisation

Overordnet set svarer den hierarkiske opbygning af anklagemyndigheden til domstolssystemet.

For hver af de almindelige domstole med ansvar for straffesager (dvs. i alt 16 domstole) findes en statsadvokatur. Derudover findes en central statsadvokatur for økonomisk kriminalitet og korruption med kompetence i hele Østrig. Ved hver af de øverste regionale domstole er der en statsadvokatur, mens rigsadvokatens kontor er ved den øverste domstol. Overstatsadvokaturene og rigsadvokatens kontor refererer direkte til forbundsjustitsministeren.

Uddannelse og udnævnelse til statsadvokat

Statsadvokaternes uddannelse svarer til uddannelsen for professionelle dommere ved de almindelige domstole.

Alle, der opfylder kravene for at blive udnævnt til dommer, kan også udnævnes til statsadvokat.

Ledige faste stillinger som statsadvokat skal, ligesom faste dommerstillinger, opslås offentligt. Retten til at udnævne statsadvokater ligger hos forbundspræsidenten, men ligesom med udnævnelsen af dommere har denne uddelegeret retten til at udnævne personer til de fleste faste stillinger som statsadvokat til forbundsjustitsministeren.

Statsadvokaternes stilling

Statsadvokaturene er retlige myndigheder, der er adskilt fra domstolene, dog uden at **være uafhængige**. De er hierarkisk opbygget og er bundet af de instrukser, der udstedes af overstatsadvokaturen og i sidste ende af forbundsjustitsministeren.

Der er **præcise lovbestemte regler for, hvem der kan udstede instrukser**. Instrukser fra overstatsadvokaturen eller fra forbundsjustitsministeren skal udstedes skriftligt og skal være begrundede. Derudover skal de modtagne instrukser registreres i sagsmappen for den pågældende straffesag. Inden forbundsministeren udsteder en instruks, forelægger den sagen for instruksrådet (Weisungsrat). Forbundsjustitsministeren bærer desuden det ministerielle ansvar og er således forpligtet til at informere parlamentet, som han eller hun er ansvarlig over for.

Medarbejderne ved de enkelte statsadvokaturer skal overholde de instrukser, der udstedes af direktøren for den pågældende statsadvokatur. De kan dog, hvis de mener, at en instruks er i strid med loven, kræve, at der afsiges en skriftlig kendelse vedrørende instruksens, og kan endog bede om at blive taget af den pågældende sag.

Rolle og ansvarsopgaver

Statsadvokaturen er et særligt organ, der **er adskilt fra domstolene**. Statsadvokaturenes rolle er at varetage statens **interesser** i strafferetsplejen. Dette omfatter i straffesager ansvaret for, at der afholdes **indledende retsmøder**. De har endvidere ansvaret for at rejse tiltale mod personer og udarbejde anklageskrifter i straffesager. Statsadvokaturen kaldes derfor også for **anklagemyndigheden**.

Statsadvokaterne er ansvarlige for at **indgive anklageskrifter**, både ved de regionale domstole og ved distriktsdomstolene i den pågældende delstatsrets retskreds. Normalt indgiver **distriktsanklagere** anklageskrifterne til distriktsdomstolene. Embedsmænd med særlig ekspertise skal ikke have en universitetsuddannelse.

Den centrale statsadvokatur for økonomisk kriminalitet og korruption indtager en særstilling, idet denne statsadvokatur har kompetence i hele landet for embedsmisbrug begået af embedsmænd samt økonomisk kriminalitet for beløb på over 5 mio. EUR. Dennes kompetence omfatter ligeledes økonomisk kriminalitet for beløb på mere end 5 mio. EUR, visse sager om socialt bedrageri, debitors handlinger, der skader kreditorerne, og overtrædelser af lov om aktie- og anpartsselskaber, der begås af tilsvarende store virksomheder (med en aktiekapital på mindst 5 mio. EUR eller over 2 000 ansatte).

Overstatsadvokaturene ligger over statsadvokaturene i hierarkiet og støtter de øverste regionale domstole i Wien, Graz, Linz og Innsbruck. Ud over at fungere som **anklager ved den øverste regionale domstol**, er de også ansvarlige for **at føre tilsyn i samarbejde med alle statsadvokaturer i deres område** og refererer direkte til forbundsjustitsministeren.

Rigsadvokaturen ved den øverste domstol indtager på sin side også en særstilling. Rigsadvokaturen **refererer til forbundsjustitsministeren** og har ikke selv ret til at udstede instrukser til statsadvokaturene og overstatsadvokaturene. Rigsadvokaturen indgiver heller ikke anklageskrifter, men **bistår den øverste domstol**. Den har særlige beføjelser til at iværksætte appel (en såkaldt "Nichtigkeitsbeschwerde") med henblik på overholdelse af loven. Rigsadvokaturen spiller således en vigtig rolle med hensyn til at opretholde **en ensartet retspraxis** og sikre **retssikkerheden** i straffesager.

Retligt ansvar

Statsadvokaturenes disciplinære, straffe- og civilretlige ansvar reguleres på samme måde som for dommere ved de almindelige domstole.

3. Justitsfuldmægtige

Organisation

Justitsfuldmægtige spiller i Østrig en meget vigtig rolle i retsvæsenet. Over 80 % af alle retsafgørelser ved de almindelige domstole træffes nu af de 760 justitsfuldmægtige.

Uddannelse til justitsfuldmægtig

Det er kun domstolspersonale med en studentereksamen eller en erhvervsuddannelse, som har gennemgået en praktisk uddannelse ved et justitskontor og har aflagt de særlige prøver, som er obligatoriske for medarbejderne ved justitskontorer, der kan tage uddannelsen til justitsfuldmægtig. Uddannelsen varer tre år og omfatter praktik ved en domstol med forberedelse af sager og dokumenter inden for det pågældende område, deltagelse i en grunduddannelse og

uddannelse inden for det valgte område og bestået prøve inden for disse områder. Efter bestået eksamen og opfyldelse af de betingelser, der er anført i § 3 i lov om justitsfuldmægtige (Rechtspflegergesetz), udsteder Forbundsjustitsministeriet et diplom med angivelse af det pågældende arbejdsområde. Ved udstedelsen af dette dokument har den ansatte beføjelse til at behandle alle sager inden for sit område i hele Østrig og kan således fungere som justitsfuldmægtig.

Det er præsidenten for den øverste regionale domstol, der bestemmer, ved hvilken ret og evt. i hvilken periode den justitsfuldmægtige skal ansættes. Den justitsfuldmægtige anvises af afdelingsledelsen (domstolens præsident eller formand) ved den enkelte ret til en eller flere afdelinger, der ledes af en dommer.

Justitsfuldmægtiges status

Justitsfuldmægtige er særligt uddannede ansatte ved retten, som på grundlag af den østrigske forbundsforfatningslov (§ 87a) og den østrigske lov om justitsfuldmægtige varetager bestemte opgaver i civile sager i første instans. I overensstemmelse med fordelingen af rettens arbejde er de udelukkende bundet af instrukser fra den dommer, som er ansvarlig for den pågældende retssag. Dommeren kan på et hvilket som helst tidspunkt selv overtage behandlingen af sagen. **Justitsfuldmægtige må kun afsige retskendelser.** Den justitsfuldmægtiges afgørelser kan anfægtes på samme måde som dommerens afgørelser. Hvis en afgørelse i henhold til de almindelige regler ikke kan anfægtes eller kun kan anfægtes i begrænset omfang på grundlag af tvistens værdi, kan det også kræves, at sagen indbringes for den kompetente dommer.

I praksis arbejder justitsfuldmægtige så vidt muligt selvstændigt. Det er ikke almindelig praksis, at en dommer udsteder instrukser, og det sker kun yderst sjældent.

Rolle og ansvarsopgaver

Justitsfuldmægtige arbejder inden for følgende områder:

civilretlige sager, fogedsager og konkurssager (søgsmaal vedrørende afvikling af gæld)

sager henhørende under den frivillige retspleje

tinglysningssager og skibsregistersager

virksomhedsregistersager.

Hvert af disse områder kræver, at den justitsfuldmægtige har fået en særlig uddannelse og er blevet udpeget til at varetage det pågældende arbejdsområde.

Ansvarsfordeling mellem dommere og justitsfuldmægtige

Justitsfuldmægtiges kompetence omfatter ikke alle opgaver og afgørelser inden for de nævnte arbejdsområder. Justitsfuldmægtiges opgaver er opregnet udtømmende i loven om justitsfuldmægtige (Rechtspflegergesetz), og kompetencen er meget forskellig alt efter område.

Loven om justitsfuldmægtige indeholder bestemmelser om kompetencerne inden for de enkelte arbejdsområder, i henhold til hvilke den justitsfuldmægtige får tildelt konkrete opgaver (f.eks. omfatter kompetencen i insolvenssager opgaver i konkurssager ved distriktsdomstolene). En vis kompetence er naturligvis forbeholdt dommeren.

Justitsfuldmægtiges kompetence omfatter bl.a. gennemførelse af misligholdelsessøgsmaal, bekræftelse af retsvirkningen og eksigibiliteten af afgørelser afsagt af dommere inden for den justitsfuldmægtiges arbejdsområde, afgørelse af, hvorvidt der skal ydes retshjælp i sager, der behandles af justitsfuldmægtige, samt udførelse af administrative foranstaltninger efter anmodning om juridisk bistand fra en østrigsk domstol eller myndighed.

4. Advokater

Almindelige betragtninger

Advokater er bemyndiget til at repræsentere parter i alle retslige og udenretslige, offentligretlige og civilretlige sager for alle retter og myndigheder i Østrig. Der kræves ingen officiel udnævnelse for at være advokat i Østrig. For at arbejde som advokat skal følgende krav dog være opfyldt.

Det omfattende retlige grundlag udgøres af den østrigske lov om udøvelse af advokatvirksomhed (Rechtsanwaltsordnung, RAO), Østrigs lovtidende nr. 96 /1896, lov om god advokatskik (Disziplinarstatut für Rechtsanwälte und Rechtsanwaltsanwärter, DSt), Østrigs lovtidende nr. 474/1990, lov om advokatsalærer (Bundesgesetz über den Rechtsanwaltsstarif, RATG), Østrigs lovtidende nr. 189/1969 og lov om eksaminering af advokater (Rechtsanwaltsprüfungsgesetz, RAPG), Østrigs lovtidende nr. 556/1985.

Krav om professionel erhvervsudøvelse

Efter at have studeret østrigsk ret skal alle, der ønsker at indtræde i advokatstanden, bevise, at han eller hun har været beskæftiget med professionel juridisk arbejde i alt mindst fem år, heraf mindst syv måneder ved en ret eller statsadvokatur og tre år på et østrigsk advokatkontor som advokatfuldmægtig.

Advokateksamen, som er en betingelse for at virke som advokat, kan aflægges efter praktisk beskæftigelse i tre år, heraf mindst syv måneder ved retten og mindst to år på et advokatkontor. For at kunne indstille sig til eksamen skal man desuden have deltaget i de obligatoriske undervisningsforløb, som advokatsamfundet har fastlagt for advokatfuldmægtige.

Hvis man opfylder ovennævnte betingelser, kan man ansøge om at blive medlem af advokatsamfundet i den retskreds, hvor man ønsker at etablere advokatvirksomhed.

På bestemte betingelser kan også en advokat fra Schweiz, en anden EU-medlemsstat eller et EØS-land i Østrig:

udøve advokatvirksomhed midlertidigt

efter at have aflagt en egnethedsprøve ansøge om at blive optaget på listen over advokater i det kompetente advokatsamfund eller

straks og uden forudgående egnethedsprøve etablere sig i Østrig under hjemlandets erhvervsbetegnelse og efter tre års "faktisk og regelmæssig" erhvervsudøvelse i Østrig blive integreret fuldt ud i den østrigske advokatstand.

På bestemte betingelser kan også et medlem af et advokatsamfund i et GATS-land midlertidigt udøve enkelte nøje afgrænsede former for advokatvirksomhed i Østrig.

Retligt ansvar

Advokater, som har handlet i strid med professionelle forpligtelser og god advokatskik, kan stilles for et disciplinærudvalg, som er nedsat af det lokale advokatsamfund. Disciplinærudvalget kan som alvorligste sanktion slette den pågældende advokat fra advokatlisten. I anden instans træffer den øverste domstol afgørelse i afdelinger, som består af to dommere ved den øverste domstol og to advokater.

Derudover har advokaterne naturligvis et straffe- og civilretligt ansvar.

Advokatsamfund, det østrigske advokatsamfund

Advokater og advokatfuldmægtige i en delstat, som er opført på en listen over advokater og advokatfuldmægtige, udgør et advokatsamfund.

Advokatsamfundene er offentligretlige institutioner og selvstændige, selvregulerende organer.

På forbundsplan er den **østrigske advokatsammenslutning** (Österreichische Rechtsanwaltskammertag), der består af det østrigske advokatsamfund, og hvis repræsentative forsamling består af repræsentanter for advokatsamfundene, ansvarlig for at forsvare det østrigske advokatsamfunds interesser som helhed.

5. Notarer

Almindelige betragtninger

Notaren løser som en uafhængig og upartisk institution inden for retsplejen forskellige privatretlige opgaver.

Notarens hovedopgave består i at medvirke ved retshandler og at yde befolkningen juridisk bistand. Notaren opretter offentlige dokumenter, administrerer aktiver for andre, udfærdiger private dokumenter og repræsenterer parter, hovedsagelig inden for den frivillige retspleje. Derudover fungerer notaren som rettens repræsentant i sager inden for den frivillige retspleje. Specielt behandler notaren arvesager som bobestyrer i sin egenskab af "retskommissær". Notaren skal sørge for, at afdødes aktiver sikres og udleveres til de berettigede. Hertil kræves særligt kendskab til arveret og den frivillige retspleje, og det er også derfor, befolkningen i høj grad anvender notarer i forbindelse med oprettelse af testamenter og i forbindelse med rådgivning og repræsentation i arvesager.

Notaren udøver et offentligt hverv, men er ikke tjenestemand. Notaren bærer det økonomiske ansvar ved udøvelsen af sit hverv, men er ikke erhvervsdrivende. Han udøver, hvad der svarer til et liberalt erhverv, men er i sin egenskab af retskommissær et retligt organ. Arbejdet som notar er en hovedbeskæftigelse og kan ikke kombineres med advokatarbejde.

Ændringer i antallet af notarer og notarkontorenes beliggenhed fastsættes af Forbundsjustitsministeriet. Der er i øjeblikket 519 notarer (opgjort pr. oktober 2019).

Det omfattende retlige grundlag udgøres af den østrigske lov om udøvelse af notarvirksomhed (Notariatsordnung), Østrigs lovtidende nr. 75/1871, lov om notardokumenter (Notariatsaktsgesetz), Østrigs lovtidende nr. 76/1871, lov om notarsalærer (Notariatstarifgesetz), Østrigs lovtidende nr. 576/1973, lov om eksaminering af notarer (Notariatsprüfungsgesetz), Østrigs lovtidende nr. 522/1987, lov om kommissærer for retten (Gerichtskommissärsgesetz), Østrigs lovtidende nr. 343/1970 og lov om notarers honorarer som kommissærer for retten (Gerichtskommissionstarifgesetz), Østrigs lovtidende nr. 108/1971.

Uddannelse

Ønsker man efter juridisk kandidateksamen (i Østrig) at blive notar, ansøger man om at blive ansat hos en notar, der herefter optager en på listen over notarkandidater.

Det er kun muligt at blive optaget på denne liste, som føres af det kompetente notarkammer, hvis man har afsluttet en praktikperiode på syv måneder ved en ret eller hos en statsadvokat og endnu ikke er fyldt 35.

For at kunne gå op til notareksamen skal notarkandidaten have deltaget i de obligatoriske uddannelsesforløb, som er fastlagt af notarkammeret.

Notareksamen aflægges i to dele.

Den første del kan først aflægges efter en kandidatid på 18 måneder og skal aflægges senest ved udgangen af det femte kandidatår, da vedkommendes navn ellers vil blive slettet fra listen over kandidater.

Den anden del kan tidligst aflægges efter yderligere et års praktik som notarkandidat og skal senest være aflagt efter ti års kandidatid, da vedkommendes navn ellers vil blive slettet fra listen over kandidater.

Udnævnelse

Ledige eller nye stillinger som notar skal slås op. Loven (§ 6 i den østrigske lov om notarer (Notariatsordnung)) kræver bl.a., at en kandidat til notarstillinger skal være statsborger i en EU-medlemsstat eller et andet EØS-land eller i

Schweiz

skal have bestået juridisk kandidateksamen i Østrig

have bestået notareksamen og

skal have været i praktisk juridisk virksomhed i syv år, heraf mindst tre år som notarkandidat efter bestået notareksamen.

Selv om disse grundlæggende krav er opfyldt, har man imidlertid ikke en egentlig ret til at blive udnævnt til notarer. Når stillingerne skal besættes, bedømmes og prioriteres ansøgerne af det lokale kompetente notarkammer og derefter af personaleafdelingen i den kompetente regionale domstol og øverste regionale domstol. Varigheden af den praktiske erfaring har i den forbindelse stor betydning. Notarkammeret og de to personaleafdelinger indstiller hver tre kandidater til Forbundsjustitsministeriet. Ministeriet er ikke bundet af forslagene, men udnævner i praksis kun en af de kandidater, der er blevet indstillet.

Man kan arbejde som notar indtil den 31. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor man fylder 70. En notar kan ikke administrativt forflyttes til en anden notarstilling.

Tilsyn med notarvirksomheden, retligt ansvar

Notarer er på grund af deres opgaver, hvor de skal oprette offentlige dokumenter, og fungere som kommissærer for retten, underlagt særligt tilsyn. Det er Forbundsjustitsministeriet, retsvæsenet og notarkammeret, der har tilsynspligten.

Der gælder særlige disciplinæretlige bestemmelser for notarer. Disciplinærforsøelser behandles i første instans af den øverste regionale domstol, der er disciplinærdomstol for notarer, og i anden instans af den øverste domstol som disciplinærdomstol for notarer. I de retsafdelinger, der behandler sagen, skal der også sidde notarer. Disciplinærdomstolen kan som alvorligste sanktion fratage notaren retten til at udøve sit hverv. Sanktioner for mindre forsøelser pålægges af notarkammeret.

Ud over disciplinæransvaret har notaren naturligvis også et strafferetligt og civilretligt ansvar.

Hvis notaren handler som bobestyrer, er han som tjenestemand i strafferetlig forstand ansvarlig for embedsforsøelser, hvorunder særlig embedsmisbrug hører. Notarens civilretlige ansvar afhænger af området: Hvis han handler som kommissær for retten, er han ansvarlig på samme måde som dommere og statsadvokater. Der kan altså ikke umiddelbart gøres krav gældende mod ham af parterne, idet parterne må gøre deres krav gældende over for staten.

Staten har ved forsæt eller grov uagtsomhed regres mod notaren. Handler notaren ikke som kommissær for retten, er han direkte civilretligt ansvarlig over for parterne.

Notarsammenslutning, den østrigske notarsammenslutning

Notarer, der arbejder i en delstat, eller som er optaget på listen over notarkandidater i den pågældende delstat, udgør en notarsammenslutning. Delstaterne Wien, Niederösterreich og Burgenland har en fælles notarsammenslutning, og det samme er tilfældet for delstaterne Tyrol og Vorarlberg.

Notarsammenslutningens rolle er at opretholde erhvervets værdighed og ære samt varetage dets interesser.

Hver notarsammenslutning vælger et notarkammer blandt sine medlemmer. Notarkammeret har en notar som formand og seks andre notarer (12 i Wien) og tre kandidatnotarer (seks i Wien) som medlemmer.

Den [østrigske notarsammenslutning](#) består af medlemmer fra delstaternes notarkamre. Den østrigske notarsammenslutnings opgave er at repræsentere notarer samt beskytte deres rettigheder og interesser i sager vedrørende østrigske notarer generelt eller i sager, der overstiger de enkelte notarkamres kompetence.

Andre relevante links

[Juridiske erhverv — Østrig](#)

Sidste opdatering: 07/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Polen

Dette afsnit giver et overblik over de juridiske erhverv i Polen.

Anklagere

Almindelige domstole

Juridiske erhverv i domstole

Dommere

Lægdommere

Justitssekretærer

Retsassistenter

Retssekretærer

Advokater

Juridiske rådgivere

Notarer

Fogeder

Organisationer, der yder gratis juridisk bistand

Anklagere

Organisation

Nedenfor beskrives den offentlige anklagemyndighed og andre relevante organer, jf. lov af 9. oktober 2009.

Den offentlige anklagemyndighed i Polen omfatter:

Statsadvokaten

Anklagere i almindelige afdelinger i anklagemyndigheden og militæranklagere, som statsadvokaten er ansvarlig for anklagere i instituttet for national erindring og kommissionen for retsforfølgelse af forbrydelser mod den polske stat.

Statsadvokaten bestrider det højeste hverv inden for anklagemyndigheden og udnævnes af den polske præsident blandt en række kandidater, der indstilles af Det Nationale Råd for retsvæsenet og Rådet for den nationale anklagemyndighed. Statsadvokaten aflægger årlige rapporter om anklagemyndighedens arbejde til statsministeren. Anklagerne i de almindelige og militære afdelinger af anklagemyndigheden udnævnes af statsadvokaten blandt kandidaterne på en liste opstillet af Rådet for den nationale anklagemyndighed.

De almindelige afdelinger af den offentlige anklagemyndighed er inddelt i **fire niveauer**:

nationalanklagerens kontor

anklagemyndighedens appelkontorer

anklagemyndighedens regionalkontorer

anklagemyndighedens distriktskontorer.

Anklagemyndigheden for de militære afdelinger er inddelt i tre niveauer:

Generalauditørens kontor

Distriktsauditørens kontor

Garrisonsauditørens kontor

Anklagemyndigheden i instituttet for national erindring – kommissionen for retsforfølgelse af forbrydelser mod den polske stat er inddelt i:

De offentlige anklagere ved kommissionen for retsforfølgelse af forbrydelser mod den polske stat

De offentlige anklagere ved afdelingerne af kommissionen for retsforfølgelse af forbrydelser mod den polske stat

De offentlige anklagere ved kontrolkontoret

De offentlige anklagere ved afdelingerne af kontrolkontoret.

I det polske retssystem sondres der mellem offentlige anklagere, der udnævnes af statsadvokaten, og private anklagere, der indgår som parter i straffesager, og som i henhold til retsplejeloven kan bistå de offentlige anklagere i deres arbejde.

Den polske lovgivning foreskriver en række professionelle sammenslutninger. Disse omfatter anklagerens råd under statsadvokatens kontor, samt forsamlinger og ankenævn under anklagemyndighedens appelkontor. Disse institutioner har dog kun en intern funktion, hvilket betyder, at de ikke har noget websted og ikke tilbyder nogen internetjenester.

Yderligere oplysninger om den offentlige anklagemyndighed i Polen fås på hjemmesiden for [Statsadvokaten](#).

Den offentlige anklagemyndigheds roller og ansvarsopgaver:

Den offentlige anklagemyndigheds vigtigste opgaver er at **sikre, at loven overholdes, og at føre tilsyn med retsforfølgelsen af forbrydelser.**

Anklagemyndigheden har særligt følgende opgaver:

at lede eller føre tilsyn med indledende retsprocesser i straffesager

at varetage hvervet som den offentlige anklager ved domstolene

at anlægge straffesager og civile sager, udfærdige anklageskrifter og deltage i retssager angående civile spørgsmål, arbejdsretlige sager og sager angående social sikring med henblik på beskyttelse af retsstatsprincippet og varetagelse af hensynet til almenvellet og borgernes ejendomsret

at træffe foranstaltninger i henhold til loven med henblik på at sikre en rigtig og ensartet anvendelse af loven

at forske i spørgsmål angående kriminalitet, kontrollen hermed og dens forebyggelse

at indsamle, behandle og analysere oplysninger fra efterforskning, der er udført, eller som der er ført tilsyn med

at samarbejde med myndighederne om at forebygge kriminalitet og andre tilsidesættelser af loven

at samarbejde med og deltage i sager, der koordineres af internationale myndigheder inden for retshåndhævelse og kriminalitetsforebyggelse.

Anklagemyndighedens rettigheder og forpligtelser:

Offentlige anklagere er forpligtede til at handle inden for lovens rammer og i overensstemmelse med princippet om upartiskhed og ligebehandling af alle borgere. Offentlige anklagere er, uanset anklagemyndighedens hierarkiske organisation, uafhængig i forbindelse med udøvelsen af deres hverv. Offentlige anklagere må ikke være politisk engageret og må ikke have andre ansættelsesforhold, men har pligt til stadighed at forbedre deres kvalifikationer.

Offentlige anklagere tager sig primært af straffesager. De deltager undertiden også i civile sager – især sager, der vedrører faderskab, fortabelse og umyndighed, samt forvaltningssager inden for især ejendomsret og byggelovgivning. På hvert regionalt kontor er der en offentlig anklager, som har erfaring med internationalt samarbejde i straffesager.

Almindelige domstole

Organisation

De almindelige domstole i Polen er:

distriktsdomstole
regionale domstole
appeldomstole.

Almindelige domstole forvalter lov og ret (i sager uden for forvaltningsdomstolenes, militærdomstolenes og højesterettens jurisdiktion) og udfører andre justitsrelaterede opgaver, som er blevet dem tildelt af loven. Højesteretten fører tilsyn med retsafgørelser i overensstemmelse med loven.

Distriktsdomstole har jurisdiktion over én eller flere kommuner (i begrundede tilfælde kan der findes mere end én distriktsdomstol inden for en enkelt kommune, f.eks. i storbyer).

Den regionale domstol er appeldomstolen for distriktsdomstolene og også domstol i første instans i specifikke sager. Den har jurisdiktion over mindst to distriktsdomstole (dens forvaltningsdistrikt).

Hvor en sag behandles i første instans i den regionale domstol, behandles alle ankesager i appeldomstolen. Appeldomstolen har jurisdiktion over mindst to regionale domstole (dens appelområde).

En domstol ledes af den præsiderende dommer. Han/hun udnævnes i en tidsbegrænset periode (fire år i distriktsdomstole og seks år i regionale domstole og appeldomstole).

Juridiske erhverv i domstole

I Polen dispenserer almindelige domstole retfærdighed (i sager uden for forvaltningsdomstolenes, militærdomstolenes og højesterettens jurisdiktion) og udfører andre justitsrelaterede opgaver, som er blevet dem tildelt af loven. Kun dommere kan forvalte loven. Andre justitsrelaterede erhverv end forvaltning af loven udføres af justitssekretærer og seniorjustitssekretærer (og kan også udføres af dommere, hvis justitssekretærer ikke kan udføre det).

Dommere

I det polske retssystem sondres der mellem **professionelle dommere** og **lægdommere**.

Dommere udfører opgaver i forbindelse med forvaltning af lov og ret. De udnævnes på ubestemt tid af den polske præsident efter indstilling fra det nationale retsråd.

Dommere er uafhængige i udførelsen af deres hverv og kunder underlagt forfatningen og loven.

Domstolenes og dommernes uafhængighed garanteres af **Det nationale retsråd**, som er et forfatningsorgan.

Dommernes uafhængighed garanteres af retsimunitet og sikkerheden for deres embedstid som nedfældet i forfatningen.

Dommere kan blive genstand for disciplinære sanktioner for eventuelle overtrædelser af deres hverv. Disciplinære sager, der berører dommere, behandles: i første instans i appeldomstolene og i anden instans i højesteretten.

Lægdommere

Lægdommers rolle i forvaltningen af lov og orden er nedfældet i den polske forfatning. Lægdommere er uafhængige og er, som professionelle dommere, kun underlagt forfatningen og loven. Lægdommere har samme rettigheder som dommere i afgørelsen af sager. I modsætning til dommere kan lægdommere ikke præsidere en retssag eller retsmøde eller (i princippet) varetage opgaver uden for retssalen.

I både civile og straffesager finder retsforhandlinger som regel sted foran en enkelt dommer, dvs. uden inddragelse af lægdommere. Begge love, der dækker begge procedurertyper, foreskriver dog sagskategorier, som på grund af deres sociale vigtighed, skal behandles med inddragelse af lægdommere.

Lægdommere udnævnes af kommuneråd, der er tilknyttet de pågældende domstoles jurisdiktion. Deres embedsperiode er fire år.

Justitssekretærer

Justitssekretærer er ansat i distriktsdomstole og regionale domstole, hvor de udfører justitsrelaterede hverv, som er dem tildelt ved lov. Justitssekretærer udnævnes til deres stilling fra den dato, der er angivet i udnævnelsesdokumentet. De udnævnes af den præsiderende dommer i appeldomstolen.

I civile retsprocesser varetager justitssekretærer domstolens beføjelser inden for rammerne af det hverv, som er dem tildelt, medmindre loven foreskriver andet. I retsprocesser, der involverer straffesager, mindre forseelser og skattesvig, har justitssekretærer beføjelse til at fremsætte anbefalinger og, i sager foreskrevet af loven, træffe beslutninger og afsige kendelser.

Justitssekretærer er som sådan domstolspersonale, der har beføjelse til at udføre justitsrelaterede hverv, og som handler på domstolenes vegne inden for rammerne af det kompetenceområde, som er blevet dem tildelt. Justitssekretærer er, inden for rammerne af deres kompetenceområde, uafhængige, hvad angår indholdet i retsafgørelser og -kendelser nedfældet i loven. Denne uafhængighed forudsætter, at deres justitsaktiviteter er organisatorisk og funktionsmæssigt adskilt fra andre organers aktiviteter for at sikre, at de uafhængigt udfører opgaverne, som er nedfældet i loven.

[Informationsark vedrørende justitssekretærer](#) (374 Kb) [en](#)

Retsassistenter

Retsassistenter udfører hverv i domstolen med det formål at forberede retsmøder og sikre, at domstolens indre arbejdsgang fungerer (hvilket involverer forvaltning af lov og ret og andre justitsrelaterede hverv). Kandidater udvælges via en udvælgelsesprøve.

[Informationsark vedrørende retssekretærer](#) (374 Kb) [en](#)

Retssekretærer

Retssekretærer er ansat i alle ordinære domstole og udfører hverv forbundet med anden administrativ støtte til domstolene end dem, der er forbeholdt andre professionelle grupper; f.eks. de tager notater under retsforhandlinger, administrerer dommere og organiserer domstolens sekretariat. Deres rettigheder og forpligtelser samt ansættelsesforhold fastlægges af loven om retspersonale og den offentlige anklager. Kandidater udvælges via en udvælgelsesprøve.

[Informationsark vedrørende retspersonale](#) (379 Kb) [en](#)

Opbygning af de juridiske erhverv

Advokater

Advokater i Polen yder advokatbistand i forbindelse med beskyttelse af borgernes rettigheder og frihed. De yder juridisk bistand og afgiver responsa. De repræsenterer også parterne i straffesager, civile sager, familieretlige sager og sager angående børn og unge, arbejdsretlige sager og sager angående social sikring samt sager ved forvaltningsdomstolen.

Der findes ikke nogen officiel specialisering inden for advokattaget i Polen - advokater kan frit vælge det område, som de vil specialisere sig i. Dog skal advokater kunne yde juridisk bistand i forskellige typer sager, eftersom økonomisk svage parter i en retssag i henhold til polsk lovgivning har ret til en beskikket advokat.

Der er 24 **regionale advokatråd** og et øverste **polsk advokatsamfund** på nationalt niveau. Disse faglige sammenslutninger er ansvarlige for at repræsentere og beskytte advokaternes erhvervsmæssige rettigheder, for at forbedre advokaternes faglige kompetence, for praktisk uddannelse af advokatfuldmægtige samt fastlæggelse, udbredelse og håndhævelse af de advokatetiske regler.

Juridiske databaser

Se hjemmesiden for det [polske advokatforbund](#) for yderligere oplysninger.

Juridiske rådgivere

Juridiske rådgivere yder retshjælp til virksomheder, andre forretninger, organisationer og fysiske personer. De yder juridisk bistand og afgiver responsa. I modsætning til advokater kan de være ansat hos andre parter. Siden den 1. juli 2015 har advokater og juridiske rådgivere haft de samme processuelle rettigheder - juridiske rådgivere kan optræde som forsvarere i straffesager, medmindre de er ansat hos andre parter. De kan også optræde i sager, der involverer mindre forseelser, og optræde som forsvarere i disciplinærsager.

Sammenslutningen af juridiske rådgivere består af 19 **regionale kamre for juridiske rådgivere og det øverste nationale kammer for juridiske rådgivere**. Disse faglige sammenslutninger er ansvarlige for at repræsentere og beskytte de juridiske rådgiveres erhvervsmæssige rettigheder, forbedre advokaternes faglige kompetence, praktisk uddannelse af advokatfuldmægtige samt fastlæggelse, udbredelse og håndhævelse af de advokatetiske regler.

Juridiske databaser

Se websiden for det [Nationale kammer for juridiske rådgivere](#) for yderligere oplysninger.

Notarer

Organisation

Justitsministeren udnævner notarer og udpeger hjemstedet for deres kontor efter ansøgning fra den pågældende og efter høring af rådet hos det relevante notarkammer. Justitsministeren har også beføjelse til at afskedige notarer.

Justitsministeren fører et register over notarkontorer og fastlægger de maksimale honorarer for notarielle transaktioner.

Notarernes faglige sammenslutning består af 11 **notarkamre** og det **nationale notarkammer**.

Rolle og ansvarsopgaver

Notarer er udnævnt til at udføre transaktioner, som parterne skal eller ønsker at indgå i notariel form (f.eks. køb og salg af fast ejendom).

Notarer har et tillidshverv. Som personer med et offentligt tillidshverv handler notarer på statens vegne og er forpligtet til at garantere sikkerheden ved ejendomshandler.

Notarer varetager følgende notarielle opgaver: udarbejder notarielle dokumenter, arveattester og andre attester, afgiver erklæringer, skriver mødereferater, udarbejder indsigelser vedrørende egenveksler og check, opbevarer kontanter, værdipapirer, dokumenter og data på et lagringsmedie til data, tilføjer noter til og fremstiller kopier og uddrag af dokumenter, laver udkast til skøder, erklæringer og andre dokumenter på parternes anmodning og udfører andre opgaver i henhold til særskilte bestemmelser.

Notarielle transaktioner, der udføres af en notar i overensstemmelse med loven, anses for offentlige dokumenter.

Offentlige notarer driver virksomhed fra private notarkontorer. En notar må kun have ét kontor, men flere notarer kan i overensstemmelse med bestemmelserne, som regulerer civilretspartnerskaber, have et fælles kontor. I dette tilfælde udfører den enkelte notar sine opgaver på egne vegne og bærer alene ansvaret for de transaktioner, som han eller hun har gennemført.

Juridiske databaser

Se websiden for det [Nationale notarkammer](#) for yderligere oplysninger (findes ikke på engelsk).

Andre juridiske erhverv

Det polske retssystem omfatter følgende øvrige juridiske erhverv: **fogeder**.

Fogeder

Ifølge polsk lov er fogeder retshåndhævende medarbejdere. De har også embedsmandsstatus, da kun denne status sikrer tilstrækkelig lovmæssighed gyldighed til deres opgaver, som i stor udstrækning berører borgerlige rettigheder og friheder. Deres opgaver omfatter først og fremmest tvangsmidler, som er nødvendige til fuldbyrdelse af domstolskendelser og sikring af den forfatningsmæssige ret til en retfærdig retssag.

Fogeders beføjelser omfatter udførelse af tvangsfuldbyrdelse i civile sager.

Fogeder udnævnes af justitsministeren fra en liste over kandidater, som skal opfylde betingelserne i loven om fogeder og tvangsfuldbyrdelser. Disse omfatter en juridisk embedseksamen, gennemført praktikophold, bestået fogedeksamen og gennemførelse af en prøveperiode på mindst to års erhvervs erfaring som foged på prøveansættelse.

Tilsyn med fogeder udføres af justitsministeren og præsiderende dommere i de domstole, hvor fogeder arbejder og af fogedforbund - **det nationale fogedråd** og **fogedkammerets råd**.

Se websiden for [Justitsministeriet](#) og [det nationale fogedråd](#).

Organisationer, der yder gratis juridisk bistand

Et stort antal organisationer yder vederlagsfri juridisk bistand i Polen. Disse omfatter:

"**Den blå linje**", som fungerer under familie-, arbejds- og socialministeriet og søger at bekæmpe vold i hjemmet. Se websiden for [Den blå linje](#) for yderligere oplysninger. De kan også kontaktes på: +48 22 668 70 00;

Vederlagsfri juridisk bistand ydes også af **lovklivkerne**, der drives af studerende, som tilhører forbund ved jurafakulteterne på alle de største universiteter i Polen.

Sidste opdatering: 13/10/2016

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Portugal

Dette afsnit giver et overblik over de juridiske erhverv i Portugal.

Dommere ved de almindelige domstole, forvaltnings- og skattedomstole

Ifølge forfatningen udgør dommerne et suverænt organ — domstolene.

De er ansvarlige for retsplejen på vegne af folket og skal kun overholde loven.

Dommere ved de almindelige domstole er underlagt bestemmelserne i forfatningen og vedtægten for dommere ved de almindelige domstole (*Estatuto dos Magistrados Judiciais*). Der findes tre typer dommere ved de almindelige domstole — afhængigt af domstolshierarkiet:

dommere ved den øverste domstol (*Supremo Tribunal de Justiça*), der betegnes *conselheiros*

dommere ved appeldomstolene (*tribunais das Relações*), der betegnes *desembargadores*

dommere ved domstolene i første instans, der betegnes *juizes de direito*.

Dommere ved forvaltnings- og skattedomstole er også underlagt bestemmelserne i forfatningen, vedtægten for forvaltnings- og skattedomstole (*Estatuto dos Tribunais Administrativos e Fiscais*) og subsidiært vedtægten for dommere ved de almindelige domstole. Der findes tre typer dommere ved forvaltnings- og skattedomstolene — afhængigt af domstolshierarkiet:

dommere ved den øverste domstol i forvaltningsretlige sager (*Supremo Tribunal Administrativo*), der betegnes *conselheiros*

dommere ved appeldomstolene i forvaltningsretlige sager, der betegnes *desembargadores*

dommere ved kredsdomstolene i forvaltningsretlige sager og domstolene i skatteretlige sager (*tribunais administrativos de círculo e tribunais tributários*), der betegnes *juizes de direito*.

Adgangen til dommerfaget foregår i tre faser: ved offentlig udvælgelsesprøve gennem et teoretisk og praktisk uddannelseskursus ved *Centro de Estudos Judiciários* gennem en praktikordning. Kandidater, der har gennemgået disse tre faser, udnævnes til dommere (*juizes de direito*).

Dommerne videreuddanner sig gennem hele deres karriere.

Dommere ved domstole i første instans kontrolleres regelmæssigt af det øverste råd for de almindelige domstole (for dommere ved disse domstole) og af det øverste råd for forvaltnings- og skattedomstole (for dommere ved disse domstole). Ved afslutningen af hver kontrol vurderes dommerne på grundlag af deres kvalifikationer i følgende kategorier: meget god, god med udmærkelse, god, tilfredsstillende eller ikke tilfredsstillende. "Ikke tilfredsstillende" fører til suspendering af dommerens retslige funktioner og indledning af en undersøgelse på grund af manglende faglig kompetence.

De almindelige domstoles øverste råd (*Conselho Superior da Magistratura*) og forvaltnings- og skattedomstolenes øverste råd (*Conselho Superior dos Tribunais Administrativos e Fiscais*) er ansvarlige for at udpege, beskikke, overføre og forfremme dommere ved de almindelige domstole og dommere ved forvaltnings- og skattedomstole samt træffe disciplinære sanktioner over for disse dommere.

For at sikre dommernes uafhængighed og upartiskhed indeholder forfatningen følgende bestemmelser: Siddende dommere må ikke bestride andre hverv, offentlige eller private, med undtagelse af ulønnet undervisning eller videnskabelig forskning inden for det juridiske område. Dommere kan ikke forflyttes, suspenderes, pensioneres eller afskediges, undtagen i de tilfælde, der er fastsat ved lov. Dommere kan ikke drages til ansvar for deres afgørelser med de undtagelser, der er fastsat ved lov.

Se <https://www.csm.org.pt/> og <https://www.cstaf.pt/> for yderligere oplysninger.

Anklagere ved den offentlige anklagemyndighed (*Ministério Público*)

Anklagere ved den offentlige anklagemyndighed er ansvarlige for at repræsentere staten, foretage retsforfølgning og forsvare demokratiet og legitime interesser. Offentlige anklagere har deres egen vedtægt og autonomi som fastsat i loven.

Adgang til anklagerhvervet opnås gennem en offentlig udvælgelsesprøve, som består af eksamener, vurdering af ansørgernes cv og en psykologisk udvælgelsesprøve, som alle finder sted på centret for juridiske studier (*Centro de Estudos Judiciários*).

Kandidater, der består udvælgelsesprøven, udnævnes til retsrådgivere (*auditores de justiça*). Når de har bestået den teoretiske og praktiske uddannelse ved centret for juridiske studier, udnævnes de til viceanklagere.

En offentlig anklagers karriere består af fem niveauer anført i faldende hierarkisk rækkefølge:

generalanklager (*Procurador-Geral da República*)

øverste vicegeneralanklager (*Vice-Procurador-Geral da República*)

vicegeneralanklager (*Procurador-Geral Adjunto*)

distriktsanklager (*Procurador da República*)

vicedistriktsanklager (*Procurador da República Adjunto*).

Generalanklagemyndigheden (*Procuradoria-Geral da República*) er det øverste organ i den offentlige anklagemyndighed og ledes af generalanklageren. Den omfatter desuden den offentlige anklagemyndigheds råd (*Conselho Superior do Ministério Público*), det rådgivende udvalg, juridiske rådgivere og støttejenester.

Den offentlige anklagemyndigheds råd er ansvarligt for at udpege, udnævne, overføre og forfremme offentlige anklagere samt træffe disciplinære sanktioner over for disse.

Se <http://www.ministeriopublico.pt/> for flere oplysninger.

Advokater (*advogados*)

Advokater er jurister registreret hos advokatsamfundet, som bl.a. forestår partsrepræsentation og yder juridisk bistand, dvs. juridisk rådgivning vedrørende fortolkning og anvendelse af lovgivningen efter anmodning fra tredjemand.

Registrering hos advokatsamfundet (*Ordem dos Advogados*) er påkrævet for at virke som advokat i Portugal.

For at udøve erhvervet skal man:

have en national juridisk uddannelse eller et tilsvarende eksamensbevis fra et udenlandsk universitet eller et eksamensbevis, der er anerkendt af den portugisiske stat

gennemgå en praktikperiode på 18 måneder bestående af to uddannelsesfaser: første uddannelsesfase, som varer seks måneder, og den videre uddannelsesfase, som varer 12 måneder

bestå den skriftlige og mundtlige advokateksamen.

Udenlandske statsborgere, som har taget deres uddannelse i Portugal, kan registreres i det portugisiske advokatsamfund på samme måde som portugisiske statsborgere, såfremt det land, hvor de er statsborgere, giver samme rettigheder til portugisiske statsborgere.

Advokater fra andre EU-medlemsstater, som ønsker at etablere sig fast i Portugal med henblik på at udøve deres erhverv under den faglige titel fra deres oprindelsesland, skal på forhånd registrere sig hos advokatsamfundet. I så fald kan de kun repræsentere deres klient i retten under tilsyn af en advokat, som er registreret hos advokatsamfundet. Hvis de ønsker at udøve deres hverv på lige fod med portugisiske advokater, skal de registreres hos advokatsamfundet og tage en skriftlig og mundtlig eksamen på portugisisk.

Advokatsamfundet er den offentlige sammenslutning, som repræsenterer fagpersoner, der udøver erhverv som advokat. Sammenslutningen har bl.a. ansvaret for at sikre adgang til retssystemet, regulere erhvervets praksis og træffe eksklusive disciplinære sanktioner over for advokater og advokatfuldmægtige, beskytte advokaterhvervets sociale rolle, værdighed og anseelse og fremme adgangen til oplysninger om og anvendelse af lovgivningen.

Se <https://portal.oa.pt/> for yderligere oplysninger.

Juridiske rådgivere (*Consultores jurídicos*)

I det portugisiske retssystem sondres der ikke mellem procederende advokater og rådgivende advokater.

Juridiske bisiddere (*Solicitadores*)

Juridiske bisiddere er uafhængige erhvervsudøvere, som udøver juridiske rådgivnings- og repræsentationsaktiviteter samt partsrepræsentation inden for de rammer, der fremgår af deres vedtægt og procesretten. De kan repræsentere parter i retten, når partsrepræsentation ved en advokat (*advogado*) ikke er obligatorisk.

Juridiske bisiddere kan desuden repræsentere borgere og virksomheder uden for retten, f.eks. over for skatteforvaltningen, notarkontorer, justitssekretærer og lokale forvaltningsorganer.

For at udøve erhvervet skal man:

have en juridisk uddannelse uden at være registreret hos advokatsamfundet eller en anerkendt uddannelse som juridisk bisidder. Udenlandske statsborgere fra andre EU-medlemsstater skal have de akademiske og erhvervs-mæssige kvalifikationer, der kræves for at udøve erhvervet i deres oprindelsesland gennemføre en praktikperiode af 12-18 måneders varighed

i løbet af praktikperioden indhente relevante referencer fra underviser og praktikcenter og bestå en national eksamen, der opfylder de gældende regler.

Registrering i kollegiet for juridiske bisiddere (*Colégio dos solicitadores*) fra andre EU-medlemsstater eller medlemsstater i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde er underlagt bestemmelserne i lov nr. 9/2009 af 4. marts i den aktuelle udgave.

Sammenslutningen af juridiske bisiddere og fogeder (*Ordem dos Solicitadores e dos Agentes de Execução, OSAE*) er den offentlige sammenslutning, der repræsenterer juridiske bisiddere. Den er bl.a. ansvarlig for at træffe disciplinære sanktioner over for dens medlemmer og udtale sig om udkast til lovgivning vedrørende dens kompetencer.

Se <http://www.osae.pt> for yderligere oplysninger.

Fogeder (*Agentes de execução*)

Fogeder er erhvervsudøvere, der ved lov på nationalt plan er bemyndiget til at udføre handlinger i forbindelse med civile fuldbyrdelsesprocedurer. De repræsenterer som selvstændige og upartiske erhvervsudøvere ingen af parterne ved retssager, men er ansvarlige for udførelsen af alle handlinger i forbindelse med civile fuldbyrdelsesprocedurer, herunder indbringelse af sager, stævninger, meddelelser og salg af beslaglagte aktiver. Fogedforretningerne kan i nogle tilfælde udføres af en tjenestemand ved domstolen.

Fogeder udpeges af den part, der søger fuldbyrdelse, eller af retten.

Fogeder skal have en uddannelse som juridisk bisidder eller en juridisk uddannelse og skal:

være portugisiske statsborgere

ikke være omfattet af eventuelle begrænsninger i vedtægten fastsat af sammenslutningen af juridiske bisiddere og fogeder eller advokatsamfundet

ikke inden for de seneste ti år have været registreret på den lovmæssigt regulerede offentlige liste over debitorer

have gennemført en praktikperiode som foged

efter mere end tre års ansættelse som foged være blevet eksamineret med positiv udtalelse fra kommissionen for juridiske assistenter (*Comissão para o Acompanhamento dos Auxiliares de Justiça, CAAJ*)

inden tre år efter, at deres praktikforløb er afsluttet med tilfredsstillende resultat, have indgivet ansøgning om optagelse i det kollegium, som de tilhører som minimum råde over de IT-strukturer og -ressourcer, der er fastsat i bestemmelser godkendt af generalforsamlingen.

Erhvervet er underlagt sammenslutningen af juridiske bisiddere og fogeder og det specialiserede kollegium for fogeder (*Colégio de Especialidade dos Agentes de Execução*).

CAAJ er et uafhængigt organ under sammenslutningen af juridiske bisiddere og fogeder og har ansvar for at føre tilsyn med og træffe disciplinære sanktioner over for fogeder.

Se <http://www.osae.pt> og <https://caaj.justica.gov.pt> for mere detaljerede oplysninger.

Notarer (*Notários*)

Notarer er specialiserede fagfolk, der er bemyndiget til at handle i meget specifikke retlige sammenhænge. De har endvidere en afgørende rolle i forbindelse med international og national handel.

Deres kompetence omfatter:

udarbejdelse af private aftaler og rådgivning af parterne i overensstemmelse med loyalitetsforpligtelsen over for hver af dem. Ved udarbejdelsen af officielle dokumenter er notarer ansvarlige for deres ægthed og for den rådgivning, de yder. De har pligt til at oplyse parterne om virkningerne og konsekvenserne af de forpligtelser, de agter at påtage sig

gennemførelse af de retshandlinger, der er indgået for dem. Aftalen kan indføres direkte i de officielle registre eller håndhæves, hvis en af parterne ikke opfylder sine forpligtelser, uden forudgående inddragelse af en dommer

funktion som upartisk mægler i fuld overensstemmelse med loven for at gøre det muligt for parterne at nå frem til en gensidigt acceptabel aftale

udarbejdelse af dokumenter og betingelser for skifteretssager undtagen spørgsmål, som på grund af deres art eller deres faktuelle eller juridiske kompleksitet ikke må afgøres i skifteretssager. Sådanne spørgsmål afgøres af dommeren ved den kredsdomstol (*tribunal de comarca*), som har jurisdiktion over det notarkontor, hvor sagen blev anlagt ((lov nr. 23/2013 af 5. marts 2013, som godkendte de juridiske rammer for skifteretssager, tildelte notarer denne beføjelse og skabte således et system med delte beføjelser).

Med den gennemførte reform af erhvervet som notar og privatiseringen af sektoren har notarer opnået dobbelt status: De er både officielt befuldmægtigede embedsmænd og udøvere af liberalt erhverv, men er fritaget for deres tidligere status som offentlige tjenestemænd.

I kraft af deres status som officielle depositarer er notarer underordnet justitsministeriet, som har disciplinære og reguleringsmæssige beføjelser over for dem. I betragtning af notarerhvervets nye liberale karakter har notarsammenslutningen siden 2006 reguleret udøvelsen af notarvirksomhed i samarbejde med justitsministeriet med henblik på at sikre overholdelsen af de etiske principper, der skal være retningsgivende for de involverede erhvervsudøvere, og for at sikre varetagelsen af de underliggende offentlige interesser, uden at dette berører de interventionsbeføjelser, der i betragtning af erhvervets karakter ved lov er sikret justitsministeriet.

Se følgende websted for yderligere oplysninger: <http://www.notarios.pt/OrdemNotarios/pt>.

Justitssekretærer (*Conservadores*)

Justitssekretærene er offentlige tjenestemænd med ansvar for registrering og offentliggørelse af retshandlinger og transaktioner vedrørende fast ejendom og løsøre underlagt registreringspligten, handelsvirksomhed eller fysiske personers liv. Deres rolle er navnlig at kontrollere lovligheden med hensyn til disse retshandlinger og transaktioner samt de dokumenter, der er forbundet med den pågældende retsorden, at sikre, at rettighederne i disse er korrekt angivet og i overensstemmelse med den lovbestemte registreringsorden med henblik på godkendelse af retshandlers og transaktioners indførelse i registret eller ej.

Afhængigt af hvilke områder de beskæftiger sig med i deres erhverv, kan justitssekretærene være:

justitssekretærer i det civile register (*conservadores do registo civil*), som i deres erhverv beskæftiger sig med sager om fastlæggelse og offentliggørelse af juridiske oplysninger og aktiviteter vedrørende fysiske personers liv. De har ansvaret for at registrere dokumenter såsom fødselsattester, vielsesattester, dødsattester, adoptionsbeviser samt moderskabs-/faderskabserklæringer, organisere retsmøder, f.eks. i forbindelse med skilsmisse og separation ved enighed, og udstede certifikater og kopier af registrerede dokumenter

justitssekretærer ved matrikelregistret (*conservadores do registo predial*) med ansvar for offentliggørelse af den juridiske status for fast ejendom med henblik på at sikre retssikkerheden i forbindelse med ejendomshandlinger

justitssekretærer ved køretøjsregistret (*conservadores do registo de veiculos*) med funktioner, der vedrører offentliggørelsen af retten til løsøre, der skal registreres (motorkøretøjer, skibe og fly), ved at oplyse om retsstatus for motorkøretøjer og påhængskøretøjer med henblik på at sikre retssikkerheden for handlen

justitssekretærer ved handelsregistret (*conservadores do registo comercial*) med ansvar for offentliggørelse af retsstatus for individuelle erhvervsdrivende, handelsvirksomheder, civilretlige virksomheder med kommerciel karakter, individuelle enheder med begrænset ansvar og andre enheder, der skal registreres i handelsregistret, med henblik på at sikre retssikkerheden for transaktioner.

Adgang til erhvervet kræver en juridisk uddannelse fra et portugisisk universitet eller tilsvarende akademiske kvalifikationer samt egnethedsprøver, en supplerende universitetsuddannelse af seks måneders varighed inden for de juridiske emner vedrørende registrering, som er relevante for udøvelsen af aktiviteten, og fuldførelse af et årtigt praktikforløb efterfulgt af offentlige eksamener. Alle trin i denne procedure vurderes og kan føre til kandidatens udelukkelse, i tilfælde af at eksamen ikke bestås. Dette foregår ved offentlig udvælgelsesprøve, der afholdes af instituttet for registre og notarer (*Instituto dos Registos e do Notariado*).

Instituttet for registre og notarer er ansvarligt for forvaltning, vejledning, støtte, evaluering og overvågning af justitssekretærenes og registratørenes aktiviteter.

Se <https://irn.justica.gov.pt/> for yderligere oplysninger.

Domstolstjenestemænd (*Oficiais de Justiça*)

Domstolstjenestemænd er en kategori af ansatte, der er en del af tjenestemændene i retsvæsenet (*funcionários de justiça*), og som medvirker ved retssager eller bistår anklagemyndigheden. Begrebet "funcionário de justiça" omfatter imidlertid også IT-personale, administrativt personale, teknisk personale, hjælpepersonale og ledende personale.

Adgang til erhvervet som domstolstjenestemand opnås via de grundlæggende stillinger i domstolstjenesten og den offentlige anklagemyndighed, henholdsvis midlertidigt ansat kontorassistent (*escrivão auxiliar*) og midlertidigt ansat juridisk kontorassistent (*técnico de justiça auxiliar*). Man kan opnå ansættelse, hvis man har gennemført et erhvervsuddannelseskursus og er blevet godkendt via en optagelsesprocedure.

Tjenestemænd i retsvæsenet er underlagt vedtægten for tjenestemænd i retsvæsenet (*Estatuto dos Funcionários de Justiça*), som er gengivet i den nuværende udgave af lovdekret nr. 343/1999 af 26. august, og de spiller i kraft af deres funktioner en afgørende rolle i det internationale retlige samarbejde, navnlig i forbindelse med anvendelsen af europæiske forordninger og direktiver.

Generaldirektoratet for retspleje (*Direcção-Geral da Administração da Justiça*) er det organ under justitsministeriet, som er ansvarligt for ansættelse, ledelse og forvaltning af tjenestemænd i retsvæsenet.

Rådet for domstolstjenestemænd (*Conselho dos Oficiais de Justiça*) er det organ, som er ansvarligt for at vurdere domstolstjenestemænds faglige kapacitet og træffe disciplinære sanktioner over for dem.

Se <https://dgaj.justica.gov.pt/> for yderligere oplysninger.

Retsmæglere (*Mediadores*)

I henhold til artikel 2, litra b), i lov nr. 29/2013 af 19. april defineres en konfliktmægler som en upartisk og uafhængig tredjemand uden pålæggelsesbeføjelser over for parterne i mæglingen, som bistår dem i forsøget på at nå frem til en endelig aftale om tvistens genstand. I denne lov defineres status for konfliktmæglere, der arbejder i Portugal, og deres opførelse på listerne for hver af de offentlige mæglingsordninger, idet en sådan registrering foretages ved en udvælgelsesprocedure, hvis regulering blev godkendt ved bekendtgørelse nr. 282/2010 af 25. maj.

Retsmæglerens virksomhed er af stor betydning, da vedkommende ved at hjælpe parterne med at nå frem til en aftale bidrager til at opretholde og i nogle tilfælde genoprette den sociale fred. I Portugal findes der retsmæglere med speciale i familiemægling, erhvervs-mægling og mægling i straffesager. Ikke-statslige organisationer tilrettelægger ikke mæglingsaktiviteter, men der findes private sammenslutninger, der tilbyder mæglings- og uddannelses-tjenester for retsmæglere.

Der findes i dag ingen nationale etiske kodekser for konfliktmægleres status. Ovennævnte mæglingslov indeholder imidlertid et kapitel om konfliktmægleres rettigheder og forpligtelser. Derudover skal de respektere principperne i den europæiske adfærdskodeks for retsmæglere, som indgår i læseplanen for deres uddannelse.

Mæglerens virksomhed kontrolleres af et offentligt mæglingssystem opdelt i tre dele: det civilretlige, det erhvervsretlige og det strafferetlige område. Hver del af det offentlige mæglingssystem forvaltes af en offentlig myndighed, som angivet i myndighedens vedtægter.

I Portugal er der ikke noget offentligt organ, der er ansvarligt for uddannelsen af retsmæglere. Uddannelsen varetages af private organer, der er certificeret af generaldirektoratet for retlige anliggender (*Direcção Geral da Política de Justiça*, DGPJ) i overensstemmelse med bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 345/2013 af 27. november, med særlig vægt på kvalitetsbenchmarket.

DGPJ forvalter offentlige mæglingsordninger via sit kontor for alternativ tvistbilæggelse (*Gabinete de Resolução Alternativa de Litígios*, GRAL) og giver ikke oplysninger om, hvordan man finder en retsmægler, men råder over lister over retsmæglere, hvor sidstnævnte kan lade sig registrere efter den udvælgelsesprocedure, der er fastsat i den bestemmelse, der blev godkendt ved bekendtgørelse nr. 282/2010 af 25. maj.

Se <http://www.dgpj.mj.pt/> for yderligere oplysninger.

Insolvensadministratorer (*Administradores de insolvência*)

Insolvensadministratorer er ansvarlige for at føre tilsyn med og lede handlinger under den særlige insolvensprocedure og for at administrere eller afvikle konkursboet i forbindelse med insolvensbehandlingen. De har kompetence til at udføre alle de vedtægts- og lovbestemte handlinger. Afhængigt af de opgaver, de udfører i forbindelse med insolvensbehandlingen, udpeges de som midlertidige insolvensadministratorer, kuratorer eller bobestyrere. Vedtægten for insolvensadministratorer er fastlagt ved lov nr. 22/2013 af 26. februar.

Følgende har adgang til at blive insolvensadministratorer:

personer med relevant uddannelse og erhvervs erfaring

personer, der har gennemført et erhvervspraktikforløb på seks måneder inden for dette område

personer, der har bestået optagelsesprøven, der er specielt udformet til at vurdere de kundskaber, der er erhvervet under erhvervspraktikforløbet

personer, der ikke befinder sig i en situation, der er uforenelig med udøvelsen af aktiviteten

personer, som er egnede til at udøve aktiviteten som insolvensadministrator.

Kommissionen for juridiske assistenter (*Comissão para o Acompanhamento dos Auxiliares de Justiça*, CAAJ) er den enhed, der er ansvarlig for udnævnelsen til stillingen som insolvensadministrator og for tilsynet med udøvelsen heraf.

Se <https://caaj.justica.gov.pt/> for yderligere oplysninger.

Fuldmægtige vedrørende industriel ejendomsret (*Agente Oficial da Propriedade Industrial*)

Fuldmægtige vedrørende industriel ejendomsret er specialiserede i industriel ejendomsret, som kan varetage virksomheders og private rettigheder og interesser på området.

Fuldmægtige vedrørende industriel ejendomsret er godkendt af den nationale styrelse for industriel ejendomsret (*Instituto Nacional da Propriedade Industrial*, I. P.) til at indgå aftaler vedrørende industriel ejendomsret på deres klienters vegne uden fremlæggelse af fuldmagt.

Adgangen til erhvervet er i Portugal underlagt lovdekret nr. 15/95 af 24. januar (og ændringer hertil) og bekendtgørelse nr. 1200/2010 af 29. november som ændret ved bekendtgørelse nr. 239/2013 af 25. juli.

Se <https://inpi.justica.gov.pt> for yderligere oplysninger.

Organisationer, der leverer gratis juridiske tjenester (pro bono)

Justitsministeriet sikrer i samarbejde med advokatsamfundet og lokale myndigheder, at der overalt i Portugal findes kontorer for juridisk rådgivning (*Gabinetes de Consulta Jurídica*), hvor borgerne kan modtage gratis rådgivning af jurister. En liste over disse kontorer samt relevante kontaktoplysninger findes online på f.eks. webstedet for generaldirektoratet for [retlige anliggender](#).

Sidste opdatering: 10/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Rumænien

Denne side giver dig et overblik over de juridiske erhverv i Rumænien.

Juridiske erhverv — Indledning

Der findes følgende registrerede juridiske erhverv i Rumænien:

[anklagere](#)

[dommere](#)

[advokater](#)

[juridiske rådgivere](#)

[notarer](#)

[fogeder/stævningsmænd](#)

[justitssekretærer](#)

[fagdommere](#)

[dommerfuldmægtige](#)

Anklagere

Organisation

Den rumænske anklagemyndighed er opdelt i:

anklagemyndigheden ved appeldomstolene, de regionale domstole, retterne for familie- og værgemålssager og retterne i første instans

anklagemyndigheden ved de militære domstole

Det øverste organ er anklagemyndigheden ved kassationsdomstolen, herunder de specialiserede strukturer (det nationale antikorrupsionsdepartement og departementet for efterforskning af organiseret kriminalitet og terrorisme).

Første niveau: anklagemyndigheden ved retterne i første instans (176)

Andet niveau: anklagemyndigheden ved de regionale domstole (42), anklagemyndigheden ved retterne for familie- og værgemålssager (1)

Tredje niveau: anklagemyndigheden ved appeldomstolene (15)

[Det øverste retsråd](#) er det centrale organ i retssystemet, der har ansvaret for regulering af anklagererhvervet. Grund- og videreuddannelse af dommere og anklagere varetages af [det nationale retsinstitut](#), som er et offentligt organ med juridisk personlighed, der hører under det øverste retsråd. [Anklagemyndigheden](#)

udfører sit hverv gennem anklagere, der er ansat i de forskellige afdelinger. Alle domstole med undtagelse af retter, der er specialiseret i erhvervsretlige tvister, har en anklagemyndighed tilknyttet.

Straffesager, der indledes af anklagemyndigheden ved appeldomstolene, de regionale domstole, retterne for familie- og værgemålssager og retterne i første instans.

Hos anklagemyndigheden ser det **institutionelle hierarki** sådan ud:

Det øverste organ er **anklagemyndigheden** ved **kassationsdomstolen** (statsadvokaturen). Det ledes af den rumænske statsanklager. Dette organ koordinerer arbejdet for anklagemyndigheden ved de 15 appeldomstole.

Anklagemyndigheden ved **appeldomstolene** koordinerer aktiviteterne for anklagemyndigheden ved de 43 regionale domstole (herunder retterne for familie- og værgemålssager). De ledes af hver sin offentlige anklager.

Anklagemyndigheden ved de **regionale domstole** koordinerer aktiviteterne for anklagemyndigheden ved de 176 retter i første instans. De ledes af hver sin ledende anklager.

Anklagemyndigheden ved de **176 retter i første instans** repræsenterer det første (laveste) niveau i hierarkiet og ledes af ledende anklagere.

To separate specialiserede strukturer opererer inden for anklagemyndigheden ved kassationsdomstolen. Det drejer sig om:

Det nationale antikorrupsionsdepartement (DNA), der har ansvaret for efterforskning og retsforfølgelse af korruption. Det ledes af en chefanklager.

Departementet for efterforskning af organiseret kriminalitet og terrorisme (DIICOT), der har ansvaret for efterforskning og retsforfølgelse af organiseret kriminalitet og terrorisme. Det ledes af en chefanklager, som hører under statsanklageren.

Straffesager, der indledes af anklagemyndigheden ved de militære domstole

Straffesager for lovovertrædelser begået af militært personel varetages af de militære anklagemyndigheder, der har retsstatus af militære enheder. De er tilknyttet de militære domstole, den **regionale militærdomstol i Bukarest** eller **den militære appeldomstol i Bukarest**.

Anklagernes funktionelle hierarki

Anklagernes aktiviteter skal leve op til principperne om **lovmæssighed**, **upartiskhed** og **hierarkisk kontrol**.

Deres erhverv er underlagt lovgivningen, og de skal opretholde og beskytte menneskelig værdighed og forsvare enkeltpersoners rettigheder

Anklagerne fra de enkelte anklagemyndigheder rapporterer til **lederen af den pågældende anklagemyndighed**, som igen rapporterer til lederen af den anklagemyndighed, der hierarkisk står over den.

Den kontrol, som anklagemyndigheden ved **kassationsdomstolen**, chefanklageren ved **det nationale antikorrupsionsdepartement** og den offentlige anklager ved appeldomstolen udøver over de underordnede anklagere, kan enten foretages direkte eller via særligt udnævnte anklagere.

Rolle og ansvarsopgaver

I Rumænien er der to typer anklagere:

civile anklagere, som har ansvaret for efterforskning og retsforfølgelse af lovovertrædelser begået af civile

militære anklagere, som har ansvaret for efterforskning og retsforfølgelse af lovovertrædelser, især begået af militært personel.

På nationalt plan opererer følgende anklagere:

den rumænske statsanklager (leder af anklagemyndigheden ved kassationsdomstolen)

chefanklageren (leder af det nationale antikorrupsionsdepartement og departementet for efterforskning af organiseret kriminalitet og terrorisme)

offentlige anklagere (ledere af anklagemyndigheden ved appeldomstolene)

ledende anklagere (ledere af anklagemyndigheden ved retterne i første instans)

afdelingsledere (ledere af interne afdelinger i anklagemyndigheden)

tjenesteledere (ledere af interne tjenester i anklagemyndigheden)

kontorledere (ledere af interne kontorer i anklagemyndigheden) og

anklageme.

Når det anses for nødvendigt, kan **justitsministeren** af egen drift eller på anmodning fra **det øverste retsråd** udnævne anklagere, der er særligt udpeget af den rumænske statsanklager, af chefanklageren for det nationale antikorrupsionsdepartement eller af justitsministeren selv til at kontrollere følgende:

anklagernes ledelsesmæssige effektivitet

anklagernes arbejde og udførelse af opgaver og

kvaliteten af anklagernes arbejdsmæssige forbindelser med borgere og andre aktører, der er berørt af anklagemyndighedens aktiviteter.

Denne kontrol omfatter ikke alle de foranstaltninger, som anklagerne kan træffe i løbet af en strafferetlig efterforskning, og heller ikke de beslutninger, de træffer på grundlag heraf.

Justitsministeren kan anmode **den rumænske statsanklager** eller, hvor det er hensigtsmæssigt, chefanklageren ved det nationale antikorrupsionsdirektorat om at rapportere om anklagemyndighedens aktiviteter, og justitsministeren kan give instruktioner om de foranstaltninger, der skal træffes for at forebygge og effektivt bekæmpe kriminalitet.

Anklagemyndigheden ved kassationsdomstolen sender en årlig beretning om sine aktiviteter til det øverste retsråd og justitsministeren, som fremlægger sine konklusioner om beretningen for det rumænske parlament.

Dommere

Organisation

Det centrale organ i retssystemet, der er ansvarligt for regulering af dommererhvervet, er [det øverste retsråd](#). Grund- og videreuddannelse af dommere og anklagere varetages af [det nationale retsinstitut](#), som er et offentligt organ med juridisk personlighed, der hører under det øverste retsråd.

Rolle og ansvarsopgaver

I Rumænien specialiserer dommere sig i følgende kategorier af sager:

civile sager og sager om civil håndhævelse/fuldbyrdelse

strafferetssager og sager om strafferetlig håndhævelse/fuldbyrdelse

handelsretlige sager (dommere i konkurssager)

sager i tilknytning til lovgivningen om familier og børn

forvaltningsretlige og skattemæssige/finansielle sager

beskæftigelses- og socialsikringsager

forfatningssager

militære sager.

Opbygning af det juridiske erhverv: advokater

Advokater

Det centrale organ, der er ansvarligt for regulering af advokaterhvervet, er [den rumænske nationale advokatsammenslutning](#) (UNBR), der er en almennyttig organisation med juridisk personlighed, som omfatter alle advokatsammenslutninger i Rumænien. Den sikrer, at udøvelsen af retten til et forsvar varetages af kompetente fagpersoner, og garanterer medlemmernes faglige kompetence og korrekte adfærd og beskyttelsen af advokaternes værdighed og ære. Alle rumænske advokatsammenslutninger er medlemmer af den nationale sammenslutning.

Juridiske databaser

Oplysninger om rumænske advokater fås på webstedet for [den rumænske nationale advokatsammenslutning](#).

Er der gratis adgang til denne database?

Ja, adgangen til databasen er **gratis**.

Juridiske rådgivere

Ifølge lovgivningen kan juridiske rådgivere oprette lokale sammenslutninger inden for en sektor eller et aktivitetsområde alt efter deres faglige interesser eller eventuelt nationale sammenslutninger i overensstemmelse med loven om foreninger og sammenslutninger. En af de faglige sammenslutninger, der er oprettet i overensstemmelse med loven om foreninger og sammenslutninger, er [sammenslutningen af juridiske rådgivere i Rumænien](#) (OCJR). Alle juridiske rådgiverkollegier på distriktsplan er medlemmer af sammenslutningen. Juridiske rådgivere kan også danne andre erhvervs-sammenslutninger. Listen over juridiske rådgivere i de enkelte distrikter kan findes på de respektive websteder for de kollegier, der er medlem af OCJR. (Links findes på OCJR-webstedet.)

Notarer

Organisation

I overensstemmelse med lovgivningen om tjenesteydelser af offentlig interesse har det rumænske justitsministerium uddelegeret udøvelsen af notartjenester til [den nationale notarsammenslutning](#) (UNNP). [Den nationale notarsammenslutning](#) er det faglige organ, der repræsenterer notarerne og er ansvarligt for at organisere erhvervet og for at forsvare medlemmernes faglige interesser og erhvervets omdømme. Alle notarer er medlemmer af sammenslutningen.

Notarerne er organiseret i 15 kamre, som er tilknyttet hver sin appeldomstol.

Rolle og ansvarsopgaver

I Rumænien leverer notarer følgende juridiske tjenester:

udarbejdelse af de nødvendige dokumenter vedrørende tvangsarv og testamentarisk arv

indgåelse af kontrakter (købs- og salgskontrakter, valutakontrakter, underholdskontrakter, donationskontrakter, realkreditkontrakter, kontrakter om pant, leje og leasing) og andre akter (garantier, som forskellige institutioner kræver til deres administration)

udarbejdelse af vedtægter for selskaber, foreninger og fonde

autentificering af dokumenter

autentificering af underskrifter, underskriftsprøver og stempler

alle andre notarfunktioner fastsat ved lov.

Andre juridiske erhverv

Fogeder/stævningmænd

 Den rumænske nationale fogedsammenslutning (UNEJ) er et fagligt organ med juridisk personlighed, som alle fogeder er medlem af. Den har ansvaret for at beskytte fogederhvervets omdømme og myndighed. Dens hovedopgave er at repræsentere og forsvare medlemmernes faglige interesser. Fogederne er organiseret i 15 kamre, som er tilknyttet hver sin appeldomstol.

En liste over fogeder findes på [webstedet for fogedsammenslutningen](#).

Justitssekretærer

Det centrale organ i retssystemet, der er ansvarligt for regulering af erhvervet som justitssekretær, er [det øverste retsråd](#).

Den nationale justitssekretærskole (SNG) er en offentlig institution med juridisk personlighed, som hører under det øverste retsråd og er ansvarlig for grund- og videreuddannelse af justitssekretærer.

I det rumænske retssystem arbejder forskellige typer sekretærer:

protokolsekretærer

statistiksekretærer

forskningssekretærer

it-sekretærer

arkiveringssekretærer

registreringssekretærer

Læs mere om disse erhverv i dette dokument [\(354 Kb\)](#) .

Fagdommere

Fagdommerne deltager sammen med dommerne i dommerkollegiet, når dette skal træffe afgørelse i første instans i sager om arbejdskonflikter og socialsikringsproblemer.

Fagdommernes stemme i afstemningen er vejledende, og de underskriver afgørelserne, idet deres holdning gengives i dommen sammen med begrundelsen for deres holdning. Når dommerkollegiet også omfatter fagdommere, kan retspræsidenten udnævne en af dem til at affatte afgørelsen.

Fagdommerne udnævnes af justitsministeren på forslag fra det økonomiske og sociale råd for en femårig periode blandt personer, som har fem års anciennitet i et juridiske hverv og opfylder alle de lovbestemte krav.

I hele valgperioden nyder fagdommerne godt af stabiliteten, er alene reguleret af loven, aflægger ed på de samme lovbestemte vilkår som dommerne, og lovens bestemmelser om pligter, forbud, inhabilitet, uregelmæssigheder, disciplinære sanktioner og årsager til afsættelse af dommere og anklagere finder også anvendelse på fagdommerne.

Det samlede antal fagdommere og tildelingen af poster ved retterne alt efter opgavens omfang afgøres ved justitsministerens bekendtgørelse.

Betingelserne, udvælgelsesproceduren og det økonomiske og sociale råds forslag til kandidater til justitsministerens udnævnelse til fagdommere reguleres ved en regeringsbeslutning, og det samme gælder betingelserne for delegering, udstationering og forflytning af fagdommere.

Dommerfuldmægtige

Ved kassationsdomstolen findes et kollegium af dommerfuldmægtige, som deltager i retsmøderne.

Dommerfuldmægtige har bl.a. til opgave:

at træffe de nødvendige foranstaltninger, for at protokolsekretæren og arkiveringssekretæren kan udføre alle de opgaver, der hører til god afvikling af retsmødet, og at være protokolsekretærens chef

at udarbejde bestemte rapporter om retslige procedurer (om hvorvidt en kassationsappel kan antages til realitetsbehandling)

at nedskrive parternes og anklagerens mundtlige indlæg i hver sag samt de foranstaltninger, som retten træffer

at affatte kendelser undtagen kendelser afsagt i retsmødet

at afgive deres stemme vejledende i afstemninger

at affatte afgørelser inden for de lovbestemte frister ifølge dommerkollegiets formands fordeling.

En detaljeret beskrivelse af dommerfuldmægtigens beføjelser findes i dette dokument [\(126 Kb\)](#) .

Sidste opdatering: 10/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Slovenien

Denne side giver et overblik over de juridiske erhverv i Slovenien.

Organisation af de juridiske erhverv

Juridiske erhverv

I Slovenien kan enhver med juridisk embedseksamen fra universitetet (*univerzitetni diplomirani pravnik*) eller enhver person, der har gennemført en juridisk uddannelse på niveau ét og to i henhold til Bologna-strukturen, udøve forskellige erhverv, herunder som dommer, anklager, statsadvokat, advokat og notar, dvs. juridiske erhverv og erhverv inden for det retslige område.

Anklagere

Organisation

I henhold til artikel 135 i Sloveniens forfatning **indleder og fører anklagere straffesager**. Loven **tillægger dem også andre beføjelser**. Deres beføjelser og organisation er hovedsagelig defineret i lov om anklagemyndigheden (*Zakon o državnem tožilstvu*) og strafferetsplejeloven (*Zakon o kazenskem postopku*). Slovenien har **11 regionale anklagemyndigheder** (*okrožno državno tožilstvo*) (Celje, Koper, Kranj, Krško, Ljubljana, Maribor, Murska Sobota, Nova Gorica, Novo mesto, Ptuj og Slovenj Gradec), **en særlig anklagemyndighed** (*Specializirano državno tožilstvo*) med en særskilt organisation på nationalt plan og den **øverste anklagemyndighed ved Sloveniens øverste domstol** (*Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije*) i Ljubljana.

Den **særlige anklagemyndighed** har kompetence til at retsforfølge personer, der har begået strafbare handlinger i forbindelse med klassisk organiseret kriminalitet og økonomisk kriminalitet, terrorhandling, korruption og andre strafbare handlinger, hvis afsløring og retsforfølgning kræver brug af anklagere med en særlig organisation og uddannelse. **Afdelingen for efterforskning og retsforfølgning af tjenestemænd ("den særlige afdeling")** fungerer som en uafhængig organisatorisk enhed med særlige beføjelser under den særlige anklagemyndighed. Anklagere, der er tilknyttet den **særlige afdeling**, har kompetence til at retsforfølge strafbare handlinger begået af politifolk, embedsmænd ved indenrigsministeriet med politimæssige beføjelser, militærpolitifolk, tjenestemænd ved efterretnings- og sikkerhedstjenesten i forsvarsministeriet og tjenestemænd ved det slovenske sikkerheds- og efterretningsagentur. De fører også tilsyn med politifolk, der arbejder for denne afdeling.

Den **øverste anklagemyndighed ved den øverste domstol** er den øverste anklagemyndighed i landet, hvor følgende er tilknyttet:

anklagerne ved den øverste domstol (*vrhovni državni tožilci*) og anklagerne ved appeldomstolene (*višji državni tožilci*)

anklagere, der er midlertidigt udstationeret eller arbejder på deltid.

Anklagere ved appeldomstolene forsvare appelsager ved landets appeldomstole. Ved ekstraordinære appelprocedurer i straffesager, civilsager og forvaltningsretlige sager giver anklagerne ved Sloveniens øverste domstol møde for denne domstol.

Den øverste anklagemyndighed ved den øverste domstol er opdelt i:

tre afdelinger (afdelingen for strafferet, afdelingen for civilretlige og forvaltningsretlige anliggender og afdelingen for uddannelse og særligt tilsyn) og et specialiseret informationscenter, der navnlig har kompetence til at yde teknisk bistand i skatte-, finans- og regnskabs spørgsmål samt inden for andre discipliner, der er nødvendige for effektiviteten af anklagemyndighedens aktiviteter, og for at sikre udviklingen, ensartetheden og forvaltningen af informationsmediet med henblik på anklagemyndighedens funktion.

Rolle og opgaver

Anklagerne har beføjelse og pligt til at retsforfølge personer, der har begået strafbare handlinger. I denne forbindelse har de kompetence til at:

træffe alle nødvendige foranstaltninger for at afsløre og identificere personer, der har begået strafbare handlinger og føre tilsyn med politiets arbejde i straffesagens forundersøgningsfase, hvor politiet rent organisatorisk er uafhængigt af anklagemyndigheden

indgive anmodninger vedrørende efterforskningen

indgive anklageskrift til den kompetente ret og

iværksætte appel af retsafgørelser, der endnu ikke er blevet endelige, og anvende ekstraordinære retsmidler mod endelige retsafgørelser (appeller af domme afsagt i første instans i straffesager iværksættes af den anklager, der har rejst sagen ved retten i første instans, mens anklagerne ved den øverste domstol anvender ekstraordinære retsmidler).

Den gældende straffelovgivning giver under visse betingelser anklagerne mulighed for at vælge en alternativ løsning på de kriminelle forhold i stedet for at retsforfølge strafbare handlinger. Dette vedrører for det første overførsel af en sag til forligsproceduren og betinget udsættelse af straffesagen mod en sigtet, hvis denne er villig til at efterkomme anklagemyndighedens instrukser og udføre de handlinger, som denne har anordnet. Hvis mæglingen eller den betingede suspension af retsforfølgningen lykkes, afviser anklageren søgsmålet, hvilket betyder, at sagen løses udenretsligt. Anklageren kan også foreslå retten at afsige en strafferetlig kendelse, der pålægger tiltalte en foreslået specifik straf eller foranstaltning, uden at der indkaldes til retsmøde.

Desuden udfører den øverste anklagemyndighed ved den øverste domstol **opgaver, der ikke er henhører under materiel strafferet**. Anklagere ved den øverste domstol, der er tilknyttet en af de tre afdelinger i den øverste anklagemyndighed ved den øverste domstol, nemlig afdelingen for civilretlige og forvaltningsretlige sager, kan **iværksætte appeller i retfærdighedens interesse (*zahteva za varstvo zakonitosti*)** til prøvelse af afgørelser efter appel i kontradiktoriske, ikke-kontradiktoriske og andre civilretlige sager. Den nødvendige betingelse for at kunne anvende dette ekstraordinære retsmiddel er **beskyttelsen af den offentlige interesse, som kun kan fastslås** af en anklager ved den øverste domstol, hvilket betyder, at sagens parter ikke kan iværksætte appel i retfærdighedens interesse.

Dommere

Organisation

Juridiske dommere og lægdommere

Dommernes status er reguleret ved artikel 125-134 i Sloveniens forfatning og loven om juridiske tjenester (*Zakon o sodniški službi*). Dommerne er tjenestemænd, der vælges af nationalforsamlingen (*Državni zbor*) efter indstilling fra domstolsrådet (*Sodni svet*). Deres embedsperiode er ubegrænset.

Aldersgrænsen og udnævnelsesbetingelserne er fastsat ved lov.

For at blive udnævnt til dommer skal man opfylde følgende generelle betingelser:

have slovensk statsborgerskab og aktivt mestre det slovenske sprog

have de nødvendige faglige kvalifikationer og være i god generel sundhedstilstand

være fyldt 30 år

være uddannet jurist fra et slovensk universitet (*univerzitetni diplomirani pravnik*) eller universitetsuddannet jurist og "magister" i jura eller have gennemført en tilsvarende juridisk uddannelse i udlandet, som attesteres ved et udenlandsk eksamensbevis, som er vedlagt en udtalelse om uddannelsen eller en afgørelse om anerkendelse af uddannelsen med henblik på lønnet beskæftigelse eller en afgørelse om godkendelse

have bestået den juridiske embedseksamen

ikke være dømt for en forsættelig strafbar handling

ikke have været tiltalt eller på grundlag af et anklageskrift være tiltalt for en forsættelig strafbar handling, hvor retten af egen drift indleder retsforfølgning.

Ved udløbet af deres embedsperiode vil dommere, der har afsagt afgørelser i forbindelse med undersøgelsesprocedurer eller retssager, hvor dommen har krænket grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder, ikke opfylde betingelserne for at blive valgt til dommer.

Dommere er omfattet af vedtægten for tjenestemænd. De er i deres arbejde bundet af forfatningen og lovene. Dommerembedet er ikke foreneligt med andre embeder i statslige organer, organer under det lokale selvstyre og politiske partier eller med andre embeder og aktiviteter, som er omfattet af lovgivningen.

Der findes ikke nogen formel specialiseret uddannelse for dommere. Det retlige område, inden for hvilket en dommer primært er aktiv, fastlægges af rettens interne organisation, som med henblik på at løse de forskellige kategorier af tvister omfatter forskellige retsinstanser, mellem hvilke dommerne fordeles i henhold til rettens årlige arbejdsplan. Det er Sloveniens domstolsråd (*Sodni svet RS*), der træffer afgørelse om forfremmelse til en stilling som højere dommer og stigning til en højere lønklasse. Det foreslår også, at nationalforsamlingen afskediger en dommer, hvis dommeren under udøvelsen af sit hverv overtræder forfatningen eller groft overtræder loven eller begår en forsættelig strafbar handling ved at misbruge sit embede. Forfremmelsesfrekvensen for dommere er fastlagt i opbygningen af domstolene i Slovenien. Dommerne kan således tilknyttes retter i første instans (*okrožno sodišče* og *okrajno sodišče*), appeldomstole eller den øverste domstol.

Dommerne er samlet i den slovenske dommerforening, der er medlem af den internationale dommerforening. Det er frivilligt, om man ønsker at være medlem af foreningen.

Lægdommere består af **juridiske dommere** i afdelingerne. Hvis der i henhold til loven skal træffes afgørelse af et dommerkollegium, sammensættes afdelingen, medmindre andet er fastsat ved lov, af en juridisk dommer, der fungerer som afdelingsformand, og to lægdommere som medlemmer af afdelingen. Hvis loven foreskriver en afgørelse truffet af et dommerpanel med fem medlemmer, sammensættes afdelingen af en juridisk dommer, der fungerer som afdelingsformand, en anden juridisk dommer og tre lægdommere som medlemmer af afdelingen, medmindre andet er fastsat ved lov.

Slovenske statsborgere, der er fyldt 30 år, og som ikke er blevet endeligt dømt for en strafbar handling, der retsforfølges ex officio, hvis helbredstilstand og personlige kvalifikationer gør dem egnede til at deltage i retsplejen, og som aktivt behersker det slovenske sprog, kan udnævnes til lægdommere.

Lægdommeres embedsperiode er på fem år og kan fornyes. Præsidenten for de enkelte appeldomstole udnævner og afskediger lægdommere, der er tilknyttet retter i første instans (*okrožno sodišče*) under den pågældende appeldomstols kompetence.

Sloveniens domstolsråd

 Sloveniens domstolsråd (*Sodni svet RS*) er det centrale organ med ansvar for regulering af dommerstanden.

Domstolsrådet består af 11 medlemmer.

Fem medlemmer vælges af nationalforsamlingen efter indstilling fra republikkens præsident blandt universitetsprofessorer, advokater og andre jurister. Seks medlemmer vælges af dommere, der udøver deres hverv permanent. Rådets medlemmer vælger et af medlemmerne som formand.

Domstolsrådet har følgende beføjelser:

I henhold til de bestemmelser, der gælder for domstolene og dommerembedet, har domstolsrådet følgende beføjelser:

1. Med hensyn til udvælgelse, udnævnelse og afskedigelse af dommere, retspræsidenter og næstformænd:

afgivelse af en forudgående udtalelse under udnævnelsesproceduren for præsidenten for den øverste domstol

forslag til nationalforsamlingen om kandidater til udnævnelse som dommer ved den øverste domstol

udnævnelse og afskedigelse af retspræsidenter og næstformænd med undtagelse af præsidenten for den øverste domstol

udvælgelse af ansøgere til ledige dommerembeder

indstilling til nationalforsamlingen om kandidater til udnævnelse som dommer

udnævnelse af en dommer til et ledigt dommerembede

afgivelse af en begrundet udtalelse under afskedigelsesproceduren for præsidenten for den øverste domstol

at informere nationalforsamlingen om en endelig dom, der er afsagt mod en dommer

forelæggelse af en indstilling til afskedigelse af en dommer for nationalforsamlingen

vedtagelse af en retskonstaterende afgørelse om ophør med dommergerningen

2. For så vidt angår andre personale spørgsmål vedrørende dommere, når domstolsrådet træffer afgørelse om:

visse funktioners uforenelighed med dommerembedet

forfremmelse til en stilling som højere dommer

hurtigere stigning til en højere lønklasse, forfremmelse til en rådgiverstilling eller til en stilling som højere rangerende dommer

ekstraordinær forfremmelse til en stilling som højere dommer

validering af vurderingen af, at en dommer ikke er egnet til hvervet som dommer

forslag om at bringe den strafbare handling, der er begået af en dommer, der mener, at hans uafhængighed på en eller anden måde er blevet undergravet, til ophør

appel af afgørelser om forflyttelse eller udnævnelse til et dommerembede, til funktionen som dommer eller rådgiver på den ene side og afgørelser om

indplacering i lønklasse på den anden side

forflyttelse af en dommer

tilknytning af en dommer til Sloveniens forfatningsdomstol, den øverste domstol, en appeldomstol, specialafdelingen ved en ret i første instans (*okrožno sodišče*), en ekspertfunktion i domstolsrådet, det juridiske uddannelsescenter eller udførelse af mere krævende opgaver som sagkyndig i ministeriet

fritagelse for at udøve embedet som dommer

tildeling af juridiske stipendier

3. For så vidt angår disciplinærsager:

udpegelse af disciplinære organer

forslag om at indlede en disciplinærsag mod en dommer

fuldbyrdelse af en disciplinær sanktion over for en dommer, hvis dommeren i henhold til den lov, der gælder for dommerhvervet, er blevet pålagt en

disciplinær sanktion i form af suspension af en forfremmelse, lønnedsættelse eller overflytning til en anden domstol

afgørelse om midlertidig suspension af embedet som dommer rettet mod præsidenten for den øverste domstol

afgørelse om appel af præsidenten for den øverste domstols afgørelse om midlertidig suspension af en dommers embedsperiode

4. Andre opgaver:

vedtagelse af kriterier for udvælgelse af kandidater til stillinger i retsvæsenet efter indhentning af ministerens udtalelse på den ene side og på den anden side

kvalitetskriterierne for dommernes arbejde med henblik på at evaluere deres arbejde

vedtagelse af den etiske kodeks for retsvæsenet

udnævnelse af medlemmer af udvalget for etik og integritet

vedtagelse af retningslinjer for valg af medlemmer af personaleudvalg og indkaldelse til valg

godkendelse af politikken for afsløring og kontrol af domstolenes risiko for og eksponering for korrupsion samt overvågning af gennemførelsen af denne politik

afgivelse af en forudgående udtalelse om stillingsfortegnelsen for domstolenes organisatoriske enheder

afgivelse af en forudgående udtalelse under proceduren for fastsættelse af antallet af dommere ved en given domstol

afgivelse af udtalelse om den øverste domstols årsberetning om domstolenes effektivitet og produktivitet og om forslaget til en finansieringsplan for domstolene

afgivelse af udtalelse til nationalforsamlingen og ministeriet om de love, der gælder for domstolene og dommerembedet

indgivelse af en begæring om indledning af en procedure med henblik på at undersøge bestemmelsers forfatningsmæssighed og lovlighed, hvis de påvirker den dømmende magts forfatningsmæssige status eller forfatningsmæssige rettigheder

indgivelse af en begrundet anmodning om, at der træffes afgørelse om fornyet kontrol af aktiviteterne i en given sag

afgivelse af udtalelse om en afgørelse om frihedsberøvelse eller om indledning af en straffesag.

Medmindre andet er fastsat i loven eller i domstolsrådets forretningsorden, træffer det sine afgørelser ved offentlig afstemning og med et flertal blandt alle dets medlemmer.

Domstolsrådet **træffer afgørelse** med et flertal på to tredjedele af alle dets medlemmer i følgende tilfælde:

indstillinger til udpegelse af dommere

udnævnelse og forfremmelse af dommere

udnævnelse og afskedigelse af retspræsidenter og næstformænd

klassificering i lønklasser

appel af afgørelser om forflyttelse eller udnævnelse til et dommerembede, en dommerfunktion eller en rådgiverstilling

klager over afgørelser om indplacering i lønklasse

indstillinger til afskedigelse af dommere

validering af vurderingen af, at en dommer ikke er egnet til sit embede

vedtagelse af kriterier for udvælgelse af kandidater til dommerembeder

vedtagelse af kvalitetskriterier for dommernes arbejde

i andre tilfælde, hvor loven kræver det.

I overensstemmelse med domstolsrådets forretningsorden kan det stadig træffe afgørelse om andre spørgsmål, og her træffer det afgørelse med to tredjedele flertal blandt alle dets medlemmer.

Advokater

Artikel 137 i Sloveniens forfatning bestemmer, at **advokaterhvervet** (*odvetništvo*), der er en integrerende del af retsvæsenet, er en selvstændig og uafhængig juridisk tjeneste. Lov om advokaterhvervet (*zakon o odvetništvu*) bestemmer, at advokaten under udøvelsen af sit erhverv skal yde juridisk rådgivning, repræsentere og forsvare parter ved domstolene og andre statslige organer, udarbejde akter og repræsentere parter i deres retsforhold. Kun en advokat kan mod vederlag repræsentere en part i en retssag. I nogle tilfælde kan han erstattes af en advokatfuldmægtig.

For at blive advokat skal man opfylde følgende betingelser:

være slovensk statsborger

have de nødvendige faglige kvalifikationer

have et eksamensbevis (et af de følgende) fra Slovenien eller have gennemført en tilsvarende uddannelse i udlandet, der er anerkendt i overensstemmelse med den lovgivning, der gælder for anerkendelse og evaluering af uddannelser:

bevis som universitetsuddannet jurist (*univerzitetni diplomirani pravnik*)

bevis som uddannet jurist (UN) og "magister" i jura

bevis som "magister" i jura i henhold til et harmoniseret studieprogram, der er attesteret ved et eksamensbevis som "magister"

have bestået den juridiske embedseksamen

have fire års erhvervs erfaring som universitetsuddannet jurist, heraf mindst ét år efter at have bestået den juridiske embedseksamen hos en advokat eller på et advokatkontor, ved en domstol, en anklagemyndighed, ved statsadvokatens kontor eller på et notarkontor i et ubrudt ansættelsesforhold, der er indgået i henhold til en fuldtidskontrakt

aktivt mestre det slovenske sprog

være troværdig i udøvelsen af advokaterhvervet

råde over det nødvendige udstyr og de nødvendige lokaler til udøvelse af advokatvirksomhed

have bestået den prøve, der skal kontrollere kendskabet til den lovgivning, der gælder for advokaterhvervet, salærtariffen og den etiske kodeks for advokatsamfundet i Slovenien.

Kun en advokat kan repræsentere en person, der er genstand for efterforskning i **straffesager**.

I **civile sager** kan parterne lade sig repræsentere ved *okrajno sodišče* af enhver person med fuld rets- og handleevne, mens de ved *okrajno sodišče*, appeldomstolene og den øverste domstol kun kan lade sig repræsentere af en advokat eller af en tredjemand, der har bestået den juridiske embedseksamen. I sager med ekstraordinære retsmidler er det imidlertid obligatorisk at lade sig repræsentere af en advokat (med undtagelse af tilfælde, hvor parten eller dennes repræsentant har bestået den juridiske embedseksamen).

Repræsentation ved advokat er også obligatorisk i alle retssager, der er fastsat i loven om mental sundhed.

En udenlandsk advokat, der har opnået ret til at udøve advokatvirksomhed i sit hjemland, kan på de betingelser, der er fastsat i loven om advokaterhvervet, udøve følgende virksomhed i Slovenien:

levere specifikke tjenesteydelser som led i udøvelsen af advokaterhvervet

udøve advokatvirksomhed under den advokattitel, der er tildelt i hjemlandet

udøve advokatvirksomhed under advokattitlen *odvetnik* (slovensk advokat).

En advokats oprindelsesland er det land, hvor den pågældende har tilladelse til at udøve advokaterhvervet under den beskyttede titel, som vedkommende har opnået i overensstemmelse med det pågældende lands regler.

En advokat fra en anden medlemsstat i Den Europæiske Union er i henhold til denne lov en advokat, der har beskikkelse i en af Den Europæiske Unions medlemsstater under den advokattitel, der er erhvervet i overensstemmelse med denne stats regler. En advokat, der kommer fra en anden af Den Europæiske Unions medlemsstater, registreres i fortegnelsen over udenlandske advokater, der må praktisere som advokat i Slovenien under den beskyttede titel *odvetnik* (slovensk advokat), med alle de rettigheder og pligter, som gælder for en praktiserende advokat, hvis den pågældende person opfylder de lovbestemte betingelser og består prøven til kontrol af vedkommendes viden om Sloveniens retsorden. Yderligere oplysninger om prøven og dens afvikling er fastlagt i dekretet om prøver for advokater fra andre lande.

Advokater kan reklamere for deres tjenesteydelser på visse betingelser, idet loven fastsætter de tilladte former for reklame. Den pågældende kan praktisere som advokat individuelt eller gennem et advokatfirma. Advokaternes repræsentative organisation er Sloveniens advokatsamfund, som fastsætter sin egen statut og sine egne vedtægter. Retten til at udøve advokatvirksomhed erhverves ved at blive optaget i fortegnelsen over advokater, der føres af Sloveniens advokatsamfund. Advokater, der har opnået et vist niveau af faglig uddannelse eller har valgt specifik erhvervsvejledning, kan på de fastsatte betingelser ansøge Sloveniens advokatsamfund om anerkendelse som specialadvokat. Vederlaget for advokaters ydelser er fastsat i den tarif for advokatsalærer, som Sloveniens advokatsamfund vedtager efter at have opnået justitsministerens godkendelse.

Juridiske databaser

 [Grundreglerne for advokater](#) findes på engelsk på advokatsamfundets websted.

Advokatsamfundet administrerer en [søgemaskine](#) (på slovensk og engelsk), som kan bruges til at **søge efter advokater** ved hjælp af følgende kriterier:

navn

område

kendskab til fremmedsprog og

kompetenceområder.

Notarer

Organisation

Artikel 137, stk. 2, i Sloveniens forfatning bestemmer, at **notarhvervet** er et lovreguleret offentligt embede. Notarloven bestemmer: Som en person, der har offentlighedens tillid, udfærdiger notaren i overensstemmelse med denne lovs bestemmelser offentlige dokumenter vedrørende retshandler, viljeserklæringer eller forhold, der afføder disse rettigheder, opbevarer dokumenter, midler og værdipapirer med henblik på udlevering til tredjemand eller offentlige organer, udfører efter instruks fra domstolene de opgaver, han eller hun er tildelt ved lov.

For at blive udpeget skal en notar opfylde følgende betingelser:

være statsborger i Slovenien eller i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, i en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i

Det Schweiziske Forbund eller i en medlemsstat, der er medlem af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling

have de nødvendige faglige kvalifikationer og være i god generel sundhedstilstand

have bestået en juraeksamen på universitetsniveau (*univerzitetni diplomirani pravnik*) eller en eksamen som advokat (UN) og magister i jura eller have gennemført en tilsvarende juridisk uddannelse i udlandet, som attesteres ved et udenlandsk uddannelsesbevis, som er vedlagt en udtalelse om uddannelsen eller en afgørelse om anerkendelse af uddannelsen med henblik på lønnet beskæftigelse eller en afgørelse om godkendelse

have bestået den juridiske embedseksamen

have fem års erfaring som universitetsuddannet jurist, heraf mindst ét år hos en notar og mindst ét år ved en domstol, en advokat eller en statsadvokat være værdig til den offentlige tillid, der er forbundet med udøvelsen af hvervet som notar

aktivt mestre det slovenske sprog

råde over det nødvendige udstyr og de nødvendige lokaler til udøvelse af hvervet som notar

være under 64 år.

Som en undtagelse fra punkt 1 i det foregående afsnit kan en statsborger i en stat, der ikke er medlem af Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i en stat, der ikke er medlem af Det Schweiziske Forbund eller en stat, der ikke er medlem af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, også udnævnes til notar, forudsat at der er tale om retlig og faktisk gensidighed.

En notar kan ikke påtage sig advokatopgaver eller andre tjenester eller funktioner mod betaling.

En notar kan ikke påtage sig opgaver, som er uforenelige med notarhvervets anseelse og integritet, eller som vil kunne svække tilliden til notarens upartiskhed eller til ægtheden af de dokumenter, den vedkommende udfærdiger.

Notaren udnævnes til en ledig notarstilling af justitsministeren. Inden udnævnelsen modtager ministeren en udtalelse fra det slovenske notarkammer om kandidaterne. Antallet af notarer er begrænset, og antallet fastsættes af justitsministeriet. Justitsministeren afsætter kun en notar fra dennes hverv, hvis denne under udøvelsen af sit hverv har begået uregelmæssigheder, der er forbudt ved lov. Notarkammeret er den repræsentative organisation for notarer.

Notarer skal ifølge loven være medlemmer af det [slovenske notarkammer](#) (*Notarska zbornica Slovenije*).

Rolle og opgaver

Notarer udfører en offentlig opgave, der hovedsagelig består i at **udarbejde offentlige og private dokumenter**, en funktion, der er afgørende for sikkerheden i forbindelse med retshandler.

De offentlige dokumenter, der almindeligvis udfærdiges af notarer, er **notarialakter og notarialprotokoller**. Mens en notar kan oprette enhver form for skriftlig aftale for parterne, er visse former for aftaler og vedtægter for selskaber med begrænset ansvar (aktieselskaber og selskaber med begrænset ansvar) kun **gyldige** i henhold til slovensk ret, **hvis de er udfærdiget i form af notarialdokumenter (med notarpåtegning)**. En notar kan ligeledes oprette testamenter. Nogle gange er det desuden nødvendigt, at en notar **bekræfter ægtheden** af kopier af dokumenter og underskrifter, for at sikre at de kan gøres gældende ved en domstol. Dokumenter og værdipapirer kan opbevares hos en notar.

Juridiske databaser

Via notarkammerets websted kan man få adgang til en [fortegnelse over alle notarer](#) i Slovenien og de dertil hørende kontaktoplysninger samt til en søgemaskine med basale funktioner.

De tre registre, som drives af notarkammeret, er tilgængelige fra kammerets websted:

[register over notarer, som forvalter aktiver](#) (*registra skrbniških notarjev*)

[register over aftaler om oprettelse af depositarkonti](#) (*register skrbniških pogodb*)

[centralregistret for testamenter](#) (*centralni register oporok*).

Andre juridiske erhverv

[Juridisk assistent](#) (*Sodniški pomočnik*) (372 Kb) [en](#)

Statsadvokaturen

Statsadvokatens rolle er fastlagt i den nye lov om statsadvokater (*Zakon o državnem odvetništvu*), som trådte i kraft den 20. november 2017, og som radikalt har ændret statsadvokaturen.

Statsadvokaten udfører specialiserede opgaver inden for beskyttelse af statens ejendom og andre rettigheder og interesser gennem juridisk repræsentation ved domstolene og de administrative myndigheder i Slovenien, ved udenlandske domstole og voldgiftspaneler samt ved internationale domstole og internationale voldgiftspaneler. Statsadvokaten yder ligeledes juridisk rådgivning, mindelig bilæggelse af tvister inden for rammerne af en administrativ procedure og andre opgaver, der er fastsat i ovennævnte lov, samt andre opgaver.

Hvervet som statsadvokat varetages af statens generaladvokat og dennes stedfortræder som tjenestemænd samt af statsadvokater ved appeldomstole, statsadvokater og kandidater til denne funktion, der i henhold til den nye lov har status som tjenestemænd. For at undgå politiske udnævnelser afgiver udvalget for bedømmelse af kandidaternes kvalifikationer, som består af uafhængige eksperter, en udtalelse under proceduren for udvælgelse af statens generaladvokat og statsadvokater ved appeldomstolene.

Statens generaladvokat udnævnes af Sloveniens regering på begrundet indstilling fra justitsministeren med forbehold af en forudgående udtalelse fra udvalget for bedømmelse af kandidater. Vicegeneraladvokaten udnævnes af Sloveniens regering efter indstilling fra generaladvokaten efter aftale med justitsministeren. Vedkommende udpeges blandt statsadvokaterne ved appeldomstolene. Statens generaladvokat og vicegeneraladvokaten udnævnes for en periode på seks år med mulighed for forlængelse. For at kunne fungere som statsadvokat ved appeldomstolene er det nødvendigt som statsadvokat og som kandidat til dette embede at indgå et ansættelsesforhold, der ud over de særlige betingelser, der er fastsat i loven om statsadvokater (*Zakon o državnem odvetništvu*), skal opfylde de betingelser, der er fastsat i tjenestemandsløven.

Statsadvokaten er uafhængig i udførelsen af sine opgaver med juridisk repræsentation i en given sag.

Relevante links

[Oplysninger om juridiske erhverv fra Sloveniens øverste anklagemyndigheds websted](#)

[Oplysninger om juridiske erhverv](#)

[Oplysninger om juridiske erhverv på det slovenske retsvæsens websted](#)

[Oplysninger om juridiske erhverv fra det slovenske advokatsamfunds websted](#)

[Oplysninger om juridiske erhverv på det slovenske notarkammers websted](#)

[Oplysninger om juridiske erhverv på statsadvokatens websted](#)

Sidste opdatering: 07/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [sk](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Juridiske erhverv - Slovakiet

Dette afsnit giver et overblik over de juridiske erhverv i Slovakiet.

[Anklagere](#)

[Dommere](#)

[Advokater](#)

[Rådgivende advokater](#)

[Notarer](#)

Juridiske erhverv – indledning

Anklagere

Organisation

Den offentlige anklagemyndighed i Den Slovakiske Republik er en uafhængig statslig myndighed ledet af en **rigsanklager**. Den har til opgave at beskytte fysiske personers, juridiske enheders og statens rettigheder og interesser.

Den offentlige anklagemyndighed i Den Slovakiske Republik har sit eget særskilte afsnit på statsbudgettet.

Anklagemyndighedens og rigsanklagerens status og rolle fastlægges i **Den Slovakiske Republiks forfatning** (artikel 149) og i **lov nr. 153/2001 om den offentlige anklagemyndighed**, som ligeledes fastsætter rigsanklagerens og andre anklageres beføjelser. Loven indeholder ligeledes bestemmelser om den offentlige anklagemyndigheds organisation og forvaltning. Anklagerens status, rettigheder og ansvarsområder fastsættes i **lov nr. 154/2001 om anklagere og fuldmægtige ved anklagemyndigheden**.

Hierarkisk struktur

I lyset af dens rolle som lovbeskyttende myndighed skal [den offentlige anklagemyndighed](#) organiseres i et hierarki. Dette sikrer ensartet anvendelse af lovene og anden almindeligt gældende lovgivning samt ensartet anvendelse af politikken på det strafferetlige område.

Anklagerne i den offentlige anklagemyndighed indgår i et hierarkisk system, og de er alle underlagt Den Slovakiske Republiks rigsanklager.

Beføjelser

Den offentlige anklagemyndighed har bl.a. følgende beføjelser:

strafferetlig forfølgelse af personer, der mistænkes for at have begået lovovertrædelser, og tilsyn med overholdelsen af lovgivningen både inden retssagens begyndelse og under de indledende retsmøder

tilsyn med overholdelsen af lovgivningen vedrørende steder og forhold for tilbageholdelse af personer, der er blevet frihedsberøvet, eller som har fået deres frihed begrænset som følge af en domstolsafgørelse eller en afgørelse truffet af en anden autoriseret statslig myndighed

udøvelse af beføjelser i retssager

repræsentation af staten i retssager i henhold til lovgivningen

i den udstrækning, det bestemmes i lovgivningen, tilsyn med, at alle offentlige myndigheder overholder lovgivningen

deltagelse i udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger for at forhindre lovovertrædelser og overtrædelser af anden almindeligt gældende lovgivning

hjælp til at fjerne årsagerne til og forudsætningerne for kriminelle aktiviteter samt forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet

hjælp til at udarbejde lovgivning (deltagelse i lovgivningsprocessen)

udførelse af andre opgaver i henhold til en særlig lov, akt eller international traktat, der er bekendtgjort i henhold til lovgivningen.

Opgaver

Rigsanklageren og de enkelte anklagere udfører alle opgaver, der falder inden for rammerne af den offentlige anklagemyndigheds beføjelser, og benytter alle til rådighed stående midler ved udførelsen af deres opgaver og pligter. De skal:

(på bedste måde ud fra deres viden og overbevisning) gennemføre Den Slovakiske Republiks forfatning, forfatningslove, love, internationale traktater, der er bekendtgjort i henhold til lovgivningen, samt anden almindeligt gældende lovgivning

respektere og beskytte den menneskelige værdighed samt grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder og undgå enhver form for forskelsbehandling

beskytte offentlighedens interesser

handle med initiativ, retfærdighed, upartiskhed og uden unødigt ophold.

Hierarki

Den offentlige anklagemyndighed i Den Slovakiske Republik består af følgende **organer**:

Rigsanklagerens kontor er den øverste myndighed og leder af anlagesystemet. Rigsanklagerens kontor omfatter:

den særlige anklagemyndighed, der er oprettet med henblik på at afsløre og retsforfølge tilfælde af korruption og organiseret kriminalitet

den militære afdeling af rigsanklagerens kontor

de regionale anklagemyndigheder (8), der er overordnet distriktsanklagemyndighederne i deres respektive regioner, og den øverste militære anklagemyndighed (1), der er overordnet de militære anklagemyndigheder i kredsene

distriktsanklagemyndighederne (55) og de militære anklagemyndigheder i kredsene (3).

Forsvarsministeriet har ansvaret for at stille de nødvendige materielle og økonomiske ressourcer til rådighed for den militære afdeling af rigsanklagerens kontor og for alle militære anklagemyndigheder.

Rigsanklagerens hovedkontor ligger i Bratislava.

De underordnede anklagemyndigheders hovedkontorer og **geografiske distrikter** svarer til de respektive domstoles hovedkontorer og distrikter.

Hovedkontorerne og de geografiske distrikter stemmer dog ikke overens med landets administrative geografiske opdeling.

Anklagerne udfører deres opgaver som led i et **tjenesteforhold**, der etableres, når de udpeges. Rigsanklageren udpeger anklagere til **anklagerembedeme uden tidsbegrænsning**. For at få et embede skal anklagerne aflægge ed uden forbehold.

Kvalifikationer

Anklagerne skal være **slovakiske statsborgere** og opfylde nedenstående **betingelser**. De skal:

være mindst 25 år på datoen for deres udnævnelse

have en juridisk embedseksamen

have fuld retsevne

have en ren straffeattest og en fornuftig karakter, så de kan udøve deres hverv korrekt

beherske det slovakiske sprog fuldstændigt

have permanent ophold i Den Slovakiske Republik

være uden tilhørsforhold til et politisk parti eller en politisk bevægelse

have bestået prøven som anklager

skriftligt acceptere at blive udnævnt til anklager ved en bestemt anklagemyndighed.

For at blive anklager for en **militær anklagemyndighed** skal nedenstående betingelser være opfyldt. Anklageren skal:

have aftjent sin værnepligt som professionel soldat

være udnævnt eller forfremmet til rang af officer eller general

være udnævnt til at varetage opgaverne ved en militær anklagemyndighed i henhold til gældende lovgivning.

Kun en **fuldmægtig ved en offentlig anklagemyndighed** kan tilmelde sig **prøven som anklager**. Ledige stillinger som fuldmægtig ved anklagemyndigheden besættes gennem udvælgelsesprøver.

Prøver som juridisk sagkyndig, advokat og notar betragtes også som adgangsgivende eksamener til anklagemyndigheden i henhold til loven.

Forfremmelse til embedet som chefanklager eller til en højststående stilling ved en anklagemyndighed kan kun ske efter en **udvælgelsesprøve**.

Anklagere kan kun udstationeres til andre anklagemyndigheder, hvis de selv ønsker det. Anklagere kan kun forflyttes til en anden anklagemyndighed, hvis de selv ønsker det, hvis de ansøger om forflyttelse, eller hvis de forflyttes som led i en disciplinær foranstaltning, der iværksættes mod dem.

Rigsanklageren kan **suspendere** en anklager, hvis vedkommende retsforfølges for en bevidst overtrædelse af straffeloven, eller hvis der indledes en disciplinærsag mod vedkommende for en handling, der kan medføre, at han eller hun afsættes fra sit embede som anklager.

En anklagers tjenesteforhold kan kun **afsluttes** af de årsager, der er fastsat ved lov.

Roller og ansvarsområder

En anklager har bemyndigelse til at føre tilsyn med overholdelsen af lovgivningen forud for retsforfølgelsen og under de indledende retsmøder. Ved udøvelsen af dette tilsyn har en anklager beføjelse til:

at udstede bindende instrukser til politiet, inden straffesagen indledes, under efterforskningen og forundersøgelsen af kriminelle handlinger og til at fastsætte tidsfrister for behandlingen af en sag. Alle instrukser skal medtages i de pågældende sagsakter

at anmode om sagsakter, dokumenter, materialer og rapporter om status for en politimæssig efterforskning, når retsforfølgelsen er indledt, med henblik på at fastslå, hvorvidt politiet indledte retsforfølgelsen med det samme og handler korrekt

at deltage i politiaktioner, udføre enkeltstående undersøgelsesaktiviteter eller gennemføre hele efterforskningen eller alle forundersøgelserne selv eller træffe en afgørelse om et hvilket som helst spørgsmål. Anklageren skal i disse tilfælde følge forskrifterne i lovgivningen. Man kan klage over anklagerens afgørelser på samme måde, som man kan klage over politiets afgørelser

at sende sagen tilbage til politiet med instrukser om at udvide efterforskningen eller forundersøgelserne og fastsætte en tidsgrænse for dette. Anklageren giver både sigtede og skadelidte besked om, at sagen er sendt tilbage til politiet

at ophæve ulovlige eller ubegrundede afgørelser truffet af politiet og erstatte disse med egne afgørelser. En anklager kan beslutte at afbryde en straffesag eller overføre en sag til en anden instans inden for 30 dage, hvis anklageren erstatte en afgørelse truffet af politiet med sin egen afgørelse af andre grunde end på baggrund af en klage indgivet af en klageberettiget. Der kan indgives en klage mod anklagerens afgørelse og mod politiets afgørelse. En anklager kan også udstede bindende instrukser om iværksættelse af en efterforskning og en forundersøgelse.

Kun en **anklager** har beføjelse til at:

rejse sigtelse

indgå en aftale med tiltalte om skyldsspørgsmålet og strafudmålingen samt indgive en begæring herom til rettens godkendelse

suspendere en straffesag

afbryde eller midlertidigt udsætte en straffesag

godkende en forligsprocedure eller et udenretsligt forlig samt afbryde en straffesag

udstede en kendelse om beslaglæggelse af tiltaltes ejendom og beslutte, hvilke ejendele der ikke skal beslaglægges, eller annullere en sådan beslaglæggelse

sikre den skadelidtes krav, ophæve eller delvist ophæve det eller udelade noget fra det

udstede ordre til opgravning af et lig

anmode om tilladelse til strafferetlig forfølgelse eller anholdelse af en person, såfremt en sådan tilladelse skal indhentes fra Den Slovakiske Republiks nationalråd, Den Slovakiske Republiks dommerråd, forfatningsdomstolen eller Europa-Parlamentet

indgive begæring til domstolen om varetægtsfængsling af en sigtet eller forlængelse af varetægtsfængslingen

indgive begæring om, at en sigtet skal vende tilbage fra udlandet

gennemføre en foreløbig undersøgelse af en udleveringsprocedure, medmindre andet er fastsat ved lov

indgive begæring til domstolen på grundlag af en anmodning fra en kompetent udenlandsk myndighed med henblik på foreløbig beslaglæggelse af ejendom tilhørende en person, som er part i en straffesag i udlandet, og hvor en del af denne ejendom befinder sig på Den Slovakiske Republiks område.

Ved udøvelsen af **tilsynet med overholdelsen af lovgivningen på steder, hvor personer, der er blevet frihedsberøvet, eller som har fået deres frihed begrænset, er anbragt**, skal anklageren sikre, at:

personer udelukkende er blevet anbragt i arresthuse eller på institutioner til varetægtsfængsling, frihedsberøvelse, beskyttende behandling, rehabilitering af unge lovovertrædere, hospitalsbehandling eller behandling på medicinske institutioner på grundlag af en domstolsafgørelse eller en afgørelse truffet af et andet bemyndiget statsligt organ

love og anden almindeligt gældende lovgivning overholdes på sådanne steder.

I **civilsager** har anklageren beføjelse til at:

indgive begæring om at indlede en civilsag for at:

kræve rehabilitering af unge lovovertrædere for personer over 12 år og under 14 år, hvis vedkommende har begået en strafbar handling, der straffes med livstid i henhold til straffeloven

afgøre, hvorvidt en strejke eller afskedigelse er ulovlig

fastslå ugyldigheden af en overdragelse af statens ejendom i henhold til lov om fastlæggelse af økonomiske midlers oprindelse i forbindelse med privatisering, lov om betingelser for overdragelse af statens ejendom til andre personer eller lov om forvaltning af statens ejendom

undersøge lovligheden af en afgørelse truffet af en forvaltningsmyndighed i sager, hvor en protest fra en anklager ikke er taget til følge

ophæve en ulovlig afgørelse truffet af en kommune, hvis kommunen har undladt at ophæve afgørelsen som krævet af anklageren.

indtræde i verserende civilsager vedrørende:

retsevne
dødsrklæringer
opdragelse af mindreårige
værgemål
optagelser i erhvervsregistre
konkurs og omstrukturering.

I forbindelse med sit tilsyn med, om de offentlige myndigheder overholder love og anden almindeligt gældende lovgivning, har anklageren ret til at **undersøge lovligheden** af:

almindeligt gældende lovgivning udstedt af offentlige myndigheder
interne administrative regler udstedt af offentlige myndigheder med henblik på at sikre, at opgaver inden for den offentlige forvaltning udføres korrekt
afgørelser på forskellige områder inden for den offentlige forvaltning
de offentlige myndigheders tiltag i forbindelse med udstedelsen af interne administrative regler og afgørelser inden for den offentlige forvaltning.

Dommere

Organisation

Retspersonale

Ekspeditionssekretær (382 Kb) [sk](#)

Justitssekretær (295 Kb) [sk](#)

Overordnet stævningsmand (460 Kb) [sk](#)

Assistent for højesteretsdommer (291 Kb) [sk](#)

Advokater

Juridiske databaser

Der findes yderligere oplysninger på det slovakiske advokatsamfunds [websted](#).

Rådgivende advokater

Juridiske databaser

Der findes yderligere oplysninger på det slovakiske retshjælpscenters [websted](#).

Notarer

Notarer i Den Slovakiske Republik skal have bestået en **juridisk kandidateksamen**.

En notar har til opgave at håndhæve forebyggende retsafgørelser og udstede bekræftede officielle akter.

Notarer er underlagt justitsministeriets tilsyn.

Notarer skal være medlem af Den Slovakiske Republiks **notarkammer**.

Juridiske databaser

Notarkammerets [websted](#) omfatter et intranet, som kun notarer har adgang til. Der er **gratis** adgang til webstedet, men der kan kun indhentes begrænsede oplysninger.

Databasen giver adgang til:

offentlige registre

en liste over notarer (kontaktoplysninger, sprogfærdigheder, åbningstider)

lovgivning

Sidste opdatering: 18/05/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [fi](#) er blevet ændret for nylig. Den

sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Juridiske erhverv - Finland

Denne side giver et overblik over de juridiske erhverv i Finland.

Juridiske erhverv – indledning

De juridiske erhverv i Finland omfatter dommere ved domstolene, anklagere, offentlige retshjælpsadvokater, advokater, notarer og tvangsfuldbyrdende tjenestemænd (fogeder).

Anklagere

Organisation

Ifølge Finlands grundlov er **rigsanklageren** landets øverste anklager og leder af anklagemyndigheden.

Anklagemyndigheden har en todelt struktur. Den består af rigsanklagerens kontor, den centrale anklagemyndighed og 15 lokale anklagemyndigheder med 50 kontorer. Der er ansat 581 medarbejdere ved den finske anklagemyndighed, hvoraf de 381 er anklagere.

De øverste distriktsanklagere leder de lokale anklagemyndigheders kontorer. Derudover findes der assisterende øverste distriktsanklagere og distriktsanklagere. Ved nogle af anklagemyndighederne arbejder der assisterende anklagere, som er under uddannelse til at blive anklagere.

Alle de ovennævnte er **almindelige anklagere** og har, med nogle få undtagelser, beføjelse til at rejse tiltale i forbindelse med alle strafbare handlinger, der begås i deres retskreds. Særlige anklagere, f.eks. Rigsdagens justitsombudsmand eller justitskansleren, har kun beføjelse til at rejse tiltale i nogle ganske bestemte sager.

Rolle og ansvarsopgaver

Ifølge loven har anklageren til opgave at påvise det strafferetlige ansvar i forbindelse med en straffesag på en sådan måde, at parternes retssikkerhed og den offentlige interesse beskyttes. Anklageren skal udføre sin opgave på objektiv, hurtig og økonomisk vis.

Anklagemyndigheden skal på alle aktivitetsområder overholde de fælles værdier om retfærdighed, kompetence og hensyn til almenvellet.

Titlen offentlig anklager henviser til anklagerens offentlige funktion. I modsætning til de andre parter i en straffesag handler anklageren ikke i sin egen interesse, men på vegne af samfundet og under varetagelse af samfundets interesser. En anklager er en **statsansat tjenestemand**, som har til opgave at sørge for, at en lovovertræder **straffes i overensstemmelse med loven**. Anklagerne udgør en **uafhængig** del af Finlands domstolsforvaltning.

De fleste straffesager (ca. 80 000 sager om året) behandles af de lokale anklagemyndigheder. Rigsanklagerens kontor behandler primært straffesager, der er af en større betydning for samfundet som helhed. Det drejer sig om nogle få dusin hvert år.

Efterforskningen af forbrydelser påhviler **politiet**. Når efterforskningen er afsluttet, sendes det indsamlede materiale til anklageren, som vurderer sigtelserne i sagen. Det vil sige, at anklageren for hver enkelt mistænkt person og hver enkelt påstået handling tager stilling til, om der er begået en kriminel handling, og om bevismaterialet er tilstrækkeligt til at rejse tiltale.

Der skal rejses tiltale, hvis der umiddelbart foreligger tilstrækkelige beviser mod den mistænkte. Hvis bevismaterialet ikke er tilstrækkeligt, eller hvis der af andre årsager ikke kan rejses tiltale (f.eks. på grund af sagens forældelse), træffer anklageren beslutning om ikke at rejse tiltale.

Juridiske databaser

Webstederne for [rigsanklagerens kontor](#) og for det finske [justitsministerium](#) indeholder yderligere oplysninger.

Dommere

Organisation

I Finland afsiges de fleste domme af professionelle dommere. Ved distriktsdomstolene arbejder der desuden også lægdommere. Dommerne repræsenterer det uvildige retsvæsen. Man finder dommere ved højesteret, appeldomstolene og distriktsdomstolene, den øverste forvaltningsdomstol og forvaltningsdomstolene, forsikringsretten, arbejdsretten samt retten for konkurrence- og forbrugersager. Dommere er statsansatte tjenestemænd og kan ikke afsættes. En dommer kan kun suspenderes efter afgørelse fra en domstol. Desuden kan en dommer ikke tvangsforflyttes til en anden post.

Kapitel 12 i **lov om statsansatte tjenestemænd** indeholder særlige bestemmelser om dommere. Ifølge loven gælder de bestemmelser om orlov, advarsler, ansættelsesophør og midlertidig bortvisning, som gælder for andre tjenestemænd, ikke for dommere. Ifølge lov om statsansatte tjenestemænd har dommere pligt til at fratænde deres stilling, når de når den ved lov fastsatte pensionsalder (som for dommere er 68 år), eller hvis de bliver uarbejdsdygtige.

Rolle og ansvarsopgaver

Dommere

En person, som ønsker at blive dommer, skal have en **juridisk embedseksamen** og have afsluttet **et års domstolspraktik** ved en domstol i første instans. Sædvanligvis bliver man dommer ved at arbejde som **referendar** (højststående sekretær) ved en appeldomstol, hvorefter man udnævnes til dommer ved en distriktsdomstol eller en appeldomstol. Fremover skal kandidater også gennemgå en uddannelse. Appeldomstolene opslår ledige stillinger, og en udvælgelseskomité vurderer ansøgernes egnethed. Dommerne udnævnes af Finlands præsident.

Lægdommere

Ved **distriktsdomstolene** medvirker der lægdommere, som deltager i afgørelsen af visse sager. Lægdommerne anvendes primært i **straffesager**, men de kan også deltage i **civilretlige sager** og **retstvister, der vedrører forpagtning/lejemål**. Ved en distriktsdomstol behandles en sag af én almindelig dommer, der fungerer som formand, og tre lægdommere. Lægdommerne har uafhængige beføjelser, og om nødvendigt træffes der en afgørelse ved afstemning. Der træffes afgørelse ved stemmeflerhed. Hvis stemmerne står lige i en straffesag, gælder den dom, som er mest fordelagtig for den tiltalte. I en civil sag har formanden den afgørende stemme.

Kommunalrådene udvælger lægdommerne for en periode på fire år. I hver kommune skal der være mindst to lægdommere. Store kommuner har langt flere. Lægdommerne skal være så repræsentative som muligt for kommunens sammensætning, hvad angår alder, køn, sprog og beskæftigelse.

En lægdommer skal være **finsk statsborger**. Personer under 25 år eller over 63 år kan ikke vælges som lægdommere. Ansatte ved domstolene eller i fængselsvæsenet, anklagere, advokater eller ansatte ved politiet kan ikke fungere som lægdommere. En lægdommer aflægger en dommered eller afgiver en samvittighedserklæring, før vedkommende indtager sit sæde.

Målet er, at hver lægdommer skal deltage ved et retsmøde ca. en gang om måneden eller 12 gange på et år. Distriktsdomstolene betaler lægdommerne et honorar og en godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste.

Offentlige retshjælpsadvokater

Organisation

Offentlige retshjælpsadvokater er jurister eller advokater, som er ansat ved offentlige retshjælpskontorer. Offentlige retshjælpsadvokater er statsansatte og udnævnes af justitsministeren. De offentlige retshjælpskontorer er underlagt justitsministeriet.

For at kunne blive ansat som offentlig retshjælpsadvokat skal man have en juridisk embedseksamen (oikeustieteen kandidaatti) og tilstrækkelig erfaring som advokat eller dommer. Mange offentlige retshjælpsadvokater har desuden ærestitlen varatuomari (juridisk kandidat med domstolerfaring).

Offentlige retshjælpsadvokater møder i retten og skal overholde reglerne for god advokatskik. Det finske advokatsamfunds kontrolbeføjelser omfatter også de offentlige retshjælpsadvokater, og over halvdelen af de offentlige retshjælpsadvokater i Finland er medlemmer af advokatsamfundet. De offentlige retshjælpsadvokater optræder i fuld uafhængighed af andre aktører.

Advokater

Sagførere/advokater

Det er kun medlemmer af det finske advokatsamfund, der må anvende betegnelsen "**asianajaja**" eller "**advokat**". Enhver, der ansøger om medlemskab af **advokatsamfundet, skal bl.a.:**

have en **juridisk embedseksamen** (LL.M.), som giver adgang til at få advokatbestilling være kendt som en hæderlig person

have flere års erfaring med det juridiske erhverv og andre retlige aktiviteter

have bestået en særlig eksamen, som dækker de grundlæggende elementer i det juridiske erhverv og god advokatskik være uafhængig i forhold til påvirkninger fra regeringen og alle andre, med undtagelse af vedkommendes klient

have en række andre kvalifikationer.

Advokaters ansvar og tilsynsførelse med advokaters praksis

Hvad angår straf- eller erstatningsansvar, afviger advokaters ansvar i princippet ikke fra andre borgeres ansvar. Alle advokater skal dog tegne en ansvarsforsikring til dækning af skader, som skyldes alt andet end forsætlighed eller grov forsømmelighed. Det finske advokatsamfund har oprettet en erstatningsfond, som skal dække skader, der skyldes advokaters strafbare handlinger.

Advokater har desuden et professionelt ansvar. Advokatsamfundets bestyrelse skal sikre, at advokaterne udfører deres opgaver i overensstemmelse med god advokatskik. Hvis de ikke gør det, indleder advokatsamfundet disciplinærsager. En sådan procedure starter som regel med en skriftlig klage.

Justitskansleren informeres om de afgørelser, som advokatsamfundet har truffet, og kan anke disse afgørelser til appelretten i Helsingfors.

Det finske advokatsamfund er en organisation, der er underlagt den offentlige ret, og som reguleres ved lov om advokater af 1958. Forgængeren til denne organisation var en registreret forening af samme navn. Alle medlemmer af begge organisationer er og har altid været advokater.

Advokatsamfundet har ca. 1 850 medlemmer, der betegnes som "advokater" (på finsk: asianajaja, på svensk: advokat). Advokatfirmaerne beskæftiger ca. 600 partnere, hvoraf ca. 120 er offentlige juridiske rådgivere. Retshjælpskontorerne beskæftiger også over 100 juridiske rådgivere, som ikke er medlemmer af advokatsamfundet.

Advokater, som er blevet bortvist fra advokatsamfundet efter en disciplinærsag, kan stadig drive deres erhverv under en anden betegnelse. I sådanne tilfælde praktiserer advokaterne dog uden at være forpligtet som en advokat, og uden at advokatsamfundet fører tilsyn.

Finske statsborgere og statsborgere fra andre lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), som er fyldt 25 år, kan få advokatbestilling, forudsat at de opfylder kravene om hæderlighed og i øvrigt har en livsstil, der stemmer overens med de krav, som advokaterhvervet forudsætter. De skal have bestået de akademiske eksamener, der kræves for at kunne arbejde i det finske retsvæsen, samt være i besiddelse af de kompetencer, som er nødvendige for udøvelsen af advokaterhvervet, og den fornødne erhvervs erfaring. De må ikke være erklæret konkurs, og de skal være myndige.

I henhold til de internationale forpligtelser, som Finland har indgået, kan personer, der ikke opfylder de akademiske krav og ikke er i besiddelse af den erhvervs erfaring, som kræves i Finland, men som har de kvalifikationer, der forlanges af advokater i andre EØS-lande, alligevel få advokatbestilling. For at få advokatbestilling skal de pågældende personer dog via en eksamen tilrettelagt af advokatsamfundet kunne godtgøre, at de har et tilstrækkeligt kendskab til finsk lovgivning og til advokaterhvervet i Finland.

Desuden kan personer, der har ret til at drive advokatvirksomhed i en anden EU-medlemsstat, få advokatbestilling i Finland uden at skulle aflægge en særlig eksamen. For at få advokatbestilling uden aflæggelse af eksamen skal ansøgeren i mindst tre år have været optaget i det register, der føres af advokatsamfundet i vedkommendes hjemland, og være kvalificeret til at udøve advokatvirksomhed i en anden medlemsstat (dvs. være optaget i det såkaldte EU-register). Vedkommende skal desuden kunne påvise at have udøvet regelmæssig advokatvirksomhed i Finland i mindst samme periode.

Juridiske databaser

Webstedet for det [finske advokatsamfund](#) indeholder flere oplysninger.

Juridiske rådgivere

I Finland kan næsten alle og enhver yde rådgivning og bistand i juridiske sager, også professionelt. Det er dog meget få af disse rådgivere, der ikke har en juridisk embedseksamen.

Praktiserende advokater, som ikke er medlemmer af det finske advokatsamfund, opfylder måske ikke kravene til advokater, eller foretrækker muligvis ikke at overholde fagets forpligtelser. Advokater, som for nylig har taget deres embedseksamen, eller advokater, der lige er begyndt at praktisere eller er blevet forflyttet fra andre juridiske områder, opfylder eksempelvis ikke kravene, ligesom deltidsadvokater heller ikke gør det.

Notarer

I Finland er notarernes arbejde reguleret ved lov. Notarerne arbejder på de lokale justitskontorer og på tinghusene. Man skal have bestået en juridisk embedseksamen (oikeustieteen kandidaatti) for at blive notar.

Trods mange lighedspunkter afviger notarernes opgaver i Finland i nogen grad fra kollegernes opgaver i resten af Europa og USA. I Finland er notarer altid statsansatte tjenestemænd. Deres notarstillinger er imidlertid ikke fuldtidsstillinger. De fleste af dem fungerer samtidig som justitssekretærer på de lokale justitskontorer. Der hersker en betydelig grad af kontraktfrihed i Finland, og derfor skal kontrakter i Finland ikke nødvendigvis attesteres af en notar. Det eneste civile retlige dokument, der skal attesteres af en notar i Finland, er skøder på fast ejendom.

Notarer beskæftiger sig bl.a. med at attestere gyldigheden af underskrifter og dokumenter og bevidne nøjagtigheden af CV'er. De kan også forsyne dokumenter med en såkaldt "apostille" for at bekræfte, at den underskrivende part har den stilling, der er angivet i dokumentet, og har bemyndigelse til at underskrive det.

Andre juridiske erhverv

Tvangsfuldbyrdende myndigheder

Organisation

Tvangsfuldbyrdelser udføres af lokale fogeder, dvs. distriktsfogeder, lokale politimestre og provinsfogeden i Åland. Disse tjenestemænd assisteres af underordnede fogeder, der i praksis står for de fleste individuelle tilfælde af tvangsfuldbyrdelser. Der er også ansat kontorpersonale ved fogedkontorerne. De tvangsfuldbyrdende fogeder er statsansatte tjenestemænd.

Justitsministeriet har ansvaret for den overordnede ledelse af og kontrol med fogedvæsenet, men også lederne af de juridiske kontorer i de forskellige provinser har kontrolopgaver. De behandler f.eks. klager over procedurefejl. Hverken justitsministeriet eller lederne af de juridiske kontorer har imidlertid beføjelser til at annullere eller ændre en individuel fuldbyrdelsesforanstaltning.

I Finland handler tvangsfuldbyrdelser som regel om inddrivelse af finansielle fordringer, og der findes en nær forbindelse mellem tvangsfuldbyrdelse og rettergang. Under retssagen undersøges det, om kreditors krav er gyldigt, og i bekræftende fald pålægges det skyldneren at betale sin gæld. Hvis dommen ikke efterleves frivilligt, vil den blive tvangsfuldbyrdet. Nogle former for gæld, f.eks. skatterestancer og ubetalte forsikringspræmier, kan inddrives uden en dom.

De tvangsfuldbyrdende myndigheder skal beskytte såvel kreditors som debtors interesser. De stræber efter at få skyldneren til at betale sin gæld frivilligt ved at tilsende vedkommende en opkrævning. Hvis skyldneren ikke betaler frivilligt, bliver der gjort udlæg i løn, pension, erhvervsindtægter eller ejendom. Den ejendom, hvori der gøres udlæg, kan sælges på tvangsauktion.

Sidste opdatering: 05/11/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - Sverige

Dette afsnit giver et overblik over de juridiske erhverv i Sverige.

[Anklagere](#)

[Dommere](#)

[Advokater](#)

[Notarer](#)

[Andre juridiske erhverv](#)

Juridiske erhverv – indledning

Anklagere

Organisation

Den offentlige anklagers kontor omfatter [den svenske anklagemyndighed](#) og [den svenske myndighed for økonomisk kriminalitet](#). Begge myndigheder henhører direkte under regeringen (justitsministeriet). Anklagemyndigheden ledes af rigsadvokaten, og myndigheden for økonomisk kriminalitet ledes af en generaldirektør. **Rigsadvokaten** er den øverste anklager og er ansvarlig for og leder af anklagemyndigheden.

Rigsadvokaten har ansvar for den retlige udvikling, aktiviteterne i [højesteret](#) og administrative opgaver. **Statsadvokaten** (*överåklagare*) er under rigsadvokaten ansvarlig for anklagemyndigheden inden for bestemte områder. De offentlige anklagere udnævnes af rigsadvokaten og organiseres i distrikter og anklageafdelinger, hvor **distriktsanklagere** (*kammaråklagare*) arbejder. Nogle distriktsanklagere er specialiseret inden for bestemte områder. Der findes

32 offentlige anklageafdelinger. Desuden findes der tre internationale og fire nationale anklageafdelinger, som behandler bestemte sager. Chefen for en anklageafdeling kaldes **chefanklager**.

Alle anklagere i anklagemyndigheden er selvstændige i deres beslutningsproces, dvs. at en overordnet anklager ikke kan bestemme, hvordan en underordnet anklager skal træffe sine afgørelser i en sag, som vedkommende har ansvaret for. For at blive anklager skal man være svensk statsborger. For at opnå ansættelse som anklager skal man endvidere have en svensk juridisk kandidateksamen samt have udført *notariatjænstgøring*, dvs. have arbejdet to år som notar ved en byret (*tingsrätt*) eller regionsret (*länsref*). En svensk juridisk kandidateksamen sidestilles under visse betingelser med en juridisk uddannelse i et andet nordisk land. Anklageren arbejder først som **anklageraspirant** i ni måneder under tilsyn af en vejleder. Derefter gennemgår anklageren en grunduddannelse på to år samtidig med sit daglige anklagerarbejde, inden han/hun udnævnes til distriktsanklager (*kammaråklagare*).

I Stockholm, Göteborg og Malmö er der **særlige udviklingscentre**, som ledes af en statsadvokat (*överåklagare*). Udviklingscentrenes vigtigste funktion er udvikling af metodisk og retlig viden inden for forskellige strafferetlige områder og forvaltning af viden inden for deres ansvarsområder. Retlig opfølgning og tilsyn hører ligeledes til centrenes opgaver. Udviklingscentrene behandler f.eks. alle klager over anklagemyndighedens afgørelser.

Rolle og opgaver

Anklagemyndigheden har **tre hovedopgaver**:

at efterforske forbrydelser

at beslutte, hvorvidt der skal rejses en straffesag

at møde for retten.

Anklageren leder forundersøgelsen, når en person med rimelig grund mistænkes for en forbrydelse, som ikke er af enkelt beskaffenhed. Anklageren kan også i andre tilfælde lede en forundersøgelse, hvis der er en særlig årsag til det. Anklageren har pligt til at lede og udføre forundersøgelsen på bedste vis. I sager om mindre alvorlige forbrydelser står politiet for forundersøgelsen fra start til slut.

I de sager hvor anklageren står for forundersøgelsen, skal politiet bistå anklagemyndigheden i forbindelse med efterforskningen. Anklageren følger efterforskningen løbende og tager stilling til, hvilke undersøgelser og beslutninger der er behov for. Når forundersøgelsen er færdig, tager anklageren stilling til, om der skal rejses tiltale eller ej. Dette gælder også for de forundersøgelser, som politiet har ansvaret for.

En anden vigtig del af anklagerens arbejde er at forberede sager og møde for retten. Anklagerens beslutning om at rejse tiltale og dennes beskrivelse af forbrydelsen danner ramme for straffesagen og betyder, at sagen går i gang. De fleste anklagere bruger en eller to dage i retten om ugen.

Rigsadvokaten er den eneste offentlige anklager, som er berettiget til at indlede og føre en sag ved højesteret. Han eller hun er dog berettiget til at udnævne en viceanklager ved rigsadvokatens kontor eller udpege en offentlig anklager til at repræsentere rigsadvokaten ved højesteret.

Juridiske databaser

Yderligere oplysninger om anklagere kan findes på [anklagemyndighedens websted](#), som er offentligt tilgængeligt.

Dommere

Organisation

Faste dommere udnævnes af regeringen efter indstilling fra et uafhængigt statsligt nævn (*Domarnämnden*). I princippet kan en fast dommer kun afskediges under de omstændigheder, der er fastsat i den svenske grundlov (*regeringsformen*).

For at blive dommer skal man være svensk statsborger. For at kunne udøve dommervirksomhed skal man endvidere have bestået en svensk juridisk kandidateksamen. En svensk juridisk kandidateksamen sidestilles under visse betingelser med en juridisk uddannelse i et andet nordisk land. De fleste faste dommere ansættes som *rådmand* i byretter eller forvaltningsretter eller som *hovrättsråd* eller *kammarrättsråd*. Lederen af en landsret eller en kammerret kaldes *præsident* (*president*), og lederen af en byret eller en forvaltningsret kaldes en *lagman*. Dommerne ved højesteret og den højeste forvaltningsret kaldes *justitieråd*.

Mange af dem, der udnævnes til faste dommere, har fulgt en bestemt karrierevej, hvor de efter deres kandidateksamen har arbejdet to år som **fuldmægtig**

ved en byret (329 Kb) eller fuldmægtig ved en forvaltningsret (281 Kb) , og derefter har søgt om at blive fuldmægtig ved en landsret eller en kammerret (*hovrätts- eller kammarrättsfiskal*). Efter mindst et års tjeneste i en af disse domstole, vender **fuldmægtigen** tilbage for at gøre tjeneste ved en byret eller en forvaltningsret i mindst to år. Derefter følger mindst ét års tjeneste ved en landsret eller kammerret, hvor aspiranten gør tjeneste som retsassessor (*hovrättsassessor* eller *kammarrättsassessor*). Efter gennemført og godkendt dommeruddannelse udnævnes vedkommende til assessor.

Dommerfuldmægtige og assessorer er eksempler på **ikke-faste dommere**. Derudover er flere **konciperende jurister** (280 Kb) og **referenter** (281 Kb) beskæftiget ved domstolene.

Alle byretter, landsretter, forvaltningsretter og kammerretter har en række **lægdommere** (*nämndemän*) tilknyttet. Lægdommerne udnævnes for en periode på fire år af:

kommunfullmäktige i de kommuner, der hører under en byrets stedlige kompetence

landstingsfullmäktige i de regioner, der hører under en forvaltningsrets, kammerrets eller landsrets stedlige kompetence.

Ved afstemninger i forbindelse med rettens rådslagninger har hver lægdommer en stemme.

Juridiske databaser

Yderligere oplysninger om dommere og lægdommere findes på [de svenske domstoles websted](#) og navnlig webstedet for [det svenske dommerforbund](#).

De juridiske erhvervs organisation: jurister

Advokater

Efter svensk lovgivning er det kun medlemmer af [Sveriges advokatsamfund](#), som må bære titlen "**advokat**". **For at blive medlem skal man bl.a.:**

have bopæl i Sverige eller et andet land i Den Europæiske Union, Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller Schweiz

have bestået de samme eksamener som dem, der kræves for at blive dommer – dvs. i Sverige en juridisk kandidateksamen

have mindst tre års erfaring med kvalificeret juridisk arbejde og udøve dette arbejde på ansøgningstidspunktet

have bestået advokatsamfundets advokateksamen

anses for at være redelig og for i øvrigt at være egnet til at udøve advokatvirksomhed.

Der gælder særlige regler for ansøgere fra andre EU- eller EØS-lande og fra Schweiz, som opfylder uddannelseskravene for at blive advokat i deres eget land.

Beslutninger vedrørende ansøgninger om medlemskab træffes af advokatsamfundets bestyrelse.

Sveriges advokatsamfund blev grundlagt på privat initiativ i 1887 og fik officiel status, da den nuværende retsplejelov trådte i kraft i 1948. Advokatsamfundet har over 4 700 medlemmer.

Advokatsamfundet er underlagt bestemmelserne i **retsplejeloven** og sine egne vedtægter, som fastsættes af regeringen. Advokatsamfundet er en privatretlig sammenslutning og har følgende formål:

at bevare høje etiske og professionelle standarder inden for erhvervet

at følge udviklingen på retsområdet og bestræbe sig på at sikre, at advokatsamfundets erfaring udnyttes

at varetage medlemmernes almindelige erhvervsmæssige interesser og fremme samarbejde og konsensus blandt medlemmerne.

Advokatsamfundet udfører desuden visse offentligretlige funktioner. Det har forvaltningsopgaver i medfør af retsplejeloven og fungerer dermed som offentlig myndighed, navnlig i disciplinærsager.

Den lovgivning, som advokatsamfundet er underlagt, har til formål at sikre en høj kvalitet i den bistand og rådgivning, som ydes til dem, der søger juridisk rådgivning. Det fremgår af retsplejeloven, at praktiserende advokater har pligt til at overholde fagetik og er underlagt advokatsamfundets og justitsministerens tilsyn. Advokater er underlagt advokatsamfundets disciplinærråd. Hvis disciplinærrådet finder, at en advokat har tilsidesat god advokatskik, kan det beslutte at pålægge advokaten en disciplinær straf.

Juridiske databaser

Yderligere oplysninger findes på webstedet for [Sveriges advokatsamfund](#).

Juridiske repræsentanter/rådgivere

Der er ikke noget krav om, at en **juridisk repræsentant** skal være advokat, men retten skal finde repræsentanten egnet. I princippet er det imidlertid kun advokater, der kan beskikkes som offentlige forsvarere.

Notarer

Organisation

Ud over **notarius publicus** (se nedenfor) findes der ingen særlige notarer af denne slags i Sverige.

Notarius publicus er en person, som udpeges af [regionsforvaltningsrådet](#). For at blive notarius publicus skal man være jurist, have kendskab til det svenske sprog og i øvrigt være fundet egnet.

Rolle og opgaver

Juridiske databaser

Der er intet register og/eller websted for dette erhverv, som er tilgængeligt for offentligheden.

Yderligere oplysninger om notarius publicus kan imidlertid fås på visse regionsforvaltningsråds websteder. Notarius publicus' funktion er at hjælpe offentligheden med forskellige forhold, herunder at:

bekræfte underskrifter, kopier, oversættelser og andre oplysninger vedrørende indholdet af dokumenter

møde i retten som vidne i visse sager

føre tilsyn med lodtrækninger

udarbejde erklæringer om observationer efter kontroller eller undersøgelser

modtage erklæringer om omstændigheder af retlig eller økonomisk karakter og afgive erklæringer til tredjeparter

bekræfte, at en myndighed eller person er kompetent til at udføre forskellige opgaver

udfærdige attester i henhold til Haagkonventionen af 5. oktober 1961 om afskaffelse af kravet om legalisering af udenlandske offentlige dokumenter (*apostille*).

Juridiske databaser

Der er intet register og/eller websted for dette erhverv, som er tilgængeligt for offentligheden.

Yderligere oplysninger om notarius publicus kan imidlertid fås på visse regionsforvaltningsråds websteder.

Andre juridiske erhverv

[Fogedretten](#) (*Kronofogdemyndigheten*) er ansvarlig for inddrivelse af gæld og tvangsfuldbyrdelse af andre forpligtelser. En **foged** (*kronofogde*) er ansat af denne myndighed og er eksempelvis ansvarlig for at sikre, at inddrivelsen sker på lovlig vis. I Sverige findes der en uddannelse til foged. Det er en betingelse for at blive optaget på uddannelsen, at man har bestået juridisk kandidateksamen eller en tilsvarende eksamen, og at man er *notariemeriterad*. Sidstnævnte krav kan også anses for opfyldt, hvis man har gennemgået et lignende praktikforløb, eller der kan gives dispensation fra dette krav.

Sidste opdatering: 09/11/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Juridiske erhverv - England og Wales

Denne side indeholder oplysninger om nogle af de vigtigste juridiske erhverv i England og Wales. Her kan du få oplysninger om dommere, offentlige anklagere og forskellige former for advokater.

Retsvæsenet

I retssystemet i England og Wales gennemføres sagsbehandlingen i domstole og nævnt af dommere med forskellig retlig status, både fuldtids- og deltidsstillinger. Oplysninger om retsvæsenet i England og Wales kan fås på webstedet [Judiciary of England and Wales](#).

Fuldtidsbeskæftigede dommere

Lord Chief Justice – Lord Chief Justice er leder af dommerstanden og præsident for domstolene i England og Wales Sidstnævnte funktion startede den 3. april 2006, da Lord Chancellors retlige funktioner blev overdraget til Lord Chief Justice som led i forfatningsreformloven fra 2005. Lord Chief Justice er også leder på det strafferetlige område.

Afdelingsledere – de andre områder ledes af fire højtstående dommere. Master of the Roles (civilsager), præsidenten for Queen's Bench Division (landsretten for civilretlige sager), præsidenten for Family Division (familieret) og the Chancellor of the High Court (handel og økonomi). Yderligere oplysninger kan fås på webstedet for [Judiciary of England and Wales](#).

Lords Justices of Appeal sidder i appeldomstolen, Court of Appeal, som behandler både strafferetlige og civilretlige sager.

High Court Judges sidder i High Court (landsretten), hvor de mest komplekse civilretlige sager afgøres. De kan også behandle de alvorligste og mest ømtålelige straffesager i Crown Court (landsretten for strafferetlige sager) (f.eks. mord).

Circuit Judges behandler normalt straffe-, civil- og familieretlige sager.

District Judges behandler civilretlige sager. De fleste af disse dommeres sager behandles for lukkede døre (dvs. ikke i åbne retssager). De har også beføjelser til at behandle alle sager i County Court (byret), hvis sanktionen ligger under en fastsat økonomisk grænse (som løbende revideres). Sager, der overstiger denne grænse, behandles af en Circuit Judge. District Judges behandler over 80 % af alle bestridte civilprocessager i England og Wales.

District Judges (Magistrates' Courts) sidder i Magistrates' Courts (byret for strafferetlige sager) og behandler samme type sager som lægdommere (se nedenfor), men de bistår navnlig med at behandle længere og mere komplekse sager.

High Court Masters og Registrars er procederedommere, som behandler de fleste civile retlige sager, der indbringes for High Court's Chancery- og Queen's Bench-afdelinger (hvh. kanslerretten og landsretten for civile retlige sager).

Deltidsbeskæftigede dommere

Deltidsdommere udnævnes som regel for mindst fem år ad gangen under hensyntagen til den øverste aldersgrænse. De vigtigste fem typer deltidsdommere er:

Deputy High Court Judges, som sidder i en eller flere afdelinger under High Court.

Recorders, der har samme kompetencer som Circuit Judges, men generelt behandler mindre komplekse eller alvorlige sager.

Deputy District Judges, som sidder i County Courts og i lokale justitskontorer under High Court. De behandler de mindst komplekse af de sager, der hører under disse dommers kompetence.

Deputy District Judges (Magistrates' Courts) varetager samme type opgaver som deres fuldtidsansatte kolleger.

Deputy High Court Masters og Registrars varetager samme type opgaver som deres fuldtidsansatte kolleger i High Court.

Nævnsdommere

Nævn behandler næsten 800 000 sager om året, der drejer sig om vidt forskellige emner såsom tvister vedrørende skatter/afgifter, pensioner og indvandring. Nævn er ofte et panel, hvor der sidder en juridisk kvalificeret formand eller dommer, som får støtte fra lægpanelmedlemmer med forskellige ekspertområder. Der er ingen nævninge, og en dommer i et nævn har ikke beføjelser til at fængsle den part, der ikke får medhold. Deres vigtigste funktion er at forsøge at finde en mindelig løsning på problemer og undertiden træffe beslutning om eventuel erstatning til den part, der får medhold.

Magistrates (lægdommere)

Lægdommere, også kendt som justices of the peace (fredsdommere), behandler 95 % af alle straffesager i England og Wales. Der findes over 30 000 lægdommere, som udfører deres arbejde i lokalområder og normalt sidder 26 halve dage om året. De behøver ikke have en juridisk uddannelse og er ulønnede.

De sidder normalt i et "dommerkollegium", der består af tre dommere, hvoraf den ene er uddannet i at fungere som formand og hjælper med at føre kollegiet gennem sagen og taler på dets vegne. Et dommerkollegium bistår altid af en juridisk uddannet sekretær, der rådgiver om lovgivning og retspleje.

De behandler relativt mindre alvorlige sager, som f.eks. tyveri, hærværk, gadeuorden og trafikforseelser samt en række emner vedrørende familier og børn eller ansøgninger om licenser.

Anklagere

Organisation

 Crown Prosecution Service (CPS) er en uafhængig myndighed med ansvar for at gennemgå og i påkommende tilfælde føre strafferetlige sager i England og Wales, når politiet har afsluttet sin efterforskning. Den ledes af kammeradvokaten, Attorney General, som er ansvarlig over for Parlamentet. England og Wales er inddelt i 42 efterforskningsområder, der hver ledes af en Chief Crown Prosecutor. Desuden findes der fire nationale specialafdelinger: organiseret kriminalitet, specialkriminalitet, terrorismebekæmpelse og bedrageri. Ansatte i det engelske og waliske politi kan kontakte telefontjenesten CPS Direct og her få vejledning og hjælp til beslutninger uden for åbningstid.

CPS ledes af rigsadvokaten, Director of Public Prosecutions (DPP), som træffer beslutninger i de sværeste og mest følsomme sager samt rådgiver politiet om straffesager. DPP har det overordnede ansvar for de anklager og retssager, der iværksættes af CPS, og er ansvarlig over for statsadvokaten.

CPS beskæftiger anklagere og viceanklagere (associate prosecutors) samt sagsbehandlere og administratorer. Offentlige anklagere er erfarne advokater eller sagførere med ansvar for at føre straffesager på statens vegne. Viceanklagere gennemgår og fremlægger bestemte sager i magistrates' courts.

Rolle og ansvarsopgaver

CPS har til opgave at:

rådgive politiet og gennemgå bevismateriale i sager med henblik på eventuel retsforfølgning

fastlægge sigtelsen (i alle sager bortset fra de mindste), når det er besluttet at rejse sigtelse

forbedrede sager og fremlægge dem i retten.

Offentlige anklagere klassificeres som embedsmænd og ansættes efter en almindelig optagelsesprøve. For at blive taget i betragtning skal en ansøger være:

rådgivende advokat (solicitor) i England og Wales med en fuldgyldig bestalling

procederende advokat (barrister) med beskikkelse i England, som har gennemført en periode som fuldmægtig

statsborger i Det Europæiske Økonomiske Område eller Commonwealth. Advokater, der er uddannet uden for England og Wales, skal gennemføre og bestå en overførselstest, inden de kan blive ansat.

Opbygning af det juridiske erhverv: Advokater

Procederende advokater (barristers)

 Bar Council (advokatrådet) er det styrende organ for alle procederende advokater i England og Wales. Det blev oprettet for at repræsentere erhvervens interesser, udvikle og gennemføre politiske nøgleinitiativer og opretholde advokatsamfundets standard, ære og uafhængighed. I overensstemmelse med lov om juridiske ydelser af 2007 har det uddelegeret reguleringen af erhvervet til det uafhængige Bar Standards Board (standardiseringsnævnet under Bar Council). Procederende advokater er individuelle juridiske rådgivere og procesadvokater. Generelt arbejder de for sig selv i grupper på kontorer, de såkaldte "chambers", hvor de omtales som "tenants" (lejere). Procederende advokater er primært uddannet inden for procedure, altså med andre ord uddannet til at repræsentere deres klienter ved de højere domstole. Procederende advokater bruger en stor del af deres tid på at rådgive klienter og efterforske sager samt undersøge emner inden for deres ekspertiseområde. Ca. 10 % af de praktiserende procederende advokater er Queen's Counsel (procederende senioradvokater), der arbejder med de vigtigste og mest komplicerede sager.

Rådgivende advokater (solicitors)

Rådgivende advokaters opgave er at give deres klienter (medlemmer af offentligheden, virksomheder, frivillige organisationer, velgørenhedsinstitutioner osv.) juridisk rådgivning og repræsentere dem, bl.a. i retten. Deres arbejde er meget varieret. De fleste rådgivende advokater arbejder i privat praksis, som kan være et partnerskab mellem rådgivende advokater, der tilbyder tjenesteydelser til klienter. De kan være generalister, dvs. at de dækker mange juridiske områder, eller være specialister på et specielt område. Andre er ansat som rådgivende advokater ved staten eller de lokale myndigheder, ved Crown Prosecution Service, Magistrates' Courts, i en kommerciel eller industriel organisation eller andre organer. Rådgivende advokater kan frit vælge, hvilket område de helst vil arbejde inden for.

Generelt yder rådgivende advokater juridisk bistand til klienter. Hvis deres klienter efterfølgende har brug for at blive repræsenteret ved de højere domstole i England og Wales, vil den denne advokat rådgive den procederende advokat om, hvordan sagen skal føres ved retten. En procederende advokat er imidlertid ikke altid nødvendig, fordi tilpas kvalificerede almentpraktiserende advokater også har møderet (dvs. at de kan repræsentere klienter) ved de højere domstole.

[Law Society](#) (advokatsamfundet) repræsenterer rådgivende advokater i England og Wales. Dets forpligtelser omfatter bl.a. forhandling med og lobbyistvirksomhed over for erhvervets regulatorer, staten og andre, der tilbyder uddannelse og rådgivning. Law Society's opgave er at hjælpe, beskytte og fremme rådgivende advokater i England og Wales.

[Solicitors Regulation Authority](#) (SRA) (den regulerende myndighed for rådgivende advokater) behandler alle regulatoriske og disciplinære områder og sætter, overvåger og gennemtvinger standarder for rådgivende advokater i England og Wales. Myndigheden hed tidligere Law Society Regulation Board, og den arbejder udelukkende i offentlighedens interesse.

[Office for Legal Complaints](#) (advokatnævnet) er for medlemmer af offentligheden, der ønsker at klage over en rådgivende advokat. Dette uafhængige og upartiske organ, der tidligere var kendt under navnet Legal Complaints Service, arbejder på at løse alle problemer hurtigt og effektivt.

Notarer

Notarer udgør den tredje og ældste del af det juridiske erhverv i England og Wales. Notarer gives tilladelse til at praktisere og tildeles deres bestalling (beskikkelse) af [The Faculty Office](#) (fakultetskontoret), hvilket blev gjort første gang af Ærkebiskoppen af Canterbury i 1279. Notarer er underlagt reglerne under Court of Faculties (fakultetsdomstolen). Notarer slår bro mellem civile retlige sager og sædvaneret.

Alle notarer har en juridisk uddannelse og, selv om de fleste af dem har en uddannelse som rådgivende advokat, skal en notar bestå uafhængige og separate eksamener for at blive notar. Notarer skal alle følge det samme indledende kursus for at opnå de nødvendige kvalifikationer. De skal have en [uddannelse inden for notarvirksomhed ved University College of London](#). Efter endt uddannelse kan en notar udøve sit virke alle steder i England og Wales, hvor de alle har de samme beføjelser. Ud over at udarbejde og udstede notardokumenter og instrumenter kan notarer også rådgive om udarbejdelsen af testamenter, arveanliggender og ejendomsforvaltning samt forestå ejendomsoverdragelse.

Hvervet som notar har været internationalt anerkendt i århundreder og har betydet, at virksomheder og borgere har kunnet cirkulere i samfundet med gyldige juridiske dokumenter. På denne måde letter notarerne samhandelen og almindelige borgeres liv og gør det muligt for dem frit at leve deres liv og gøre forretninger til en rimelig pris og uden unødvendige forsinkelser.

En notar har et officielt segl, og notardokumenter har beviskraft i England og Wales. Notardokumenter udarbejdes i både privat og offentlig form.

Sidstnævnte kendes også som "bekræftede dokumenter". Notardokumenter, der underskrives og forsejles af en notar, anerkendes som bevis fra en ansvarlig juridisk embedsmand i alle lande verden over.

Notarer er underlagt samme regler som rådgivende advokater og er forpligtet til at forny deres beskikkelse en gang om året samt tegne en erhvervs- og kautionsforsikring. Fornyelse er underlagt overholdelse af reglerne. Udnævnelse til notar er en personlig udnævnelse, der gælder den enkelte notar. [The Notaries Society](#) (notarsamfundet) er en organisation, der repræsenterer ca. 800 notarer. [The Scriveners Company](#) repræsenterer omkring 30 notarer, der navnlig praktiserer i Londons centrum, og som udpeges af [The Scriveners Company](#), et gammelt lav.

Patent- og varemærkeadvokater

Patent- og varemærkeadvokater er specialiserede rådgivere på området intellektuel ejendomsret (IP). De yder juridisk rådgivning til klienter på dette område, navnlig med hensyn til patenter, varemærker, design og ophavsret. De repræsenterer desuden også deres klienter i de specialiserede IP-domstole (visse tilegner sig yderligere rettigheder efter at have opnået ekstra kvalifikationer inden for søgsmål). De fleste patent- og varemærkeadvokater arbejder i privat partnerskab. Mange arbejder i specialiserede kontorer, men visse arbejder også sammen i partnerskab med rådgivende advokater (solicitor). Derudover arbejder en stor del af erhvervet i industrien. I lighed med de rådgivende advokater (solicitor) kan patent- og varemærkeadvokater repræsentere deres klienter i retten i forbindelse med sager vedrørende intellektuel ejendomsret, hvilket omfatter instruktion af en advokat (barrister) i at føre sagen. [The Chartered Institute of Patent Attorneys](#) (CIPA) repræsenterer patentadvokater i hele Det Forenede Kongerige. Dets rolle er bl.a. at samarbejde med regeringen om IP-lovgivning, levere uddannelse og erhvervsuddannelse til patentadvokater og praktikanter samt samarbejde med erhvervets myndigheder. CIPA stræber efter at fremme IP-lovgivning og IP-erhverv. [The Institute of Trade Mark Attorneys](#) (ITMA) repræsenterer varemærkeadvokaterne og erhvervet i hele Det Forenede Kongerige. Dets opgaver omfatter forhandlinger med og lobbyvirksomhed over for regeringen, dens uafhængige reguleringsorgan (IPReg) og andre relevante organisationer. Det leverer relevant uddannelse og erhvervsuddannelse samt yder rådgivning til varemærkeadvokaterhvervet, og det er ansvarligt for fremme af erhvervet og IP. [The Intellectual Property Regulation Board](#) (IPReg) beskæftiger sig med alle regulerings- og disciplinærsager samt fastlægger, overvåger og håndhæver standarder for patent- og varemærkeadvokater i hele Det Forenede Kongerige. Det handler i offentlighedens interesse og opretholder lovpligtige registre over patent- og varemærkeadvokater, både personer og selskaber.

Andre juridiske erhverv

Bortset fra dem, der arbejder i Magistrates' Courts, er de fuldmægtige og andre medarbejdere, der arbejder i de fleste domstole i England og Wales, ikke forpligtet til at have en juridisk uddannelse. De er embedsmænd, der håndterer administrative opgaver og assisterer dommerne. De må ikke yde juridisk rådgivning. Som embedsmænd er alle domstolsmedarbejdere ansat af [Her Majesty's Courts and Tribunals Service](#) (domstolsstyrelsen).

Yderligere oplysninger om kategorier af domstolsmedarbejdere findes [her](#) (456 Kb) [en](#).

En fuldmægtig har en anden rolle i Magistrates' Courts. Lægdommere har ingen juridisk uddannelse og er afhængige af rådgivning fra juridisk uddannede fuldmægtige, hvoraf der findes to typer: **justitssekretærer** og **juridiske rådgivere** (eller **retssekretærer**).

Justitssekretærer er de primære juridiske rådgivere for lægdommere. De er advokater (enten procederende eller rådgivende) med mindst fem års relevant erfaring. De rådgiver lægdommere inden for lovgivning og procedurer både i og uden for retten. De er også ansvarlige for ledelse og uddannelse af juridiske rådgivere, kvaliteten af de juridiske tjenesteydelser, der tilbydes, og tilvejebringelsen af konsekvent juridisk rådgivning i forbindelse med hele deres administrative område.

Juridiske rådgivere sidder i retten og rådgiver lægdommere om lovgivning, retspraksis og -procedure. De er også juridisk uddannede (normalt som procederende eller rådgivende advokater).

High Court-beslutninger håndhæves nu af **retshåndhævende medarbejdere**, der er udpeget og ansat i distrikter af Lord Chancellor (justitsministeren) eller dennes repræsentant. De er ansvarlige for at håndhæve rettens beslutninger i forbindelse med inddrivelse af gæld i forbindelse med en High Court-afgørelse eller med en County Court-afgørelse, der er blevet henvist til High Court. De kan konfiskere og sælge ejendele for at dække en gæld. De iværksætter og overvåger derudover overtagelse af ejendomme og tilbagelevering af ejendele.

Fogeder er embedsmænd ansat af Her Majesty's Courts and Tribunals Service til at fuldbyrde domme og/eller kendelser, som er afsagt af og registreret i county courts. De er embedsmænd, der håndhæver udlægskendelser, overtager ejendomme med udsættelseskendelser og inddrager ejendele i overensstemmelse med kendelser om tilbagelevering af ejendele. Bestemmelserne for fogeder, der håndhæver kendelser, er angivet i afsnit 85-111 i lov om County Courts af 1984. Procedurene for håndhævelsen er fastlagt i den civile retspleje. Derudover udfører fogeder andre pligter, herunder personlig overlevering af dokumenter eller afsoningskendelser. Reglerne om afsoning er fastlagt i afsnit 118-122 i lov om County Courts.

Kontorfogeder er privatansatte fogeder, der er autoriseret i henhold til regler om udlæg for husleje og af en Circuit Judge (dommer i County Court). Udlæg for husleje refererer til konfiskering af en lejers ejendele af en husejer for at sikre betaling af huslejerestancer uden domstolens indblanding. I henhold til en række andre love har kontorfogeder ligeledes beføjelser til at inddrive anden gæld, f.eks. kommuneskat og afgifter i forhold til erhvervslejemål.

Relevante links

 [Crown Prosecution Service](#),
 [Faculty Office](#),
 [Notaries Society](#),
 [Judiciary of England and Wales](#),
 [The Law Society](#),
 [Solicitors Regulation Authority](#),
 [Office for Legal Complaints](#),
 [Legal Services Commission](#),
 [Chartered Institute of Patent Attorneys](#),
 [Institute of Trade Mark Attorneys](#),
 [Intellectual Property Regulation Board](#),
 [Her Majesty's Courts and Tribunals Service](#).

Sidste opdatering: 30/06/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Juridiske erhverv - Nordirland

Denne side giver et overblik over de juridiske erhverv i Det Forenede Kongeriges nordirske retskreds.

Juridiske erhverv – indledning

De juridiske erhverv i Nordirland omfatter:

domstolene

anklagere

procederende advokater

rådgivende advokater.

Opbygning af det juridiske erhverv: Dommere

Den nordirske retskreds har følgende dommerstillinger:

Lord Chief Justice – dommerstandens overhoved

Lord Justices of Appeal – dommere ved Court of Appeal

High Court Judges – dommere ved High Court

Masters of the Supreme Court – dommere ved Supreme Court

County Court Judges – dommere ved County Court

District Judges (County Court) – distriktsdommere ved County Court

District Judges (Magistrates' Court) – distriktsdommere ved Magistrates' Court.

lægdommere

ligsynsmænd.

Opbygning af det juridiske erhverv: anklagere

Organisation

Public Prosecution Service for Northern Ireland (PPS) er den øverste anklagemyndighed i Nordirland. Ud over at tage beslutninger om retsforfølgning i sager, der er efterforsket af politiet i Nordirland, behandler den sager efterforsket af andre myndigheder såsom HM Revenue and Customs (det britiske skatte- og toldvæsen).

PSS ledes af rigsadvokaten for Nordirland, Director of Public Prosecutions. Der findes desuden en vicerigsadvokat, Deputy Director of Public Prosecutions. Vicerigsadvokaten har de samme beføjelser som rigsadvokaten, men udøver dem under dennes ledelse og kontrol. Begge stillinger besættes ved offentlig udnævnelse, som foretages af statsadvokaten for Nordirland, Attorney General.

PPS betegnes som et ikkeministerielt statsligt organ. I henhold til Justice (Northern Ireland) Act 2002 udøves rigsadvokatens funktioner uafhængigt af andre personer. Loven fra 2002 giver rigsadvokaten og statsadvokaten mulighed for til enhver tid at rådføre sig med hinanden om alle de spørgsmål, for hvilke anklagemyndigheden er ansvarlig over for Nordirlands nationalforsamling. På nuværende tidspunkt er en række spørgsmål vedrørende retsforfølgning forbeholdt parlamentet i Westminster. Opgaverne i forbindelse med disse spørgsmål udføres af statsadvokaten for Nordirland.

Rolle og ansvarsopgaver

PSS's primære rolle er at afgøre, hvorvidt der skal rejses tiltale mod personer, som er skyldige i strafbare handlinger, og hvad der skal rejses tiltale for.

PSS har også ansvaret for at føre sagen i retten. Anklageren forelægger beviser for retten på statens vegne. Anklagerne indkalder og forhører anklagemyndighedens vidner og krydsforhører forsvarets vidner. Efter sagens afgørelse udarbejder de et sammendrag af bevisførelsen til retten på statens vegne.

Opbygning af det juridiske erhverv: Advokater

Procederende advokater (barristers)

I Nordirland er procederende advokater (barristers eller advocates) enten Senior Counsel (også kaldet Queen's Counsel) eller Junior Counsel, alt efter erfaring. The Bar er en sammenslutning af specialiserede procederende advokater med erfaring i søgsmål, som offentligheden kan søge hjælp hos gennem rådgivende advokater (solicitors) og i særlige tilfælde ved direkte professionel adgang.

 [Bar of Northern Ireland](#) er en sammenslutning af selvstændige procederende advokater, der hører til i Bar Library i Belfast. Pr. 1. september 2012 var der næsten 600 privatpraktiserende procederende advokater.

Rådgivende advokater (solicitors)

I Nordirland er [Law Society](#) den myndighed, som regulerer advokaternes uddannelse, regnskabsførelse og disciplinærforhold samt reglerne for god advokatskik. Den har til opgave at opretholde uafhængigheden, de etiske normer, den faglige kompetence og kvaliteten af de tjenester, som standen tilbyder offentligheden. Advokaterne kan specialisere sig inden for et bestemt område eller tilbyde generel rådgivning.

Notarer

I Nordirland er alle rådgivende advokater Commissioners for Oaths. Det betyder, at de kan bevidne rigtigheden af officielle dokumenter (undtagen dem, de selv eller deres modpart har udarbejdet i en sag).

Derudover er nogle af disse advokater notarer, hvilket betyder, at de kan bevidne rigtigheden af dokumenter til anvendelse i udlandet. Nærmere oplysninger findes på webstedet for [Law Society Northern Ireland](#).

Patent- og varemærkeadvokater

Patent- og varemærkeadvokater er specialiserede rådgivere på området for intellektuel ejendomsret (IP). De yder juridisk rådgivning til klienter på dette område, navnlig med hensyn til patenter, varemærker, design og ophavsret. De repræsenterer desuden også deres klienter i de specialiserede IP-domstole (visse tilegner sig yderligere rettigheder efter at have opnået ekstra kvalifikationer inden for søgsmål).

De fleste patent- og varemærkeadvokater arbejder i privat partnerskab. Mange arbejder i specialiserede kontorer, men visse arbejder også sammen i partnerskab med rådgivende advokater (solicitor). Derudover arbejder en stor del af erhvervet i industrien.

I lighed med de rådgivende advokater (solicitor) kan patent- og varemærkeadvokater repræsentere deres klienter i retten i forbindelse med sager vedrørende intellektuel ejendomsret, hvilket omfatter instruktion af en procederende advokat (barrister) i at føre sagen.

[Chartered Institute of Patent Attorneys](#) (CIPA) repræsenterer patentadvokater i hele Det Forenede Kongerige. Dets rolle er bl.a. at samarbejde med regeringen om IP-lovgivning, levere uddannelse og erhvervsuddannelse til patentadvokater og praktikanter samt samarbejde med erhvervets myndigheder. CIPA stræber efter at fremme IP-lovgivning og IP-erhverv.

[Institute of Trade Mark Attorneys](#) (ITMA) repræsenterer varemærkeadvokaterne og erhvervet i hele Det Forenede Kongerige. Dets opgaver omfatter forhandlinger med og lobbyvirksomhed over for regeringen, dens uafhængige reguleringsorgan (IPReg) og andre relevante organisationer. Det tilbyder relevant uddannelse og kurser samt yder rådgivning til varemærkeadvokater, og det er ansvarligt for at fremme erhvervet og IP.

[Intellectual Property Regulation Board](#) (IPReg) beskæftiger sig med alle regulerings- og disciplinærsager samt fastlægger, overvåger og håndhæver standarder for patent- og varemærkeadvokater i hele Det Forenede Kongerige. Det handler i offentlighedens interesse og opretholder lovpligtige registre over patent- og varemærkeadvokater, både personer og selskaber.

Andre juridiske erhverv

Justitssekretærer

Justitssekretærer og andre ansatte ved Nordirlands domstole er embedsmænd uden juridisk uddannelse, som står for administrationen.

Justitssekretærer sørger for, at dommerne har de papirer, de skal bruge for at behandle de verserende sager. De registrerer dommerens afgørelse i en sag og yder enhver anden administrativ støtte, som dommerne måtte få brug for. Domstolspersonalet kan oplyse om rettens procedurer, men kan ikke yde juridisk rådgivning eller anbefale, hvad sagens parter bør foretage sig. Alle medarbejdere ved en domstol er ansat som embedsmænd af [Northern Ireland Courts and Tribunals Service](#), som er et organ under justitsministeriet i Nordirland.

Retshåndhævende medarbejdere

Enforcement officers er retshåndhævende embedsmænd ansat af Northern Ireland Court and Tribunals Service. De tager sig af fuldbyrdelsen af civilretlige afgørelser gennem Enforcement of Judgments Office. Dette kontor varetager fuldbyrdelsen af civilretlige afgørelser fra Magistrates' Court og County Court (herunder Small Claims Court) samt fra High Court. Bestemmelserne om fuldbyrdelse er fastlagt i Judgments Enforcement (Northern Ireland) Order 1981 og Judgment Enforcement Rules (Northern Ireland) 1981, som ændret.

Relevante links

[Public Prosecution Service](#)

[Bar of Northern Ireland](#)

[Law Society](#)

[Northern Ireland Courts and Tribunals Service](#)

Sidste opdatering: 03/10/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [en](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Juridiske erhverv - Skotland

Denne side giver et overblik over de vigtigste juridiske erhverv i Skotland i Det Forenede Kongerige. Siden indeholder oplysninger om dommere, anklagere og advokater.

Dommere

I Skotland er der intet særskilt dommerhverv som sådant. Kun **erfarne solicitors** (rådgivende advokater) og **advocates** (procederende advokater) kan blive dommere. Domstolsstillingerne i retskredsen Skotland omfatter:

Lord President (retspræsident) for Court of Session (højeste civilretlige instans).

Lord Justice Clerk (overordnet justitssekretær).

Sheriff Principals (retsformænd), der hver især er formand for en af Skotlands seks retskredse.

I Court of Session (øverste civilretlige instans) betegnes dommere som "Senators of the College of Justice".

I High Court of Justiciary (øverste strafferetlige instans) betegnes dommere som "Lords Commissioners of Justiciary".

Sheriffs (juridiske dommere).

Der benyttes ofte deltidsansatte, juridiske dommere som stedfortrædere for fastansatte, juridiske dommere.

Justices of the Peace (fredsdommere) er lægdommere, der arbejder alene eller i grupper på tre sammen med en juridisk fuldmægtig eller en retsassessor ved fredsdomstolene.

Anklagere

Organisation

I Skotland er [Crown Office and Procurator Fiscal Service](#) (COPFS – den nationale anklagemyndighed) ansvarlig for al retsforfølgning. Anklagemyndigheden ledes af **Lord Advocate**, der også er minister i den skotske regering, og dennes stedfortræder, Solicitor General (generaladvokaten). The Crown Office and Procurator Fiscal Service er udelukkende ansvarlig for **retsforfølgning** i straffesager, **undersøgelse** af pludselige eller mistænkelige dødsfald og **klager** over politiet.

I lov om Skotland fra 1998 (§ 48) fastslås det, at enhver afgørelse truffet af Lord Advocate (i dennes egenskab af leder af strafforfølgningssystemet og systemet til undersøgelse af dødsfald i Skotland) træffes af denne uafhængigt af andre personer.

Kun uddannede jurister eller advokater kan blive anklagere.

Rolle og ansvarsopgaver

Politiet (eller andre specialiserede efterforskningsorganer, såsom toldmyndigheden) gennemfører en indledende undersøgelse af en lovovertrædelse og fremsender en rapport til den lokale anklager. Anklageren vurderer denne rapport og beslutter, om det er i offentlighedens interesse at anlægge en sag. Som led i sin beslutning vurderer anklagemyndigheden, om der foreligger tilstrækkelige beviser, og hvis dette er tilfældet, hvilket retsskridt der bør tages, dvs. retsforfølgning, anvendelse af en direkte foranstaltning (som f.eks. bødeforlæg) eller henlæggelse af sagen. I sager, der skal behandles for et nævningeting, afhører anklagemyndigheden vidner og indsamler og vurderer det retsmedicinske bevismateriale og andet bevismateriale, inden der træffes en beslutning om retsforfølgning. Anklagemyndigheden underretter herefter statsadvokaten, der beslutter, om der skal rejses tiltale.

Opbygning af de juridiske erhverv: Advokater

Procederende advokater (advocates)

Advokater er medlemmer af **Scottish bar**. De har ret til foretræde for alle skotske domstole, selv om størstedelen af deres arbejde består i at give møde ved højere domstole (Court of Session og High Court of Judiciary) og fremlægge sagkyndige udtalelser om juridiske spørgsmål. Senioradvokater betegnes som "Queen's Counsel". Alle advokater er medlemmer af [Faculty of Advocates](#) (den skotske advokatsammenslutning).

Rådgivende advokater (solicitors)

Rådgivende advokater er den største gruppe blandt de skotske jurister. De kan rådgive om alle juridiske emner og give møde for klienter ved domstolene. Alle rådgivende advokater er medlemmer af [Law Society of Scotland](#) (det skotske advokatsamfund), der varetager de rådgivende advokaters interesser og offentlighedens interesser med hensyn til erhvervet.

Der findes også solicitor-advocates (en anden type procederende advokater), som er medlemmer af **Law Society of Scotland**. I lighed med advocates (se ovenfor) kan de give møde for Court of Session (øverste civile retlige instans) og High Court of Judiciary (øverste strafferetlige instans).

Notarer

En notarius publicus er en juridisk rådgiver, der registrerer visse transaktioner og underskriver særlige juridiske dokumenter. Hvervet som notarius publicus betegnes ikke som et særskilt, selvstændigt juridisk erhverv.

Patent- og varemærkeadvokater

Patent- og varemærkeadvokater er specialiserede rådgivere på området for intellektuel ejendomsret. De yder juridisk rådgivning til klienter på dette område, navnlig med hensyn til registrering af patenter, varemærker og design og retsforfølgning i forbindelse hermed, men også i forbindelse med andre spørgsmål vedrørende intellektuel ejendomsret, herunder beskyttelse af ophavsrettigheder. I modsætning til den mere generelle civil- og strafferet gælder lovgivningen om intellektuel ejendomsret i hele Det Forenede Kongerige. Retstvister om intellektuel ejendomsret i Skotland behandles som regel af Court of Session, da den har enekompetence i forbindelse med patenter og de fleste andre registrerede IP-rettigeheder (især EF-varemærker og registrerede EF-design). Den har også et antal dommere til rådighed, der er udnævnt til at føre IP-sager, samt særlige IP-sagsstyringsregler. Patent- og varemærkeadvokater kan repræsentere deres klienter direkte i Patents County Court og i sager vedrørende appeller af afgørelser truffet af UK Intellectual Property Office, som anlægges ved Patents Court of the High Court i England og Wales. Patentadvokater med erfaring inden for retstvister kan også føre en retssag ved højesteret i London, men patent- og varemærkeadvokater har på nuværende tidspunkt ikke bemyndigelse til at repræsentere klienter i IP-retssager ved de skotske domstole. Derfor føres IP-retssager i Skotland i øjeblikket af advokater, der er specialiserede i intellektuel ejendomsret, og som ofte arbejder sammen med patent- og varemærkeadvokater.

De fleste patent- og varemærkeadvokater i Skotland arbejder i privatpraktiserende specialiserede firmaer, mens andre arbejder i industrien.

[The Chartered Institute of Patent Attorneys](#) (CIPA – institut for patentadvokater) repræsenterer patentadvokater i hele Det Forenede Kongerige. Dets rolle er bl.a. at samarbejde med regeringen om IP-lovgivning, levere uddannelse og erhvervsuddannelse til patentadvokater og praktikanter og samarbejde med erhvervets myndigheder. CIPA stræber efter at fremme IP-lovgivning og IP-erhverv.

[The Institute of Trade Mark Attorneys](#) (ITMA – institut for varemærkeadvokater) repræsenterer varemærkeadvokater og erhvervet i hele Det Forenede Kongerige. Dets opgaver omfatter forhandlinger med og lobbyvirksomhed over for regeringen, dens uafhængige reguleringsorgan (IPReg) og andre relevante organisationer. Det leverer relevant uddannelse og erhvervsuddannelse samt yder rådgivning til varemærkeadvokaterhvervet, og det er ansvarligt for fremme af erhvervet og IP.

[The Intellectual Property Regulation Board](#) (IPReg – nævn for regulering af intellektuel ejendomsret) beskæftiger sig med alle former for regulerings- og disciplinærsager samt fastlægger, overvåger og håndhæver standarder for patent- og varemærkeadvokater i hele Det Forenede Kongerige. Det handler i offentlighedens interesse og fører lovpligtige registre over patent- og varemærkeadvokater, både personer og selskaber.

Andre juridiske erhverv

Sheriff officers og **messengers-at-arms** er juridisk uddannet personale ved domstolene, der forkynder dokumenter og fuldbyrder retskendelser i Skotland. Både messengers-at-arms og sheriff officers er ansat af private virksomheder, og deres honorarer er fastlagt i sekundær lovgivning.

I § 60 i Bankruptcy and Diligence (Scotland) Act 2007 (den skotske lov om konkurser fra 2007) blev erhvervene som messenger-at-arms og sheriff officer afskaffet og erstattet med en ny betegnelse: **judicial officer**. Judicial officers bemyndiges af Lord President i Court of Session efter henstilling fra den nye skotske kommission for fuldbyrdelse i civile retlige sager.

Relevante links

[Crown Office and Procurator Fiscal Service](#), [Faculty of Advocates](#), [Law Society of Scotland](#), [Scottish Association of Law Centres](#), [Chartered Institute of Patent Attorneys](#), [Institute of Trade Mark Attorneys](#), [Intellectual Property Regulation Board](#)

Sidste opdatering: 10/11/2014

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.